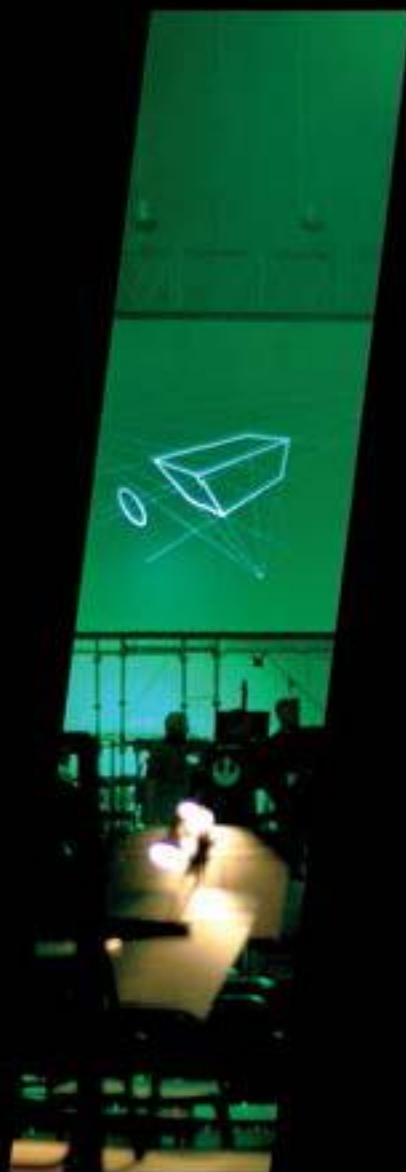

NOWA DEKADA

Związek Kompozytorów Polskich
1995-2005

NOWA DEKADA

***Związek Kompozytorów Polskich
1995-2005***

© Polskie Centrum Informacji Muzycznej 2006

ISBN: 83-924522-0-8

978-83-924522-0-1

NOWA DEKADA

***Związek Kompozytorów Polskich
1995-2005***

www.polmic.pl

Warszawa 2006

SPIS TREŚCI

Od wydawcy

60 lat Związku Kompozytorów Polskich (Mieczysław Kominek)	6
---	---

Wspominają Prezesi

Trudny czas (Maciej Małecki, 1995-1999)	10
Związkowy funkcjonariusz (Krzysztof Knittel, 1999-2003)	11
Związek w zmieniającej się rzeczywistości (Jerzy Kornowicz, od 2003)	13

Członkowie Honorowi ZKP

Członkowie ZKP w latach 1945-2006

Kronika żałobna 1995-2006

Walne Zebrania Członków ZKP 1995-2005

Nagrody, medale, konkursy ZKP

Nagroda Doroczna ZKP 1995-2006	56
Medal Honorowa Odznaka ZKP 2003-2006	60
Nagroda im. Księdza Profesora Hieronima Feichta 2000-2005	62
Konkurs Młodych Kompozytorów im. Józefa Bairda 1995-2006	64

Działalność koncertowa Zarządu Głównego ZKP

Jubileusz 50-lecia ZKP	70
„Muzyka Teraz”	71

Koncert pamięci Stefana Kisielewskiego	71
„Portrety Kompozytorów”	72
„Generacje”	75
„Akademia Dźwięku”	77
„Forum 60-lecia ZKP”	78

Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej

„Warszawska Jesień” 1995-2005	80
Festiwal pozytywnie eklektyczny (Tadeusz Wielecki)	80
Prawykonania i zamówienia utworów polskich w latach 1995-2005	86

Polskie Centrum Informacji Muzycznej

Od analogowych zbiorów do cyfrowej informacji	
Książki i komputery w bibliotece (Mieczysław Kominek)	
Kronika Dźwiękowa „Warszawskiej Jesieni” w latach 1995-2005	

Oddziały regionalne Związku Kompozytorów Polskich

Oddział Gdański (Elżbieta Frołowicz, Anna Pęcherzewska)	
Oddział Katowicki (Andrzej Dziadek)	
Oddział Krakowski	
Nasze dziesięciolecie w Krakowie, Europie i za wschodnią granicą (Jerzy Stankiewicz)	
Oddział Lubelski	
W kręgu „Akordów” (Mariusz Dubaj)	
Oddział Łódzki (Sławomir Kaczorowski)	
Miałem sen... (Bronisław Kazimierz Przybylski)	
Oddział Poznański (Maciej Jabłoński)	
Oddział Warszawski (Zbigniew Bagiński)	
Oddział Wrocławski	
Guzdki na lotnych piaskach (Rafał Augustyn)	

Sekcja Muzykologów ZKP

Na progu III tysiąclecia (Katarzyna Dadak-Kozicka)	
--	--

Koło Młodych przy ZKP (Tomasz Praszczałek)

Skład Zarządu Głównego ZKP

Adresy, telefony

OD WYDAWCY

60 lat Związku Kompozytorów Polskich

Związek Kompozytorów Polskich obchodził w 2005 roku 60-lecie swojego istnienia. Założony został podczas zwołanego do Krakowa, w dniach od 29 sierpnia do 1 września 1945 roku, Ogólnopolskiego Zjazdu Kompozytorów. Obradom przewodniczył Piotr Perkowski. Statut Związku przyjęty 1 września przygotowali wraz z Piotrem Perkowskim Tadeusz Szeligowski i Bolesław Woytowicz. Moglibyśmy jednak wówczas równie dobrze obchodzić 80-lecie Związku czy Stowarzyszenia Kompozytorów Polskich, bowiem organizacja o takiej właśnie nazwie została założona w 1925 roku. Niewiele o niej wiemy, nie zachowały się żadne dokumenty. Wiadomo, że SKP działało nielegalnie podczas okupacji, wspierając materialnie swoich członków. Już w lutym 1945 roku Stowarzyszenie wznowiło działalność pod przewodnictwem Adama Wieniawskiego, otrzymało nawet jakieś dotacje z Ministerstwa Kultury i Sztuki, ale na wspomnianym Ogólnopolskim Zjeździe Kompozytorów w Krakowie uległo rozwiązaniu. Jego członkowie zostali członkami ZKP.

Był jeszcze jeden epizod urodzinowy Związku Kompozytorów Polskich, o którym wspominają kroniki, nie komentując go jednak szerzej. W październiku 1944 roku w Lublinie Aleksander Barchacz, Mieczysław Drobnier, Albert Harris i Edward Sienkiewicz zakładają... Związek Kompozytorów Polskich. Spośród jego założycieli większą karierę zrobił Mieczysław Drobnier, zostając najpierw w lutym 1945 roku pierwszym dyrektorem Departamentu Muzyki w Ministerstwie Kultury i Sztuki. W Krakowie, na Ogólnopolskim Zjeździe Kompozytorów, wybrano inne władze Związku: pierwszym prezesem został Piotr Perkowski, wiceprezesami

Roman Palester i Stanisław Wiechowicz, a Witoldowi Lutosławskiemu przypadły w udziale dwie funkcje: sekretarza i skarbnika.

Na Zjeździe w 1945 roku nie było muzykologów, Związek Kompozytorów Polskich tworzyli po prostu kompozytorzy. Muzykolodzy szybko jednak do nich dołączyli. 18 i 19 listopada 1948 roku odbył się w Warszawie Zjazd Muzykologów Polskich, a już dwa dni później, 21 listopada, IV Walne Zebranie Członków ZKP powołuje Sekcję Muzykologów Związku Kompozytorów Polskich. Wtedy też zorganizowano Koło Młodych i ustanowiono doroczną Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich. Równocześnie przyjęto „gentleman's agreement”, że muzykolog nie będzie nigdy prezesem Związku, za to zarezerwowano stanowisko jednego z dwóch wiceprezesów dla muzykologa właśnie. Jednak 12 lat później, w 1960 roku, prezesem został Stefan Śledziński, muzykolog przecież, a nie kompozytor i od tego czasu muzykolodzy nie oddali najwyższej władzy w Związku Kompozytorów Polskich – z krótką przerwą na dwie kadencje Krzysztofa Meyera – aż przez lat 29! Jesteśmy zatem razem niemal od początku – na dobre i na złe, bo różnie bywało. Jednak przyzwyczailiśmy się do siebie i dzisiaj – już w zupełnie innych czasach – na 325 Członków Związku Kompozytorów Polskich, 142 to muzykolodzy.

W 1956 roku odbył się I Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej nazywany później „Warszawską Jesienią”, który pozostaje do dzisiaj najważniejszym przedsięwzięciem Związku. „Warszawska Jesień” w znacznym stopniu zadecydowała o niezwykłych sukcesach kompozytorów polskich, tutaj rozpoczynali olśniewające kariery najwybitniejsi współcześni kompozytorzy polscy. Tak właśnie było choćby z karierą Krzysztofa Pendereckiego, która zaczęła się na „Warszawskiej Jesieni” i w Związku. W 1959 roku na II Konkursie Młodych Kompozytorów Związku Kompozytorów Polskich trzy nagrody zdobył nieznany nikomu 26-letni asystent Wydziału Kompozycji w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie – Krzysztof Penderecki! Nagrodzonymi utworami były *Strofy*, *Emanacje* oraz *Psalmy Dawida*. *Strofy* wykonano jeszcze tego samego roku na „Warszawskiej Jesieni”, gdzie usłyszał je niemiecki wydawca Herman Moeck. Wkrótce utwór był grany z wydanej przez Moecka partytury w całej Europie, a Penderecki otrzymał zamówienie od słynnego festiwalu w Donaueschingen. W roku 1960 powstaje *Tien „Ofiarom Hiroszimy”* i Penderecki staje się czołowym przedstawicielem awangardy muzycznej tamtych czasów. A zaczęło się na skromnym Konkursie Młodych Kompozytorów ZKP i na zetkapowskiej „Warszawskiej Jesieni”. Warto dodać, że następny Konkurs wygrał Henryk Mikołaj Górecki!

Tę i wiele innych wydarzeń z historii Związku wspominaliśmy w dniach jubileuszowych obchodów 60-lecia w Warszawie przy okazji XXXIII Walnego Zebra-

nia Członków ZKP, które odbywało się od 2 do 4 czerwca 2005 roku. Rozmawialiśmy jednak również o współczesności i dzisiejszych problemach Związku, muzyki i polskiej kultury. W niniejszej publikacji chcemy zawrzeć ślad ostatniej dekady, kontynuując w ten sposób opis historii zawarty w publikacji pod redakcją Ludwika Erhardta wydanej na 50-lecie Związku Kompozytorów Polskich. Próbujemy odtworzyć pełną listę członków nie tylko z ostatnich dziesięciu lat, ale z całego 60-lecia, co okazało się rzeczą niezwykle trudną, bo informacje o niektórych Koleżankach i Kolegach są niekompletne. Przedstawiamy dokumenty związkowe, ale i bardziej osobiste wspomnienia trzech Prezesów prowadzących Związek w ostatniej dekadzie. Więcej miejsca poświęcamy Oddziałom ZKP, bo ich udział w życiu Związku stał się bardziej znaczący. Mamy nadzieję, że z tych wszystkich materiałów wyłoni się obraz organizacji coraz bardziej dynamicznej i nowoczesnej, ważnej dla swoich członków, dla polskiej muzyki i całej kultury polskiej.

Mieczysław Kominek

Polskie Centrum Informacji Muzycznej

Kamienica fukierowska – siedziba ZKP od roku 1954

WSPOMINAJĄ PREZESI

Prezesi ZKP od 1973 (od lewej): Andrzej Chodkowski, Krzysztof Meyer, Józef Patkowski, Jan Stęszewski, Maciej Małecki, Krzysztof Knittel, Jerzy Kornowicz

Trudny czas, 1995-1999

Poproszono mnie o napisanie paru słów do naszej książki. Przeglądam swoje notatki, których 6 lat nie miałem w rękach. Wierzyć się nie chce, jak wielka była ta nasza społeczna praca! Dziesiątki i więcej różnych listów i pism. Nazwy instytucji muzycznych, urzędów i wiele nazwisk. Spotkania, wyjazdy i przemówienia, koncerty, ściskanie dłoni i gratulacje, liczne mniej i bardziej oficjalne rozmowy. A także pożegnania z odchodzącymi na zawsze. I zebrania, zebrania, zebrania... Setki stron protokołów z tych zebrań - dzieło Aliny Sawickiej-Bairdowej. I - niestety - tu i ówdzie wyłaniający się z tych zapisków obraz Polski w miniaturze: ślady ostrych nieraz konfliktów i kłótni.

Czy mam pisać szczegółowo o sprzedaży pałacu w Sterdyni, o komputeryzacji naszej siedziby, o ustanowieniu funkcji dyrektora „Warszawskiej Jesieni”, o kłopotach lokalowych, o reorganizacji biura, o wiecznej przepychance z Ministerstwem Kultury i Sztuki przy pozyskiwaniu funduszy, o sponsorach? O Oddziałach Związku, akcjach koncertowych, pertraktacjach z publicznymi mediami na rzecz obecności w nich polskiej muzyki, o wizytach w Sejmie, o próbach działania na rzecz edukacji muzycznej? A także o zmianach w statucie, o wielu innych sprawach i o tym wreszcie, że zostawiliśmy ZKP w dobrej kondycji finansowej?

Moje prezesowanie przypadło na trudny czas przejściowy po upadku starego reżimu. Zderzyliśmy się z nową ekonomią, z nowymi problemami, a przyszłość naszej społeczności rysowała się mgliście. Padały orkiestry, rugowano muzykę ze szkół, a kraj opanowywała (i skutecznie opanowała!) tandetna muzyka masowa. Pojawiało się pytanie, czy istnienie Związku ma jeszcze sens. Ale jednocześnie uświadamialiśmy sobie, że żyjemy nareszcie w wolnej, demokratycznej Polsce i że musimy robić wszystko, ażeby przyszłość należała do nas. Myślę, że moi następcy mają już sytuację bardziej wyklarowaną, co nie znaczy, że łatwą i wierząc, że nasze doświadczenia z tamtych lat wydają owoce.

W mojej pracy wspomagał mnie wiernie, mądrze i twórczo Sekretarz Generalny - mózg Związku - Zbigniew Bagiński. Wiele zawdzięczam (Związek zawdzięcza!) mojemu poprzednikowi Andrzejowi Chodkowskiemu i żywej kronice ZKP Alinie Sawickiej-Bairdowej, a także innym Koleżankom i Kolegom.

Przeżyłem wiele pięknych, ale i trudnych chwil. Momentem szczególnym był dla mnie Zjazd w 1993 roku, gdy pierwszy raz kandydowałem na stanowisko prezesa i wygłosiłem długie przemówienie, które - jak sądzę - przepojone było duchem nowych czasów, a w którym upominałem się o wszystkich naszych Członków niezależnie od ich postaw estetycznych i uprawianych rodzajów twórczości. Przygotowując to wystąpienie nie przypuszczałem, że aplauz będzie aż

tak wielki. Przed Zjazdem radziłem się Witolda Lutosławskiego (pamiętna dla mnie wizyta z Andrzejem Chodkowskim na ulicy Śmiałej), rozmawiałem też z innymi Kolegami, między innymi z Józefem Patkowskim, który mówił o lojalności, jakiej należy wymagać od współtowarzyszy. Poznałem jej wartość i zyskałem wielu przyjaciół.

Gdy już zostałem prezesem, powtarzałem sobie głośno, że to ja mam teraz służyć Związkowi, a nie odwrotnie. Mam nadzieję, że mi się to udało.

Maciej Małecki

Związkowy funkcjonariusz, 1999-2003

Obyś żył w ciekawych czasach... Praca dla Związku Kompozytorów Polskich była zaszczytem, bo to przecież moi koledzy najpierw zdecydowali, że powinienem ich reprezentować, a potem usilnie namawiali na tę „prezesurę”, jakby to nazwał Mietek Kominek. Możecie mi Państwo wierzyć lub nie, ale broniłem się jak mogłem. Przecież miałem za sobą cztery lata pracy na stanowisku dyrektora festiwalu „Warszawska Jesień” w najgorszym okresie, kiedy minister kultury i sztuki przepołowił dotację i stwierdził, że możemy przecież robić biennale... Ratowałem się wówczas pozyskiwaniem funduszy z zagranicy: w 1996 roku tematem była muzyka węgierska, w 1997 – trójkąt weimarski (festiwal wsparty przez ministerstwa kultury Francji i Niemiec), w 1998 tematem stała się Północ, czyli muzyka krajów skandynawskich. Świetna „grupa nordycka” w Komisji Programowej WJ – Rafał Augustyn, Paweł Szymański, Lidia Zielińska – to oni wymyślili i z naszą skromną pomocą (Krzysztofa Droby i moją) przygotowali jeden z najlepszych festiwali na przestrzeni wielu lat. W tym właśnie 1998 roku ponad 2/3 środków finansowych festiwalu pochodziło z krajów skandynawskich, ale kto w to wierzył? Związkowi koledzy publicznie pytali, dlaczego pieniądze „Warszawskiej Jesieni” przeznaczone na polską muzykę współczesną wydaje się na promocję twórczości kompozytorów skandynawskich?!... No tak, ale nie o tym miałem pisać, tylko o latach 1999-2003. Ale przecież jedno z drugiego wynikało i stał kilka słów o festiwalu.

Kiedy więc przestałem zajmować się organizacją WJ, skończyła się też comiesięczna pensja, ale nie żałowałem jej, bo nie miałem już siły zajmować się dłużej zbieraniem funduszy na festiwal, chciałem odpocząć od fund-raising, od organizacji, obowiązków reprezentacyjnych, aby znaleźć spokojniejszą chwilę czasu na

pisanie nut. Tak na marginesie: ten okres (z zachowaniem właściwych proporcji) trochę mi przypominał czas stanu wojennego, kiedy nie mogłem komponować i – prócz przepisywania na maszynie jakichś kolejnych bibuł – ćwiczyłem granie na bębenkach, bardziej chyba z potrzeby jakiejś autoterapii, niż z powodów muzycznych. Tylko, że w latach 95-98 odpoczywałem grając na instrumentach elektronicznych, w domu i na koncertach, gdzie dominowała muzyka improwizowana. A potem? Nie minął rok i znów musiałem zająć się (tym razem już całkiem społecznie) dokładnie tym samym, czym przedtem, czyli... problemami finansowymi, ale teraz nie dotyczyły one już tylko „Warszawskiej Jesieni”, choć co i rusz zdarzało mi się wędrować z nowym dyrektorem festiwalu Tadeuszem Wieleckim po ministerialnych korytarzach, przekonując kolejnych decydentów o randze festiwalu, o niezbędnych i w porę przekazywanych dotacjach, itd. itp. Teraz zajmowaliśmy się już problemami wszystkich Oddziałów ZKP, a także cienkim budżetem stworzonego przez nas Centrum Informacji Muzycznej i licznymi bieżącymi sprawami – dominowało myślenie o braku możliwości (jakoś nie zdarzało się nam narzekać na nadmiar środków)... Pocieszała mnie świadomość, że mój znakomity następca, nowy dyrektor WJ, radzi sobie coraz lepiej, coraz rzadziej do mnie dzwoni z prośbą o radę, ma dobre pomysły, zarówno programowe (w co nigdy nie wątpiłem), jak i w sprawach promocji festiwalu, szczególnie wśród młodej publiczności. Nasze wcześniejsze inicjatywy przyciągnięcia młodych do festiwalu (np. poprzez stworzenie Wiosennej Orkiestry Warszawskiej Jesieni, zapraszanie nieznanych jeszcze na polskich estradach koncertowych takich grup, jak Steve Reich & Musicians, holenderska Loos i szereg innych) znalazły mądrą kontynuację i rozwinięcie w programach festiwalu po 1998 roku. To cieszyło.

Na przestrzeni tych ośmiu lat, kiedy większość mojego czasu pochłaniała intensywna praca dla ZKP, było też trochę zmartwień i kłopotów, wewnętrznych problemów, które wynikały np. z nieporozumień między komisją programową WJ a władzami ZKP czy z powodu lekkiego bałaganu organizacyjnego (oczywiście artystycznego), a także z pomieszania spraw prywatnych, a czasami nawet i poglądów estetycznych z funkcjami sprawowanymi w tzw. „organach związkowych”, ale nie uważam za stosowne opisywanie tych sytuacji, komentowanie czy przyznawanie racji którejkolwiek ze stron. Może to naiwne, ale przypominały mi się słowa piosenki „czas nas uczy pogody...”. Dziś myślę tak: każdy z nas ma jakieś przywary i popełnia błędy, więc wszystkim, od których doznałem krzywdy – wybaczam, a jeśli ktoś ma do mnie żal, czy czuje się skrzywdzony – proszę o wybaczenie.

Pod koniec mojej drugiej kadencji namówiłem Jurka Kornowicza do przejścia batuty i jestem zadowolony z tej decyzji – za mało jeszcze osób wie, ile już zdą-

żyć zrobić dobrego dla polskiej kultury i dla środowiska muzycznego. Niech dalej nam mądrze, jak dotychczas, panuje! Życzę wszystkim zdrowia, szczęścia, radości oraz gęstych w sens partytur i pięknych w wyrazie prac naukowych!

Krzysztof Knittel

Związek w zmieniającej się rzeczywistości

Od początku wiadomo było co robić: utrzymać i rozwijać to, co już jest naszym stanem posiadania i zdobyć „nowe przyczółki”. Polskie zapóźnienie w działaniu i jakości różnych instrumentów naszej publicznej obecności było i – niestety – nadal jest tak duże, że należało starać się część z tych instrumentów usprawnić lub uruchomić. Recepcja publiczna to część społecznego procesu poznawczego, postawa otwarcia na rzeczy inne niż produkty komercyjny, przyjmowana dzięki wzrastaniu w demokracji, pluralizmie i indywidualizmie młodych, ale też dawno zdeklarowanych uczestników poznawania świata i siebie poprzez kulturę. Nasze związkowe poczucie dziejowej szansy dla kultury było i jest bardzo silne. Rodziło pragnienie „zgrania” sfery sztuki z całokształtem życia publicznego poprzez różne mechanizmy wpisania się weń, co stało się możliwe dzięki zmianom politycznym, systemowym i w konsekwencji socjokulturowym.

Wydaje się, że w najgorętszym okresie transformacji nasze stowarzyszenie niewiele straciło z dotychczasowych form swojej obecności i pracy: nie straciliśmy festiwali, uznania w relacji z władzami, budzącego szacunek wizerunku zewnętrznego. Ten trudny okres, dzięki często heroicznej pracy poprzednich ekip prowadzących Związek, okazał się dla nas lepszy niż dla kilku innych ważnych dla polskiej kultury stowarzyszeń.

Kiedy spoglądam wstecz, cieszę mnie szczególnie: stabilizacja finansowa Związku z dwoma umowami o zaangażowaniu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w „Warszawską Jesień”, inne festiwale i cykliczne przedsięwzięcia Związku na niezmiennym poziomie przez 3 lata; współpraca z władzami miast, w szczególności Warszawy i Wrocławia; pozyskiwanie środków na zamówienia kompozytorskie; kształt programowy i recepcja naszych przedsięwzięć; to, że niemal wszystkie projekty muzyczne i naukowe zostały zrealizowane; nowe przedsięwzięcia Związku – „Musica Electronica Nova”, cykl koncertów „Generacje”, koncerty edukacyjne „Akademia Dźwięku” i wspomaganie projektów w ra-

mach programu „Opus”; wydawnictwa płytowe – „Kolekcja polska Warszawskiej Jesieni” (jeszcze nie całkiem gotowa) oraz kroniki dźwiękowe „Warszawskiej Jesieni” i „Warszawskich Spotkań Muzycznych”. Dobrze rozwija się Polskie Centrum Informacji Muzycznej i jego strona internetowa. Dobrze pracuje biuro Zarządu Głównego, wzbogacone nowoczesnym wyposażeniem technicznym.

Dobra jest atmosfera w Związku; dobrze układa się współpraca międzypokoleniowa z naszymi środowiskowymi autorytetami i licznymi nowymi członkami Związku oraz Koła Młodych. Działamy efektywnie w reprezentacjach środowisk twórczych w Polsce, między innymi w Porozumieniu „Łazienki Królewskie” (tutaj organizujemy kampanie na rzecz korekt prawa w sferze kultury i budowania siły lobbingowej środowisk kultury), i za granicą (zakładamy właśnie Europejskie Stowarzyszenie Organizacji Kompozytorskich). Współpracujemy z innymi organizacjami i instytucjami polskiej kultury, w szczególności ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS i Polskim Radiem. Odbudowujemy i rozwijamy kontakty zagraniczne, między innymi z Niemcami (Niemiecką Radą Muzyczną), Finlandią, Austrią, Holandią, Słowenią, Ukrainą, Słowacją i Rumunią.

Co może martwić? Trzeba wiedzieć, że instytucje pozarządowe, jaką jesteśmy, w ramach obowiązującego prawa nigdy nie będą tak stabilne finansowo, jak – na przykład – publiczne instytucje kultury. Nie ma mechanizmu umożliwiającego ich „bazowe” funkcjonowanie. Działamy dzięki projektom, które mogą „polec” w jakimś konkursie na ich dofinansowanie ze środków publicznych. Fiskalizm i centralizm nie umożliwia pozyskania znaczących środków ze źródeł pozapublicznych. Nie ma ustabilizowanych mechanizmów zamówień kompozytorskich finansowanych przez instytucje różnego szczebla – od centralnego przez regionalny do miejskiego. Nie ma instrumentu przepływu idei i myśli twórczej, którym są pobyty rezydencjonalne twórców przy zespołach wykonawczych. Nie ma narodowej instytucji wyspecjalizowanej w promocji polskiej muzyki XX i XXI wieku – niekwestionowanego międzynarodowego sukcesu naszej kultury. Sukcesu, którego by nie było bez dziesiątków zamówień składanych u polskich kompozytorów przez instytucje i zespoły zagraniczne od lat sześćdziesiątych do dnia dzisiejszego. Warto pamiętać, że bez kulturowych standardów i środków spoza Polski nie byłoby istotnej części naszej muzyki współczesnej!

Nie ma mechanizmu (choć bywały w minionych latach cenne inicjatywy Ministerstwa Kultury) wspomagającego zespoły muzyczne w wykonywaniu nowych utworów. Wzorce istnieją w kilku krajach; we Francji jest to stowarzyszenie współfinansowane przez resort kultury – *Musique Nouvelle en Liberté*, które wywołało modę na nową muzykę zamawianą i graną przez regionalne orkiestry symfoniczne. Oddzielną kwestią jest degradacja edukacji dla kultury w szkolnictwie

powszechnym, a także konserwatyzm nauczania gry na instrumentach w niektórych wyższych uczelniach muzycznych. W tych sprawach podejmowane działania Związku nie przyniosły istotnych skutków.

W ostatnim czasie można zauważyć niedostateczne wykorzystywanie potencjału eksperckiego środowisk twórczych, zarówno w sferze kształtowania prawa dotyczącego działalności twórczej i statusu twórcy, jak i w polityce kulturalnej mediów i instytucji publicznych. W ten sposób uległy zahamowaniu nasze działania na rzecz społecznego ustroju kultury – takiego jego modelu, w którym organizacje pozarządowe, do których zaliczają się stowarzyszenia twórcze, tworzyły układ komplementarny z instytucjami administracyjnymi demokratycznego państwa.

Tyle w ogólności. Co do niektórych z powyższych kwestii w sposób bardziej szczegółowy: „Warszawska Jesień” – transatlantyk (ale nie Tytanik) naszej festiwalowej „floty”. Objąłem prezesowanie w momencie nader obiecujących deklaracji ministra Waldemara Dąbrowskiego, kiedy niezmiernie trudny dla „Jesieni” i Związku okres ministra Celińskiego (którego jednakowoż należy pochwalić za pomysł z odpisami na kulturę z gier liczbowych, pomysł – niestety – w dwa lata później ukręcony) był już przeszłością. Wydaje mi się, że ukazywanie Festiwalu jako wielkiego forum swoistej muzycznej debaty publicznej, w swojej istocie porównywalnej do przekazu festiwalu teatralnych czy filmowych, pozwoliło wyciągnąć „Jesień” z szacownego, ale niszowego postrzegania jej przez najważniejszych naszych publicznych partnerów. Mam prawo uważać, że przysłużyło się to zwiększeniu dotacji (ich zwielokrotnieniu) i podpisaniu pierwszej w dziejach ZKP umowy (mamy nadzieję, że będzie przedłużona) – deklaracji o finansowaniu trzyletnim. Nie mówiliśmy przy tym, ile się „Jesieni” od państwa należy, tylko ile i co może Festiwal dać wspólnocie ludzi żyjących w Polsce i Warszawie. Bez znakomitej i twórczej pracy Komisji Programowej kierowanej przez Tadeusza Wieleckiego nie byłoby to możliwe, bowiem cała teza wymagała podparcia dowodami. A te były: nowe miejsca koncertów, trafne ukontekstawiane muzyki, nowe formuły realizacji koncertów z „obozami” przygotowującymi dla muzyków z różnych krajów, zredefiniowanie zawartości postawy poznawczej (czyli awangardowej) w muzyce, skutkujące otwarciem na działania z różnych styków i pograniczy muzycznych, na formy improwizowane i intuicyjne. W konsekwencji – nowa i liczna publiczność. Przypomnijmy, że publiczność ta byłaby nie do pozyskania dziesięć lat wcześniej, bo jej jeszcze w życiu społecznym nie było. Stanowi ona bowiem produkt innego systemu politycznego. Fakt historycznej koincydencji jest tu oczywisty.

Kolejne festiwale i cykliczne wydarzenia ZKP, oprócz Portretów Kompozytorów organizowane przez różne oddziały regionalne Związku: staraliśmy się pełnić wobec nich rolę służebną, wzmacniając je finansowo (doprowadziliśmy ostatecznie

do podpisania kolejnej umowy wieloletniej z Ministerstwem Kultury na ich dofinansowywanie) i prowadząc coraz bardziej komplikującą się obsługę prawną. Warto odnotować znakomite jubileusze festiwalu „Musica Polonica Nova” we Wrocławiu i „Warszawskich Spotkań Muzycznych”, oraz zorganizowanie nowego Festiwalu „Musica Electronica Nova” we Wrocławiu. Dobrze też wspominam i mam nadzieję, że nie tylko ja, „Forum 60-lecia” – przedsięwzięcia związane z jubileuszem 60-lecia ZKP.

Wiele zabiegów wymagała i wymaga nadal kwestia zamówień kompozytorskich. Oprócz kilkunastu naszych „wewnątrzwiązkowych” zamówień typu „honorowych z finansową wkładką”, udało się pozyskać środki na kilkadziesiąt utworów zamówionych przez Związek dzięki sfinansowaniu ich ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W wykonania utworów zaangażowały się czołowe zespoły, soliści i festiwale nie tylko z Polski. Zabiegamy o utrwalenie tego sposobu finansowania i współpracy nad wykonaniami nowych dzieł. W tej materii instrumentów takich jak na Zachodzie czy w Kanadzie nadal w Polsce nie ma. Ale wiedza o ich braku jest wśród odpowiedzialnych osób z instytucji publicznych coraz większa – niech mi będzie wolno powiedzieć, że dzięki naszej pracy. Dodam, że moja satysfakcja przyczynienia się do powstania czyjegoś utworu bywa większa niż z muzyki własnej, nie tylko dlatego, że nie jest zmącona osobistą odpowiedzialnością artystyczną i zażenowaniem oglądania siebie samego w dźwiękowym lustrze.

Nie sposób nie być usatysfakcjonowanym rozwojem Polskiego Centrum Informacji Muzycznej, któremu dyktuje Mieczysław Kominek, pełniący również – jakże ofiarnie – funkcję sekretarza generalnego ZKP. Z efektów pracy grupy zatrudnionych tam specjalistów (a właściwie specjalistek), w tym zawartości strony internetowej www.polmic.pl, możemy być nadzwyczaj zadowoleni. To właśnie Polskie Centrum Informacji Muzycznej było gospodarzem Dorocznej Konferencji Międzynarodowego Stowarzyszenia Centrów Informacji Muzycznej w 2004 roku, teraz zaś jest uczestnikiem pierwszego w dziejach Związku projektu finansowanego z funduszy unijnych. To wszystko uzasadnia twierdzenie, że nasze stowarzyszenie, obok funkcji artystycznego etosowego stowarzyszenia i swoistego związku zawodowego, pełni rolę narodowego z rangi (choć nie z formalnego statusu) impresariatu nowej muzyki.

Przyszło mi przesować w ciekawych czasach, kiedy tyle zmieniło się w polityce, ekonomii, kulturze i naszej świadomości. Byłem wszak pierwszym prezesem Związku Kompozytorów Polskich w epoce naszego członkostwa w Unii Europejskiej. Miałem szczęście do najważniejszych związkowych partnerów publicznych z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego i władzami Warszawy. Cieszę się, że mogłem działać w takich właśnie okolicznościach, z nowymi szansami i wyzwaniem. Ufam, że paru z nich sprostalem, zaś Związek na tym nie stracił.

Pragnę podziękować wszystkim moim współpracownikom z Prezydium, Zarządu i władz oddziałów. Miałem wsparcie wszystkich poprzednich prezesów ZKP oraz wielu innych znakomitych Koleżanek i Kolegów – pomnikowych wręcz postaci polskiej kultury. Z satysfakcją obserwuję napływ do Związku muzycznej młodzieży, ich potrzebę i skuteczność działania. Poczucie pokory i przemijania, ulotnego wdzięku tej funkcji, są mi dobrze znane. Nieraz kulilem się w sobie spoglądając na zdjęcia znakomitych postaci związkowych, kompozytorów i muzykologów, wypełniające ścianę w sekretariacie ZKP. Co by oni mogli sądzić? Co mogliby mi powiedzieć również Ci z nich, których przyszło mi w imieniu Związku żegnać, wśród nich Józef Patkowski, Marek Stachowski, Krystyna Tarnawska-Kaczorowska i Augustyn Bloch?

Związek jest jakąś wspólną jaźnią, ciałem i duchem, organizmem, który przetrwał więcej, niż moglibyśmy przypuszczać. Piszę te słowa w dniu rocznicy podpisania porozumień sierpniowych. Oglądam z rodziną telewizyjną relację z obchodów rocznicy. Ktoś z moich domowników powiedział: co Polacy są w stanie jeszcze roztrwonić? Otóż my Związku nie roztwoniliśmy. Byliśmy razem, otwierając artykułując różnice poglądów. Wykazywaliśmy instynkt powstrzymania się od destrukcji, pomimo trudności, niedosytów i osobistych pretensji. Dlatego jesteśmy. I ufam, że nadal będziemy.

Jerzy Kornowicz

Sala Prezydialna ZKP

CZŁONKOWIE HONOROWI ZWIĄZKU KOMPOZYTORÓW POLSKICH

Daty oznaczają rok przyznania godności
Członka Honorowego ZKP.

1946

Grzegorz Fitelberg

1949

Piotr Perkowski

1957

Nadia Boulanger

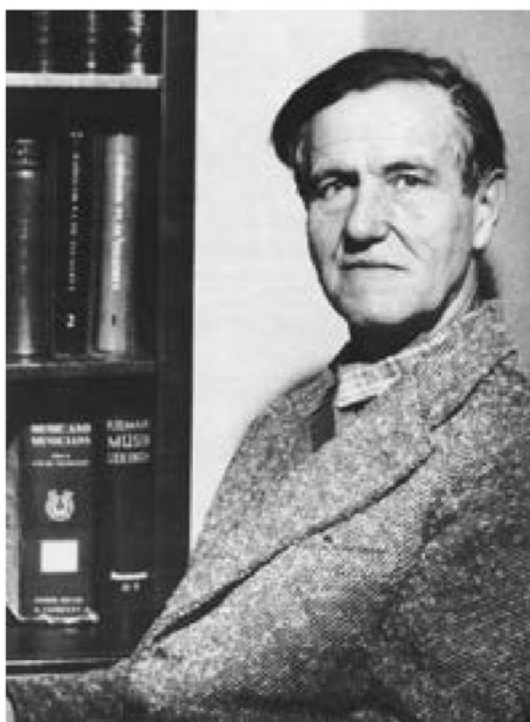
1971

Witold Lutosławski

1971

Kazimierz Sikorski

1971

Stefan Śledziński

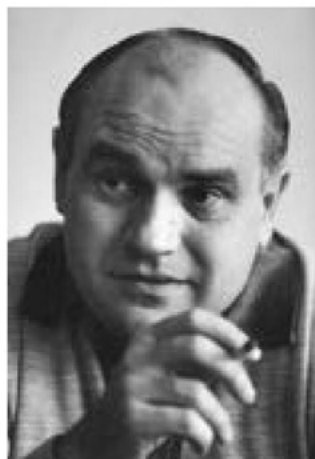
1981

Tadeusz Baird

1981

Józef Michał Chomiński

1981

Kazimierz Serocki
(pośmiertnie)

1981

Krzysztof Penderecki

1983
Zygmunt Mycielski

1983
Roman Palester

1983
Aleksander Tansman

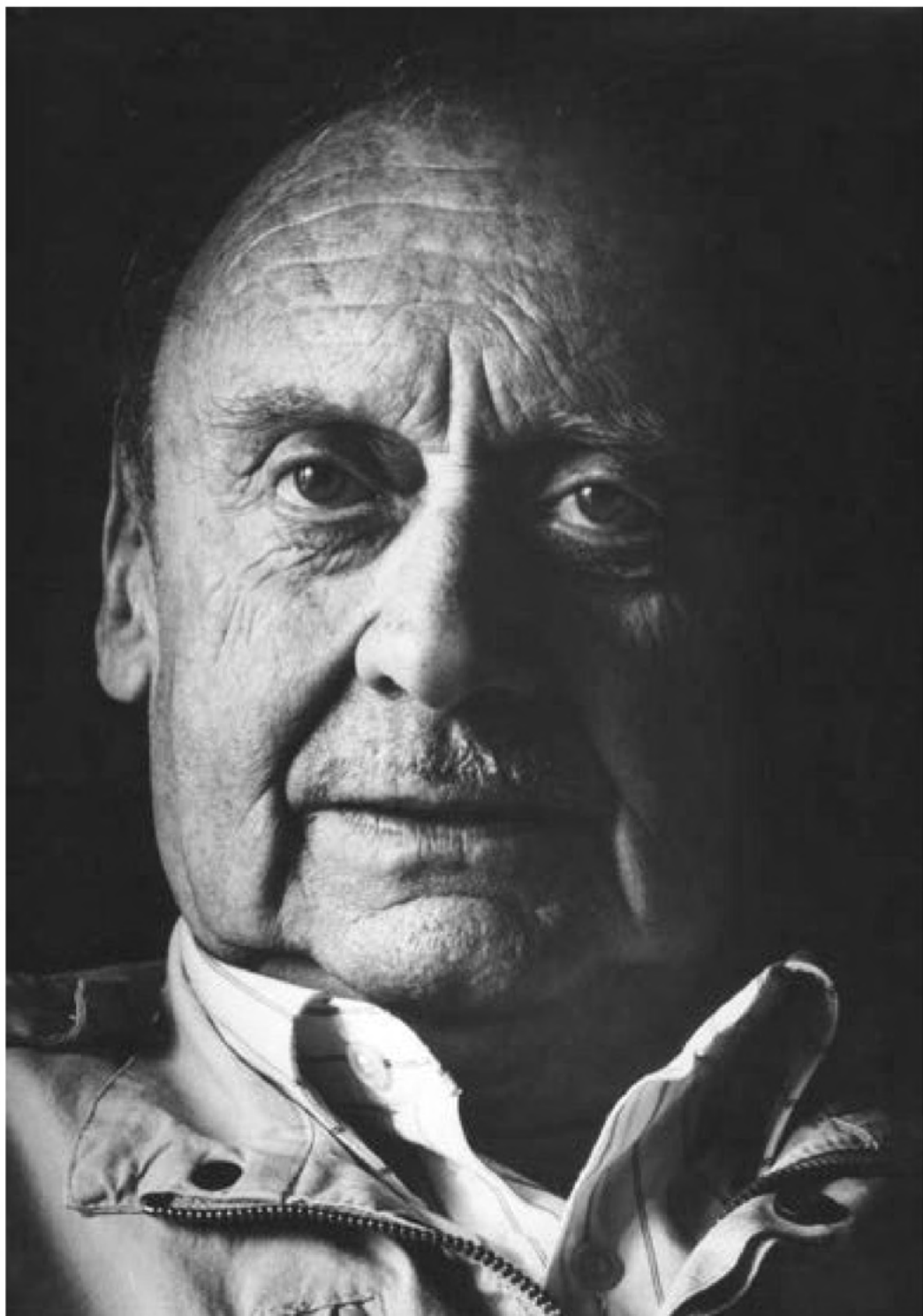
1987
Andrzej Panufnik

1987

Józef Patkowski

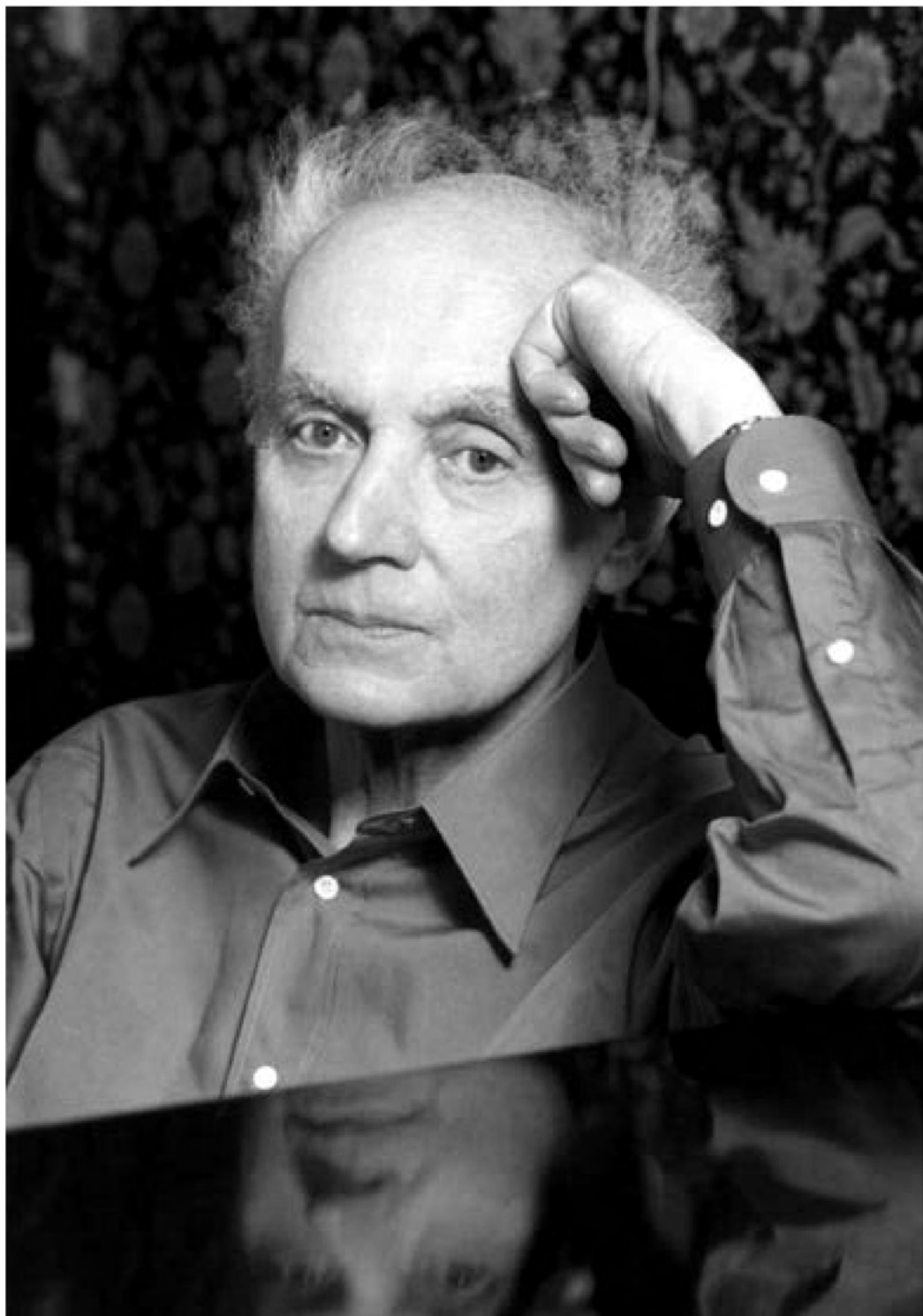
1993

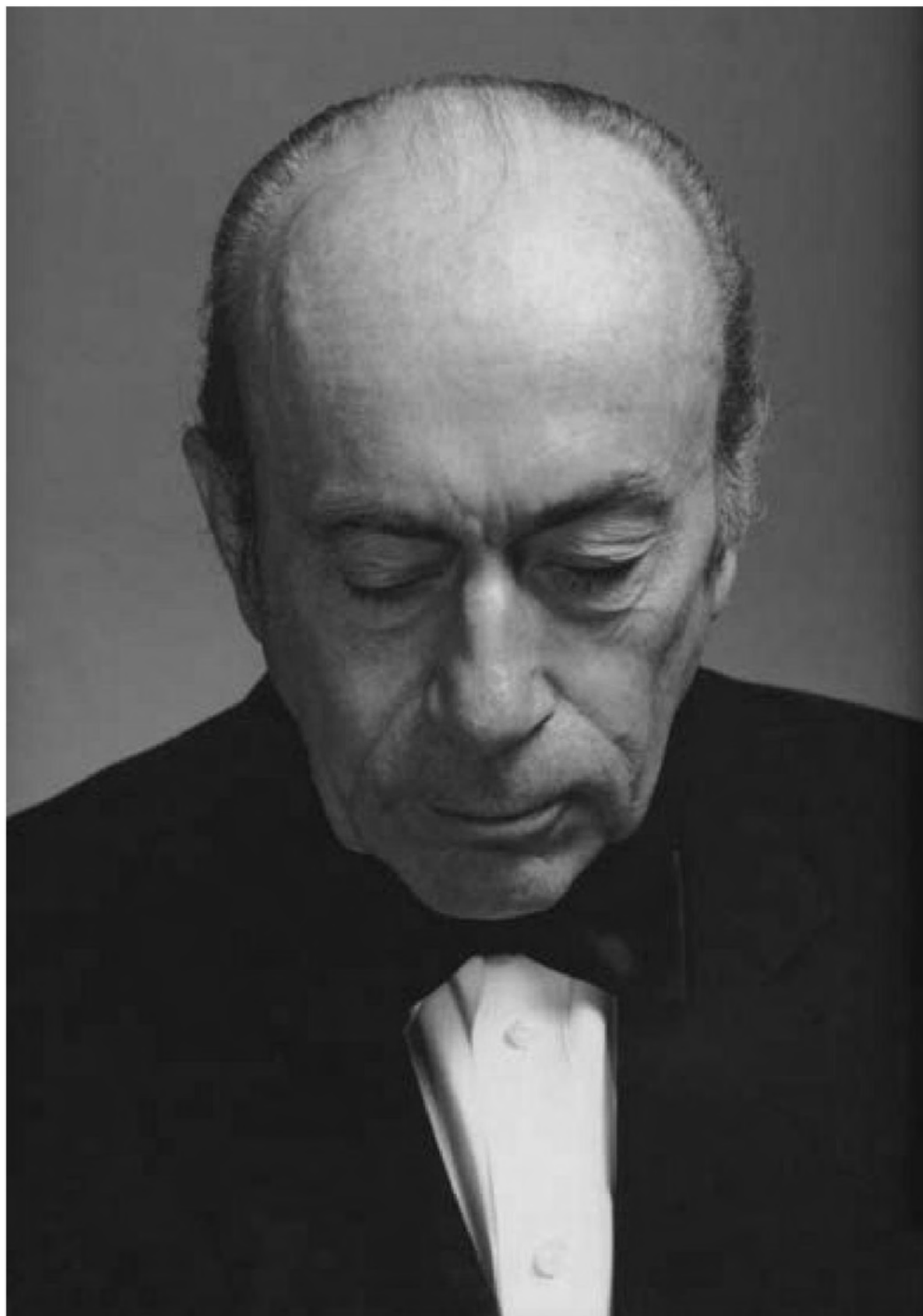
Henryk Mikołaj Górecki

1993

Michał Bristiger

1997

Jan Krenz

1997

Mieczysław Tomaszewski

1997

Stanisław Wiślocki

1999

Roman Berger

2003

Włodzimierz Kotoński

2003

Krystyna Moszumańska-Nazar

2003

Bogusław Schaeffer

2005

Teresa Chylińska

2005

Elżbieta Dziębowska

2005

Stanisław Skrowaczewski

CZŁONKOWIE ZWIĄZKU KOMPOZYTORÓW POLSKICH W LATACH 1945-2006

W ramach ZKP działa Sekcja Muzykologów. Jej Członków oznaczono gwiazdką przed nazwiskiem. Poza muzykologami, teoretykami muzyki, krytykami muzycznymi mogą też do niej należeć kompozytorzy aktywni równocześnie na tamtych polach. Obok każdego nazwiska podano datę przyjęcia do Związku, bez względu na rodzaj członkostwa, z pominięciem stażu w Kole Młodych, które działa przy ZKP nie będąc formalnie jego częścią.

Karol Anbild, w ZKP od 1962

Irena Andrault de Langeron (Białkiewiczówna)
(1891-1958), w ZKP od 1956

Czesław Aniołkiewicz (1905-1973), w ZKP od 1953

Jan Astriab (1937-2005), w ZKP od 1967

Rafał Augustyn, w ZKP od 1980

Grażyna Bacewicz (1909-1969), w ZKP od 1945

Krzysztof Baculewski, w ZKP od 1974

Zbigniew Bagiński, w ZKP od 1973

Tadeusz Baird (1928-1981), w ZKP od 1949

Teresa Bancer, w ZKP od 1963

Zbigniew Bargielski, w ZKP od 1965

* Bolesław Bartkowski (1936-1998), w ZKP od 1974

Jerzy Bauer, w ZKP od 1966

* Jolanta Bauman-Szulakowska, w ZKP od 1986

Stefan Behr (1919-1974), w ZKP od 1962

Roman Berger, w ZKP od 1997

* Jacek Berwałdt, w ZKP od 1966

* Krzysztof Biegański (1938-1967), w ZKP od 1960

* Ludwik Bielawski, w ZKP od 1967

* Irena Bieńkowska, w ZKP od 2004

* Krzysztof Bilica, w ZKP od 1979

- * Jolanta Bilińska, w ZKP 1987-1996
- Augustyn Bloch (1929-2006), w ZKP od 1959
- Marcin Błażewicz, w ZKP od 1998
- * Jadwiga Bobrowska, w ZKP od 1979
- * Jan Boehm (1929-1986), w ZKP od 1968
- * Wanda Bogdany-Popielowa (1928-2005), w ZKP od 1972
- * Aleksandra Bogucka, w ZKP od 1965
- Edward Bogusławski (1940-2003), w ZKP od 1965
- * Beata Bolesławska-Lewandowska, w ZKP od 2003
- Marian Borkowski, w ZKP 1965-1994
- Katarzyna Borkun-Szpotańska, w ZKP od 1984
- Marcin Bortnowski, w ZKP od 1999
- Henryk Jan Botor, w ZKP od 1990
- Nadia Boulanger (1887-1979), w ZKP od 1957
- Aleksandra Brejza, w ZKP od 2005
- * Michał Bristiger, w ZKP od 1963
- * Ludwik Bronarski (1890-1975), w ZKP od 1948
- Joanna Bruzdowicz-Tittel, w ZKP od 1968
- * Barbara Brzezińska, w ZKP od 1968
- * Antoni Buchner, w ZKP od 1968
- Magdalena Buchwald, w ZKP od 2005
- Barbara Buczek (1940-1993), w ZKP od 1975
- Paweł Buczyński, w ZKP od 1979
- Zbigniew Bujarski, w ZKP od 1962
- Miroslaw Bukowski, w ZKP od 1965
- Ryszard Bukowski (1916-1987), w ZKP od 1948
- Janusz Bułhak (1906-1977), w ZKP 1951-1954
- Edward Bury (1916-1995), w ZKP od 1952
- Grzegorz Bury, w ZKP od 1995
- * Zbigniew Chaniecki, w ZKP od 1974
- * Zofia Chechlińska, w ZKP od 1961
- Jarosław Chelmecki, w ZKP od 2006
- * Andrzej Chłopecki, w ZKP od 1982
- * Regina Chłopicka, w ZKP od 1981
- * Barbara Chmara-Żaczekiewicz, w ZKP od 1977
- * Andrzej Chodkowski, w ZKP od 1962
- * Józef Michał Chomiński (1906-1994), w ZKP 1948-1970 i od 1981
- * Jan Chorośński (1908-1997), w ZKP od 1954
- * Jan Chwałek, w ZKP od 1978
- * Agnieszka Chwilek, w ZKP od 2003
- * Adolf Chybiński (1880-1952), w ZKP od 1948
- * Teresa Chylińska, w ZKP od 1963
- Marcel Chyrzyński, w ZKP od 1995
- Zbigniew Ciechan, w ZKP od 1964
- Wiesław Cienciąta, w ZKP od 1991
- Artur Cieślak, w ZKP od 2004
- Leoncjusz Ciucitura, w ZKP od 1962
- Andrzej Cwojdzinski, w ZKP od 1957
- Magdalena Cynk, w ZKP od 2006
- Stawomir Czarnecki, w ZKP od 1975
- * Anna Czekanowska-Kuklińska, w ZKP od 1964
- Sylwester Czosnowski (1908-1970), w ZKP od 1948
- Henryk Czyż (1923-2003), w ZKP od 1951
- Henryk Czyżewski, w ZKP od 1974
- * Katarzyna Dańak-Kozicka, w ZKP od 1977
- * Ewa Dahlig, w ZKP od 1991
- * Piotr Dahlig, w ZKP od 2001
- * Krystyna Danecka-Szopowa, w ZKP od 1963
- Jan Daszek, w ZKP od 1986
- * Stanisław Dąbek, w ZKP od 1980
- Florian Dąbrowski (1913-2002), w ZKP od 1948
- Henryk Derus, w ZKP od 1995
- Krzysztof Dębski, w ZKP od 1985
- Magdalena Długosz, w ZKP od 1995
- Andrzej Dobrowolski (1921-1990), w ZKP od 1951
- * Janusz Dobrowolski, w ZKP 1972-1979
- Tadeusz Dobrzański (1916-1996), w ZKP od 1956
- Jacek Domagała, w ZKP od 1992
- Łucja Drege-Schielowa (1893-1962), w ZKP od 1946
- * Krzysztof Droba, w ZKP od 1988
- * Mieczysław Drobner (1912-1986), w ZKP od 1950
- Piotr Drożdżewski, w ZKP od 1986
- Mariusz Dubaj, w ZKP od 1989
- Cezary Duchnowski, w ZKP od 2003
- Andrzej Dutkiewicz, w ZKP od 1975
- * Adolf Dygacz (1914-2004), w ZKP od 1965
- Gerota Dywańska, w ZKP od 1993
- Andrzej Dziadek, w ZKP od 1987
- * Magdalena Dziadek, w ZKP od 1992
- Maria Dziewulska (1909-2006), w ZKP od 1952
- Eugeniusz Dziewulski (1889-1978), w ZKP od 1945
- * Elżbieta Dziebowska, w ZKP od 1965
- Jan Ekier, w ZKP od 1945
- Witold Elektorowicz (1892-1968), w ZKP 1951-1954
- * Ludwik Erhardt, w ZKP od 1965
- * Zygmunt Estreicher (1917-1993), w ZKP od 1948
- Szabolcs Laszlo Esztényi, w ZKP od 1997
- * Zofia Fabiańska, w ZKP od 1980

- * Joanna Falenciak, w ZKP 1981-1989
- * Hieronim Feicht (1894-1967), w ZKP od 1948
- Grzegorz Fiteberg (1879-1953), w ZKP od 1945
- Jerzy Fiteberg (1903-1951), w ZKP 1945-1949
- Jan Fotek, w ZKP od 1959
- * Aleksander Frączkiewicz (1910-1994), w ZKP 1948-1954
- Witold Friemana (1889-1977), w ZKP od 1946
- * Janina Fyk, w ZKP od 1993
- * Ryszard Gabrys, w ZKP od 1993
- Gerard Gadeyski (1901-1948), w ZKP od 1948
- Stanisław Gajdeczka (1913-1973), w ZKP od 1964
- Jaromir Gajewski, w ZKP od 2001
- * Elżbieta Galińska, w ZKP od 1980
- * Paweł Gancarczyk, w ZKP od 2003
- Aleksandra Garbał-Gleńsk, w ZKP od 2005
- Ryszard Gardo (1923-1974), w ZKP od 1953
- Wiesława Alicja, (Isabelle) Garr, w ZKP 1979-1997
- Irena Garzdecka-Jarzębska (1913-1963), w ZKP od 1951
- Jan Gawlas (1901-1965), w ZKP od 1948
- Mirosław Gąsieniec, w ZKP 1988-2003
- * Małgorzata Gąsiorowska, w ZKP od 1982
- Jerzy Gert (1908-1968), w ZKP od 1952
- Aleksander Glinkowski (1941-1991), w ZKP od 1970
- Mateusz Gliński (1892-1976), w ZKP od 1945
- Eugeniusz Głowski, w ZKP od 1977
- Walerian Józef Gniot (1902-1977), w ZKP od 1947
- * Stanisław Gołachowski (1907-1951), w ZKP od 1948
- * Ryszard Daniel Golanek, w ZKP od 1995
- * Maciej Gołąb, w ZKP od 1981
- * Monika Izabella Gorczycka (1935-1962), w ZKP od 1960
- Marian Gordiejuk (1954-2005), w ZKP od 1983
- Henryk Mikołaj Górecki, w ZKP od 1958
- Mikołaj Górecki, w ZKP od 1996
- Mieszko Górski, w ZKP 1986-2005
- Władysław Górzynski (1897-1966), w ZKP od 1954
- Czesław Grabowski, w ZKP od 1975
- Alfred Gradstein (1904-1954), w ZKP od 1947
- * Czesław Grajewski, w ZKP od 2004
- * Anna Granat-Janki, w ZKP od 1997
- Piotr Grella-Mozejko, w ZKP od 2004
- Alicja Gronau, w ZKP od 1993
- Zygmunt Gross (1903-1995), w ZKP od 1950
- Jacek Grudzień, w ZKP od 1992
- Czesław Grudziński (1911-1992), w ZKP od 1951
- * Anna Gruszczyńska, w ZKP od 2006
- Eleonora Grządziel (Grzondziel-Majzel) (1921-1993), w ZKP od 1951
- * Izabella Grzenkowicz, w ZKP od 1973
- Krzysztof Grzeszczak, w ZKP od 2001
- * Joachim Gudel (1927-2002), w ZKP od 1979
- Kazimierz Guzowski, w ZKP od 1984
- Zbigniew Guzowski, w ZKP 1965-1973
- * Danuta Gwizdalanka (Meyerowa), w ZKP od 1986
- * Leon Handzel (1921-1994), w ZKP od 1958
- Olga Hans, w ZKP od 2001
- * Mieczysława Hanuszewska-Schaefferowa, w ZKP od 1970
- Jerzy Harald (Jan Liersz) (1916-1965), w ZKP od 1951
- Stanisław Has (1914-1997), w ZKP od 1965
- Jan Wincenty Hawel, w ZKP od 1966
- * Zofia Heiman, w ZKP od 1965
- Zygmunt Herembesza (1934-2002), w ZKP od 1974
- * Karol Hławiczka (1894-1976), w ZKP od 1963
- * Martina Homma, w ZKP od 1999
- Andrzej Hundziak, w ZKP od 1965
- Małgorzata Hussar, w ZKP od 1983
- * Danuta Idaszak, w ZKP od 1965
- Anna Ignatowicz-Glińska, w ZKP od 2000
- Zofia Iszkowska (1911-2000), w ZKP od 1948
- * Roman Jan Iżykowski (1912-1999), w ZKP od 1951
- Henryk Hubertus Jabłoński (1915-1989), w ZKP od 1950
- * Maciej Jabłoński, w ZKP od 1998
- Maciej Jabłoński, w ZKP od 2006
- * Zdzisław Jachimecki (1882-1953), w ZKP od 1948
- Dagmara Jack, w ZKP od 2005
- Dobromiła Jaskół, w ZKP od 2006
- * Małgorzata Janicka-Słysz, w ZKP od 2000
- * Stefan Jarociński (1912-1980), w ZKP od 1952
- * Alicja Jarzębska, w ZKP od 1995
- Aleksander Jarzębski (1910-1962), w ZKP od 1945
- * Danuta Jasińska, w ZKP od 1979
- * Elżbieta Jasińska-Jędrasz, w ZKP od 1996
- Marek Jasiński, w ZKP od 1983
- * Tomasz Jasiński, w ZKP od 1998
- Ludwik Jąkałtis (1904-1987), w ZKP 1950-1955
- Anna Maria Jędrzejewska, w ZKP od 1998

- Kazimierz Jurdziński (1894-1960), w ZKP od 1945
 Władysław Kabalewski (1919-1998), w ZKP od 1958
 * Mirosława Kaczorowska-Gunkiewicz, w ZKP od 1966
 Sławomir Kaczorowski, w ZKP od 1985
 * Tadeusz Kaczyński (1932-1999), w ZKP od 1962
 Janusz Kahl, w ZKP 1961-1970
 Wojciech Kałamarz, w ZKP od 2006
 Marcin Kamiński (1913-1990), w ZKP od 1952
 * Włodzimierz Kamiński (1930-1993), w ZKP od 1958
 * Józef Kański, w ZKP od 1956
 Jarosław Kapuściński, w ZKP od 1997
 Zbigniew Karnecki, w ZKP od 1975
 Wojciech Karolak, w ZKP 1965-1973
 Tadeusz Zygfryd Kassern (1904-1957), w ZKP 1945-1951
 Wacław Kasztelan, w ZKP 1950-1952
 Jerzy Kaszycki, w ZKP od 1965
 Lucjan Kaszycki, w ZKP od 1958
 Waldemar Kazanecki (1929-1991), w ZKP od 1967
 Stanisław Kazuro (1881-1961), w ZKP od 1946
 Tomasz Kiesewetter (1911-1992), w ZKP od 1946
 Wojciech Kilar, w ZKP od 1954
 Wiesław Kiser, w ZKP 1964-1973
 Stefan Kisielewski (1911-1991), w ZKP od 1945
 Anna Maria Klechniowska (1888-1973), w ZKP od 1945
 Henryk Klejne (1919-1976), w ZKP od 1957
 Ryszard Klisowski, w ZKP od 1988
 Andrzej Klon, w ZKP 1948-1952
 * Jadwiga Kłobukowska, w ZKP od 1963
 Jerzy Kłos, w ZKP od 1970
 * Wacław Kmicic-Mieleszyński (1907-1982), w ZKP od 1958
 Eugeniusz Knapik, w ZKP od 1979
 Krzysztof Knittel, w ZKP od 1979
 * Krystyna Kobylińska, w ZKP od 1966
 Raoul Koczalski (1885-1948), w ZKP od 1948
 Janusz Kohut, w ZKP 1987-2003
 Jerzy Kolasiński (1906-1981), w ZKP od 1950
 * Mieczysław Kominek, w ZKP od 1977
 Michał Kondracki (1902-1984), w ZKP od 1945
 Benedykt Konowalski, w ZKP od 1965
 Marcin Kopczyński, w ZKP od 2006
 Jerzy Kornowicz, w ZKP od 1993
 Marzena Korzeniowska, w ZKP od 1997
 * Violetta Kostka, w ZKP od 2001
 * Andrzej Koszewski, w ZKP od 1953
 Aleksander Kościów, w ZKP od 2003
 Włodzimierz Kotoński, w ZKP od 1949
 * Marzanna Kotyńska, w ZKP 1968-1978
 * Roman Kował (1942-2003), w ZKP od 2001
 Zenon Kowalski, w ZKP od 1964
 * Ewa Kowalska-Zajac, w ZKP od 2001
 Leonard Kowalski (1885-1971), w ZKP 1951-1954
 Bartosz Kowalski-Banasiewicz, w ZKP od 2004
 Czesław Koziatowski, w ZKP 1950-1951
 Aleksander Kozłowski (1911-1974), w ZKP od 1951
 Zbigniew Kozub, w ZKP od 1988
 Zygmunt Krauze, w ZKP od 1964
 * Dorota Krawczyk, w ZKP od 1998
 Jan Krenz, w ZKP od 1947
 * Teresa Krukowski, w ZKP od 2003
 Stanisław Krupowicz, w ZKP od 1981
 Grażyna Krzanowska, w ZKP od 1979
 Andrzej Krzanowski (1951-1990), w ZKP od 1974
 Witold Krzemieński (1909-2001), w ZKP od 1950
 Mieczysław Krzyński (1901-1987), w ZKP od 1948
 Michał Kucharski (1891-1966), w ZKP od 1952
 Faustyn Kulczycki (1894-1960), w ZKP od 1945
 Hanna Kulenty, w ZKP od 1986
 Aleksander Kulikowski (1915-1993), w ZKP od 1969
 Renata Kunkel, w ZKP od 1984
 Sławomir Kupeczak, w ZKP od 2004
 Krzysztof Kupiowski (1944-1989), w ZKP od 1989
 Robert Kurdybacha, w ZKP 1999-2003
 Andrzej Kurylewicz, w ZKP od 1965
 Norbert Mateusz Kuźnik (1946-2006), w ZKP od 1974
 Ryszard Kwiatkowski (1931-1993), w ZKP od 1963
 Tadeusz Kwieciński (1903-1960), w ZKP od 1950
 Wacław Lachman (1881-1963), w ZKP od 1946
 * Stanisław Lachowicz (1920-1984), w ZKP od 1951
 Stefania Lachowska (1898-1966), w ZKP od 1948
 Szymon Łaks (1901-1983), w ZKP 1947-1961
 Zbigniew A. Lampart, w ZKP od 1978
 Aleksander Lasoń, w ZKP od 1979
 * Teresa de Laveaux, w ZKP 1965-1974
 Jerzy Lefeid (1898-1980), w ZKP od 1945
 * Agnieszka Leszczyńska, w ZKP od 1996
 Adam Lewandowski (1889-1951), w ZKP od 1950
 Andrzej Lewandowski (1938-1989), w ZKP od 1975

- * Zofia Liśsa (1908-1980), w ZKP od 1948
- Berys Lemani (1893-1975), w ZKP od 1951
- Witold Lutosławski (1913-1994), w ZKP od 1945
- Feliks Roderyk Łabuński (1892-1979), w ZKP 1945-1947
- * Stefania Łobaczewska (1894-1963), w ZKP od 1948
- Juliusz Łuciuk, w ZKP od 1956
- Andrzej Ługowski, w ZKP od 1968
- Paweł Łukaszewski, w ZKP od 1998
- Wojciech Łukaszewski (1936-1978), w ZKP od 1963
- Ferdynand Macalik (1887-1954), w ZKP od 1951
- Tadeusz Machi (1922-2003), w ZKP od 1951
- Anna Maciejasz-Kamińska, w ZKP 1976-1988
- * Tadeusz Maciejewski, w ZKP od 1969
- Waldemar Maciszewski (1927-1956), w ZKP od 1951
- Bogusław Madey (1932-2004), w ZKP od 1955
- Jan Makłakiewicz (1899-1954), w ZKP od 1945
- Tadeusz Wojciech Makłakiewicz (1922-1996), w ZKP od 1959
- Mieczysław Makowski, w ZKP od 1964
- Jerzy Maksymiuk, w ZKP od 1965
- Artur Malawski (1904-1957), w ZKP od 1945
- * Teresa Małecka, w ZKP od 1980
- * Władysław Małinowski, w ZKP od 1959
- Maciej Małecki, w ZKP od 1987
- Ernest Małek, w ZKP od 1979
- Aleksander Marczewski (1911-1981), w ZKP od 1950
- * Tadeusz Marek (Żakiej) (1915-1994), w ZKP od 1954
- * Leon Markiewicz, w ZKP od 1964
- Władysława Markiewiczówna (1900-1982), w ZKP od 1945
- Andrzej Markowski (1924-1986), w ZKP od 1950
- Adam Martin, w ZKP 1988-1996
- * Alicja Matracka-Kościelny, w ZKP od 1983
- Bernadetta Matuszczak, w ZKP od 1965
- Andrzej Matuszewski, w ZKP od 1995
- Filip Matuszewski, w ZKP od 2006
- * Krzysztof Antoni Mazur (1929-2000), w ZKP od 1977
- Mieczysław Mazurek, w ZKP od 1976
- Krzysztof Meyer, w ZKP od 1968
- Kazimierz Meyerhold (1886-1956), w ZKP od 1954
- Agata de Mezer-Lwowiec, w ZKP 1993-2004
- * Tadeusz Miazga (1906-1988), w ZKP od 1960
- Stanisław Michalek (1925-1997), w ZKP od 1982
- * Grzegorz Michalski, w ZKP od 1982
- * Kornei Michałowski (1923-1998), w ZKP od 1967
- * Stanisław Mierczyński (1894-1952), w ZKP od 1950
- Mieczysław Mierzejewski (1905-1998), w ZKP 1946-1970
- * Bogumiła Mika, w ZKP od 2000
- * Janusz Miketta (1890-1954), w ZKP od 1951
- * Adam Mitscha (1892-1992), w ZKP od 1963
- Jerzy Młodziejowski (1909-1985), w ZKP od 1948
- Michał Moc, w ZKP od 2003
- * Katarzyna Morawska, w ZKP od 1965
- Eugeniusz Morawski (1876-1948), w ZKP od 1946
- * Jerzy Morawski, w ZKP od 1964
- Stanisław Moryto, w ZKP 1979-1994
- Piotr Moss, w ZKP od 1977
- Krystyna Moszumańska-Nazar, w ZKP od 1957
- * Bożena Motylewska-Wielopolska, w ZKP 1966-1971
- Karol Mroszczyk (1905-1976), w ZKP od 1951
- * Karol Mrowiec, w ZKP od 1957
- * Adam Mrygoń, w ZKP od 1966
- * Bohdan Muchenberg (1927-1993), w ZKP od 1966
- Jan Muranty, w ZKP 1990-2003
- * Karol Musioł (1929-1982), w ZKP od 1979
- Zygmunt Mycielski (1907-1987), w ZKP od 1945
- Tadeusz Natanson (1927-1990), w ZKP od 1953
- * Arleta Nawrocka-Wysocka, w ZKP od 2003
- Stanisław Nawrocki (1894-1950), w ZKP od 1946
- Stanisław Nawrot (1885-1970), w ZKP od 1951
- Maciej Negrey, w ZKP od 1984
- * Adam Neuer, w ZKP od 1970
- Barbara Niewiadomska-Michałowicz, w ZKP od 1971
- Andrzej Nikodemowicz, w ZKP od 1980
- * Irina Nikoiska (Nikolskaya), w ZKP od 2000
- Mirosław Niziurski, w ZKP od 1960
- * Kazimierz Nowacki (1926-1996), w ZKP od 1965
- Zdzisław Nowacki (1922-1966), w ZKP od 1963
- * Anna Nowak, w ZKP od 1989
- * Tomasz Nowak, w ZKP od 2005
- Wojciech Nowak, w ZKP od 1990
- * Alina Nowak-Romanowicz (1907-1994), w ZKP od 1955
- * Wojciech Nowik, w ZKP od 1974
- Feliks Nowowiejski (1877-1946), w ZKP od 1945
- * Ewa Obniska, w ZKP od 1976
- Krzysztof Olczak, w ZKP od 1988
- Edward Olearczyk, w ZKP 1950-1964

- Jan Oleszkowicz, w ZKP od 1971
 Joachim Olkuśnik, w ZKP od 1960
 Sławomir Olszamowski, w ZKP od 1985
 Włodzimierz Ormicki (1905-1974), w ZKP od 1951
 Ryszard Osada, w ZKP od 2003
 Tadeusz Paciorkiewicz (1916-1998), w ZKP od 1945
 * Jadwiga Paja-Stach, w ZKP od 1986
 Roman Palester (1907-1989), w ZKP 1945-1951 i od 1981
 Edward Pałasz, w ZKP od 1974
 Konrad Palubicki (1910-1992), w ZKP od 1952
 * Maria Teresa Pamuła, w ZKP 1979-2003
 Andrzej Panufnik (1914-1991), w ZKP 1946-1954 i od 1987
 * Józef Patkowski (1929-2005), w ZKP od 1958
 * Ireneusz Pawiak, w ZKP od 1979
 Krzysztof Penderecki, w ZKP od 1959
 Zbigniew Penhersi, w ZKP od 1959
 Piotr Perkowski (1901-1990), w ZKP od 1945
 * Mirosław Perz, w ZKP od 1962
 Anna Pęcherzewska, w ZKP od 2003
 Irena Pfeiffer (1912-1996), w ZKP od 1951
 Zbigniew Piasecki, w ZKP 1956-1972
 Alina Piechowska-Pascał, w ZKP 1970-1981
 Bernard Pietrzak (1924-1978), w ZKP od 1958
 Rajmund Pietrzak, w ZKP od 1997
 * Jerzy Pikuliński, w ZKP od 1970
 * Bohdan Piłarski, w ZKP 1958-1978
 * Maria Piotrowska, w ZKP od 1985
 * Zbigniew Piotrowski, w ZKP 1972-1985
 * Olgierd Pisarenko, w ZKP od 1981
 Zbigniew Pniewski, w ZKP od 1973
 * Bohdan Pociąg, w ZKP 1963-1971 i od 1977
 * Paweł Podejko (1914-1996), w ZKP od 1962
 Ewa Podgórska, w ZKP od 1988
 * Marek Podhajski, w ZKP od 1973
 Józef Podobiński (1925-1993), w ZKP od 1954
 Maria Pokrzywińska, w ZKP od 1987
 * Leszek Polony, w ZKP od 1981
 * Irena Poniatowska, w ZKP od 1969
 Stanisław Popiel (1902-1970), w ZKP od 1945
 Zbigniew Popielski, w ZKP od 1993
 * Danuta Popinigis, w ZKP od 1996
 Marceł Feliks Poptawski (1902-1948), w ZKP od 1945
 Bolesław Stefan Poradowski (1902-1967), w ZKP od 1945
 * Anna Porębowiczowa (1905-1988), w ZKP od 1960
 * Antoni Poszowski (1931-2003), w ZKP od 1973
 * Remigiusz Pośpiech, w ZKP od 1999
 * Piotr Poźniak, w ZKP od 1966
 * Włodzimierz Poźniak (1904-1967), w ZKP od 1948
 Tadeusz Prejzner, w ZKP od 1963
 * Antoni Prosnak, w ZKP 1962-1968 i od 1977
 * Jan Prosnak (1904-1987), w ZKP od 1948
 Stanisław Prószyński (1926-1997), w ZKP od 1949
 * Zbigniew Jerzy Przerembki, w ZKP od 2001
 Bronisław Kazimierz Przybylski, w ZKP od 1970
 * Tadeusz Przybylski, w ZKP od 1972
 * Barbara Przybyszewska-Jarminska, w ZKP od 1995
 Grażyna Pstrokońska-Nawraćil, w ZKP od 1973
 Marta Ptasińska, w ZKP od 1970
 Barbara Puchalska, w ZKP 1988-1995
 Kazimierz Pyzik, w ZKP od 1984
 Władysław Raczkowski (1893-1959), w ZKP od 1945
 Piotr Radko, w ZKP od 1984
 Stanisław Radwan, w ZKP od 1995
 Marian Radzik (1916-1982), w ZKP od 1956
 Włodzimierz Rajewicz (1928-1986), w ZKP od 1958
 * Andrzej Rakowski, w ZKP od 1956
 Konstanty Regamey (1907-1982), w ZKP 1945-1946
 * Maryla Renat, w ZKP od 2004
 Wiesław Rentowski, w ZKP od 1987
 Radomir Reszke, w ZKP od 1965
 Bohdan Riemer, w ZKP od 1974
 Jacek Rogala, w ZKP od 1995
 Ludomir Rogowski (1881-1954), w ZKP od 1945
 Włodzimierz Romanowski, w ZKP 1960-1976
 * Krzysztof Rottermund, w ZKP od 1999
 Witold Rowicki (1914-1989), w ZKP od 1954
 Kazimierz Rozbicki, w ZKP od 1965
 Ludomir Różycki (1884-1953), w ZKP od 1945
 * Witold Rudziński (1913-2004), w ZKP od 1945
 Zbigniew Rudziński, w ZKP od 1962
 Karol Rund Zdenko (1889-1962), w ZKP od 1948
 Ryszard Ruschill, w ZKP 1964-1998
 Feliks Rybicki (1899-1978), w ZKP od 1945
 Józef Rychlik, w ZKP od 1970
 Piotr Rytel (1884-1970), w ZKP od 1945
 Leon Rzewuski (1902-1964), w ZKP 1951-1954
 Jacek Sajka, w ZKP 1993-2005

- 36

- * Krystyna Turek, w ZKP od 1994
- * Teresa Dalila Turlo, w ZKP od 1961
- * Irena Turska, w ZKP od 1963
- Zbigniew Turski (1908-1979), w ZKP od 1945
- Romuald Twardowski, w ZKP od 1960
- Jerzy Tyszkowski (1930-2001), w ZKP od 1964
- Jerzy Vietlinghoff-Szeel (1887-1952), w ZKP od 1948
- * Benjamin Vogel, w ZKP od 1977
- * Zygmunt Wachowicz, w ZKP 1967-1974
- Henryk Waghalter (1896-1961), w ZKP od 1951
- Adam Wałaciński, w ZKP od 1956
- * Jerzy Waldorff (1910-1999), w ZKP od 1983
- Władysław Walentynowicz (1902-1999), w ZKP od 1949
- Szymon Waljewski (1892-1951), w ZKP od 1945
- Magdalena Walter-Mazur, w ZKP od 2006
- Piotr Warzecha, w ZKP od 1966
- Franciszek Wasikorski (1915-1993), w ZKP od 1970
- Jerzy Wasowski (1913-1984), w ZKP od 1964
- * Bożena Weber, w ZKP od 2001
- * Jan Węcowski, w ZKP od 1964
- Wojciech Widlak, w ZKP od 1997
- Stanisław Wiechowicz (1893-1963), w ZKP od 1945
- Jan Michał Wieczorek (1904-1980), w ZKP od 1951
- * Ryszard Wieczorek, w ZKP od 1993
- Zygmunt Wiehler (1890-1977), w ZKP od 1950
- Tadeusz Wielecki, w ZKP od 1990
- Aleksander Wielhorski (1889-1952), w ZKP od 1945
- Adam Tadeusz Wieniawski (1876-1950), w ZKP od 1945
- Adam Wiernik, w ZKP 1963-1973
- * Jan Wierszyłowski, w ZKP od 1969
- * Krystyna Wilkowska-Chomińska (1920-2003), w ZKP od 1951
- Józef Wilkomirski, w ZKP 1969-1979
- Kazimierz Wilkomirski (1900-1995), w ZKP od 1945
- * Helena Windakiewicz (1868-1956), w ZKP od 1948
- * Krystyna Winowicz, w ZKP od 1977
- Leszek Wistocki, w ZKP od 1964
- Stanisław Wisłocki (1921-1998), w ZKP od 1946
- Zbigniew Wiszniewski (1922-1999), w ZKP 1957-1994
- Augustyn Wiśniewski (1906-1995), w ZKP od 1950
- Ludwik Wiśniowski, w ZKP 1958-1974
- * Elżbieta Witkowska-Zaremba, w ZKP od 1974
- * Leon Witkowski (1908-1992), w ZKP od 1948
- Joanna Wnuk-Nazarowa, w ZKP 1976-1984
- * Bożena Elżbieta Wojnowska, w ZKP od 2001
- Mateusz Wolberg (1899-1965), w ZKP od 1956
- Krzysztof Wołek, w ZKP od 2006
- Janusz Woś, w ZKP 1971-1980
- Bolesław Woytowicz (1899-1980), w ZKP od 1945
- * Małgorzata Woźna-Stankiewicz, w ZKP od 1978
- Franciszek Woźniak, w ZKP od 1963
- * Jolanta Woźniak, w ZKP od 1977
- Zbigniew Woźny, w ZKP od 1996
- Feliks Wrobel (1894-1954), w ZKP od 1947
- Zdzisław Wysocki, w ZKP 1970-1980
- * Jadwiga Zabłocka, w ZKP od 1966
- Zbigniew Andrzej Zajac, w ZKP od 1982
- * Barbara Zakrzewska-Nikiporczyk, w ZKP od 1975
- * Maciej Zalewski (1925-1970), w ZKP od 1949
- Sławomir Zamusko, w ZKP od 2000
- Barbara Zawadzka, w ZKP od 1999
- Anna Zawadzka-Golosz, w ZKP od 1989
- Jolanta Zdechlikiewicz, w ZKP od 1989
- * Maria Zduniak, w ZKP od 1986
- Lidia Zielińska, w ZKP od 1981
- Maciej Zieliński, w ZKP od 2000
- * Tadeusz Andrzej Zieliński, w ZKP od 1964
- * Grzegorz Zieziula, w ZKP od 2004
- Agata Zubeł-Moc, w ZKP od 2003
- Ewa Zuchowicz, w ZKP od 2003
- Zbigniew Zuchowicz, w ZKP 1992-2003
- * Elżbieta Zwolińska, w ZKP od 1969
- Czesław Żak (1895-1959), w ZKP od 1950
- * Sławomira Żerańska-Kominek, w ZKP od 1977
- Maciej Żółtowski, w ZKP od 1998
- * Alina Żorawska-Witkowska, w ZKP od 1987
- Wawrzyniec Żuławski (1916-1957), w ZKP od 1945
- * Magdalena Żuradzka, w ZKP od 2004

KRONIKA ŻAŁOBNA 1995-2006

1995

Augustyn Wiśniewski † 30 stycznia
Edward Bury † 13 lutego
Kazimierz Witkomirski † 7 marca
Jadwiga Sobieska † 5 grudnia
Zygmunt Gross † 11 grudnia

1996

Tadeusz Wojciech Maklakiewicz † 24 marca
Kazimierz Nowacki † 4 kwietnia
Paweł Podejko † 14 czerwca
Tadeusz Dobrzański † 18 czerwca
Irena Pfeiffer † 6 lipca

1997

Stanisław Prószyński † 14 maja
Stanisław Has † 20 maja
Jan Chorościński † 6 lipca
Stanisław Michalek † 6 lipca
Adam Świerzyński † 6 lipca
Antoni Szaliński † 24 grudnia

1998

Bolesław Bartkowski † 27 marca
Kornel Michałowski † 27 marca
Władysław Kabalewski † 14 maja
Stanisław Wiśłocki † 31 maja
Andrzej Trzaskowski † 16 września
Tadeusz Paciorkiewicz † 21 listopada

1999

Zofia Stęszewska † 1 stycznia
Władysław Walentynowicz † 25 marca
Roman Jan Izykowski † 5 lipca
Tadeusz Kaczyński † 9 września
Zbigniew Szymonowicz † 10 września
Zbigniew Wiszniewski † 11 października
Jerzy Waldorff † 29 grudnia

2000

Zofia Iszkowska † 12 czerwca
Władysław Szpilman † 6 lipca
Krzysztof Antoni Mazur † 9 września

2001

Witold Krzemieński † 27 sierpnia
Witold Szalonek † 12 października
Jerzy Tyszkowski † 13 grudnia

2002

Joachim Gudel † 14 stycznia
Florian Dąbrowski † 20 listopada
Zygmunt Herembeszta † 10 grudnia

2003

Krystyna Wilkowska-Chomińska † 3 stycznia
Henryk Czyż † 16 stycznia
Edward Bogusławski † 24 maja
Tadeusz Machl † 31 sierpnia
Antoni Poszowski † 12 listopada
Roman Kowal † 30 grudnia

2004

Witold Rudziński † 29 lutego
Adolf Dygacz † 6 kwietnia
Bogusław Madey † 9 sierpnia
Marek Stachowski † 3 grudnia

2005

Jan Astriab † 29 marca
Krystyna Tarnawska-Kaczorowska † 11 czerwca
Wanda Bogdany-Popielowa † 31 lipca
Marian Gordiejuk † 24 sierpnia
Józef Patkowski † 26 października
Ryszard Sielicki † 21 grudnia
Jerzy Sokorski † 28 grudnia

2006

Augustyn Bloch † 6 kwietnia
Norbert Mateusz Kuźnik † 15 kwietnia
Maria Dziewulska † 18 kwietnia

WALNE ZEBRANIA CZŁONKÓW ZWIĄZKU KOMPÓZYTORÓW POLSKICH W LATACH 1995-2005

Zdjęcia wykonano podczas XXXIII Walnego Zebrania Członków ZKP 2005 roku.

1995

XXVIII Walne Zebranie Członków ZKP obradowało w Warszawie pod przewodnictwem Krzysztofa Meyera. Zebranie odbyło się w siedzibie Stowarzyszenia Autorów ZAiKS przy ul. Hipotecznej 2, w dniach 19 i 20 maja 1995 roku. Udział wzięło 147 Członków ZKP.

Prezesem ZKP został wybrany Maciej Małecki.

Wybrany podczas Zebrania Zarząd Główny ZKP ukonstytuował się następująco:

Wiceprezesi: Krzysztof Knittel, Jerzy Stankiewicz

Sekretarz Generalny: Zbigniew Bagiński

Skarbnik: Paweł Buczyński

Członkowie Prezydium: Andrzej Chodkowski, Krzesimir Dębski

Członkowie Zarządu: Krzysztof Baculewski, Krzysztof Droba, Eugeniusz Knapik, Władysław Słowiński, Paweł Szymański, Adam Walaciński

Zastępcy Członków Zarządu: Edward Sielicki, Ryszard Szeremeta, Tadeusz Wielecki

W skład Komisji ZKP weszli:

Komisja Rewizyjna
Ludwik Erhardt,
Andrzej Hundziak,
Andrzej Kurylewicz,
Adam Sławiński,
Lidia Zielińska

Komisja Kwalifikacyjna
kompozytorzy:
Rafał Augustyn,
Zbigniew Bujarski,
Włodzimierz Kotoński,
Krystyna Moszumańska-Nazar,
Edward Pałłasz
muzykolodzy:
Irena Poniatowska,
Zygmunt Szwejkowski,
Elżbieta Zwolińska

Sąd Koleżeński
Teresa Chylińska,
Andrzej Cwojdzinski,
Leon Markiewicz,
Kornel Michałowski,
Jerzy Pikulik

Augustyn Bloch, Małgorzata Gąsiorowska, Stanisław Krupowicz

Władysław Słowiński, Andrzej Dziadek

XXVIII Walne Zebranie uchwaliło dwie rezolucje:

1. XXVIII Walne Zebranie Członków ZKP wyraża zdecydowane poparcie dla starań o przywrócenie II Programowi PR wysokich częstotliwości fal ultrakrótkich. Ograniczenie możliwości odbioru tego Programu stanowi poważne osłabienie kulturotwórczej i edukacyjnej roli radia publicznego. Zjazd zobowiązuje Zarząd Główny do przekazania tego stanowiska kompetentnym władzom, a zwłaszcza Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji, Komisji Kultury i Środków Przekazu Sejmu RP oraz Zarządowi Polskiego Radia S.A.

2. XXVIII Walne Zebranie Członków ZKP wyraża sprzeciw wobec decyzji Ministra Kultury i Sztuki dotyczącej likwidacji stołecznego Teatru Wielkiego jako niezależnej instytucji muzycznej, zmiany jego tradycyjnej nazwy na Scenę im. Moniuszki i połączenie z Teatrem Narodowym.

1997

XXIX Walne Zebranie Członków ZKP obradowało w Warszawie pod przewodnictwem Jana Stęszewskiego. Zebranie odbyło się w Muzeum Etnograficznym, przy ul. Kredytowej 1, w dniach 30 i 31 maja 1997 roku. Udział wzięło 108 Członków ZKP.

Prezesem ZKP został wybrany ponownie Maciej Małecki.

Po wyborach Zarząd Główny ZKP ukonstytuował się następująco:

Wiceprezysi: Jerzy Stankiewicz, Paweł Szymański

Sekretarz Generalny: Zbigniew Bagiński

Skarbnik: Krzesimir Dębski

Członkowie Prezydium: Eugeniusz Knapik, Mieczysław Kominek

Członkowie Zarządu: Rafał Augustyn, Andrzej Chodkowski, Krzysztof Droba, Krzysztof Knittel, Jan Krenz, Józef Patkowski

Zastępcy Członków Zarządu: Alicja Matracka-Kościelny, Edward Sielicki, Władysław Słowiński

Krystyna Moszumańska-Nazar, Władysław Słowiński, Alina Baird

Mieczysław Kominek, Aleksander Lasoń

W skład Komisji ZKP weszli:

Komisja Rewizyjna

Sławomir Czarnecki, Andrzej Hundziak, Danuta Gwizdalanka,
Sławomir Kaczorowski, Adam Sławiński

Komisja Kwalifikacyjna

kompozytorzy:

Krzysztof Baculewski, Andrzej Dutkiewicz, Aleksander Lasoń, Krzysztof Meyer,
Adam Walaciński

muzykolodzy:

Zofia Helman, Leszek Polony, Jan Stęszewski, Zygmunt Szweykowski,
Mieczysław Tomaszewski

Sąd Koleżeński

Andrzej Cwojdzinski, Tadeusz Kaczyński, Benedykt Konowalski,
Mieczysław Mazurek, Andrzej Nikodemowicz

XXIX Walne Zebranie uchwaliło:

1. apel do Ministra Kultury i Sztuki o stworzenie podstaw materialnych i prawnych do systemowego zabezpieczenia działalności Biblioteki-Fonoteki ZKP, będącej jednocześnie Ośrodkiem Dokumentacji Polskiej Muzyki Współczesnej;
2. powstanie stałej Nagrody im. Księdza Profesora Hieronima Feichta przyznawanej za wybitne osiągnięcia młodym muzykologom;
3. zalecenie, aby nowy Zarząd ZKP zwrócił się do Dyrekcji II Programu telewizji publicznej o poszerzenie programów muzyki poważnej i przesunięcie tych programów na godziny wcześniejsze (przed północą).

1999

XXX Walne Zebranie Członków ZKP obradowało w Warszawie pod przewodnictwem Grzegorza Michalskiego. Zebranie odbyło się w siedzibie Stowarzyszenia Autorów ZAiKS przy ul. Hipotecznej 2, w dniach 26 i 27 marca 1999 roku. Udział wzięło 128 Członków ZKP.

Nowym Prezesem ZKP wybrany został Krzysztof Knittel.

Nowo wybrany Zarząd Główny ZKP ukonstytuował się następująco:

Wiceprezesi: Eugeniusz Knapik, Mieczysław Kominek

Sekretarz Generalny:

Olgierd Pisarenko

Skarbnik: Krzysztof Baculewski

Członkowie Prezydium:

Rafał Augustyn, Krzysztof Droba

Członkowie Zarządu:

Andrzej Chodkowski,

Aleksander Lasoń, Teresa Malecka,

Maciej Małecki,

Grzegorz Michalski,

Tadeusz Wielecki

Zastępcy Członków Zarządu:

Zbigniew Bagiński, Ewa Obniska,

Władysław Słowiński

Wojciech Michniewski, Zbigniew Bargielski

W skład Komisji ZKP weszli:

Komisja Rewizyjna
Sławomir Czarnecki,
Andrzej Hundziak, Edward Sielicki,
Jerzy Stankiewicz,
Maciej Negrey

Komisja Kwalifikacyjna
kompozytorzy:
Krzysztof Meyer, Edward Pałłasz,
Władysław Słowiński,
Paweł Szymański,
Adam Walaciński
muzykolodzy:
Ludwik Bielawski, Michał Bristiger,
Regina Chłopicka, Zofia Helman,
Elżbieta Zwolińska

Sąd Koleżeński
Krystyna Moszumańska-Nazar,
Irena Poniatowska,
Andrzej Cwojdzinski,
Jan Węcowski, Stanisław Krupowicz

(od lewej) Tadeusz Sudnik, Ryszard Latecki, Tadeusz Wielecki

XXX Walne Zebranie Członków ZKP podjęło następujące uchwały:

1. XXX Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje nowo wybrany Zarząd Główny do zdecydowanego przeciwdziałania wszelkim próbom naruszania integralności „Warszawskiej Jesieni” i Związku Kompozytorów Polskich.
2. XXX Walne Zebranie Członków ZKP podnosi składkę członkowską do 5 zł miesięcznie, dla emerytów i członków Koła Młodych do 2,50 zł.
3. XXX Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje nowo wybrany Zarząd do podjęcia zdecydowanych działań mających na celu:
 - zintegrowanie środowiska kompozytorów i muzykologów wokół właściwych dla działalności artystycznej i naukowej wartości piękna, prawdy i talentu;

- stworzenie koncepcji trwałego i samodzielnego finansowania działalności Związku, uwzględniającej zmienione warunki ekonomiczne i ustrojowe;
- udział Związku w dialogu społecznym dotyczącym najważniejszych problemów kultury naukowej.

4. XXX Walne Zebranie Członków ZKP wyraża poważne zaniepokojenie sytuacją Studia Eksperymentalnego Polskiego Radia. Studio to, założone w 1957 roku jako jedna z pierwszych placówek artystycznych tego typu w Europie, zaistniało jako cieszący się międzynarodowym prestiżem warsztat kompozytorski nowej muzyki. Z jego działalnością związanych jest kilkadziesiąt nazwisk wybitnych kompozytorów polskich i zagranicznych. Zgromadzeni na XXX Walnym Zebraniu członkowie ZKP zwracają się do Zarządu Polskiego Radia z apelem, aby ową cenną instytucję kultury otaczał szczególną troską. Związek Kompozytorów Polskich z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości nominację prof. Krzysztofa Szlifirskiego na stanowisko dyrektora Studia.
5. Zgromadzeni na XXX Walnym Zebraniu członkowie Związku Kompozytorów Polskich zalecają nowemu Zarządowi Głównemu podjęcie inicjatywy prowadzącej do zawarcia w dobrej wierze umowy o partnerskiej współpracy ZKP z Fundacją Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni” dla dobra Festiwalu „Warszawska Jesień”.
6. XXX Walne Zebranie Członków ZKP popiera starania o wznowienie cyklu Międzynarodowych Konkursów Kompozytorskich im. Fryderyka Chopina oraz zobowiązuje nowy Zarząd do podjęcia tej inicjatywy.

Krzysztof Knittel (na pierwszym planie)

2001

XXXI Walne Zebranie Członków ZKP obradowało w Warszawie pod przewodnictwem Stanisława Krupowicza w siedzibie Stowarzyszenia Autorów ZAiKS przy ul. Hipotecznej 2, w dniach 25 i 26 maja 2001 roku. Udział wzięło 100 Członków ZKP.

Prezesem ZKP został wybrany ponownie Krzysztof Knittel.

Nowo wybrany Zarząd Główny ZKP
ukonstytuował się następująco:

Wiceprezesi: Eugeniusz Knapik,
Mieczysław Kominek

Sekretarz Generalny: Katarzyna
Dadak-Kozicka

Skarbnik: Krzysztof Baculewski

Członkowie Prezydium:

Adam Sławiński, Lidia Zielińska

Członkowie Zarządu:

Rafał Augustyn, Andrzej Chodkowski,

Krzysztof Droba,

Andrzej Dziadek, Teresa Malecka,

Józef Patkowski

Zastępcy Członków Zarządu:

Olgierd Pisarenko, Edward Sielicki,

Tadeusz Wielecki

W skład Komisji ZKP weszli:

Komisja Rewizyjna

Sławomir Czarnecki,

Małgorzata Gąsiorowska,

Andrzej Hundziak,

Stanisław Krupowicz, Maciej Negrey

Komisja Kwalifikacyjna

kompozytorzy:

Zbigniew Bargielski, Aleksander Lasoń, Grażyna Pstrokońska-Nawratil,

Marek Stachowski, Adam Walaciński

muzykolodzy:

Ludwik Bielawski, Regina Chłopicka, Zofia Helman, Elżbieta Witkowska-Zaremba,

Sławomira Żerańska-Kominek

Sąd Koleżeński

Zbigniew Bagiński, Andrzej Cwojdzinski, Władysław Słowiński,

Jerzy Stankiewicz, Jan Węcowski

Weronika Ratusińska, Alicja Gronau

Jerzy J. Biernat – Prezes ZPAP, Aleksander Lasoń
(na pierwszym planie)

Jerzy Kornowicz

Uchwały XXXI Walnego Zebrania Członków Związku Kompozytorów Polskich:

1. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich po rozpoznaniu katastrofalnej sytuacji w dziedzinie powszechnej edukacji muzycznej w naszym kraju i wynikających stąd zagrożeń godzących w podstawy bytu kultury narodowej zobowiązuje nowo wybrany Zarząd Główny ZKP do niezwłocznego podjęcia następujących działań:
 - skierowania do Ministra Edukacji Narodowej przedłożonego XXXI Walnemu Zebraniu Członków ZKP tekstu Apelu w sprawie miejsca muzyki w zreformowanej szkole wraz z tekstem określającym stanowisko uczestników XXX Ogólnopolskiej Konferencji Muzykologicznej w sprawie realizacji przedmiotu „muzyka” w szkołach ogólnokształcących,
 - rozesłania wyżej wymienionych dokumentów do instytucji i środowisk reprezentujących polską kulturę muzyczną z prośbą o poparcie,
 - upublicznienia powyższych dokumentów w mediach.

2. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich zaleca nowo wybranemu Zarządowi Głównemu podjęcie starań o stworzenie i zorganizowanie ośrodka ZKP wzorowanego na Domu Aktora w Skolimowie.
3. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich zobowiązuje nowy Zarząd Główny do przeciwstawienia się próbom likwidacji Funduszu Promocji Twórczości MKiDN, który w odczuciu naszego stowarzyszenia pomaga kompozytorom i muzykologom realizować swoje programy twórcze przy pomocy stypendiów otrzymywanych z tego Funduszu.
4. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich popiera stanowisko Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich w sprawie wykonywania przez Telewizję Polską S.A. obowiązków publicznych wynikających z Ustawy o Radiofonii i Telewizji. Pieniądze publiczne oddawane w ręce publicznej radiofonii i telewizji mogą służyć wyłącznie realizacji najważniejszych celów społecznych – rzetelnej informacji, edukacji i sztuce.
5. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich wyraża głębokie zaniepokojenie systematycznym zmniejszaniem się czasu antenowego przeznaczonego na muzykę współczesną, w tym polską, w regionalnych rozgłoszeniach Polskiego Radia. Domagamy się realizowania ustawowej misji radia publicznego w rozgłoszeniach regionalnych i proporcjonalnego udziału muzyki w prezentacji dorobku polskich środowisk twórczych na antenach rozgłoszeń zrzeszonych w Stowarzyszeniu Radia Publicznego.
6. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich zobowiązuje nowy Zarząd Główny do przypominania w swoich biuletynach oraz za pośrednictwem prasy o możliwości ubiegania się o stypendia na projekty twórcze, kompozytorskie i muzykologiczne w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a także do informowania o rodzajach tych stypendiów i warunkach ich uzyskania.
7. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich upoważnia nowo wybrany Zarząd Główny do podjęcia działań w kierunku określenia celów i zadań oraz powołania do życia Fundacji im. Grzegorza Fitelberga.
8. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich, zwracając uwagę na niespójność dotychczasowego statutu ZKP z obecnymi realiami

i normami prawnymi, zobowiązuje nowo wybrany Zarząd Główny do podjęcia działań zmierzających do odpowiedniej aktualizacji statutu ZKP i umożliwienia właściwego funkcjonowania oddziałów ZKP.

9. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich protestuje przeciwko stosowanemu obecnie przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego trybowi przyznawania i realizacji dotacji na cele kulturalne dla stowarzyszeń i związków twórczych i domaga się sformułowania w tej dziedzinie jasnych zasad.

10. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich apeluje do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego o stworzenie funduszu wspierającego wykonania polskiego repertuaru muzycznego – ze szczególnym uwzględnieniem repertuaru chronionego prawem autorskim.

11. XXXI Walne Zebranie Członków Związku Kompozytorów Polskich apeluje do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego o zadbanie – w trakcie procesu prywatyzacji Polskiego Wydawnictwa Muzycznego – o dobra kultury narodowej znajdujące się w posiadaniu Wydawnictwa.

Sławomir Czarnecki, Jacek Szerszenowicz

Zofia Mossakowska, Alicja Jarzębska (na pierwszym planie)

2003

XXXII Walne Zebranie Członków ZKP obradowało w Warszawie pod przewodnictwem Ludwika Erhardta. Zebranie odbyło się w siedzibie Stowarzyszenia Autorów ZAiKS przy ul. Hipotecznej 2, w dniach 9 i 10 maja 2003 roku. Udział wzięło 108 Członków ZKP.

Prezesem ZKP został wybrany Jerzy Kornowicz.

Nowy Zarząd Główny ukonstytuował się następująco:

zespół Ritmodelia

Wiceprezesi: Krzysztof Droba, Krzysztof Knittel

Sekretarz Generalny: Mieczysław Kominek

Skarbnik: Alicja Matracka-Kościelny

Członkowie Prezydium: Zbigniew Bargielski, Lidia Zielińska

Członkowie Zarządu: Rafał Augustyn, Zbigniew Bagiński, Andrzej Dziadek,

Eugeniusz Knapik, Maciej Negrey, Grażyna Pstrokońska-Nawratil

Zastępcy Członków Zarządu: Wojciech Widłak, Maciej Zieliński

W skład Komisji ZKP weszli:

Komisja Rewizyjna

Andrzej Chodkowski, Małgorzata Gąsiorowska, Andrzej Hundziak,

Zbigniew Kozub, Stanisław Krupowicz

Komisja Kwalifikacyjna

kompozytorzy:

Krzysztof Baculewski, Aleksander Lasoń, Edward Sielicki, Marek Stachowski,

Adam Walaciński

Jerzy Stankiewicz, Józef Patkowski, Jacek Ajdinowicz

muzykolodzy:

Ludwik Bielawski, Regina Chłopicka, Alicja Jarzębska,
Elżbieta Witkowska-Zaremba, Sławomira Żerańska-Kominek

Sąd Koleżeński

Marcin Bortnowski, Andrzej Cwojdzinski, Ludwik Erhardt,
Elżbieta Jasińska-Jędrasz, Jacek Szerszenowicz

XXXII Walne Zebranie Członków ZKP podjęło następujące uchwały:

1. XXXII Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje nowy Zarząd do monitorowania projektowanej przez Sejm nowej ustawy o radiofonii, a zwłaszcza tego jej punktu, który dotyczy tantiem autorskich.

2. XXXII Walne Zebranie Członków ZKP nawiązując do uchwały z 2001 roku podtrzymuje swój protest przeciwko stosowanemu przez Ministerstwo Kultury niejasnemu trybowi przyznawania dotacji na cele kulturalne dla stowarzyszeń i związków twórczych. ZKP domaga się sformułowania przejrzystych i jasnych kryteriów.
3. XXXII Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje Zarząd do kontynuacji prac nad przywróceniem właściwego kształtu edukacji muzycznej w szkolnictwie ogólnokształcącym Rzeczypospolitej Polskiej.
4. XXXII Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje Zarząd do powołania Komisji Statutowej najpóźniej do końca pierwszego roku kadencji i zlecenie jej opracowania całościowego projektu statutu dla przyszłego Walnego Zebrania ZKP.
5. XXXII Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje Zarząd do podjęcia starań o stworzenie we dworze rodziny Lutosławskich w Drozdowie k. Łomży ośrodka pamięci Witolda Lutosławskiego.

2005

Ostatnie w tej dekadzie, XXXIII Walne Zebranie Członków ZKP odbyło się w siedzibie Stowarzyszenia Autorów ZAiKS przy ul. Hipotecznej 2 w Warszawie, w dniach 2-4 czerwca 2005 roku. Obradom przewodniczył Krzysztof Baculewski. Udział wzięło 98 Członków ZKP.

Prezesem ZKP został wybrany ponownie Jerzy Kornowicz.

Po wyborach Zarząd Główny ZKP ukonstytuował się następująco:

Krzysztof Droba, Krzysztof Knittel – Wiceprezesi

Mieczysław Kominek – Sekretarz Generalny

Alicja Matracka-Kościelny – Skarbnik

Zbigniew Bargielski, Lidia Zielińska – Członkowie Prezydium

Rafał Augustyn, Zbigniew Bagiński, Marcel Chyrzyński, Andrzej Dziadek,

Maciej Negrey, Elżbieta Sikora – Członkowie Zarządu

Mariusz Dubaj, Zbigniew Penhershki, Wojciech Widłak – Zastępcy Członków Zarządu

W skład Komisji ZKP weszli:

Komisja Rewizyjna

Andrzej Hundziak (na pierwszym zebraniu Komisji wybrany Przewodniczącym)

Cezary Duchnowski

Elżbieta Jasińska-Jędrasz

Zbigniew Kozub

Anna Nowak

Komisja Kwalifikacyjna

kompozytorzy:

Aleksander Lasoń (na pierwszym zebraniu Komisji wybrany Przewodniczącym)

Krzysztof Baculewski

Zygmunt Krauze

Bronisław K. Przybylski

Adam Walaciński

muzykolodzy:

Ludwik Bielawski

Regina Chłopicka

Alicja Jarzębska

Jan Stęszewski

Elżbieta Witkowska-Zaremba

Sąd Koleżeński:

Jerzy Bauer

Roman Berger

Krzysztof Bilica

Andrzej Cwojdzinski

Andrzej Kurylewicz

XXXIII Walne Zebranie Członków ZKP podjęło następujące uchwały:

1. Członkowie Związku Kompozytorów Polskich obecni na XXXIII Walnym Zjeździe z satysfakcją przyjmują wiadomość ogłoszoną w dniu uroczystej inauguracji „Forum 60-lecia ZKP” na Zamku Królewskim w Warszawie o bliskim przekazaniu przez Pana Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy willi Elster-ska naszemu związkowi. Powstanie tam warszawskie i narodowe centrum nowej muzyki, co stanowi wypełnienie ostatniej woli Grzegorza Fitelberga, wła-

ściciela tej nieruchomości. Takie centrum stworzy nową jakość w sferze życia muzycznego i artystycznego a zarazem ważki punkt odniesienia dla kultury społeczeństwa w skali całego kraju. Walne Zgromadzenie wyraża swoją wdzięczność za wspaniałomyślny gest pana Prezydenta.

2. XXXIII Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje Sekcję Muzykologów i Zarząd Główny ZKP do kontynuacji wysiłków przywracających muzyce w szkole należną jej rangę, między innymi liczbę godzin, włączenie jej do sprawdzianów wiedzy, właściwe kształcenie nauczycieli i inne. XXXIII Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje się do kontynuacji prac nad przywróceniem właściwego kształtu edukacji muzycznej w szkolnictwie ogólnokształcącym Rzeczypospolitej Polskiej.

Wim Boerman – dyrygent, Elżbieta Sikora

Irena Poniatowska, Jerzy Bauer

3. XXXIII Walne Zebranie Członków ZKP zobowiązuje Zarząd Główny do podjęcia współpracy z Komitetem Porozumiewawczym Stowarzyszeń Twórczych i Naukowych, Porozumieniem „Łazienki Królewskie”, Polską Radą Muzyczną i Radą Organizacji Pozarządowych Ministra Kultury w celu uregulowania kwestii emerytur tak zwanego „starego portfela” otrzymywanego przez ludzi sztuki i nauki, dla polepszenia ich krytycznej sytuacji materialnej.
4. Walne Zebranie ZKP zobowiązuje Zarząd Główny do kontynuowania starań o ustawową regulację statusu twórcy i działalności artystycznej. Regulacja taka winna być podstawą dla wszystkich czynności cywilno-prawnych w stosunkach z instytucjami państwowymi takimi jak ZUS i urzędy skarbowe, etc.

NAGRODY, MEDALE, KONKURSY 1995-2006

Nagroda Związku Kompozytorów Polskich

Od 1949 roku Związek Kompozytorów Polskich przyznaje Nagrody ZKP: do 1991 roku – „dla uhonorowania twórców i odtwórców za ich wybitne osiągnięcia w dziedzinie muzyki”, obecnie – „polskim kompozytorom, wykonawcom, muzykologom, pedagogom i organizatorom życia muzycznego za wybitne osiągnięcia w dziedzinie twórczości kompozytorskiej i muzykologicznej oraz działalności wykonawczej, pedagogicznej i organizatorskiej”. Nagroda ZKP przyznawana jest przez jury, które wyznacza Prezydium Zarządu Głównego spośród Członków Zwyczajnych i Honorowych ZKP; w skład jury wchodzi z urzędu Prezes ZKP. Laureatami mogą zostać zarówno Członkowie ZKP, jak i osoby oraz instytucje spoza Związku.

W latach 1995-2006 laureatami Nagrody ZKP zostali:

1995

Zygmunt Szweykowski – „za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie muzykologii, a w szczególności za badania nad muzyką baroku”

Romuald Tiwardowski – „za wybitne osiągnięcia w dziedzinie twórczości kompozytorskiej”

(jury: Tadeusz Paciorkiewicz – przewodniczący, Szaboles Esztényi, Zofia Uelman, Maciej Małecki, Zbigniew Rudziński)

2005: Jerzy Kornowicz, Alicja Matracka-Kościelny (laureatka), Irena Poniatowska

2005: Rafał Augustyn (laureat), Irena Poniatowska

1996

Teresa Chylińska – „za zasługi w przybliżaniu współczesnym myśli i muzyki Karola Szymanowskiego”

Jan Krenz – „za wybitną twórczość kompozytorską i wybitne kreacje dyrygenckie”

(jury: Józef Patkowski – przewodniczący, Zygmunt Krauze, Maciej Małecki, Zygmunt Szweykowski)

1997

Krzysztof Droba – „za twórczość muzykologiczną oraz inspirowanie istotnych zjawisk w europejskiej kulturze muzycznej”

Eugeniusz Knapik – „w uznaniu dotychczasowych wybitnych osiągnięć kompozytorskich”

(jury: Jan Stęszewski – przewodniczący, Ludwik Erhardt, Maciej Małecki, Marek Stachowski, Paweł Szymański)

1998

Andrzej Chodkowski – „za twórczość muzykologiczną i zasługi dla Związku Kompozytorów Polskich”

Juliusz Łuciuk – „za całokształt twórczości kompozytorskiej”

(jury: Augustyn Bloch – przewodniczący, Teresa Chylińska, Eugeniusz Knapik, Maciej Małecki, Krystyna Moszumańska-Nazar)

1999

Władysław Słowiński – „za twórczość kompozytorską, powołanie do życia festiwalu „Warszawskie Spotkania Muzyczne” oraz za zasługi dla Związku Kompozytorów Polskich”

(jury: Jan Krenz – przewodniczący, Andrzej Chodkowski, Maciej Małecki)

2005: Jerzy Kornowicz,
Irina Nikolska (laureatka)

2000

Elżbieta Dziebowska – „za wybitne osiągnięcia muzykologiczne, ze szczególnym uwzględnieniem koncepcji i realizacji Encyklopedii Muzycznej PWM”

Andrzej Nikodemowicz – „za wybitną twórczość kompozytorską – niezależną i autentyczną”

(jury: Zofia Helman – przewodnicząca, Augustyn Bloch, Krzysztof Knittel, Mieczysław Tomaszewski)

2001

Zbigniew Bargielski – „za całokształt twórczości kompozytorskiej”

Ludwik Bielawski – „za całokształt twórczości naukowej”

(jury: Władysław Słowiński – przewodniczący, Andrzej Chodkowski, Krzysztof Droba, Krzysztof Knittel)

2002

Aleksander Lason – „za wybitne osiągnięcia kompozytorskie oraz działalność wykonawczą w dziedzinie nowej muzyki”

Tadeusz Andrzej Zieliński – „za wybitny dorobek muzykologiczny i krytyczny w zakresie muzyki współczesnej”

(jury: Ludwik Bielawski – przewodniczący, Eugeniusz Knapik, Krzysztof Knittel, Adam Neuer)

2003

Krzysztof Knittel – „za wybitną twórczość kompozytorską i działalność związkową”

Adam Walaciński – „za całokształt twórczości kompozytorskiej i publicystycznej”

(jury: Władysław Słowiński – przewodniczący, Krzysztof Droba, Jerzy Kornowicz, Aleksander Lason)

2004

Irena Poniatowska – „za wybitne osiągnięcia w dziedzinie twórczości muzykologicznej, w szczególności w zakresie chopinologii, oraz za działalność pedagogiczną i organizatorską”

Grażyna Pstrokońska-Nawratil – „za wybitne osiągnięcia w dziedzinie twórczości kompozytorskiej oraz za działalność pedagogiczną i organizatorską”

(jury: Zofia Helman – przewodnicząca, Katarzyna Dadak-Kozicka, Krzysztof Knittel, Jerzy Kornowicz)

2005

Rafał Augustyn – „za wybitne osiągnięcia kompozytorskie oraz programowe kreacje festiwalowe”

Alicja Matracka-Kościelny – „za wybitne działania organizatorskie i twórczość muzykologiczną”

Wojciech Michniewski – „za wieloletnie kreatywne towarzyszenie polskiej muzyce współczesnej”

Marek Moś – „za pełne oddanie i pasję w kreowaniu muzyki polskich twórców”

Irina Nikolska – „za badania nad współczesną muzyką polską i jej popularyzację”

Adam Sławiński – „za osiągnięcia twórcze i wielostronną działalność na rzecz środowiska Związku Kompozytorów Polskich”

(jury: Irena Poniatowska – przewodnicząca, Krzysztof Droba, Aleksander Lasoń, Jerzy Kornowicz; z uwagi na Jubileusz 60-lecia ZKP postanowiono przyznać sześć Nagród).

2004: Grażyna Pstrokońska (laureatka), Zofia Helman,
Jerzy Kornowicz, Zbigniew Bagiński

2006

Zbigniew Bagiński – „za wybitną twórczość kompozytorską i działalność na rzecz Związku Kompozytorów Polskich i środowiska polskiej muzyki współczesnej”

Alicja Jarzębska – „za wybitną twórczość muzykologiczną, a w szczególności za książki poświęcone muzyce XX wieku”

(jury: Zofia Helman – przewodnicząca, Alicja Matracka-Kościelny, Adam Sławiński i Jerzy Kornowicz)

Medal – Odznaka Honorowa Związku Kompozytorów Polskich

Medale – Honorowe Odznaki ZKP przyznawane są przez Związek od roku 1971. Wyróżnienie ustanowione zostało w 25-lecie istnienia Związku, z myślą o osobach i instytucjach szczególnie zasłużonych dla promocji polskiej muzyki współczesnej. Honorowa Odznaka ZKP przyznawana jest przez Prezydium Zarządu Głównego. Laureatami mogą zostać zarówno Członkowie ZKP, jak i osoby i instytucje spoza Związku.

2005: Sławomir Tabkowski – Prezes Zarządu
i Andrzej Kosowski – Redaktor Naczelny
(przedstawiciele PWM – laureata Medalu), Jerzy Kornowicz

2003

Wim Boerman – „mecenas polskiej muzyki współczesnej w Europie i na świecie”

Andrzej Chłopecki – „współtwórca światowych sukcesów kilku generacji kompozytorów polskich”

2004

Martina Homma – „za prace muzykologiczne, książki i artykuły publikowane w Niemczech i wielu innych krajach poświęcone polskiej muzyce współczesnej, ze szczególnym uwzględnieniem postaci i twórczości Witolda Lutosławskiego; za organizowanie w Niemczech konferencji muzykologicznych poświęconych muzyce polskiej”

2004: Martina Homma (laureatka),
Jerzy Kornowicz, Marta Karska

Krzysztof Kilian – „za inspirowanie i tworzenie mecenatu polskiego środowiska biznesu, polityki i mediów nad polską muzyką współczesną, ze szczególnym uwzględnieniem Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej «Warszawska Jesień»”

Jerzy Stankiewicz – „za ideę i organizację dziesiątków festiwali i koncertów z polską muzyką współczesną, ze szczególnym uwzględnieniem przedsięwzięć artystycznych przeprowadzonych na Ukrainie i Białorusi; za rozwijanie kulturowych więzi pomiędzy Polską a jej wschodnimi sąsiadami”

2005

Dwutygodnik „Ruch Muzyczny”

Fundusz Popierania Twórczości im. Andrzeja Szczypiorskiego przy Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS

Polskie Radio Program 2

Polskie Wydawnictwo Muzyczne

2006

Marek Chołoniewski

Jerzy Kapuściński

XXXIII Ogólnopolska Konferencja Muzykologiczna ZKP, UKSW w Warszawie, 2004: Magdalena Dziadek, Krystyna Turek, Elżbieta Jasińska-Jędrasz, Anna Czekanowska, Alicja Jarzębska, Mieczysław Tomaszewski, Ludwik Bielawski, Jan Stęszewski, Mirosław Perz

Nagroda im. Ks. Prof. Hieronima Feichta

Decyzją Walnego Zebrania Członków ZKP w 1997 roku zainicjowano Konkurs ZKP o Nagrodę im. Księdza Profesora Hieronima Feichta. Głównym inicjatorem Nagrody był Profesor Mirosław Perz z gronem uczniów i przyjaciół Księdza Profesora Feichta z Instytutu Muzykologii UW. W corocznym konkursie mogą brać udział muzykolodzy, którzy w dniu zgłoszenia pracy nie mają ukończonych 40 lat. Celem Nagrody jest promocja osiągnięć naukowych młodych polskich muzykologów i teoretyków muzyki, nie muszą oni należeć do ZKP. Nagrodę przyznaje jury złożone z 5 do 7 osób reprezentujących różne ośrodki i specjalności muzykologiczne; w jego skład wchodzi co najmniej jeden reprezentant Instytutu Muzykologii UW (inicjatora nagrody) oraz przewodniczący Sekcji Muzykologów ZKP. Nagroda wręczana jest podczas otwarcia dorocznej Ogólnopolskiej Konferencji Muzykologicznej ZKP.

Dotychczasowi Laureaci Nagrody im. Ks. Prof. Hieronima Feichta:

2000

Jury w składzie:

Mirosław Perz – przewodniczący, Ludwik Bielawski, Zofia Helman, Katarzyna Dadak-Kozicka, ks. Karol Mrowiec, Elżbieta Zwolińska, Zygmunt Szwejkowski

za rok 1999 postanowiło wyróżnić prace:

- ks. Roberta Bernagiewicza *Recepcja tradycji neumatycznych w notacji Graduatu Wiślickiego w świetle neum liquescentes*, Ząbki 1999
- Macieja Jabłońskiego *Muzyka jako znak*

2001

Jury w składzie:

Mirosław Perz – przewodniczący, Ludwik Bielawski, Katarzyna Dadak-Kozicka, Zofia Helman, ks. Karol Mrowiec, Zygmunt Szweykowski, Elżbieta Zwolińska przyznało dwie równorzędne Nagrody za rok 2000:

- Arlecie Nawrockiej-Wysockiej za pracę *Śpiewy protestanckie na Mazurach*
- Pawłowi Gancarczykowi za pracę *Muzyka scripto. Kodeksy mensuralne II połowy XV wieku na wschodzie Europy Łacińskiej*, Warszawa 2001

2002

Jury w składzie:

Zofia Helman – przewodnicząca, Ludwik Bielawski, Alicja Matracka-Kościelny, ks. Karol Mrowiec, Zygmunt Szweykowski, Elżbieta Witkowska-Zaremba, Elżbieta Zwolińska

przyznało dwie równorzędne Nagrody za rok 2001:

- Iwone Lindstedt za pracę *Dodekafonia i serializm w twórczości kompozytorów polskich XX wieku*, Lublin 2001
- Piotrowi Wilk za pracę *Sonata na skrzypce solo w siedemnastowiecznych Włoszech*

2003

Nagrody nie przyznano

2004

Jury w składzie:

Zofia Helman – przewodnicząca, Ludwik Bielawski, Katarzyna Dadak-Kozicka, Alicja Jarzębska, Karol Mrowiec, Irena Poniatowska, Elżbieta Zwolińska

przyznało Nagrodę za rok 2003:

- Tomaszowi Jezowi za pracę *Madrygały w Europie północno-wschodniej* oraz wyróżniło prace:

Wręczenie Nagrody 2004: ks. Jerzy Pikulik, Zofia Helman, Tomasz Jeż (laureat)

Agnieszki Chwiłek *Cykle fortepianowe Roberta Schumanna. Estetyczna idea jedności i jej techniczna realizacja*

Filipa Berkowicza *Technika transkrypcji Adama Jarzębskiego na przykładzie utworów o ustalonym pierwotnym wokalnym*

2005

Jury w składzie:

Zofia Helman – przewodnicząca, Katarzyna Dadak-Kozińska, Ryszard Wieczorek, Małgorzata Woźna-Stankiewicz, Alina Żórawska-Witkowska,

Sławomira Żerańska-Kominek

przyznało Nagrodę za rok 2004:

Grzegorzowi Zieziuli za pracę *Nurt kosmopolityczny w polskiej twórczości operowej II połowy XIX wieku*

oraz wyróżniło prace:

– Aliny Mądry *Karł Filip Emanuel Bach: estetyka – stylistyka – dzieło*,

Poznań 2003

– Renaty Skupin *Poetyka muzyki orkiestrowej Giacinto Scelsiego*

Konkurs Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda

Konkurs Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda (dawniej zwany Konkursem Młodych Związku Kompozytorów Polskich) organizowany jest corocznie od 1958 roku. Ma on na celu umożliwienie startu młodym kompozytorom polskim oraz zachęcenie ich do samodzielnej pracy. Do 1990 roku regulamin określał, że przedmiotem konkursu ma być dowolny utwór trwający ponad 5 minut. Uczestnicy otrzymywali na jego skomponowanie trzymiesięczne stypendium z Ministerstwa Kultury i Sztuki. Pierwszą nagrodą był wyjazd na stypendium do jednego z krajów zachodnich, drugą – wyjazd na festiwal muzyczny organizowany w jednym z krajów bloku wschodniego, a wyróżnieniem – bezpłatny pobyt na festiwalu „Warszawska Jesień”. Od 1990 roku, gdy Ministerstwo wycofało się z finansowania wyjazdów, główną nagrodę – Nagrodę im. Tadeusza Bairda, wysokości 2500 dolarów USA, z przeznaczeniem na dalsze studia kompozytorskie – funduje Pani Alina Sawicka-Baird, żona zmarłego Kompozytora. Obecnie Konkurs im. Tadeusza Bairda jest dostępny dla kompozytorów polskich, którzy w dniu jego zamknięcia nie ukończyli 35 lat. Przedmiot Konkursu jest każdego roku inny. Prace należy nadsyłać anonimowo – koperta z nazwiskiem i wymaganymi informacjami (podane w regulami-

nie) winna być dołączona do partytury. Od 2003 roku konkurs jest dwuetapowy: utwory, które zostały przez jury zakwalifikowane do etapu II, wykonywane są podczas publicznego koncertu, po którym ogłaszany jest ostateczny werdykt. Jury składa się z osób zaproszonych przez Prezydium Zarządu Głównego ZKP.

Konkurs im. Tadeusza Bairda w latach 1995-2006:

1995

Przedmiot: kwartet smyczkowy, kwartet fortepianowy, kwintet fortepianowy, kwintet dęty; jury: Władysław Słowiński - przewodniczący, Paweł Buczyński, Zbigniew Penhersi, Tadeusz Wielecki.

I Nagroda:

Marcin Bortnowski - II Kwartet smyczkowy

Adam Falkiewicz - *Po drugiej stronie słońca* na kwintet dęty

II Nagroda:

Marcin Bortnowski - I Kwartet smyczkowy

Wyróżnienie:

Aleksander Kościół - Kwartet smyczkowy

Sławomir Kozłowski - Kwartet smyczkowy

1996

Przedmiot: utwór na zespół kameralny (do 6 wykonawców), z udziałem live electronics lub z taśmą; jury: Włodzimierz Kotoński - przewodniczący, Krzysztof Knittel, Ryszard Szeremeta.

I Nagroda:

Wiesław Pluskota - *Trio* na 3 klarnety i taśmę

II Nagroda:

Magdalena Buchwald - *Warstwy i węzły* na klarnet, perkusję, fortepian, kontrabas, taśmę i przetworzenia

Marcin Mirowski - *Schizofrenia czyli wyzwolenie jaźni* na flet, kwartet smyczkowy, fortepian, taśmę i slajdy

1997

Przedmiot: utwór na perkusję solo lub na perkusję z towarzyszeniem innych instrumentów (nie więcej niż czterech perkusistów); jury: Włodzimierz Kotoński - przewodniczący, Paweł Buczyński, Jerzy Kornowicz, Tadeusz Wielecki.

I Nagroda:

Marcel Chyrzyński – *Ferragosto per tromba, pianoforte e batteria*

II Nagroda:

Marcin Bortnowski – *Music for...* na dwie perkusje i dwa akordeony

Wyróżnienie:

Robert Kurdybacha – *Epizod* dla czterech perkusistów

Wojciech Ziemowit Zych – *Intrognośis* na altówkę i perkusję

1998

Przedmiot: utwór na fortepian, organy lub klawesyn solo; jury: Edward Pałłasz – przewodniczący, Eugeniusz Knapik, Jerzy Kornowicz, Maciej Małecki.

II Nagroda:

Robert Kurdybacha – *Something for... pleasure?* na fortepian

Wojciech Widłak – *Sonata minore* na organy

III Nagroda:

Piotr Wróbel – *Amnissimalis per organo*

Wyróżnienie:

Monika Kędziora – *Impressions fin de siecle pour piano*

Tomasz Marcin Kienik – *7 per organo*

Aleksander Kościów – *Five Cosmogonic Tales* na fortepian solo

1999

Przedmiot: utwór na orkiestrę smyczkową, ewentualnie z solistą; jury: Augustyn Bloch – przewodniczący, Eugeniusz Knapik, Anna Zawadzka-Gółoś

I Nagroda:

Aleksander Kościów – *Noc świętojańska* na orkiestrę smyczkową

Bartosz Kowalski-Banasiewicz – *Studium przestrzeni* na orkiestrę smyczkową

Wyróżnienie:

Magdalena Buchwald – *Arras* na flet i orkiestrę smyczkową

Adam Falkiewicz – *I Lock My Door Upon Myself* na orkiestrę smyczkową

2000

Przedmiot: utwór na dowolny instrument solowy (z wykluczeniem instrumentów klawiszowych) lub na głos solo; jury: Krystyna Moszumańska-Nazar – przewodnicząca, Krzysztof Baculewski, Krzysztof Bąkowski, Krzysztof Knittel.

II Nagroda:

Tadeusz Melon *Introduzione e rondo variabile per violino solo*

Wyróżnienie:

Aleksander Kościół *Pressionata* na skrzypce solo

Tomasz Praszczałek *Sator* na sopran i ekologiczne surowce wtórne

2001

Przedmiot: kompozycja na 1 do 3 instrumentów z towarzyszeniem dźwięków elektronicznych, utwór elektroniczny lub/i komputerowy w wersji stereofonicznej lub wykonywany na żywo; jury: Lidia Zielińska - przewodnicząca, Marek Chołoniowski, Krzysztof Szlifirski.

I Nagroda:

Daria Jabłońska *Images of Broken Light* na taśmę

Bartosz Kowalski-Banasiewicz *Snym o przeobrażeniach materii* na taśmę

II Nagroda:

Marcin Wierzbicki *Synapsis* na wiolonczelę, fortepian, perkusję i media elektroniczne

Wyróżnienie:

Miłosz Bembinow *Seven Gates to Happiness* na taśmę

Aleksander Gabrys *Folklorietta* na taśmę

2002

Przedmiot: utwór na 2 do 4 instrumentów spośród podanych: fortepian, akordeon, klarnet, skrzypce, z możliwością użycia dźwięków elektronicznych (do odтворzenia lub 1 realizator); jury: Aleksander Lasoń - przewodniczący, Krzysztof Baculewski, Tadeusz Wielecki, Maciej Zieliński.

Wyróżnienie:

Grzegorz Duchnowski *Lśnienie* na skrzypce, klarnet i akordeon

Anna Jędrzejewska *Emotion-s* na zespół instrumentalny i taśmę

Artur Kroschel *Trio* na skrzypce, klarnet i fortepian

2003

Przedmiot: trio fortepianowe (skrzypce, wiolonczela, fortepian), kwartet fortepianowy (skrzypce, altówka, wiolonczela, fortepian), lub kwintet fortepianowy (kwartet smyczkowy i fortepian); jury: Bronisław Kazimierz Przybylski - przewodniczący, Wiesław Ciencięła, Szabolcs Esztényi, Krzysztof Knittel. Po pierwszej selekcji, kiedy to wybrano cztery kompozycje finałowe, ostateczne rozstrzygnięcie

Konkursu nastąpiło podczas koncertu w Akademii Muzycznej w Warszawie (ul. Okólnik 2), 16 września 2004 roku (koncert zorganizowany we współpracy z Akademią Muzyczną, przy wsparciu Ministerstwa Kultury, Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, rejestrowany przez Program 2 Polskiego Radia; wykonawcami byli: Bartłomiej Kominiek – fortepian, Marta Żak – fortepian oraz Kwartet Camerata).

2003: Paweł Strzelecki (laureat), Jerzy Kornowicz (na pierwszym planie)

I Nagroda:

Bartosz Kowalski–Banasewicz – *Stadium* na fortepian i kwartet smyczkowy

Paweł Strzelecki – *Piano Quintet*

Wyróżnienie:

Marcin Filipow Banasik – *Trio* na skrzypce, wiolonczelę i fortepian

Anna Jędrzejewska – *Rhizm* na skrzypce, wiolonczelę i fortepian

2004

Przedmiot: utwór na minimum trzy instrumenty z podanego zestawu: klarnet, marimba i/lub wibrafon (1 perkusista), fortepian i/lub syntezator (1 pianista), akordeon, skrzypce – ewentualnie z towarzyszeniem brzmień elektronicznych lub przekształcanych elektronicznie; jury: Anna Zawadzka–Gołosz – przewodnicząca, Rafał Augustyn, Krzysztof Baculewski, Marcin Błażewicz.

Podczas selekcji wstępnej wybrano cztery kompozycje finałowe, ostateczne rozstrzygnięcie Konkursu nastąpiło podczas koncertu w Sali im. J. Elsnera w Dzie-

kance przy Krakowskim Przedmieściu w Warszawie, 6 grudnia 2005 roku. Konkursowe utwory wykonywał zespół Kwartludium.

II Nagroda:

Grzegorz Duchnowski – *Narzędzie ze światła* na skrzypce, klawet, wibrafon i akordeon

III Nagroda:

Agnieszka Stulgińska – *Spojrzenie światła* na klawet, skrzypce, wibrafon i fortepian
Wyróżnienie:

Grzegorz Duchnowski – *Quartetto concertante* na klawet, skrzypce, wibrafon i fortepian

Paweł Sołtysiak – *Kilkanaście ostatnich akapitów* na klawet, skrzypce, marimbę (wibrafon) i fortepian

2005

Przedmiot: utwór na 2 fortepiany, perkusję (1 wykonawca) i taśmę lub dowolną kombinację tych elementów (od 2 do 4), możliwy skład perkusji został podany w regulaminie; jury: Zbigniew Bargielski – przewodniczący, Magdalena Długosz, Szabolcs Esztényi, Krzysztof Knittel.

Podczas pierwszego posiedzenia jury wybrało cztery kompozycje finałowe; ostateczne rozstrzygnięcie Konkursu miało miejsce podczas koncertu, który się odbył 22 czerwca 2006 roku w Mazowieckim Centrum Kultury i Sztuki przy ul. Elektoralfnej 12 w Warszawie. Gościem honorowym koncertu była Alina Sawicka-Baird, żona Kompozytora – Tadeusza Bairda i fundatorka Nagrody Jego imienia. Konkursowe utwory wykonali: pianiści Katarzyna Kowalik i Bartłomiej Zajkowski oraz perkusiści Magdalena Kordylasińska i Miłosz Pękała. Projekcja dźwięku była dziełem Adriana Foltyna.

I Nagroda:

Adrian Foltyn – *Son'tasy 2.1* na dwa fortepiany i media elektroniczne

Dariusz Przybylski – *The Rest Is Silence* na dwa fortepiany i perkusję

Wyróżnienie:

Daria Jabłońska – *Euklag* na fortepian, perkusję i taśmę

Grzegorz Piciek – *Uroboros* na dwa fortepiany i perkusję

2006

Przedmiot: utwór na fortepian, akordeon, wiolonczelę, głos i taśmę w dowolnej konfiguracji tych elementów (od 3 do 5), o czasie trwania od 9 do 15 min.; termin nadsyłania prac upływa 30 listopada br.

DZIAŁALNOŚĆ KONCERTOWA ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZKP

Jubileusz 50-lecia ZKP

W roku 1995 Związek Kompozytorów Polskich obchodził swoje 50-lecie. Z tej okazji Zarząd Główny ZKP oraz Polskie Radio ogłosiły Konkurs Kompozytorski. Jego przedmiotem był utwór na orkiestrę symfoniczną, bez solistów, o czasie trwania od 12 do 20 min., który nie został wcześniej nagrodzony na innym konkursie, wykonany, nagrany ani wydany drukiem. Rozstrzygnięcie Konkursu nastąpiło podczas koncertu finałowego, który towarzyszył XXVIII Walnemu Zebraniu Członków ZKP; koncert odbył się w Studiu Koncertowym S1 Polskiego Radia (obecnie Studio im. Witolda Lutosławskiego) 19 maja 1995 roku. W części I wykonano trzy utwory zakwalifikowane do finału Konkursu przez jury w składzie: Jan Krenz przewodniczący, Rafał Augustyn, Andrzej Chłopecki, Zygmunt Krauze, Edward Pałasz, Marek Stachowski; w części II – utwory: *Elegia* Tadeusza Bairda, *Holzwege* Tomasza Sikorskiego oraz *Gry Weneckie* Witolda Lutosławskiego. Głównym sponsorem Konkursu było Ministerstwo Kultury i Sztuki. Nagrodami – ufundowanymi przez ZKP, Polskie Radio i Stowarzyszenie Autorów ZAiKS – uhonorowano: *Małą symfonię elegijną* Zbigniewa Bagińskiego (I Nagroda), *Sinfoniettę* Piotra Radko (II Nagroda) i *Lux aeterna* Jana Oleszkowicza (III Nagroda).

Ponadto, w ramach obchodów 50-lecia ZKP, Zarząd Główny opublikował książkę *50 lat Związku Kompozytorów Polskich* (praca zbiorowa pod redakcją Ludwika Erhardta, s. 206, bogato ilustrowana); niniejsza publikacja została pomyślana jako kontynuacja tamtej książki.

„Muzyka Teraz”

3 grudnia 1995 roku odbył się ostatni koncert z cyklu „Muzyka Teraz” (łącznie 7 koncertów, pierwszy – w roku 1992). Koncert zorganizowano we współpracy z Dyrekcją Nagrań Muzycznych Polskiego Radia w Radiowym Studiu S2 przy ul. Woronicza; był on retransmitowany przez Program 2 Polskiego Radia – 4 grudnia 1995 roku. W programie, ułożonym przez Komisję Koncertową Zarządu Głównego ZKP, znalazły się: *Trzy fragmenty na flet i harfę* Witolda Lutosławskiego, *Pięć pieśni weselnych* na sopran i fortepian Zygmunta Mycielskiego, *Dla Ciebie, Anne-Lill* Henryka Mikołaja Góreckiego (wersja na flet i harfę), *Varesiana* na flet solo Rafała Augustyna, *Definicje II* na sopran i fortepian Władysława Słowińskiego, *Trzy szkice* na harfę solo Witolda Szalonka oraz *Pięć pieśni do słów Kazimierzy Iłakowiczówny* na sopran i fortepian Witolda Lutosławskiego. Wykonawcami byli: Jadwiga Kotnowska – flet, Dorota Radomska – sopran, Anna Sikorzak-Olek – harfa, Ella Susmanek – fortepian, w roli sługi wystąpił Stanisław Kowynia, Mariusz Szachowski zapewnił oprawę plastyczną. Sponsorami koncertu były: Ministerstwo Kultury i Sztuki oraz Polskie Radio – Program 2.

Koncert pamięci Stefana Kisielewskiego

W 10 rocznicę śmierci Stefana Kisielewskiego, we współpracy z Biblioteką Narodową, zorganizowano koncert „Pamięci Stefana Kisielewskiego”. Koncert odbył się w gmachu Biblioteki w Alejach Niepodległości w Warszawie (Audytorium im. Stefana Dembego), 20 września 2001 roku. Wykonano kompozycje Stefana Kisielewskiego: *Suitę na obój i fortepian* (Mariusz Pędziulek – obój, Iwona Mironiuk – fortepian), *Trzy sceny burzliwe i II Sonata* na fortepian (Janusz Olejniczak), *Babezysaraj w nocy i 7 Pieśni do słów K. I. Gałczyńskiego* (Urszula Jankowska – sopran, Katarzyna Jankowska – fortepian). Felietony Stefana Kisielewskiego przeczytał Wiesław Michnikowski. Koncert został zarejestrowany; nagranie przechowywane jest w zbiorach PCM Biblioteki ZKP.

„Portrety Kompozytorów”

Jest to kontynuacja monograficznych koncertów kompozytorskich organizowanych dawniej przez Zarząd Główny ZKP oraz Piwnicę Wandy Warskiej i Andrzeja Kurylewicza. W ramach nowej edycji „Portrety” po raz pierwszy zorganizowane zostały w roku 1996. Każdorazowo, w ciągu trzech dni, na trzech dwuczęściowych koncertach, prezentowanych jest sześciu kompozytorów. Program „Portretów” ustalany jest przez Komisję Koncertową ZKP.

Od roku 1996 do 2002 koncerty odbywały się w siedzibie Warszawskiego Oddziału PWM, przy ul. Fredry 8 (PWM był współorganizatorem przedsięwzięcia). Głównym sponsorem było (i jest nadal) Ministerstwo Kultury, ponadto wspomagał ZKP: Program 2 Polskiego Radia (koncerty były nagrywane) oraz Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, a także: ProMusica Yamaha (2000), Donemus (2002), Si Music (2002).

Od roku 2004 przy organizacji „Portretów” współpracuje z ZKP Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki przy ul. Elektoralfiej w Warszawie i tam też odbywają się koncerty. Patronat medialny objął Program 2 Polskiego Radia (koncerty były rejestrowane i przewidziane do odtworzenia na antenie Programu 2), pomocy finansowej udzieliły: Ministerstwo Kultury, Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, a także (w roku 2004) Ambasada Francji w Polsce.

W minionej dekadzie na kolejnych koncertach cyklu prezentowano sylwetki:

1996

Grażyny Krzanowskiej i Eugeniusza Knapika (16 grudnia)

Lidii Zielińskiej i Aleksandra Lasonia (17 grudnia)

Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil i Jana Oleszkowicza (18 grudnia)

1997

Magdaleny Długosz i Krzysztofa Olezaka (7 kwietnia)

Jana Fotka i Andrzeja Nikodemowicza (8 kwietnia)

Witolda Szalonka i Jana Astriaba (9 kwietnia)

1998

Edwarda Bogusławskiego i Pawła Buczyńskiego (7 grudnia)

Władysława Słowińskiego i Krzysztofa Baculewskiego (8 grudnia)

Zbigniewa Rudzińskiego i Juliusza Łuciuka (9 grudnia)

PORTRETY KOMPOZYTORÓW

12 | 13 | 14 grudnia 2005
godz. 18.00

Mazowieckie Centrum
Kultury i Sztuki
ul. Elektoralna 12
Warszawa

Koncert odbywa się
w roku jubileuszu
60-lecia istnienia
Związku
Kompozytorów
Polskich

Bilety w cenie
10 zł (normalny)
i 5 zł (ulgowy)
do nabycia na godzinę
przed każdym
koncertem w siedzibie
MCKiS przy
ul. Elektoralnej 12

1999

z powodu braku funduszy koncertów nie zorganizowano

2000

Macieja Małeckiego i Macieja Żółtowskiego (11 grudnia)

Edwarda Sielickiego i Roberta Kurdybachy (12 grudnia)

Stanisława Krupowicza i Wojciecha Widłaka (13 grudnia)

2001

Zbigniewa Bagińskiego i Andrzeja Dziadka (10 grudnia)

Tadeusza Wieleckiego i Jerzego Komowicza (11 grudnia)

Anny Zawadzkiej-Gółosz i Jarosława Siwińskiego (12 grudnia)

(Koncertom towarzyszyła sesja poświęcona Profesorowi Michałowi Bristigerowi w 80-lecie urodzin, zorganizowana przez Instytut Sztuki PAN; w programie koncertów znalazły się utwory dedykowane przez kompozytorów Jubilatowi.)

2002

Zbigniewa Penherskiego i Hanny Kulenty (9 grudnia)

Sławomira Czarnieckiego i Zbigniewa Bujarskiego (10 grudnia)

Jacka Grudnia i Krzesimira Dębskiego (11 grudnia)

2003

z powodu braku funduszy koncertów nie zorganizowano

2004

Jarosława Kapuścińskiego i Aleksandra Kościówa (6 grudnia)

Jana Wincentego Hawela i Ewy Podgórskiej (7 grudnia)

Anny Ignatowicz-Glińskiej i Elżbiety Sikory (8 grudnia)

(Zamiast retransmisji audiowizualnego koncertu Jarosława Kapuścińskiego zaplanowano przygotowanie audycji poświęconej twórczości Kompozytora.)

2005

Romana Bergera i Michała Moca (12 grudnia)

Romualda Twardowskiego i Marcina Błażewicza (13 grudnia)

Włodzimierza Kotońskiego i Alicji Gronau (14 grudnia)

„Generacje”

Cykl koncertów „Generacje” został zapoczątkowany w roku 2003. Koncerty odbywają się w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego przy ul. Modzelewskiego (wejście od ul. Woronicza) w Warszawie, są nagrywane i transmitowane na antenie Programu 2 Polskiego Radia, bądź odtwarzane w terminie późniejszym.

Pierwszy koncert, zorganizowany przez Związek Kompozytorów Polskich, Program 2 Polskiego Radia i Fundację Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni”, przy wsparciu finansowym Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, Fundacji Muzycznej im. Ernsta von Siemensa i firmy Yamaha, odbył się 16 marca 2003 roku. W programie – opracowanym przez Komisję Koncertową Związku Kompozytorów Polskich we współpracy z Sekcją Muzyki Poważnej Stowarzyszenia Autorów ZAiKS i Fundacją Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni” – znalazły się utwory: Tadeusza Wojciecha Maklakiewicza (*Temat... na smyczki*), Bolesława Szabelskiego (*Aforizmy „9” na 9 instrumentów*), Adama Falkiewicza (*Canto to Ezra Pound na orkiestrę kameralną i taśmy; prawykonanie*), Wiesława Cieniały (*Variants No. 5 na orkiestrę kameralną*), Tadeusza Wojciecha Maklakiewicza – Aleksandra Lasonia (*Temat... na orkiestrę kameralną; prawykonanie*), Pawła Buczyńskiego (*Pezzo per Passero na zespół kameralny*), Mariana Borkowskiego (*Variant na zespół instrumentalny*) oraz Weroniki Ratusińskiej (*Koncert na skrzypce amplifikowane, zespół instrumentalny i taśmę; prawykonanie*). Grała Orkiestra Muzyki Nowej pod dyrekcją Aleksandra Lasonia i Szymona Bywalca. Weronika Ratusińska wystąpiła jako solistka skrzypaczka we własnej kompozycji.

28 marca 2004 roku odbył się koncert „Generacje II” zorganizowany przez ZKP, Program 2 Polskiego Radia i Polską Orkiestrę Radiową, dzięki wsparciu Funduszu Popierania Twórczości Stowarzyszenia Autorów ZAiKS. Program koncertu opracowała Sekcja Muzyki Poważnej Stowarzyszenia Autorów ZAiKS we współpracy z Komisją Koncertową Związku Kompozytorów Polskich. Wystąpili: Agnieszka Kurowska – sopran, Jerzy Maciejewski – fortepian, Chór Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego pod kierunkiem ks. Kazimierza Szymonika oraz Polska Orkiestra Radiowa pod dyrekcją Michała Dworzyńskiego. Na program koncertu złożyły się utwory: Wawrzyńca Żuławskiego (*Suita hiszpańska*), Jana Oleszkowicza (*Cascade Concert na orkiestrę i fortepian*), Bartosza Kowalskiego – Banasewicza (*Symfonia Okręgów na orkiestrę symfoniczną*) i Stanisława Moryto (*Stabat Mater na sopran, chór mieszany i orkiestrę symfoniczną*).

5 i 11 grudnia 2004 roku odbyły się koncerty: „Generacje III – warszawskie” oraz „Generacje IV” zorganizowane przez ZKP, Program 2 Polskiego Radia i Fundację Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni”, przy wsparciu finansowym Funduszu Po-

popierania Twórczości Stowarzyszenia Autorów ZAiKS i Biura Promocji m.st. Warszawy. Program obu koncertów opracowała Sekcja Muzyki Poważnej Stowarzyszenia Autorów ZAiKS we współpracy ze Związkiem Kompozytorów Polskich. 5 grudnia wykonano: Witolda Lutosławskiego *Kwartet smyczkowy*, Tadeusza Wieleckiego *Kwartet smyczkowy*, Klaudii Pasternak *Devil's Elbow* na kwartet smyczkowy (prawykonanie) oraz Zygmunta Krauze *Kwintet fortepianowy*; wykonawcami byli: Kwartet Śląski oraz Maciej Grzybowski – fortepian. 11 grudnia wykonano: Bogusława Madeya *Scherzo fantastico* na wielką orkiestrę symfoniczną, Zbigniewa Bagińskiego *Koncert skrzypcowy*, Piotra Wróbla *Koncert na orkiestrę* (prawykonanie); wykonawcami byli: Tadeusz Gadzina – skrzypce i Polska Orkiestra Radiowa pod dyрекcją Łukasza Borowicza.

Kolejny koncert w ramach cyklu „Generacje V” odbył się 9 kwietnia 2005 roku, zorganizowany, jak poprzednie, przez Program 2 Polskiego Radia i ZKP, przy wsparciu Funduszu Popierania Twórczości ZAiKS. Program koncertu, opracowany przez Sekcję Muzyki Poważnej Stowarzyszenia Autorów ZAiKS i Związek Kompozytorów Polskich, przedstawiał się następująco: Marek Stachowski – *Sinfonietta* na smyczki, Maciej Jabłoński – *1999.12.31* – concerto grosso na puzon solo, syntezator, flet, klarnet, obój i małą orkiestrę (prawykonanie), Tadeusz Baird – *Głosy z oddali* na baryton i orkiestrę, Hanna Kulenty – *Certus* na orkiestrę (prawykonanie polskie); wykonawcami byli: Jerzy Artysz – baryton, Paweł Cieślak – puzon, Bartłomiej Kominek – syntezator, Maciej Kamiński – flet, Zenon Kitowski – klarnet, Krzysztof Kit – obój oraz Polska Orkiestra Radiowa pod dyрекcją Marcina Nałęcz-Niesiołowskiego.

12 listopada 2005 r. zorganizowano kolejną edycję cyklu: „Generacje VI – polsko-holenderskie”. Zabrzmiały utwory: *Ice, dust* na orkiestrę kameralną Andrzeja Kwiecińskiego (prawykonanie), *Czas kamieni* na kontrabas amplifikowany i zespół kameralny Tadeusza Wieleckiego, *Zero Roll* na amplifikowany zespół instrumentalny i live electronics Davida Drama, *Koncert na gitarę elektryczną i zespół instrumentalny* Włodzimierza Kotońskiego, *Samen Sterk (Together We're Strong)* na klarnet basowy i orkiestrę kameralną Roderika De Mana oraz Hanny Kulenty *Mezzo Tango 2* (prawykonanie). Wykonawcami byli: Harry Sparnaay – klarnet basowy, Paul Vos – gitara elektryczna, Tadeusz Wielecki – kontrabas amplifikowany oraz orkiestra De Ereprijs pod dyрекcją Wima Boermana i Wima Megensa. Program koncertu został opracowany wspólnie przez Sekcję Muzyki Poważnej Stowarzyszenia Autorów ZAiKS i Związek Kompozytorów Polskich, koncert finansowany był ze środków Ministra Kultury (program operacyjny „Promocja Twórczości”), a także Funduszu Popierania Twórczości przy Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS, Ambasady Królestwa Niderlandów, Fundacji Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni” oraz Fundacji Muzycznej im. Ernesta von Siemens.

Ostatni, jak dotąd, koncert w ramach cyklu – „Generacje VII” – odbył się 25 marca 2006 r. Program koncertu został opracowany przez Sekcję Muzyki Poważnej Stowarzyszenia Autorów ZAiKS i Związek Kompozytorów Polskich, koncert finansowany był ze środków Ministra Kultury (program operacyjny „Promocja Twórczości”) oraz Funduszu Popierania Twórczości przy Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS. Wykonano następujące utwory: Wojciecha Blecharza *Molto* na orkiestrę kameralną (prawykonanie), Elżbiety Sikory *Suita III (barokowa)* na orkiestrę, Andrzeja Dziadka *Koncert na skrzypce i orkiestrę*, Przemysław Zycha *Prolog* na wielką orkiestrę symfoniczną oraz Romana Palestra *Suita symfoniczna*. Wykonawcami byli: Krzysztof Bąkowski – skrzypce oraz Polska Orkiestra Radiowa pod dyrekcją Moniki Wolińskiej.

„Akademia Dźwięku”

Są to koncerty edukacyjne – nowy projekt Związku, realizowany ze środków Biura Edukacji m.st. Warszawy, przy wsparciu Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, w wybranych szkołach warszawskich, nad którymi ZKP objął patronat. Należą do nich: V Liceum Ogólnokształcące im. Księcia Józefa Poniatowskiego (ul. Nowolipie), Szkoły Stowarzyszenia Kultury i Edukacji przy Okopowej i Zespół Szkół nr 5 im. Stefana Kisielewskiego (ul. Szczawnicka). Na pierwszą edycję, pod tytułem „Jesienne Zawieruchy Muzyczne”, składały się trzy koncerty przedstawione we współpracujących szkołach w okresie wrzesień – listopad 2004 roku. Każdy z nich miał być wprowadzeniem do mających się odbyć niebawem większych przedsięwzięć artystycznych: koncertu–improwizacji „Darmstadt/Warszawa *Shared Spaces* (w ramach festiwalu „Warszawska Jesień” 2004), koncertu „Generacje III”, festiwalu „Audio–Art” 2004. Wykonawcami byli: grupa intuicyjna Kawalerowie Błotni, zespół Kwartludium i duet Saluluekip.

„Forum 60-lecia Związku Kompozytorów Polskich”

„Forum 60-lecia” to cykl przedsięwzięć przygotowanych na Jubileusz Związku Kompozytorów Polskich.

Obchody jubileuszowe zapoczątkowały koncerty zorganizowane w czerwcu 2005 roku i towarzyszące XXXIII Walnemu Zebraniu Członków Związku Kompozytorów Polskich: na Zamku Królewskim (2 czerwca), w Studio Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego (3 czerwca) oraz w Muzeum im. Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów w Stawisku (4 czerwca).

Podczas uroczystego koncertu na Zamku Królewskim wykonano *Partię* Witolda Lutosławskiego (Konstanty Andrzej Kulka – skrzypce i Eugeniusz Knapik – fortepian) oraz miniatury (*fanfary*) – kompozycje zamówione przez ZKP u Bartosza Kowalskiego Banasewicza (młodego polskiego kompozytora) oraz kompozytorów zagranicznych: Črta Sojara Voglara (Słowenia) i Hannu Pohjannoro (Finlandia). Ważną częścią uroczystości na Zamku Królewskim było wręczenie okolicznościowych grafik Członkom Komitetu Honorowego obchodów 60-lecia ZKP.

Koncert 3 czerwca, w Studio Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego, poświęcony był Ojcom – Założycielom ZKP. Polska Orkiestra Radiowa pod dyrekcją Wojciecha Michniewskiego uświetniła wieczór wykonując: Tadeusza Szeligowskiego *suitę* na orkiestrę *Kaziuki*, Piotra Perkowskiego *Nokturn*, Romana Palestra *Taniec z Osmoły*, Witolda Lutosławskiego *Koncert podwójny na obój, harfę i orkiestrę kameralną* (Anna Sikorzak-Olek – harfa i Mariusz Pędziulek – obój), Zygmunta Mycielskiego *12 Preludiów chorałowych Jana Sebastiana Bacha* oraz Tadeusza Bairda *Cztery nowele*.

Ostatniego dnia (4 czerwca), podczas uroczystego pikniku w Muzeum im. Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów w Stawisku, wykonano utwory napisane specjalnie oraz zaadaptowane do wykonania plenerowego, a także działania intuicyjne i performances. Można było usłyszeć kapelę ludową Mariana Pełki, kompozycje jazzowe Włodka Pawlika, samby uliczne w wykonaniu zespołu Ritmodelia oraz muzykę Kawalerów Błotnych – Krzysztofa Kniutla, Jerzego Kornowicza, Ryszarda Lateckiego, Mieczysława Litwińskiego, Tadeusza Sudnika i Tadeusza Wieleckiego.

Kolejnym przedsięwzięciem realizowanym w ramach „Forum 60-lecia ZKP” jest seria 10 płyt CD z muzyką polską wykonaną podczas festiwalu „Warszawska Jesień” 1956-2005. Wyboru 70 utworów kompozytorów polskich dokonał Andrzej Chłopecki.

„60 zamówień kompozytorskich na 60-lecie ZKP” to następny projekt związany z rocznicą powstania ZKP. Przygotowaniem listy zamówień zajął się powołany przez Zarząd Główny Zespół pod kierunkiem Rafała Augustyna. W skład Zespo-

Zbigniew Penhersi

tu weszli ponadto: Eugeniusz Knapik, Jerzy Kornowicz, Dorota Kozińska oraz Krzysztof Kwiatkowski. Udział w projekcie zaproponowano kompozytorom wszystkich generacji, ze wszystkich polskich ośrodków muzycznych (także – mieszkającym za granicą). Zaproszono zarówno twórców znanych, jak i tych, którzy nie mieli szczęścia – mimo wielkich walorów ich twórczości – skupienia na sobie uwagi organizatorów, publiczności i mediów. Przy wyborze nazwisk wzięto pod uwagę kompozytorów reprezentujących różne estetyki i stylistyki. Po uwzględnieniu rozmaitych danych szczegółowych, Zespół postanowił wystosować 62 zamówienia, w tym jedno zamówienie zbiorowe. Sześć spośród zamówionych kompozycji – autorstwa Zbigniewa Bargielskiego, Romana Bergera, Magdaleny Długosz, Dobromiły Jaskot, Jarosława Siwińskiego oraz Wojciecha Ziemowita Zycha – zostanie wykonanych podczas uroczystego koncertu finałowego zamykającego obchody 60-lecia ZKP, który odbędzie się w październiku 2006 roku.

Wszystkie przedsięwzięcia skupione pod wspólnym tytułem „Forum 60-lecia ZKP” odbyły się pod patronatem Ministra Kultury Waldemara Dąbrowskiego oraz Prezydenta Miasta st. Warszawy Lecha Kaczyńskiego. Projekt finansowany był przez poszczególne Departamenty Ministerstwa Kultury: Departament Sztuki i Promocji Twórczości, Departament Filmu i Mediów Audiowizualnych oraz Narodowe Centrum Kultury, a także Stowarzyszenie Autorów ZAiKS. Partnerem „Forum 60-lecia ZKP” było Stowarzyszenie Autorów ZAiKS oraz Program 2 Polskiego Radia.

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ „WARSZAWSKA JESIEŃ” 1995-2005

Zdjęcia wykonano podczas 48 Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień” 2005.

Festiwal pozytywnie eklektyczny

„Warszawska Jesień” jest festiwalem zasłużonym, z ogromną tradycją, czymś w rodzaju świadka historii. Jest to jedyny w Polsce festiwal o randze i skali międzynarodowej poświęcony muzyce współczesnej, przez wiele lat jedyna tego rodzaju impreza w środkowej i wschodniej części Europy. Wciąż jednak jest organizmem żywym, rozwija się i ma się dobrze na tyle, na ile pozwala budżet przeznaczony na kulturę w Polsce oraz ogólna sytuacja muzyki. Festiwal organizowany jest przez Związek Kompozytorów Polskich, a nad programem kolejnych edycji pracuje Komisja Repertuarowa powoływana przez Zarząd Związku.

„Warszawska Jesień” poczęła się w 1956 roku na fali odwilży po latach stalinowskiej dyktatury i pomimo iż władze szybko odstąpiły od procesu demokratyzacji, istniała nieprzerwanie (z dwoma wyjątkami) przez czas trwania komunizmu, mając byt zapewniony przez państwo (do tej pory utrzymuje się głównie ze

środków publicznych). I dopiero nowa sytuacja ekonomiczna i społeczna kraju na dorobku zachwiała stabilnością finansowania Festiwalu. Mimo to nadal pełni on zasadniczą rolę w kształtowaniu kultury współczesnej w Polsce.

Paradoksalnie czasy rządów komunistycznych były okresem szczególnej świetności „Warszawskiej Jesieni”. Stanowiła ona bowiem wówczas oczywisty wyłom w żelaznej kurtynie, była wyspą wolności twórczej. Tu nie obowiązywał socrealizm: możliwe były najrozmaitsze ekstrawagancje artystyczne. Dawały one poczucie swobody wypowiedzi w ogóle, były odbierane jako rodzaj kontestacji politycznej. Władza tę sytuację tolerowała, chcąc uzyskać przed światem opinię liberalnego mecenasa.

Zresztą w samej sztuce działy się przecież wtedy – mam tu na myśli pierwsze dwie dekady istnienia festiwalu – rzeczy niezmiernie ciekawe i nowe, czemu towarzyszyło wzmożone zainteresowanie ogółu. Tak więc po okresie odcięcia od nowych zjawisk i prądów muzycznych Europy Zachodniej, spowodowanym wojną i następnie stalinowską polityką izolacji, Polacy właśnie za pośrednictwem „Jesieni” ze zdwojoną gorliwością nadrabiali zaległości w poznawaniu dzieł Schönberga, Berga, Weberna, Varèse’a, a nawet Bartoka czy Strawińskiego. I równocześnie śledzili aktualne propozycje awangardy tamtych lat: Bouleza, Nona, Dallapiccoli, Maderny, Cage’a. Zaś kompozytorzy, wykonawcy, krytycy i muzyko-

łodzi z Zachodu chętnie przyjeżdżali do Warszawy, zrazu z ciekawości wiedzy na temat krajów znajdujących się po drugiej stronie kurtyny, rychło jednak po prostu dlatego, że „Warszawska Jesień” wkrótce uzyskała światowy rozgłos, stała się jednym z najważniejszych miejsc uprawiania nowej muzyki.

Prawie od początku bowiem ustalił się modernistyczny image festiwalu; muzyka o zachowawczym charakterze stanowi w jego programach zdecydowany margines. Ma przy tym „Jesień” formułę otwartą, starając się przedstawiać wielość zjawisk i tendencji, typową dla muzyki naszych czasów: od dźwiękowego radykalizmu wywodzącego się z tradycji webemowskiej (Lachenmann, Ferneyhough, Holliger), poprzez nurty odwołujące się do muzyki przeszłości lub kultur tradycyjnych, aż po audio art, czy instalacje dźwiękowe. Mówi się, i słusznie, o „Warszawskiej Jesieni”, iż jest pozytywnie eklektyczna. I tak być musi, jeżeli o tym, co dzieje się w aktualnej twórczości muzycznej na świecie festiwal chce informować Polaków w możliwie pełny sposób. A chce i powinien. Książki programowe „Warszawskiej Jesieni” stanowią dla polskiego muzykologa czy dziennikarza pierwsze źródło wiedzy o muzyce najnowszej. Podobnie *Kronika Dźwiękowa*, tj. komplet nagrań ukazujący się po każdej edycji festiwalu (do niedawna obejmowała jednak ona tylko muzykę polską; płyta *Aimard plays Ligeti*, wydana w ramach *Kroniki WJ* 2000, zapoczątkowała poszerzenie serii o muzykę światową).

Dziś już jeden z trzech podstawowych celów przyświecających organizatorom festiwalu – zapoznanie polskiego odbiorcy z klasyką XX wieku (tj. z twórczością, która była takową u zarania festiwalu) – jest oczywiście od dawna wypełniony. Choć tymczasem niestety narastają niekiedy zaległości nowe, dotyczące klasyki drugiej już połowy XX wieku. Przykładem *Gruppen* Stockhausena, które po raz pierwszy w Polsce zabrzmiały dopiero podczas „Warszawskiej Jesieni” w roku 2000, lub *Répons Bouleza*, z którym to dziełem polska publiczność zapoznała się dopiero w roku 2005. Zawsze aktualne pozostają natomiast dwa inne cele: prezentacja nowej muzyki światowej oraz polskiej.

Muzyka współczesna funkcjonuje w Polsce trochę na wariackich papierach; potocznie myśli się o niej, że jest hermetyczna, dla wąskiej grupy specjalistów, oderwana od rzeczywistości. Stąd staje się istotne, aby ten stereotyp przełamywać. I po trosze to się udaje. „Warszawską Jesień” nawiedzają nowe grupy słuchaczy; sale są wypełnione, czasem przepełnione. I co ważne – większość publiczności stanowi młodzież. Wydaje się, iż po latach pojawia się na nowo ciekawość muzyki bardziej wyrafinowanej, złożonej. Kształtuje się elita młodych ludzi, nie obawiających się „trudnego”, którzy chcą się wyróżnić spośród rzesz konsumentów kultury młodzieżowej właśnie, więc jednak popularnej. Młodzież ta poszukuje „innego” i „nowego”, egzotyki w szerokim sensie słowa. Ale równocześnie

muzyki, z którą kontakt mógłby wzbogacać. Potwierdza to wspomniany koncert z *Gruppen* – w hali sportowej wypełnionej po brzegi słuchaczami w przeważającej mierze młodego pokolenia, potwierdza to pamiętne wykonanie *Quatre chants pour franchir le seuil* Gerarda Griseya na „Warszawskiej Jesieni” w 2003 roku; potwierdzają inne festiwalowe koncerty ostatniej dekady.

Mimo wszystkich oporów i trudności, na jakie „Jesień” napotyka, jest ona wciąż postrzegana jako impreza twórcza, z olbrzymim dorobkiem i prestiżem. Jest wizytówką kulturalną Warszawy, festiwalem o rozpoznawalnej w świecie marce. Z „Warszawską Jesienią” tradycyjnie współpracują liczne polskie instytucje kulturalne, w tym takie jak Filharmonia Narodowa, Teatr Wielki – Opera Narodowa, Polskie Radio, Telewizja Polska, Instytut Adama Mickiewicza. Również, co bardzo się liczy, współdziałają z nią ambasady, instytuty kultury, fundacje krajów, których muzyka prezentowana jest na festiwalu. Niekiedy dochodzi do bardzo ścisłej współpracy – zwłaszcza w przypadku, gdy muzyka danego kraju czy regionu przedstawiana jest w szerokim zakresie. Pamiętny był temat skandynawski w 1998 roku, realizowany przy poparciu Nordyckiej Rady Ministrów. Do historii festiwalu przejdą też z pewnością takie wydarzenia, jak pokaz opery *One* Michela van der Aa, możliwy dzięki wsparciu instytucji holenderskich, wspomniane już wykonanie *Répons* Pierre’a Bouleza, zrealizowane w 80 rocznicę urodzin kompozytora przy współpracy z francuskimi instytucjami kultury, czy spektakle opery *Landschaft mit entfernten Verwandten* Heinera Goebbelsa, prezentowane w ramach Roku niemiecko-polskiego i polsko-niemieckiego (WJ 2005).

Atmosfera festiwalowych edycji ostatnich lat z pewnością jest inna, niż jeszcze na początku lat 90-tych. Koncerty „wyszły w miasto”, niejako do publiczności. Obok tradycyjnych warszawsko-jesiennych miejsc prezentacji, takich jak Filharmonia Narodowa, Akademia Muzyczna, teatry czy kościoły, wydarzenia „Jesieni” dzieją się we wnętrzach mniej klasycznych w charakterze: w halach sportowych, na piętrach starych fabryk, w przestrzeniach nowej architektury, w klubach. Nowego kolorytu dodaje dominująca na koncertach młodzież – nie związana z muzyką zawodowo, nie związana nawet bezpośrednio ze sztuką – po prostu uczestnicząca w kulturze. Co do muzyki samej, to coraz częściej towarzyszy jej warstwa elektroakustyczna, jej wykonania wymagają złożonych systemów dystrybucji dźwięku, jej twórcy traktują przestrzenność jako istotny współczynnik formy, wprowadzają projekcje wideo, stosują nowe technologie. Dobrą ilustracją tego, co powyżej zostało powiedziane, był orkiestrowy audiowizualny koncert, który odbył się w ramach 48 „Jesieni”. Niesamowita sceneria wspaniale oświetlonych przez Telewizję Polską „futurystycznych” urządzeń olbrzymiej Hali Najwyższych Napięć Instytutu Fizyki stała się dodatkowym elementem zdarzenia.

Lecz pewna widowiskowość, nieodłącznie związana z realizacją dużych projektów, niech nas nie zmyli. Tak myślą i tworzą kompozytorzy doby obecnej. To cecha współczesności. „Warszawska Jesień”, dotrzymując jej kroku, niezmiennie zachowuje swą wiarygodność miejsca kultywującego sztukę bezinteresowną, niezależną, nie obciążoną aspektem komercyjnym. I każdemu, kto zawita na festiwalowe koncerty, wciąż może dać pewność, że na temat tego, co dzieje się w świecie muzyki nowej, może czuć się dobrze poinformowanym.

Tadeusz Wielecki

Prawykonania i zamówienia utworów kompozytorów polskich

Gwiazdką przed nazwiskiem kompozytora oznaczone zostały utwory zamówione przez „Warszawską Jesień”.

38 „Warszawska Jesień” 16-23 września 1995

Włodzimierz Kotoński 3 *Etiudy rytmiczne* (1990) na fortepian
21 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego
wyk.: Michael Kieran Harvey, fortepian

Włodzimierz Kotoński
Symfonia nr 1 (1995)
18 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego
wyk.: Narodowa Orkiestra Symfoniczna
Polskiego Radia, dyr. Antoni Wit

Stanisław Krupowicz *Pewne szczególne przypadki Uogólnionej Kadencji Wielkiej Doskonałej*,
performance
17 września, Centrum Sztuki
Współczesnej – Zamek Ujazdowski

Hanna Kulenty *Going Up 2* (1995)
na zespół kameralny
19 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Muziekgroep „De Ereprijs”

* **Paweł Mykietyń** *Eine kleine Herbstmusik* (1995)

na 11 instrumentów

17 września, Studio Koncertowe

Polskiego Radia im. Witolda

Lutosławskiego

wyk.: Ensemble Alternance,

dyr. Diego Masson

Zbigniew Penherski *Sygnaty II* (1995)

na orkiestrę

20 września, Studio Koncertowe

Polskiego Radia im. Witolda

Lutosławskiego

wyk.: Sinfonia Varsovia,

dyr. Jerzy Maksymiuk

Ryszard Piegza *Siła równowagi*,
performance

17 września, Centrum Sztuki

Współczesnej - Zamek Ujazdowski

Maria Pokrzywińska *Omen* (1994)

na 13 instrumentów

21 września, Akademia Muzyczna

wyk.: Polska Orkiestra Radiowa,

dyr. Wojciech Rajski

Agata Pyzel *Dwa utwory*

na fortepian (1995)

20 września, Akademia

Muzyczna

wyk. Szaboles Esztényi,

fortepian

Elżbieta Sikora *Wyrwać serc*
(1986), opera kameralna

według powieści

Borisa Viana *L'Arrache-cœur*

16, 17 września, Teatr Wielki

Opera Narodowa,

sala im. E. Młynarskiego

kierownictwo muzyczne:

Wojciech Michniewski

reżyseria: Mariusz Treliński

dekoracje: Andrzej Majewski

kostiumy: Maksymilian Kreütz

choreografia: Emilian Wesołowski

obsada:

Klementyna - Monika Cichońska

Zmar I - Jan Peszek

Zmar II - Andrzej Niemirowicz

Angel - Tomasz Madej

Książ - Mieczysław Milun

Gloire - Jacek Janiszewski

Bona - Anna Radziszewska-Wasiljew

Krasnonosa - Jolanta Jyszkiewicz

Kowal - Czesław Gałka

Zakrystian - Rafał Songan

Krawcowa - Krystyna Jazwińska

oraz Kwartet Smyczkowy

„Camerata”, członkowie Orkiestry

Opery Narodowej, Schola Cantorum

Gedanensis, członkowie Chóru

Opery Narodowej, dzieci z Chóru

„Alla Polacca”

Jarosław Siwiński *Pianerercerto*
(1994)

na fortepian i zespół kameralny

19 września, Studio Koncertowe

Polskiego Radia

im. Witolda Lutosławskiego

wyk.: Muziekgroep

„De Erepijs”

Ryszard Szeremeta *Triple Concerto*
(1995) na taśmę
19 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego

Krzysztof Zarębski / John King *Dialogi*
(*Strefy kontaktu*), performance na gitarę
elektryczną, media elektroniczne
i przedmioty znalezione
17 września, Centrum Sztuki
Współczesnej – Zamek Ujazdowski

39 „Warszawska Jesień” 20–28 września 1996

* **Krzysztof Czaja** *Chwila* (1996)
na wiolonczelę, fortepian i taśmę
20 września, Teatr Mały
wyk.: Piotr Hausenplas, wiolonczela;
Maciej Grzybowski, fortepian

Jacek Grudzień *Concerto per sassofono
soprano e archi* (1996)
25 września, Sala Koncertowa
Filharmonii Narodowej
wyk.: Alina Mleczko, saksofon sopra-
nowy; Wiosenna Orkiestra Warszawskiej
Jesieni, dyr. Victoria Zhadko

Eugeniusz Knapik *La liberta chiama la
liberta* (1993-1995) sceny z opery
w wykonaniu koncertowym
libretto: Jan Fabre
Scena I. Scena III. Scena V
28 września, Sala Koncertowa
Filharmonii Narodowej
wyk.: Izabella Kłosińska, sopran;
Ewa Izykowska, sopran; Urszula Kryger,
mezzosopran; Jadwiga Rappé, alt;
Adam Kruszewski, baryton;
Chór Filharmonii Krakowskiej
(kierownik chóru: Jacek Mentel),

Narodowa Orkiestra Symfoniczna
Polskiego Radia, dyr. Antoni Wit

Włodzimierz Kotoński *Speculum vitae*
(1996) na taśmę i orkiestrę
24 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Polska Orkiestra Radiowa,
dyr. Wojciech Michniewski
zamówienie Polskiego Radia

Paweł Mykietyn *Epifora* (1996)
na fortepian i taśmę
24 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Maciej Grzybowski, fortepian
zamówienie Polskiego Radia

Marta Ptaszyńska *Liquid Light*
(1994-1995) na mezzosopran,
fortepian i perkusję do wierszy Modene
Duffy
The View From a Tender Off the Cays
The Pale Lavender
Exponential Red

24 września, Sala Kameralna Filharmonii
Narodowej

wyk.: Ewa Wolak, mezzosopran;
Szabolcs Esztényi, fortepian; Stanisław
Skoczylski, perkusja

Ryszard Szeremeta *Hourglass* (1996)

na skrzypce i taśmę

24 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego

wyk.: Konstanty Andrzej Kulka,
skrzypce

zamówienie Polskiego Radia

Tadeusz Wielecki *Id* (1996) na orkiestrę

27 września, Studio Koncertowe

Polskiego Radia

im. Witolda Lutosławskiego

wyk.: Narodowa Orkiestra Symfoniczna

Polskiego Radia, dyr. Antoni Wit

zamówienie Polskiego Radia

40 „Warszawska Jesień” 19–27 września 1997

Rafał Augustyn *Miroirs* (1997)

dla pięciu wykonawców

25 września, Kościół

Ewangelicko-Augsburski

wyk.: Ex tempore, Saga duo

Marek Chołoniewski *Lighting 2* (1997)

performance audiowizualny

i interaktywny

20 września, Studio Koncertowe

Polskiego Radia

im. Witolda Lutosławskiego

wyk.: Marek Chołoniewski

Leoncjusz Ciuciura *Creatoria II* (1997)

na flet i wiolonczelę

23 września, Sala Kameralna

Filharmonii Narodowej

wyk.: Krzysztof Langman, flet;

Kazimierz Pyzik, wiolonczela

Magdalena Długosz *Patjan* (1997)

na perkusję i taśmę

20 września, Studio Koncertowe

Polskiego Radia

im. Witolda Lutosławskiego

wyk.: Jan Pilch, perkusja

* **Wojciech Kilar** *Koncert fortepianowy* (1997)

27 września, Sala Koncertowa

Filharmonii Narodowej

wyk.: Peter Jablonski, fortepian;
Narodowa Orkiestra Symfoniczna
Polskiego Radia, dyr. Antoni Wit

Magdalena Klapper *Tiergarten. 3rd Level of Gaiety* (1997) na perkusję i taśmę
20 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego
wyk.: Jan Pilch, perkusja

* **Stanisław Krupowicz** *Oratorium na Boże Narodzenie* (1997) na solistów, chór i orkiestrę
21 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Zespół Śpiewaków Miasta Katowic „Camerata Silesia” (przygotowanie chóru: Anna Szostak), Münchener Kammerorchester, dyr. Christoph Poppen

Paweł Mykietyn *Koncert fortepianowy* (1997)
26 września, Sala Koncertowa
Filharmonii Narodowej
wyk.: Ewa Pobłocka, fortepian;
Polska Orkiestra Radiowa,
dyr. Wojciech Michniewski

Bogusław Schaeffer *Sinfonietta* (1995)
na orkiestrę kameralną
23 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Moskiewski Zespół Muzyki
Współczesnej, dyr. Aleksiej Winogradow

Ryszard Szeremeta *Un Morceau de Mac* (1997) na taśmę (wersja z syntezatorami)

19 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego
wyk.: GMEB Institut International de
Musique Électroacoustique (Bourges)

Michał Talma-Sutt *Avalon's Gates* (1997) na flet i komputer
20 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego
wyk.: Dorota Imienińska, flet; Michał
Talma-Sutt, komputer

41 „Warszawska Jesień” PÓŁNOC – 18–26 września 1998

* **Zbigniew Bargielski** *Slapstick* (1998)

na orkiestrę kameralną

26 września, Akademia Muzyczna

wyk.: Oslo Sinfonietta,

dyr. Christian Eggen

* **Roman Berger** *Requiem da camera*

– z tematem Witolda Lutosławskiego

(1998) na skrzypce, wiolonczelę

i fortepian

*Preludium**Quasi Recytatyw. Lament. Postludium.**Dygresja. B–A–C–H: Diafonia i Medytacja.**Epilog*

25 września, Akademia Muzyczna

wyk.: Danish Trio

Andrzej Krzanowski *Studium I* (1973)

na akordeon i orkiestrę

19 września, Sala Koncertowa

Filharmonii Narodowej

wyk.: Marek Andrysek, akordeon;

Narodowa Orkiestra Symfoniczna

Polskiego Radia, dyr. Antoni Wit

* **Hanna Kulenty** *Stretto* (1998) na flet,

klarnet, wiolonczelę i gitarę

21 września, Akademia Muzyczna

wyk.: Mikael Helasvuo, flet; Kari Kriikku,

klarnet; Jukka Savijoki, gitara; Anssi

Karttunen, wiolonczela

* **Adam Walaciński** *La vida es sueño* –*reminiscencje z Calderona* (1998) na flet,
gitarę i altówkę

18 września, Akademia Muzyczna

wyk.: Hot 3, dyr. Harald Eikaas

Maciej Walczak *AV – Quintet plus many*

(1998) na kwintet instrumentalistów

audiowizualnych

24 września, Akademia Muzyczna

wyk.: Grażyna Walczak, Maciej Walczak,

Sławomir Ochotny, Joran Rudi,

Shinji Kanki

Tadeusz Wielecki *Koncert à rebours*

(1998) na skrzypce i orkiestrę

21 września, Studio Koncertowe

Polskiego Radia im. Witolda

Lutosławskiego

wyk.: Krzysztof Bąkowski, skrzypce;

Sinfonia Varsovia, dyr. Jacek Kasprzyk

42 „Warszawska Jesień” 17–25 września 1999

Magdalena Długosz *TaBaMa* (1998)

na taśmę

18 września, Centrum Sztuki

Współczesnej – Zamek Ujazdowski

* **Szabolcs Esztényi** *Bramy ogrodu*

(1999) na dwa fortepiany

21 września, Akademia Muzyczna

wyk. Szabolcs Esztényi, Iwona Mironiuk

– fortepiany

John King & Krzysztof Knittel

HeartPiece – Double Opera (1999)

do libretta wg sztuki Heinera Müllera

Herzstück

22, 23 września, Teatr Mały

reżyseria: Maciej Wojtyśzko

scenografia, akcje plastyczne:

Krzysztof Zarębski

światło: Jan Pieniążek

realizacja dźwięku: Tadeusz Sudnik

obsada:

Olga Pasiecznik, sopran

David Moss, perkusja, głos

John King, gitara, głos

Krzysztof Knittel, syntezatory, głos

kwartet smyczkowy Dafô

* **Eugeniusz Knapik** *Tha' Munnot Waste*

No Time (1998) na trzy fortepiany

i klarnet

21 września, Akademia Muzyczna

wyk. Szabolcs Esztényi, Iwona Mironiuk,

Eugeniusz Knapik – fortepiany;

Aleksander Romański, klarnet
zamówienie WJ 98; prawykonanie
utworu: 18 października 1998 r.,
VIII Śląskie Dni Muzyki Współczesnej
w Katowicach

* **Jerzy Kornowicz** *Figury w oplocie*
(1998) na zespół kameralny
21 września, Akademia Muzyczna
wyk. Orkiestra Muzyki Nowej,
dyr. Aleksander Lason
zamówienie WJ 98

Hanna Kulenty *Sinequan Forte B* (1995)
na orkiestrę kameralną i wiolonczelę
18 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Michael Mueller, wiolonczela;
Radio Kamerorkest (Hilversum),
dyr. Peter Eötvös

Paweł Mykietyń *Commencement
de siècle* (1999)
18 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Icebreaker, dyr. Paul McAlindin

* **Zbigniew Penhersi** *Muzyczka
na koniec wieku* (1999) na flet prosty,
organy, 2 perkusje i taśmę
24 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Marie Thérèse Yan, flet prosty;
Krzysztof Marosek, organy; Monika
Szulińska, Robert Siwak – perkusja

Grażyna Pstrokońska-Nawratil *Fresh
VII – Uru Anna* (1998) na tenor liryczny,
wielki chór mieszany i wielką orkiestrę

symfoniczną
25 września, Kościół pod wezwaniem św.
Dominika
wyk.: Piotr Kusiewicz, tenor; Chór
Polskiego Radia (Kraków), Chór
Filharmonii Krakowskiej, Narodowa
Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia,
dyr. Tamas Vető
zamówienie Polskiego Radia

Jarosław Siwiński *Piano Quintet* (1998)
25 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Tamami Honma, fortepian;
Kreutzer Quartet

* **Witold Szalonek** *L'hautbois mon amour*
(1999) na obój solo, dwie harfy, kołty
i orkiestrę smyczkową
18 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Kazimierz Dawidek, obój; Radio
Kamerorkest (Hilversum),
dyr. Peter Eötvös

* **Witold Szalonek** *Meduzy sen o Pegazie*
(1997) na róg i flet podłużny
24 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Marie Thérèse Yan, flet prosty;
Henryk Kaliński, róg
zamówienie WJ 97

* **Anna Zawadzka-Gółoś** *Mirrors*
(1999)
19 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego
wyk.: Sinfonia 21, dyr. Martyn Brabbins

43 „Warszawska Jesień” 15–23 września 2000

Krzysztof Knittel *Z głębokości wołam do Ciebie, Panie...* (2000)
psalmy na chór i taśmę
17 września, Kościół Nawiedzenia
Najświętszej Marii Panny
wyk.: Zespół Śpiewaków Miasta Katowic
„Camerata Silesia”, dyr. Anna Szostak
zamówienie Programu 2 Polskiego Radia

Jerzy Kornowicz *Kształty żywiołów* (2000) na klawesyn i taśmę
21 września, Akademia Teatralna,
Teatr Collegium Nobile
wyk.: Elżbieta Chojnacka, klawesyn
zamówienie Polskiego Radia

Włodzimierz Kotoński *Koncert na skrzypce i orkiestrę* (1996)

Allegro
Andante
Allegro
20 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Wanda Wiłkomirska, skrzypce;
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
Śląskiej, dyr. Mirosław Jacek Błaszczyk

Andrzej Krzanowski *Audycja III* (1974)
z tekstem Jacka Bieriezina, na aktora,
sopran, dwa akordeony, trąbkę, saksofon
barytonowy, gitarę elektryczną, perkusję
i slajdy
19 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego

wyk.: Adam Ferency, aktor; Magdalena Szostak, sopran; Marek Andrysek, Jerzy Sieczka – akordeony; Adam Szymczyk, trąbka; Robert Czmok, saksofon barytonowy; Sławomir Witkowski, gitara elektryczna; Studio Młodych Towarzystwa Sztuki Perkusyjnej, Damian Drzymała, Dariusz Brauhoff – perkusja, dyr. Szymon Bywalec

* **Aleksander Lasoń** *Muzyka kameralna nr 6 „Saxophonium”* (2000) na kwartet saksofonowy i perkusję
16 września, Studio Koncertowe Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Wiedeński Kwartet Saksofonowy, członkowie Krakowskiej Grupy Perkusyjnej: Sebastian Sojka, Marek Olma, dyr. Stanisław Welanek

Paweł Mykietyn *Shakespeare's Sonnets* (2000) na sopran męski i fortepian
21 września, Akademia Teatralna, Teatr Collegium Nobilium
wyk.: Jacek Laszczkowski, sopran; Maciej Grzybowski, fortepian

Jakub Sarwas *...quia fortis est ut mors dilectio dura sicut inferus aemulatio...* (1998) na orkiestrę, głos żeński i taśmę
20 września, Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Aleksandra Gruca, sopran; Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Śląskiej, dyr. Mirosław Jacek Błaszczyk

* **Edward Sielicki** *Fantazja polimorficzna* (2000) na fisharmonię i taśmę
21 września, Akademia Teatralna, Teatr Collegium Nobilium
wyk.: Dirk Luijmes, fisharmonia

44 „Warszawska Jesień” 21–29 września 2001

Marek Chołoniewski *Passage*

(2001)

oktet interaktywny

na instrumenty i komputer

25 września, Muzeum Etnograficzne

wyk.: Muzyka Centrum,

Marek Chołoniewski, instrumenty

komputerowe; Marcin Wierzbicki,

programowanie komputerów,

koordynacja

Wojciech Drabowicz, baryton;

Narodowa Orkiestra Symfoniczna

Polskiego Radia, dyr. Gabriel Chmura

Jerzy Kornowicz *Zaklęcia* (2001)

na chór mieszany

28 września, Kościół Nawiedzenia

Najświętszej Marii Panny

wyk.: BBC Singers, dyr. Simon Joly

Eugeniusz Knapik *Up into the Silence*

(1996–2000) pieśni na sopran, baryton

i orkiestrę symfoniczną

22 września, Studio Koncertowe

Polskiego Radia

im. Witolda Lutosławskiego

wyk.: Izabella Kłosińska, sopran;

Bartłomiej Krcha *L'homme armé* (1999)

24 września, Sala Koncertowa

Filharmonii Narodowej

wyk.: Orkiestra Symfoniczna

Filharmonii Narodowej,

dyr. Jerzy Salwarowski

godło „Ivy” – koncert laureatów

V Międzynarodowego Konkursu

Kompozytorskiego
im. Witolda Lutosławskiego

Bartłomiej Krcha *Liryka śpiącego* (1999)
na chór mieszany a cappella
28 września, Kościół Nawiedzenia
Najświętszej Marii Panny
wyk.: BBC Singers, dyr. Simon Joly

Aleksander Lasoń *A Little Book for
Clarinet and Strings* (2001)
27 września, Biblioteka Narodowa,
Audytorium im. Stefana Dembego
wyk.: Hakan Rosengren – klarnet;
Aukso – Orkiestra Kameralna miasta
Tychy, dyr. Marek Moś

Witold Szalonek *Posejdon i Meduza*
(2001) na 2 flety piccolo, flet altowy,
krotale, flet basowy
25 września, Kościół Ewangelicko-
Augsburski św. Trójcy
wyk.: Trio Soli Sono

Paweł Szymański *Muzyka filmowa*
(1994; 1996) na orkiestrę
22 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Narodowa Orkiestra Symfoniczna
Polskiego Radia, dyr. Gabriel Chmura

Maciej Walczak *Just Look* (2001)
na wykonawcę audiowizualnego
25 września, Galeria Sztuki
Współczesnej „Zachęta”
wyk.: Maciej Walczak

Agata Zubel *Lentille* (2001) na głos,
akordeon i orkiestrę smyczkową
27 września, Biblioteka Narodowa,
Audytorium im. Stefana Dembego
wyk.: Agata Zubel, sopran; Michał Moc,
akordeon; Aukso – Orkiestra Kameralna
miasta Tychy, dyr. Marek Moś
zamówienie Fundacji Przyjaciół
„Warszawskiej Jesieni”

45 „Warszawska Jesień” 20–28 września 2002

Mateusz Bień *Sinfony II* (2002) na taśmę
20 września, Mazowieckie Centrum
Kultury i Sztuki
zamówienie Fundacji Przyjaciół
„Warszawskiej Jesieni”

Marcin Bortnowski *White Angels* (2001)
na 13 instrumentów smyczkowych
27 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego

wyk.: Aukso – Orkiestra Kameralna mia-
sta Tychy, dyr. Marek Moś
zamówienie Fundacji Przyjaciół
„Warszawskiej Jesieni”

Aleksander Gabryś *Deus Irac* (2002) na
skrzypce, altówkę, wiolonczelę, instru-
menty perkusyjne, akordeon, fortepian,
kontrabas i gadułkę
25 września, Centrum Sztuki Współczes-
nej – Zamek Ujazdowski, Sala

Laboratorium

wyk.: Aleksander Gabrys, kontrabas,
gadulka; Trio “Pro Contemporania”
(Bukareszt)

zamówienie Fundacji Przyjaciół
„Warszawskiej Jesieni”

Jacek Grudzień *Ad Naan* (2002)

na wiolonczelę i komputerowe
przetwarzanie dźwięku

23 września, Centrum Sztuki
Współczesnej – Zamek Ujazdowski,
Sala Laboratorium
wyk.: Andrzej Bauer, wiolonczela
zamówienie Fundacji Muzyki AUKSO

Maciej Jabłoński *IV Symfonia*

(1999–2000) na organy i orkiestrę
20 września, Sala Koncertowa
Filharmonii Narodowej
wyk.: Jarosław Malanowicz – organy;
Orkiestra Filharmonii Narodowej,
dyr. Antoni Wit

Stanisław Krupowicz *Partita* (2002)

na wiolonczelę i komputery
23 września, Centrum Sztuki
Współczesnej – Zamek Ujazdowski,
Sala Laboratorium
wyk.: Andrzej Bauer, wiolonczela
zamówienie Fundacji Muzyki AUKSO

Paweł Mykietyn *Kartka z albumu*
(2002)

na wiolonczelę i komputer
23 września, Centrum Sztuki
Współczesnej – Zamek Ujazdowski,
Sala Laboratorium

wyk.: Andrzej Bauer, wiolonczela
zamówienie Fundacji Muzyki AUKSO

Józef Rychlik *Fantazja* (2002)

na skrzypce barokowe i warstwę
elektroakustyczną
20 września, Mazowieckie Centrum
Kultury i Sztuki
wyk.: Agnieszka Rychlik, skrzypce
barokowe

Witold Szalonek *Symfonia rytuałów*

(1991–1996) na kwartet smyczkowy
24 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Kwartet Śląski

Michał Talma–Sutt *Cellotronicum* (2002)

na wiolonczelę i komputer
23 września, Centrum Sztuki
Współczesnej – Zamek Ujazdowski, Sala
Laboratorium
wyk.: Andrzej Bauer, wiolonczela
zamówienie Fundacji Przyjaciół
„Warszawskiej Jesieni”

Wojciech Ziemowit Zych *I Symfonia*
(2001–2002)

Risoluto senza fretta
Piu lento
23 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia im. Witolda
Lutosławskiego
wyk. Orkiestra Muzyki Nowej
(Katowice), dyr. Szymon Bywalec
zamówienie Fundacji Przyjaciół
„Warszawskiej Jesieni”

46 „Warszawska Jesień” 19–27 września 2003

Zbigniew Bagiński *A Few Pictures* (2001)
na orkiestrę
22 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: Sinfonia Varsovia,
dyr. Renato Rivolta

Zbigniew Bargielski *Po drugiej stronie
lustra* (1988) na klarnet i kwartet
smyczkowy
20 września, Akademia Muzyczna
wyk.: członkowie Österreichisches
Ensemble für Neue Musik
(Salzburg)

Marcin Bortnowski *Kawałki światła*
(2003) na akordeon, klawesyn
i komputer

22 września, Teatr Rozmaitości
wyk.: Piotr Dziubek, akordeon;
Aleksandra Rupocińska, klawesyn;
Marcin Bortnowski, komputer

Cezary Duchnowski *monada 2*
(2003)

na głos, trąbkę i komputer
22 września, Teatr Rozmaitości
wyk.: Agata Zubel, sopran;
Piotr Wojtasik, trąbka; Cezary
Duchnowski, komputer

Adam Falkiewicz *Fearful Symmetry*
(2003) na zespół elektryczny i komputer
22 września, Teatr Rozmaitości
wyk.: Adam Falkiewicz i Daniel Pigoński,
elektronika,
Orkiestra Muzyki Nowej (Katowice),
dyr. Szymon Bywalec

Aleksandra Gryka *Interialcell* (2003)
na zespół instrumentalny
23 września, Studio Koncertowe
Polskiego Radia
im. Witolda Lutosławskiego
wyk.: zespół młodzieżowy
polsko-niemiecki: Kwartludium,

muzycy Junge Deutsche Philharmonie,
dyr. Rüdiger Bohn
zamówienie Fundacji Przyjaciół
„Warszawskiej Jesieni”

Eugeniusz Knapik *Trio* (2003)
na skrzypce, klarnet, fortepian
26 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Walter Verdehr Trio (Michigan)

Krzysztof Knittel *Trio V2R* (2003)
na skrzypce, klarnet, fortepian
i dźwięki elektroniczne
26 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Walter Verdehr Trio (Michigan)

Włodzimierz Kotoński *Concerto per
clarinetto e orchestra* (2002-2003)
Ad libitum – Allegro
Andante
Vivace
21 września, Sala Koncertowa
Filharmonii Narodowej
wyk.: Sharon Kam, klarnet; Orkiestra
Symfoniczna Filharmonii Narodowej,
dyr. Antoni Wit

Zygmunt Krauze *Adieu* (2001-2003)
na pianino solo i orkiestrę
21 września, Sala Koncertowa
Filharmonii Narodowej
wyk.: Zygmunt Krauze, pianino;
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
Narodowej, dyr. Antoni Wit

Jarosław Mameczarski *Amie: 5=4* (2003)
na sześć instrumentów i media
audio-video

27 września, Centrum Sztuki
Współczesnej – Zamek Ujazdowski,
Sala Laboratorium
wyk.: Musikfabrik (Kolonja)
zamówienie Fundacji Przyjaciół
„Warszawskiej Jesieni”

Bogusław Schaeffer *IV Koncert
skrzypcowy* (2003)
20 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Österreichisches Ensemble für
Neue Musik (Salzburg), Frank Stadler,
skrzypce i dyr.

Witold Szalonek *Bagattellae
di Dahlem II*
(1998) na flet i fortepian
Intrada pomposa
Arietta non grata
Toccata
Ninna nanna insolita
Finale quasi grande
24 września, Mazowieckie Centrum
Kultury i Sztuki
wyk.: Liza Havlina-Preśiłek, flet;
Nina Preśiłek, fortepian

Michał Talma-Sutt *Soundscape One*
(2003) – wersja audiowizualna;
na taśmę i wideoprojeckę
22 września, Teatr Rozmaitości

Kasper T. Toeplitz *MSG#9* (2003)
na smyczki, perkusję i live electronics
24 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Ensemble Musiques Nouvelles
(Mons); Grupa Art Zoyd;
Kasper T. Toeplitz, keyboard

47 „Warszawska Jesień” 17–25 września 2004

Rafał Augustyn *Symfonia hymnów*
(1984–2004) na dwa sopran, trąbkę,
keyboard, chór mieszany i orkiestrę
Aster
Nyx
Phos ek photós
23 września, Sala Koncertowa
Filharmonii Narodowej
wyk.: Joanna Burton, Lynne Dawson –
sopran; Matthias Kamps, trąbka;
Grzegorz Gorczyca, keyboard; Chór
Filharmonii Narodowej (kierownictwo:
Henryk Wojnarowski), Sinfonia Varsovia,
dyr. Renato Rivolta

Magdalena Długosz *Zakopane Liryki*
(2004) na saksofon i komputerową
warstwę dźwiękową
23 września, Mazowieckie Centrum
Kultury i Sztuki
wyk.: Marcin Gańko, saksofon

Aleksandra Gryka *konstrunity 0100*
(2004) na 12 głosów
19 września, Akademia Muzyczna
wyk.: Musicatrice (Marsylia),
dyr. Roland Hayrabedian
zamówienie Rządu Francuskiego

* **Stanisław Krupowicz** *Europa* (2004)
opera komputerowa w jednym akcie
do libretta wg Williama Blake’a
19, 20 września, Centrum Artystyczne
Fabryka Trzeźny
wyk.: Wiola Białk i Magdalena Szostak
sopran, Elżbieta Chlebek – alt,

Krzysztof Kowalski – tenor, Adam
Szerszeń – baryton, Adam Myrceł
– bas; Grażyna Nowak – alt,
Michał Szczepan – kontratenor,
Bogusław Kowalski i Łukasz Smółka
– tenory, Edward Stencel i Janusz
Styszko – basy; Stanisław Krupowicz,
Cezary Duchnowski komputery; Zespół
Śpiewaków Miasta Katowic „Camerata
Silesia”, dyr. Anna Szostak, Anna Maria
Chrostowska, Włodzimierz Mancewicz,
Andrzej Rozmuz i Grzegorz Stosz –
aktorzy
scenografia, kostiumy:
Joanna Pielat-Rusinkiewicz
reżyser: Adam Sroka

* **Ewa Podgórska** *In an Undertone*
(2004) na klarnet, skrzypce,
wiolonczelę i fortepian
20 września, Centrum Olimpijskie
wyk.: Nordlys (Kopenhaga)

* **Paweł Mykietyń** *Ładnienie* (2004)
na baryton, klawesyn w stroju
mikrotonowym i kwartet smyczkowy
23 września, Mazowieckie Centrum
Kultury i Sztuki
wyk.: Jerzy Artysz – baryton; Viola
Łabanow, klawesyn;
kwartet smyczkowy Dafō, dyr.
Przemysław Fiugajski

Bogusław Schaeffer *tentative music*
(wersja z 2004) na 19 instrumentów
20 września, Akademia Muzyczna

wyk.: zespół młodzieżowy polsko-
–niemiecki, dyr. Rüdiger Bohn

Lidia Zielińska *Nobody Is Perfect* (2004)

na zespół kameralny i taśmę
20 września, Akademia Muzyczna
wyk.: zespół młodzieżowy polsko-
–niemiecki, dyr. Rüdiger Bohn

Maciej Zieliński *Fallen Angel* (2003)

na perkusję i taśmę
17 września, Warszawska Wytwórnia
Wódek „Koneser”
wyk.: Paweł Nowicki, perkusja

48 „Warszawska Jesień” 16–24 września 2005

Wojciech Ziemowit Zych *Przyjaciele
Kaspara Hausera* (2004) na flet,
saksofon, klarnet basowy, klawesyn,
perkuszję i kwartet smyczkowy
23 września, Mazowieckie
Centrum Kultury i Sztuki
wyk.: Przemysław Marcyniak, flet;

Marcin Gańko, saksofon; Robert
Michalski, klarnet basowy, Viola
Łabanow, klawesyn, Paweł Nowicki,
perkuszja, kwartet smyczkowy Dafô,
dyr. Przemysław Fiugajski
zamówienie Deutschlandfunk

* **Marcin Bortnowski** *Muzyka*

Wielkanocna (2005) na zespół kameralny
20 września, Centrum Artystyczne
Fabryka Trzciny
wyk.: Zespół Solistów
Classic-Avantgarde (Mińsk),
dyr. Władimir Baidow
zamówienie Deutschlandfunk

* **Dobromiła Jaskot** *INGWAZ* (2005)

na zespół instrumentalny
18 września, Sala Kameralna
Filharmonii Narodowej
wyk.: zespół młodzieżowy
polsko-niemiecki, dyr. Rüdiger Bohn

* **Krzysztof Knittel** *Vagante* (2005)

na solistów, orkiestrę i taśmę
20 września, Hala Najwyższych

Napięć Instytutu Energetyki

wyk.: Kwartludium; Miłosz Łuczyński,
przygotowanie i realizacja warstwy
video; Jacek Partyka, przygotowanie
i realizacja partii taśmy; Polska Orkiestra
Radiowa, dyr. Daniel Gazon

* **Jarosław Kapuściński** *Enso* (2005)

koncert na perkusję, projekcję
komputerową i orkiestrę
20 września, Hala Najwyższych
Napięć Instytutu Energetyki
wyk.: Steven Schick, perkusja;
Duet Perkusyjny Hob-Beats; Polska
Orkiestra Radiowa, dyr. Daniel Gazon

POLSKIE CENTRUM INFORMACJI MUZYCZNEJ

Od analogowych zbiorów do cyfrowej informacji. Książki i komputery w bibliotece

W 1945 roku, na przełomie sierpnia i września, podjął działalność Związek Kompozytorów Polskich, kontynuujący tradycję przedwojennego, założonego w roku 1925 Stowarzyszenia Kompozytorów Polskich. Nie zachowały się żadne dokumenty o tym ostatnim, zaginęły zapewne podczas wojennej zawieruchy, nie wiemy więc, czy istniała przed wojną jakaś związkowa biblioteka. Po wojnie Związek Kompozytorów Polskich, podobnie jak wiele innych instytucji, tułał się po

w bibliotece PCIM: Lisa Jakelski (USA)

różnych lokalach w zrujnowanej Warszawie i w jednym z nich, w roku 1950, pojawiła się pierwsza biblioteczna szafa. Była potrzebna, bo przez kilka lat uzbierał się całkiem spory stos nut i książek, które przynosili do Związku przy różnych okazjach kompozytorzy oraz inni goście. Nie skończyło się jednak na zamknięciu owych, raczej przypadkowych, „zbiorów” w szafie. Najtęższe związkowe głowy sformułowały założenia i cele biblioteki, która miała funkcjonować jako „Dział Dokumentacji Muzycznej” albo „Dział Dokumentacji Twórczości Kompozytorskiej” Związku Kompozytorów Polskich. „Ojcami – Założycielami” byli Witold Lutosławski, Andrzej Panufnik i Witold Rudziński. Pierwszy dokument wyznaczył kierunek pracy Biblioteki ZKP, aktualny do dziś, ale upłynęło jeszcze wiele czasu, zanim teoretyczne założenia przeobrażone zostały w biblioteczną rzeczywistość.

W 1954 roku cały Związek, wraz z nim Biblioteka – nie wiadomo w ilu szafach wówczas się mieściła – przeniósł się do swojej ostatecznej, urokliwej siedziby przy Rynku Starego Miasta. Biblioteka żyła wciąż z mniej lub bardziej przypadkowych darów, dopóki Związek Kompozytorów Polskich nie podpisał w 1956 roku umów o współpracy z zagranicznymi związkami kompozytorów, a także z Polskim Wydawnictwem Muzycznym – monopolistą na krajowym rynku nut i książek muzycznych oraz z Polskimi Nagrańmi – jedyną polską firmą płytową. Do Biblioteki ZKP zaczęły trafiać nuty i książki z wymiany zagranicznej oraz obowiązkowe egzemplarze partytur z PWM i płyt z Polskich Nagrań. Dużą sensację wzbudziła monumentalna francuska seria płytowa „Antologie Sonore”, której słuchać przychodziło do związkowej Biblioteki wielu zainteresowanych. We wrześniu 1956 roku Związek zorganizował pierwszy Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień” i odtąd w Warszawie pojawiali się co roku kompozytorzy i artyści z całego świata. Do Biblioteki trafiały partytury utworów wykonywanych na festiwalu, a także dary wielu festiwalowych gości, wśród których byli też wydawcy. Szczególnie wyróżnił się Czesław Halski, emigracyjny muzykolog i krytyk muzyczny, który nadesłał z Londynu wiele cennych, a niedostępnych w kraju pozycji.

W 1959 roku rozpoczął pracę w Związku Kompozytorów Polskich Kazimierz Nowacki, muzykolog, prawdziwy twórca Biblioteki ZKP, jej kierownik do swojego przejścia na emeryturę w 1990 roku. Jego Biblioteka przyciągała nie tylko zawartością półek, które znacznie się wzbogaciły, ale także – a może nawet przede wszystkim – atmosferą. Kazimierz Nowacki, znany powszechnie pod pieszczotliwym przezwiskiem „Kubuś”, stworzył w kamienicy łukierskiej na Starym Mieście w Warszawie rodzaj klubowej czytelni, w której można było poczytać książkę, posłuchać nagrania, ale też pogawędzić, wypić kawę lub herbatę. W jakiej profesjonalnej bibliotece byłoby to możliwe? Nie było jednak w ZKP profesjonalnych katalogów, wiele do życzenia pozostawiał też porządek na półkach i poza półkami. Ale

Kazimierz Nowacki miał jeszcze inne zasługi dla Biblioteki i dla Związku, dla samych kompozytorów i w końcu dla polskiej kultury. Za jego czasów powstała „Kartoteka Twórczości Współczesnych Kompozytorów Polskich” – nieocenione źródło informacji o współczesnej muzyce polskiej. Na dużych kartonowych fiszkach wpisywane były szczegółowe dane o partyturach polskich kompozytorów powstałych po II wojnie światowej. Notowano m. in. dokładną datę powstania utworu, skład, dedykację, okoliczności jego prawykonania, a także ważniejsze dalsze wykonania, wydania drukiem i nagrania. „Kartoteka” zawierała też informacje o utworach niepublikowanych i niewykonanych. Większość danych pochodziła od samych twórców, uzupełniano je potem coraz częściej na podstawie fachowej literatury, artykułów w czasopiśmie muzycznych, omówień załączanych do płyt. Informacje z „Kartoteki” szły w świat: były publikowane w dwutygodniku „Ruch Muzyczny” w stałych rubrykach „Nowe utwory kompozytorów polskich” i „Prawykonania utworów kompozytorów polskich”. Ponadto Kazimierz Nowacki wraz z Aliną Bairdową, dyrektorem Biura Związku Kompozytorów Polskich, prowadził w angielsko- i niemieckojęzycznym kwartalniku „Polish Music – Polnische Musik”, wydawanym przez Agencję Autorską (przy współudziale ZKP), rubrykę „New Polish Compositions” oraz „Music Chronicle” informującą o życiu muzycznym w Polsce „on the basis of material collected in the Department of Documents of the Polish Composers’ Union Library” – jak głosiło wyjaśnienie.

Fiszkowa „Kartoteka Twórczości Współczesnych Kompozytorów Polskich” była systematycznie poszerzana o nowe utwory i wciąż aktualizowana. (Później, w latach 90-tych, liczyła już kilka tysięcy fiszek i stała się w znacznym stopniu podstawą do stworzenia komputerowego systemu informacyjnego o polskiej muzyce współczesnej, istniejącego dzisiaj w postaci baz danych i strony internetowej). Równoległe z rozwojem „Kartoteki” rozwijała się tradycyjna struktura Biblioteki ZKP, zwiększały się zbiory, powstawały katalogi. W Związku dostrzeżono potrzebę profesjonalizacji Biblioteki i zapewnienia odpowiednich standardów jej działania. W 1982 roku władze Związku Kompozytorów Polskich zwróciły się do Kornela Michałowskiego, największego autorytetu w dziedzinie bibliotekoznawstwa muzycznego w Polsce, z prośbą o analizę zasobów Biblioteki i Fonoteki, jej organizacji i działalności oraz sformułowanie podstawowych zadań. Bibliotekę ZKP należy traktować jako środek – orzekł Kornel Michałowski – którym Związek realizuje swoje statutowe cele, w szczególności popieranie i propagowanie polskiej twórczości muzycznej i muzykologicznej. Biblioteka ZKP winna swymi zasobami i funkcjami realizować świadome działania w kierunku stworzenia optymalnych form i warunków dla efektywnego służenia zarówno Związkowi (i jego członkom), jak i współczesnej muzyce (i muzykologii) polskiej. Zadania te – w równym stopniu «reprezentacyj-

Koncert IAMIC w ramach „Warszawskiej Jesieni” 2004

Benrard Cavanna (kompozytor),
zespół KwartludiumStef Coninx (Belgia), Marianne Lyon (Francja),
Tadeusz Wielecki, Svein Bjørkas (Norwegia)Mieczysław Kominek, Ernestas i Daiva
Parulskiene (Litwa), Ilze Liepina (Łotwa)

Roland Sandberg (Prezydent IAMIC)

ne», jak i usługowo–informacyjno–dokumentacyjne – winny kształtować działalność Biblioteki w zakresie wszystkich podstawowych czynności bibliotekarskich, a przede wszystkim – gromadzenia i doboru zbiorów, ich udostępniania i wykorzystania oraz działalności informacyjnej i prac dokumentacyjnych. Świadome, racjonalne gromadzenie i dokumentowanie zasobów i informacji reprezentujących współczesną polską twórczość muzyczną (kompozytorską i naukową), a także (w mniejszym stopniu) współczesną muzykę innych krajów, winno być nadrzędnym zadaniem Biblioteki ZKP.”

Takie zadania realizuje Biblioteka–Fonoteka Związku Kompozytorów Polskich do dziś, zmieniają się tylko metody. Półki pozostają, a nawet ich przybywa. W roku 1990 Biblioteka otrzymuje do dyspozycji nowy pokój, w 1995 instalowane są nowe regały i szafy na zbiory, przeprowadzone zostaje skonstrum i wydzielony księgozbiór podręczny. Zakres zbiorów zostaje definitywnie ograniczony do współczesnej muzyki polskiej, z dodatkiem podstawowej literatury pomocniczej muzycznej i pozamuzycznej. Już od 1990 roku Biblioteka jest udostępniona wszystkim zainteresowanym, dotąd służyła tylko członkom ZKP. I nabiera profesjonalnego charakteru. Pojawiają się pierwsze komputery a w 1995 roku dochodzi do nawiązania kontaktów z International Association of Music Information Centres. Te fakty zadecydują

o kierunku dalszego rozwoju Biblioteki–Fonoteki ZKP. Do kontaktu z IAMIC doszło dzięki brytyjskiej sekcji International Association of Music Libraries, która w ramach „zasypywania przepaści” pomiędzy Wschodem i Zachodem zaprosiła naszą przedstawicielkę na swoją konferencję. Tam skontaktowano nas z Eve O’Kelly – ówczesną General Secretary of IAMIC. W roku 1998 Biblioteka–Fonoteka Związku Kompozytorów Polskich została członkiem International Association of Music Information Centres jako wyłączny przedstawiciel Polski. Przystąpienie do IAMIC będzie dla naszej Biblioteki silnym bodźcem do rozwijania funkcji informacyjnej we współpracy z centrami informacji muzycznej na całym świecie. W 2004 roku Polskie Centrum Informacji Muzycznej będzie organizatorem prestiżowej IAMIC Annual Conference, a w ramach „Warszawskiej Jesieni” odbędzie się pierwszy IAMIC Concert, organizowany od tamtego czasu co roku podczas kolejnych Konferencji IAMIC.

A w samej Bibliotece szły już pełną parą prace nad stworzeniem integralnego systemu informacyjnego o współczesnej muzyce polskiej. Punktem wyjścia stała się fiszkowa „Kartoteka Twórczości Współczesnych Kompozytorów Polskich”: w 1995 roku podstawowe dane zaczęto wpisywać do komputera w najprostszym programie Microsoft Word. Miały być przeniesione później do bazy danych, na razie chodziło o ułatwienie przeszukiwania „Kartoteki” przy pomo-

Uczestnicy Konferencji IAMIC, Warszawa 2004

Po koncercie Bartłomieja Kominka
w Żelazowej Woli

W przerwie konferencji: Jonathan Grimes
(Irlandia), Elisabeth Bihl (Kanada)

Na wycieczce w Puszczy Kampinoskiej:
Peter Rantasa (Austria), Ilze Liepina (Łotwa),
Miguel Azguime (Portugalia)

W bibliotece PCIM: Dorota Szwarzman, Wojciech Michniewski

cy komputera. Na potrzeby bazy danych zakupiony został wykonany w Polsce program ARKA, o cechach podobnych do znanych programów INNOPAC i VTLS, ale o prostszej strukturze. Była to udoskonalona i rozwinięta wersja stworzonego w Bibliotece Narodowej programu MAK. Program ARKA pracuje w systemie LINUX, dane do baz opracowywane są w formacie MARC, kompatybilnym

z formatem USMARC, funkcjonującym m.in. w Bibliotece Kongresu, a także w Bibliotece Narodowej i Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie oraz z formatem ISIS przyjętym przez UNESCO. Pełny rozruch baz danych następuje w 1997 roku. Dane przepisane z „Kartoteki Twórczości Współczesnych Kompozytorów Polskich” do Worda zostają przeniesione do bazy, rusza wpisywanie pełnych rekordów, w których informacje z „Kartoteki” uzupełniane są w coraz większym stopniu danymi z innych źródeł. Równocześnie, dla zapewnienia jak najszybszegoapełnienia bazy, wpisywane są rekordy „krótkie”, zawierające podstawowe informacje o nowych utworach, które uzyskiwane są przede wszystkim bezpośrednio od kompozytorów. W roku 2000 przygotowana zostaje baza danych na płytach CD-ROM w wersji uproszczonej, do odczytania w systemie Windows, aby umożliwić korzystanie z niej szerszemu kręgowi odbiorców. Płyty są przekazywane do wybranych bibliotek muzycznych.

I tak pojawia się w działalności Biblioteki–Fonoteki ZKP tytułowa cyfrowa informacja. Półki nie znikają, przechowywane na nich i wciąż wzbogacane zbiory książek, czasopism, nut i nagrań stają się natomiast jakby „analogowym” źródłem informacji. I tak jak analogowy sygnał dźwiękowy poddawany jest przetworzeniu, tak nasze książki, czasopisma, nuty i nagrania są „przetwarzane”. Sygnał cyfrowy jest niejako „wyciągiem” z informacji zawartych w analogowym sygnale źródłowym, nasza baza danych zawiera cyfrowy „wyciąg” z informacji zamieszczonych w naszych „analogowych” zbiorach. Umiejętna „konwersja” danych „analogowych” w „cyfrową” informację to główne zadanie dzisiejszego Polskiego Centrum Informacji Muzycznej. Taką nazwę przyjęła w 2002 roku dotychczasowa Biblioteka–Fonoteka ZKP – Ośrodek Dokumentacji Polskiej Muzyki Współczesnej. To była konsekwencja zmiany priorytetów: podstawowa funkcja tradycyjnej biblioteki – gromadzenie i udostępnianie księgozbioru, nut i nagrań – ustąpiła miejsca gromadzeniu i udostępnianiu informacji. Trzeba dodać: gromadzeniu i udostępnianiu za pomocą no-

wych cyfrowych technologii, bo gromadzenie i udostępnianie informacji w ogóle było w działalności Biblioteki Fonoteki ZKP właściwie zawsze obecne.

Ów cyfrowy „output” z naszych zbiorów rzeczowych gromadzimy zatem w największej dzisiaj w Polsce komputerowej bazie danych o polskich kompozytorach współczesnych i ich utworach. Mamy w niej ponad 700 polskich kompozytorów żyjących po II wojnie światowej z podstawowymi informacjami o nich oraz blisko 33000 rekordów zawierających dane o ich utworach. Baza wyposażona jest w rozbudowany system wyszukiwania danych. Czytelnicy mogą korzystać z niej na miejscu pod opieką pracownika, a w nieco zredukowanej wersji, uzupełnionej wszakże biogramami kompozytorów i notami o wybranych utworach, dostępna jest na stronie internetowej Polskiego Centrum Informacji Muzycznej www.polmic.pl. Strona wystartowała w 2003 roku i oprócz obszernej informacji o kompozytorach zawiera również informacje o polskich muzykologach i muzykach wykonawcach oraz o instytucjach i życiu muzycznym w Polsce. Zamieszczamy na niej także omówienia nowych nabytków biblioteki – książek, partytur i płyt oraz wybranych starszych pozycji z naszych zbiorów. Zawartość strony jest aktualizowana codziennie, a jej struktura – stale modernizowana. Od roku 2003 budujemy komputerowy katalog naszego księgozbioru, kontynuując jednak jednocześnie dotychczasowy system kartkowy. Nowy katalog jest czymś więcej, niż tylko wskazówką do znalezienia odpowiedniej książki na półce. Zawiera noty o książkach i wyposażony jest w różnorakie indeksy. Biogramy autorów tworzą bazę danych muzykologów polskich. Prowadzimy prace nad uruchomieniem analogicznego katalogu – bazy danych nut i płyt.

Punkt ciężkości naszej aktywności przesuwają się więc coraz bardziej z gromadzenia i udostępniania zbiorów rzeczowych na gromadzenie i udostępnianie informacji za pomocą komputerów oraz Internetu. Nie oznacza to jednak w żadnym razie zaniedbywania księgozbioru czy też zbiorów nut i nagrań, bo to jest „analogowe” źródło naszej „cyfrowej” informacji. No i mamy sentyment do książek, więc rozumiejąc znaczenie nowych technologii i doceniając możliwości nowych mediów zapraszamy na naszą internetową stronę, ale także do naszej biblioteki pełnej książek i czasopism, nut i nagrań, z oknami wychodzącymi na piękny Rynek Starego Miasta w Warszawie. Mamy w niej obecnie:

- książek na półkach – 5500
- czasopism i biuletynów – ponad 200 tytułów, w tym 50 kontynuowanych
- partytur – 22000
- taśm szpulowych studyjnych – 4500
- taśm kompaktowych – 650

- taśm DAT – 500
- kaset video – 200
- płyt długogrających – 4500
- płyt kompaktowych – 1800

Wśród tych ostatnich są nasze własne, na których we współpracy z profesjonalną tłocznią płyt wydajemy nagrania utworów wykonywanych na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”. Od roku 1999 powstaje w ten sposób *Kronika Dźwiękowa „Warszawskiej Jesieni”*, składająca się z sześciu do ośmiu płyt z nagraniami wszystkich kompozycji polskich z programu festiwalu oraz wybranych obcych. Wcześniej *Kronika* była wydawana na longplayach i kasetach kompaktowych, które zostały ujęte w wydany przez nas katalog *Kronik Dźwiękowych* do roku 1998. Te wszystkie nagrania stanowią bezprecedensową kolekcję polskiej muzyki współczesnej, a na naszych półkach stoją ponadto niewydane rejestracje dźwiękowe pełnych koncertów „Warszawskiej Jesieni” z wielu lat. Łatwo się domyśleć, znając światową rangę tego festiwalu, jakie skarby kryją półki Polskiego Centrum Informacji Muzycznej! Czekają wciąż na odkrycie i zapewne cyfrową przyszłość ale to już będzie, mamy nadzieję, kolejny rozdział naszej historii.

Mieczysław Kominek

Widok z okna biblioteki PCIM

Kronika dźwiękowa „Warszawskiej Jesieni” 1995-2005

W latach 1995-1998 *Kronika Dźwiękowa „Warszawskiej Jesieni”* publikowana była na kasetach magnetofonowych a od roku 1999 – na płytach CD audio. Zawiera wybór kompozycji wykonanych podczas każdego festiwalu. Do roku 2000 wydawane były utwory kompozytorów polskich a od roku 2001 – również kompozycje zagraniczne. Ich liczba w ramach kolejnych edycji *Kroniki* stopniowo rośnie, jednak zasadą przy przygotowywaniu programu było zawsze preferowanie twórców polskich i pragnienie, by na *Kronice* znalazły się wszystkie polskie utwory z programu kolejnych festiwali. *Kronika* nie jest sprzedawana. Wydawana jest wyłącznie jako materiał informacyjny, promocyjny i edukacyjny. Otrzymują ją bezpłatnie zainteresowane osoby i instytucje z kraju i z zagranicy. Nakład jest ograniczony: wynosi obecnie 500 sztuk każdej płyty.

Wydawcą *Kroniki Dźwiękowej „Warszawskiej Jesieni”* jest Polskie Centrum Informacji Muzycznej.

Ze względu na bardzo duże zainteresowanie *Kroniką* ośrodków zagranicznych opisy płyt i kaset są sporządzane w języku angielskim; tę wersję językową zachowaliśmy również w poniższym spisie.

1995

Cassette No. 1

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
Symphony No. 1 (1995)

Eugeniusz Knapik (b. 1951)
Versus I (1982)
for organ

Paweł Szymański (b. 1954)
Concerto for Piano and Orchestra (1994)

Jan Wincenty Hawel (b. 1936)
Passacaglia per organo (1968)

Paweł Mykietyn (b. 1971)
Eine kleine Herbstmusik (1995)
for 11 instruments

Cassette No. 2

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
Concerto for Electric Guitar and Instrumental Ensemble (1994)

Julian Gembalski (b. 1950)
Five Evangelical Meditations
organ improvisation

Hanna Kulenty (b. 1961)
Going Up 2 (1995)
for chamber ensemble

Jarosław Siwiński (b. 1964)
Pianerecerto (1994)
for piano and instrumental ensemble

Marzena Komsta (b. 1970)
Agmen (1993)
for chamber orchestra

Ryszard Gabrys (b. 1942)
Tema senza variazioni (1981)
for organ

Cassette No. 3

Krzysztof Penderecki (b. 1933)
Fluorescences (1962)
for orchestra

Agata Pyzel (b. 1964)
Two Pieces for Piano (1995)

Andrzej Krzanowski (1951-1990)
Reminiscenza (1984)
for string quartet

Witold Lutosławski (1913-1994)
Two Studies for Piano (1940-1941)

Bartłomiej Gliniak (b. 1973)
Neumo programodum (1994)
for tape

Maria Pokrzywińska (b. 1954)
Omen (1994)
for 13 instruments

Szabolcs Esztényi (b. 1939)
Creative Music No. 5 (1995)
for piano

Cassette No. 4

Zbigniew Penhersi (b. 1935)
Signals 2 (1995)
for orchestra

Krzysztof Meyer (b. 1943)
String Quartet No. 10 (1993-1994)

Romuald Twardowski (b. 1930)
Campane II-III (1988-1991)
for piano

Marek Stachowski (1936-2004)
Tre intermezzi (1993-1994)
per trio d'archi

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
Three Rhythmical Studies (1990)
for piano

Cassette No. 5

Jacek Grudzień (b. 1961)
Tritonos (1993)
for harpsichord and tape

Ryszard Szeremeta (b. 1952)
Triple Concerto (1995)
for tape

Tadeusz Wielecki (b. 1954)
Egocentric Poem (1995)
for amplified piano and tape

1996

Cassette No. 1

Krzysztof Penderecki (b. 1933)
Symphony No. 3 (1988-1995)

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
Speculum vitae (1996)
for tape and orchestra

Ryszard Szeremeta (b. 1952)
Hourglass (1996)
for violin and tape

Cassette No. 2

Tadeusz Wielecki (b. 1954)
Id (1996)
for orchestra

Hanna Kulenty (b. 1961)
A Cradle Song (1993)
for violin, cello and piano

Marcin Wierzbicki (b. 1969)
Continuo (1994)
for clarinet and computer

Krzysztof Czaja (b. 1962)
Moment (1996)
for cello, piano and tape

Paweł Mykietyn (b. 1971)
Epiphora (1996)
for piano and tape

Cassette No. 3

Aleksander Lason (b. 1951)
Concerto festivo (1993-1995)
for violin and orchestra

Andrzej Bieźan (1945-1983)
Arcangel's Sword (1980)
for tape

Paweł Szymański (b. 1954)
Recalling a Serenade (1996)
for clarinet, 2 violins, viola and cello

Marta Ptasińska (b. 1943)
Liquid Light (1994-1995)
for mezzosoprano, piano
and percussion
to the poems by Modene Duffy

Cassette No. 4

Zbigniew Bujarski (b. 1933)
Concerto per archi II (1992)
for cello and string orchestra

Grażyna Pstrokońska-Nawratil
(b. 1947)
El Condor (1996)
for 2 marimbas and string orchestra

Andrzej Panufnik (1914-1991)
Piano Trio (1934/1955/1977)

Cassette No. 5

Krzysztof Penderecki (b. 1933)
*Concerto per violino ed orchestra
no. 2* (1992-1995)

Stanisław Skrowaczewski (b. 1923)
*Chamber Concerto (Ritornelli poi
ritornelli)* (1993)

Magdalena Długosz (b. 1954)
Lenyon (1994-1995)
for tape

Cassette No. 6

Tadeusz Baird (1928-1981)
String Quartet (1958)

Jan Krenz (b. 1926)
Sinfonietta per fiati (1994-1995)

Witold Lutosławski (1913-1994)
Trois poèmes d'Henri Michaux
(1963)
for 20-voice choir and orchestra

Andrzej Bieźan (1945-1983)
Isn't it? (1983)
for tape

Cassettes Nos. 7 and 8

Eugeniusz Knapik (b. 1951)
La libertà chiama la libertà
(1993-1995)
scenes I, III and V from the opera
to a libretto by Jan Fabre

Cassette No. 9

Józef Koffler (1896-1943 lub 1944)
Symphony No. 3 (1935)

Grażyna Bacewicz (1909-1969)
Overture (1943)
for orchestra

Henryk Mikołaj Górecki (b. 1933)
Refrain (1965)
for orchestra

Jacek Grudzień (b. 1961)
*Concerto per sassofono soprano
e archi* (1996)

"Youth Circle" Cassette:

(fringe event: concert of the Youth
Circle of the Polish Composers'
Union – young composers' "carte
blanche")

Anna Ignatowicz (b. 1968)
It Is Only Time (1996)
for trumpet, percussion and tape

Wiesław Pluskota (b. 1970)
Tatra Highlands' Trait (1996)
for flute and piano

„Warszawska Jesień” 2005

Szczepan Tesarowicz (b. 1966)
Quasi una partita (1994)
for baroque violin

Marcel Chyrzyński (b. 1971)
Four Love Lyrics (1994)
for baritone and piano
to words by Kazimierz
Przerwa-Tetmajer
and Bolesław Leśmian

Katarzyna Arnhold (Cipior)
(b. 1968)
Ascending-Into-Heaven (1996)
for flute, clarinet, cello and piano

Aleksander Kościów (b. 1974)
Sous-entendu (1995)
for solo viola

Mehdi Mengjiqi (b. 1958)
Albaneza (1993)
for percussion and tape

1997

Cassette No. 1

Krzysztof Penderecki (b. 1933)
Symphony No. 5 (1992)

Zygmunt Krauze (b. 1938)
Piano Concerto No. 2
(1996)

Cassette No. 2

Stanisław Krupowicz (b. 1952)
Christmas Oratorio (1997)
for soloists, choir
and orchestra

Witold Lutosławski
(1913-1994)
*Concerto for Cello
and Orchestra*
(1970)

Cassette No. 3

Paweł Mykietyn (b. 1971)
Piano Concerto
(1996)

Lidia Zielińska (b. 1953)
Fiction (1986)
for orchestra

Tadeusz Baird (1928-1981)
Symphony No. 3
(1969)

Andrzej Dziadek (b. 1957)
Impression
(1996)
for orchestra

Andrzej Panufnik (1914-1991)
Lullaby (1947)
for strings
and 2 harps

„Warszawska Jesień” 2005

Cassette No. 4

Zbigniew Bagiński (b. 1949)
*The Little Elegiac
Symphony* (1995)

Wojciech Kilar (b. 1932)
Piano Concerto (1997)

Bogusław Schaeffer (b. 1929)
Sinfonietta (1995)
for chamber orchestra

Kazimierz Serocki (1922-1981)
Episodes (1958-1959)
for strings and 3 percussion
groups

Cassette No. 5

Paweł Szymański (b. 1954)
A Kaleidoscope for M.C.E. (1989)
version for solo violin

Witold Szalonek (1927-2001)
*Quattro monologhi
per oboe solo*
(1966)

Jacek Grudziński (b. 1961)
Nonstrom (1996)
for clarinet, trombone,
cello and piano

Krzysztof Czaja (b. 1962)
Votive Figures (1992)
for clarinet, piano and cello

Aleksander Lasoni (b. 1951)
Sonata for Solo Violin No. 1
(1974-1975)

Cassette No. 6

Henryk Mikołaj Górecki (b. 1933)
Five Pieces (1959)
for 2 pianos

Jerzy Komowicz (b. 1959)
The Incessant Spinning of Things
(1996)
for solo violin

Adam Kaczyński (b. 1933)
Shape (1989)
for 2 pianos

Eugeniusz Knapik (b. 1951)
Partita (1980)
for violin and piano

Leoncusz Ciuciura (b. 1930)
Creatoria II per uno e più – version
for flute and cello (1997)

Cassette No. 7

Rafał Augustyn (b. 1951)
Miroirs (1997)
for 5 performers

Elżbieta Sikora (b. 1944)
Suite (1990)
for cello and tape

Marek Stachowski (b. 1936)
Musica festeggiantie (1995)
for string quartet

Bettina Skrzypczak (b. 1963)
String Quartet No. 3 (1993)

Cassette No. 8

Marek Chotoniowski (b. 1953)
Lighting 2 (1997)
audio-visual performance

Andrzej Dobrowolski (1921-1990)
Music for Tape and Oboe Solo
(1965)

Eugeniusz Rudnik (b. 1933)
Mobile (1972)
for tape

Jarosław Siwiński (b. 1964)
Notarimbalo (1994)
for harpsichord and tape

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
Microstructures
(1963)
for tape

Cassette No. 9

Magdalena Klapper (b. 1973)
*Tiergarten. 3rd Level
of Gaiety*
(1997)
for tape

Magdalena Długosz (b. 1954)
Patjan (1997)
for percussion and tape

Ryszard Szeremeta (b. 1952)
Un Morceau de Mac (1997)
version for tape and
2 programmed synthesizers

Tadeusz Wielecki (b. 1954)
The Very True Story (1995)
for tape

Michał Talma-Sutti (b. 1969)
Avalon's Gates (1997)
for flute and computer

Tomasz Sikorski (1939-1988)
Diario 87 (1987)
for electronic sounds with
a spoken text
by Jose Luis Borges

1998

Cassette No. 1

Tadeusz Baird (1928-1981)
Psychodrama (1972)
for orchestra

Witold Lutosławski (1913-1994)
Symphony No. 4 (1992)

Krzysztof Penderecki (b. 1933)
Symphony No. 1 (1973)

Cassette No. 2

Krzysztof Meyer (b. 1943)
*Concerto for Cello and Orchestra
No. 2* (1994-1995)

Krzysztof Penderecki (b. 1933)
Concerto for Clarinet and Orchestra
(1996)

Cassette No. 3

Zygmunt Krauze (b. 1938)
La Terre (1995)
for soprano, piano and orchestra
to poems by Yves Bonnefoy

Roman Berger (b. 1930)
Requiem da camera – with a theme

„Warszawska Jesień” 2005

by Witold Lutosławski (1998)
for violin, cello and piano

Cassette No. 4

Zbigniew Bargielski (b. 1937)
Trigonalia
(1994)
for guitar, accordion, percussion
and chamber orchestra

Tadeusz Wielecki (b. 1954)
Concerto à rebours (1998)
for violin and orchestra

Andrzej Krzanowski (1951-1990)
Study I
(1973)
for accordion and orchestra

Tomasz Sikorski (1939-1988)
Music from Afar (1974)
for mixed choir and instruments

Aleksander Lasoni (b. 1951)
Relief for Andrzej (1995)
for string quartet

Cassette No. 5

Adam Walaciński (b. 1928)
*La vida es sueño – reminiscences
from Calderon* (1998)
for flute, guitar and viola

Hanna Kulenty (b. 1961)
Sesto (1985)
for piano

Hanna Kulenty (b. 1961)
Stretto (1998)
for flute, clarinet, cello
and guitar

Zbigniew Bargielski (b. 1937)
Slapstick (1998)
for chamber orchestra

Augustyn Bloch (1929-2006)
*Trio per violino, violoncello
e pianoforte* (1992)

“Youth Circle” Cassette:

(fringe event: concert of the Youth
Circle of the Polish Composers’
Union – young composers’ “carte
blanche”)
Piotr Majchrzak (b. 1974)
Symphony No. 1 (1997)
for 16 instruments and electronic
music

Saori Yamauchi (b. 1969)
Snow Dust (1997)
for orchestra

Maciej Zieliński (b. 1971)
Capriccio (1998)
for chamber ensemble

Anna Ignatowicz (b. 1968)
From Pieces of First Clothing
(1998)
for chamber ensemble

Eun-Ha Shin (b. 1973)
The Grounds of Coexistence (1996)
for chamber ensemble

Aleksander Kościół (b. 1974)
Forsaken Gardens
Are Full of Weird Nooks (1996)
for chamber ensemble

1999

CD No. 1

Witold Lutosławski (1913-1994)
Mini-Overture (1982)
for wind quintet

Grażyna Pstrokońska-Nawratil
(b. 1947)
Fresco VII – Uru Anna (1998-1999)
for lyric tenor, large mixed choir and
large symphony orchestra

Szabolcs Esztényi (b. 1939)
The Gates to the Garden (1999)
for two pianos

Zbigniew Bujarski (b. 1933)
Cassazione per Natale (1996)
for wind ensemble
and percussion

CD No. 2

Henryk Mikołaj Górecki (b. 1933)
*Concerto for Five Instruments
and String Quartet* (1957)
Barbara Buczkówna (1940-1993)
Microsonata (1968)
for violin

Anna Zawadzka-Gólosz (b. 1955)
Mirrors (1999)
for string orchestra

Krystyna Moszumańska-Nazar
(b. 1924)
Leggiero e mobile (1996)
for wind ensemble

Jerzy Kornowicz (b. 1959)
Frayed Figures (1998)
for chamber ensemble

Hanna Kulenty (b. 1961)
Sinequan Forte B (1994)
for cello with delay and chamber
orchestra

CD No. 3

Eugeniusz Knapik (b. 1951)
Tha' Munnot Waste No Time (1998)
for 3 pianos and clarinet

Jarosław Siwiński (b. 1964)
Piano Quintet (1998)

Ewa Podgórska (b. 1956)
Constans (1996)
for piano

Bogusław Schaeffer (b. 1929)
Trio for Flute, Viola and Guitar
(1995)

Kazimierz Pyzik (b. 1955)
Trio in D (1981)
for double bass, organ
and percussion instruments

CD No. 4

Mateusz Bień (b. 1968)
Shizz... (1997)
for tape

Zbigniew Penhersi (b. 1935)
*Little Music for the End of the
Century* (1999)
for recorder, organ,
2 percussions and tape
Magdalena Długosz (b. 1954)
TaBaMa (1998)
for tape

Anna Zawadzka-Gólosz (b. 1955)
Glissbigliando (1998)
for oboe and tape

Magdalena Klapper-Rybicka
(b. 1973)
Instrument-Area I (1998)
for tape

Marek Chołoniewski (b. 1953)
Like Breathing (1991)
for flute, violin, viola,
guitar and computer

CD No. 5

Witold Szalonek (1927-2001)
Les Sons (1965)
for symphonic ensemble
Witold Szalonek (1927-2001)
Medusa's Head (1992)
for 1-3 flutes in C or 1-3 recorders

Witold Szalonek (1927-2001)
Medusa's Dream of Pegasus
(1997)
for French horn and flute

Witold Szalonek (1927-2001)
L'hautbois mon amour (1999)
for solo oboe, 2 harps, timpani and
string orchestra

CD No. 6

John King (b. 1953) & Krzysztof
Knittel (b. 1947)
The HeartPiece – Double Opera
(1999)
to a libretto after Heiner
Müller's play *Herzstück*

"Youth Circle" CD:

(fringe event: concert of the Youth
Circle of the Polish Composers'
Union – young composers' "carte
blanche")

Małgorzata Gołąb (b. 1976)
Ahora Musica (1999)
for chamber ensemble

Piotr Majchrzak (b. 1974)
Klavierkonzert (1999)

Jakub Sarwas (b. 1977)
24 hours ... is still not too much
(1999)
for chamber ensemble

Robert Kurdybacha (b. 1971)
Private Music II (1999)
for chamber ensemble

Aleksander Kościów (b. 1974)
Holometabol
 (1999)
 for chamber ensemble

2000

CD No. 1

Kazimierz Serocki (b. 1922-1981)
Forte e piano (1967)
 for 2 pianos and orchestra

Zygmunt Krauze (b. 1938)
Piece for Orchestra No. 1
 (1969)

Tomasz Sikorski (1939-1988)
Strings in the Ground
 (1979-1980)
 for 15 string instruments

Jakub Sarwas (b. 1977)
*... quia fortis est ut mors dilectio
 dura sicut inferus aemulatio...*
 (1988)
 for orchestra, female voice and
 electronic quadro tape
 to a text from The Song
 of Songs

Wojciech Ziemowit Zych (b. 1976)
Soliloquium – Boiling-hot Mind
 (1999)
 for instrumental ensemble

CD No. 2

Hanna Kulenty (b. 1961)
Harmonium (1999)
 for harmonium

Krzysztof Baculewski (b. 1950)
Sonata canonica
 (1998)
 for 2 baroque violins

Roman Haubenstock-Ramati
 (1919-1994)
Enchainé (1985)
 for saxophone quartet

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
*Concerto for Violin
 and Orchestra*
 (1996)

CD No. 3

Paweł Mykietyn (b. 1971)
Shakespeare's Sonnets
 (2000)
 for male soprano and piano

Witold Szalonek (1927-2001)
Miserere (1997)
 for 12-voice mixed soloists choir

Tadeusz Baird (1928-1981)
Trouvere Songs (1963)
 for voice, 2 recorders
 and viola da gamba

Krzysztof Knittel (b. 1947)
*Out of the depths have I cried unto
 thee, O Lord...* (2000)
 Psalms for mixed choir and tape

CD No. 4

Barbara Zawadzka (b. 1951)
Greya (1987)
 for tape

Lidia Zielińska (b. 1953)
Expandata (1997)
 for snare drum and tape

Barłomiej Gliniak (b. 1973)
Retro et-sonobis (1997)
 for tape

Jarzy Kornowicz
The Shapes of the Elements
 (2000)
 for harpsichord and tape

CD No. 5

Aleksander Lason (b. 1951)
Chamber Music No. 6
"Saxophonium" (2000)
 for saxophone quartet
 and percussion

Edward Sielicki (b. 1956)
Poymorphic Fantasy (2000)
 for harmonium and tape

Yevhen Stankovych (b. 1942)
Quid pro quo
 (2000)
 for piano and strings

Jauhen Poplousky (b. 1959)
Light on the Path
 (2000)
 for ensemble

CD No. 6

Andrzej Krzanowski (1951-1990)
1st Programme
 (1973)
 for actor, flute, siren, whistle,
 tam-tam and 2 tapes
 after poetry
 by Jacek Bieriezin

Andrzej Krzanowski (1951-1990)
2nd Programme
 (1973)
 for actor, flute, siren, whistle,
 tam-tam and 2 tapes
 after poetry by Jacek Bieriezin

Andrzej Krzanowski (1951-1990)
3rd Programme
 (1974)
 for actor, soprano, trumpet,
 baritone saxophone,
 2 accordions, electric guitar,
 11 percussionists,
 5 projectors and tape
 after poetry
 by Jacek Bieriezin

Andrzej Krzanowski (1951-1990)
4th Programme
 (1975)
 for reciter, siren, cymbals,
 accordion and 2 tapes
 after poetry by Zbigniew Dolecki

Andrzej Krzanowski (1951-1990)
*Three Pieces for Oboe
 and Trumpet*
 (1972)

CD No. 7

György Ligeti (1923-2006)
Musica ricercata (1951-1953)
 for piano

György Ligeti (1923-2006)
Etudes pour piano
Book I (1985)
Book II (1988-1994)
Book III (1995-1997)

2001

CD No. 1

Jerzy Kornowicz (b. 1959)
Charms (2001)
for mixed choir
to poem by Gustaw Thorens

Katarzyna Arnhold (b. 1968)
A Soul Flew Out of the Body (2000)
funeral supplications for bass-baritone, bagpipe, violin and 3 weepers

Bartłomiej Krcha (b. 1971)
Lyric of a Sleeping Man (1999)
for mixed a cappella choir
to a text by Miron Białoszewski

Ryszard Szeremeta (b. 1952)
Belief (1999)
for Novi Singers and tape

Krzysztof Baculewski (b. 1950)
Rilke-Lieder (1994)
for soprano and bass solo and 2 mixed a cappella choirs

CD No. 2

Three-part Opera *The Land of Ulro*.
Part One:
Martijn Padding (b. 1956)
Tattooed Tongues (2001)
multi-media opera to a libretto by
Friso Haverkamp

CD No. 3

Eugeniusz Knapik (b. 1951)
Up into the Silence (1996-2000)
a cycle of songs for soprano, baritone and symphony orchestra
to texts by Jan Fabre, Edward Estlin Cummings, Emily Dickinson and Walt Whitman

CD No. 4

Jüri Reinvere (b. 1971)
Northwest Bow / Loodekaar (1998)
for chamber orchestra

Helena Tulve (b. 1972)
Cendres (2001)
for flute, clarinet, violin,

cello, double bass, 2 pianos and percussion

Erkki-Sven Tüür (b. 1959)
Symbiosis (1996)
for violin and double bass

Elżbieta Sikora (b. 1944)
Concerto for Piano and Orchestra No. 1: Hommage à Frédéric Chopin (2000)

Karel Goeyvaerts (1923-1993)
Litany III (1980)
for instrumental ensemble

CD No. 5

Hanna Kulenty (b. 1961)
Drive Blues (2000)
for piano

Marzena Komsta (b. 1970)
Oqivian (1993)
for tape

Aleksandra Gryka (b. 1977)
Oxygen No. 369,1 (2001)
for tape and piano

Michał Talma-Sutt (b. 1969)
Light and Shade (2000)
for tape

fringe event: concert organised by the Youth Circle of the Polish Composers' Union – young composers' "carte blanche"

Tomasz Praszczalek (b. 1981)
Pranajama (2001)
for flute, oboe, 2 clarinets, bassoon, trumpet, French horn, trombone and percussion

Alina Błońska (b. 1974)
Lutostawiana (2000-2001)
for flute, clarinet, violin, cello, piano and percussion

Katarzyna Głowicka (b. 1977)
Summer's Day (2000)
for countertenor and string quartet
to fragments from Shakespeare's Sonnets

Dagmara Jack (b. 1984)
Luminescence (2000)
for oboe, violin, viola and percussion

Wiesław Pluskota (b. 1970)
Japanese Phantasy (1993)
for instrumental ensemble

Weronika Ratusińska (b. 1977)
Two for Two (2000)
for two percussionists

CD No. 6

Witold Szalonek (1927-2001)
Poseidon and Medusa (2001)
for 2 piccolo flutes, alto flute, crotales and bass flute

Tomasz Sikorski (1939-1988)
For Strings (1970)
for 3 violins and 3 violas

Paweł Szymański (b. 1954)
Epitaph (1974) for 2 pianos

Agata Zubel (b. 1978)
Lentille (2001)
for string orchestra, voice and accordion

Bettina Skrzypczak (b. 1963)
Toccata sospesa (1999)
for flute and 2 percussionists

Aleksander Lasoń (b. 1951)
A Little Book for Clarinet and Strings (2001)

CD No. 7

Krystyna Moszumańska-Nazar (b. 1924)
Concerto for Percussion and Orchestra (1998)

Paweł Szymański (b. 1954)
Film Music (1994; 1996)
for orchestra

Franco Donatoni (1927-2000)
Refrain II (1991)
for 11 instrumentalists

Luca Francesconi (b. 1956)
Mambo (1987)
for piano

Theo Loevendie (b. 1930)
Bons (1991)
for improvising soloist
and ensemble

2002

CD No. 1

Martin Lohse (b. 1971)
Entity (2002)
for violin and four delays

Anna Maciejasz-Kamińska (b. 1938)
Altitude 1 (2001) for tape

Józef Rychlik (b. 1946)
Fantasia (2002)
for baroque violin and
electroacoustic sound layer

Jacek Grudziński (b. 1961)
Ad Naan (2002)
for cello and computer
sound-processing

Paweł Mykietyn (b. 1971)
An Album Leaf (2002)
for cello and computer

Maciej Jabłoński (b. 1974)
Symphony No. 4 (1999-2000)
for organ and orchestra

CD No. 2

Aleksander Lasoń (b. 1951)
Chamber Music No. 5 'The Four Seasons' (1981-1984)
for clarinet, trombone, piano and
strings

Roman Berger (b. 1930)
Convergence III (1974)
for cello

Wojciech Ziemowit Zych (b. 1976)
Symphony No. 1 (2001-2002)

Jarosław Lublin (b. 1978)
Rum-Cum (2000)
for tape

CD No. 3

Roman Berger (b. 1930)
Wiegenlied (1991)
for mezzo-soprano and piano
to texts by Elisabeth Gutjahr
and Elisabeth Maldaque

Magdalena Długosz (b. 1954)
TaBar (1998-2000)
for electronically transformed
double bass and computer
sound layer

Witold Szalonek (1927-2001)
Symphony of Rituals (1991-1996)
for string quartet

CD No. 4

Luca Francesconi (1956)
Etymo (1994)
for soprano, chamber orchestra
and tape

Three-part Opera The Land of Ulro,
Part Two:
Osvaldas Balakauskas (b. 1937)
La lointaine (The Distant One)
(2002)
chamber opera to verse by Oscar
Miłosz for voices, instruments
and tape

CD No. 5

Cezary Duchnowski (b. 1971)
Triads (2002)
for electronics and string orchestra

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
Northern Lights (Aurora Borealis)
(1988)
for amplified harpsichord
and electronic sound layer

Stanisław Krupowicz (b. 1952)
A Lighter Shade of Grey (1992)
for violin and computer generated
tape

Rafał Augustyn (b. 1951)
*Long Island Rail Road from
Pennsylvania Station, N. Y. C. to
Port Jefferson, Suffolk, L. I.
(eastbound); Change at Huntington*

*or From Nathan Milstein to Paul
Zukofsky for Solo Violin for
LASROM TYCHY* (1984)
audiovisual composition for violin
and accompanying objects

Mateusz Bień (b. 1968)
Sinfony II (2002)
for tape

Marcin Bortnowski (b. 1972)
White Angels (2001)
for 13 strings

CD No. 6

Stanisław Krupowicz (b. 1952)
Partita (2002)
for cello and computers

Freight Train
concert-spectacle with
Aelita – silent film by Jakov
Protazanov (USSR 1924)
performed by Piotr Bikont,
Marek Chołojewski,
Włodzimierz Kiniorski
and Krzysztof Knittel

CD No. 7

Katarzyna Taborowska (b. 1974)
Dissociations (2001)
for accordion

Fringe event – concert organised
by the Youth Circle of the Polish
Composers' Union – young
composers' carte blanche:

Jakub Wiktor Kowalewski (b. 1977)
*Four Songs to words
from the Book of Isaiah*
(2000)
for soprano and piano

Tomasz Praszczalek (b. 1981)
3 Poems (2001)
for mezzo-soprano and piano
to a poetry by Edward Estlin
Cummings

Alina Błońska (b. 1974)
Out of Time (2001)
for flute, clarinet,
violin and cello

„Warszawska Jesień” 2005

Dobromiła Jaskot (b. 1981)
atnongara
(2002)
for solo piano

Dagmara Jack (b. 1984)
The Persistence of Memory (2001)
Triptych for solo double bass

Tomasz Praszczalek (b. 1981)
Flash (2002)
for 2 flutes and piano

2003

CD No. 1

Bettina Skrzypczak (b. 1963)
Miroirs
(2000)
for mezzo-soprano and ensemble

Aleksandra Gryka (b. 1977)
Interiorcell (2003)
for ensemble

Hanna Kulenty (b. 1961)
Trumpet Concerto (2002)

Marzena Komsta (b. 1970)
Nuit/Portrait (2001)
for ensemble

Hanna Kulenty (b. 1961)
Elfen (1997)
ballet music for chamber orchestra

CD No. 2

Marcin Bortnowski (b. 1972)
Pieces of Light (2003)
for accordion, harpsichord and computer

Cezary Duchnowski (b. 1971)
monada 2 (2003)
for voice, trumpet and computer

Michał Talma-Sutt (b. 1969)
Soundscape One (2003)
for tape and video projection

Paweł Mykietyń (b. 1971)
3 for 13 (1994)
for chamber ensemble

Ewa Trębacz (b. 1973)
Spinning Zone (2002)
for computer-realised sound and percussion trio

CD No. 3

David Damm (b. 1961)
Zero Roll (2003)
for solo electric guitar, amplified ensemble, live electronics and soundtrack

Witold Szalonek (1927-2001)
Bagattellae di Dahlem II (1998)
for flute and piano

Bogusław Schaeffer (b. 1929)
Violin Concerto No. 4
(2003)

„Warszawska Jesień” 2005

CD No. 4

Krzysztof Penderecki (b. 1933)
Sextet (2000)
for clarinet, French horn,
string trio and piano

Krzysztof Penderecki (b. 1933)
Sonata per violino e pianoforte
no. 2 (1999)

Zbigniew Bargielski (b. 1937)
Through the Looking Glass
(1988)
for clarinet and string quartet

CD No. 5

Ivan Fedele (b. 1953)
Profilo in eco (1994-1995)
for flute and ensemble

Paolo Rotili (b. 1959)
Una storia semplice (Novità)
(2003)
for ensemble

Nicola Sani (b. 1961)
I binari del tempo
(*Tracks of Time*) (1998)
for double-bass flute
and electronics

Zygmunt Krauze (b. 1938)
Adieu (2001-2003)
for upright piano and orchestra

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
Concerto per clarinetto e orchestra
(2002-2003)

Zbigniew Bagiński (b. 1949)
A Few Pictures (2001)
for orchestra

CD No. 6

Fabrizio Casti (b. 1960)
L'apparenza reale (2003)
for piccolo flute

Dominik Karski (b. 1972)
Streams of Consciousness
(2000)
for viola and cello

Krzysztof Knittel (b. 1947)
Trio V2R (Grand River Trio)
(2003)
for violin, clarinet, piano
and electronic sounds

Eugeniusz Knapik (b. 1951)
Trio (2003)
for violin, clarinet and piano

Damien Ricketson (b. 1973)
Trace Elements – four unidentified
genres for four undefined
instruments (2003)
for flute, clarinet, violin and cello

Luciano Berio (1925-2003)
Sequenza III (1966)
for female voice

CD No. 7

Roderik de Man (b. 1941)
Samen Sterk (Together We're
Strong) (2003)
for bass clarinet
and chamber ensemble

Horatiu Radulescu (b. 1942)
Khulu's Serpent IV
(2001/2003 – new version)
for ensemble and digital media

Kasper T. Toeplitz (b. 1960)
MSG#9 (2003)
for strings, percussion
and live electronics

Karin Haussmann (b. 1962)
Sextett für Bläserensemble (2003)

Ivan Fedele (b. 1953)
Mixtim. Musica rituale per sette
esecutori (1989)

CD No. 8

"Trailer" Concert, May 16th,
2003 (excerpts):

Robin Rimbaud a.k.a. Scanner,
live electronics
Górczyński/Piernik Improvised
Music Duo

Fringe event – concert organised by

the Youth Circle of the Polish
Composers' Union – young com-
posers' "carte blanche" (excerpts):

Katarzyna Taborowska (b. 1974)
EQ SOUND (2002)
for flute, clarinet, violin and cello

Tomasz Praszczałek (b. 1981)
Im Augenblick
(2002)
for clarinet and viola

Jakub Wiktor Kowalewski (b. 1977)
Partita (2002)
for cello and piano

Bartosz Kowalski-Banasewicz
(b. 1977)
Two Quartludes (2002)
for violin, bass clarinet,
marimba and piano

Artur Kroschel (b. 1973)
Trio (2002)
for violin, clarinet and piano

Weronika Ratusińska (b. 1977)
Adoratio Crucis (1999)
for a cappella mixed
choir

2004

CD No. 1 – IAMIC Concert

Marco Marinoni (b. 1974)
To Walk the Night (2002)
for flute, percussion, piano,
violin, cello and tape

Bernard Cavanna (b. 1951)
Trio avec accordéon (1995)
for accordion, violin and cello

Toivo Tulev (b. 1958)
Swing Low (2003)
for flute / piccolo flute, clarinet /
bass clarinet, violin, cello,
percussion, and
piano/synthesiser

David Lang (b. 1957)
Sweet Air (1999)
for flute, clarinet, piano,
violin and cello

Klaus Ib Jørgensen (b. 1967)
Lacrima (2002-2003)
 for accordion, violin and cello

Martin Marek (b. 1956)
Cosciette di roncole alla Luigi Galvani (1999)
 for flute, clarinet, violin, viola, cello, piano, synthesizer and soundtrack

CD No. 2

Witold Lutosławski (1913-1994)
Piano Sonata (1934)

Hanna Kulenty (b. 1961)
Rainbow 3 (2004)
 for piano and 2 wind instruments

Tadeusz Wielecki (b. 1954)
String Quartet (2004)

Lidia Zielińska (b. 1953)
Nobody Is Perfect (2004)
 for chamber ensemble and tape

Witold Lutosławski (1913-1994)
Overture for Strings (1949)

CD No. 3

Magdalena Długosz (b. 1954)
Zakopane Liryki (2004)
 for saxophone and computer sound layer

Paweł Łukaszewski (b. 1968)
String Quartet No. 2 (2000)

Paweł Mykietyn (b. 1971)
Ładnienie (Becoming Fine) (2004)
 for baritone, microtonally tuned harpsichord and string quartet to a poem by Marcin Świetlicki

Wojciech Ziemowit Zych (b. 1976)
Kaspar Hauser's Friends (2004) for ensemble

Aleksandra Gryka (b. 1977)
konstrunty 0100 (2004)
 for 12 voices

CD No. 4

Zaid Jabri (b. 1975)
Computer Music No. 1 (2003)
 for tape

Bartłomiej Kircha (b. 1971)
The Garden of Birds (2002)
 for tape

Wojciech Kafamarz (b. 1974)
Fonos (2003)
 for tape

Tomasz Praszczalek (b. 1981)
Mother Nature (2003)
 for tape

Ryszard Osada (b. 1972)
E-motion (2001)
 for two button accordions and stereo track

Maciej Zieliński (b. 1971)
Fallen Angel (2003)
 for percussion and tape

Ewa Podgórska (b. 1956)
In an Undertone (2004)
 for clarinet, violin, cello and piano

Larisa Vrhunc (b. 1967)
Swamp Forest (2004)
 for chamber ensemble

CD No. 5

Three-part Opera *The Land of Ulro*, Part Three:
 Stanisław Krupowicz (b. 1952)
Europe (2004)
 computer opera to a libretto based on *Europe* by William Blake

CD No. 6

Witold Szalonek (1927-2001)
Inside? – Outside? (1987)
 for bass clarinet and string quartet

Bogusław Schaeffer (b. 1929)
tentative music (version of 2004)
 version for 19 instruments

Rafał Augustyn (b. 1951)
Symphony of Hymns (1984-2004)

for two sopranos, trumpet, key-board, mixed choir and orchestra
 Part 2: Nyx
 to texts by Homer, Aeschylus, Virgil, Michelangelo, Pierre Ronsard and Dylan Thomas

Anna Zawadzka-Gólosz (b. 1955)
Concerto for Eight-String Guitar and Strings with Piano (2002)

CD No. 7

Partner-project of the "Warsaw Autumn" Festival, Internationales Musikinstitut Darmstadt, Jazzinstitut Darmstadt and Deutsches-Polen Institut Darmstadt: Darmstadt /Warszawa 'Shared Spaces' – improvised music

2005

CD polmic 011

Marek Stachowski (1936-2004)
Poème sonore (1975)
 for orchestra

Henryk Mikołaj Górecki (b. 1933)
Choros I (1964)
 for strings

Tadeusz Wielecki (b. 1954)
Surfaces (2002)
 for orchestra

Wojciech Ziemowit Zych (b. 1976)
Hommage à Tadeusz Kantor (2003)
 for orchestra

Zbigniew Bargielski (b. 1937)
It's Still Night, It's Still Sound (1980) for voice and orchestra

CD polmic 012

Ewa Trębacz (b. 1973)
Minotaur (2005)
 for French horn and surround

Krzysztof Knittel (b. 1947)
Vagante (2005)
 for soloists, orchestra and tape

Lawrence Moss (b. 1927)
Korea for Kwartium (2005)
for clarinet, violin, percussion and piano

Jaroslav Kapuściński (b. 1964)
Enso (2005)
concerto for percussion, computer projection and orchestra

Vladimir Nikolaev (b. 1953)
unik-ton experience (2003)
for five performers

CD polmic 013

Marina Voinova (b. 1972)
Wie ist es möglich? (2005)
for wind quartet, string quartet and piano

Yuri Kasparov (b. 1955)
Hommage à Honegger (2005)
for wind quartet, string quartet and piano

Bettina Skrzypczak (b. 1962)
Vier Figuren (2001) for ensemble of 18 musicians in three groups

Marcin Bortnowski (b. 1972)
Easter Music (2005)
for chamber ensemble

Jauhen Poplousky (b. 1959)
My – Her (2005)
for 15 musicians

Larissa Simakovich (b. 1957)
Terrestrial – Celestial (2005)
for strings, flute, authentic voices and bells

CD polmic 014

Pavel Karmanov (b. 1970)
Get In!! (2005)
for five performers

Younghee Pagh-Paan (b. 1945)
Ta Ryong IV (The return of post modernism) (1991)
for percussion

Andrzej Krzanowski (1951-1990)
Studium III (1975)
for accordion

Włodzimierz Kotoński (b. 1925)
Musical Games (1973)
for five players – instrumental theatre

Nikolai Korndorf (1947-2001)
Get Out!!! (1995)
for four or more performers

CD polmic 015

Klaus Huber (b. 1924)
Intarsi. Chamber Concerto 'In memoriam Witold Lutoslawski' (1993-1994)
for piano or pianoforte and ensemble

Bohdana Frolyak (b. 1968)
Why should I, like a tim'rous bird, to distant mountains fly? (2001)
for chamber ensemble

Toshio Hosokawa (b. 1955)
Voyage IV – Extasis (2000)
for accordion and ensemble

Dobromila Jaskot (b. 1981)
INGWAZ (2005)
for ensemble

Beom-Suk Lee (b. 1967)
Duet for Oboe and Piano (2005)

Yuri Krasavin (b. 1953)
Sangó (2003)
for percussion solo, flute, clarinet, violin, cello and tape

CD polmic 016

Fausto Romitelli (1963-2004)
Domeniche alla periferia dell'impero. Prima domenica (1995-1996)
for flute, clarinet, violin and cello

Joji Yuasa (b. 1929)
Mai-Bataraki from Ritual for Delphi (1979)
for shakuhachi and percussion

Zaid Jabri (b. 1975)
GLYPTOS (2005)
for flute and percussion
Soo Jung Shin (b. 1975)
Kammeriolinkonzert Nr. 2 'Aus der

Leere" (2005)
Krzysztof Meyer (b. 1943)
String Quartet No. 1 (1963)

Toru Takemitsu (1930-1996)
from Ceremonial – an Autumn Ode (1992)
for shō solo

Kazuhiko Suzuki (b. 1967)
Molds (2004)
for shō solo

Toshio Hosokawa (b. 1955)
Cloudscapes – Moon Night (1998)
for shō and accordion

CD polmic 017

Warsaw Autumn 2004-2005
– fringe events: concerts organised by the Youth Circle of the Polish Composers' Union – young composers' carte blanche

Jacek Wiktor Ajdinović (b. 1985)
Arrière-pensée du temps (2005)
for violin, cello and piano

Weronika Ratusińska (b. 1977)
Trio (2004)
for clarinet, cello and piano

Katarzyna Taborowska (b. 1974)
UOO – to Victims of Kursk (2001)
for tape

Adrian Foltyń (b. 1978)
Extra-cellestial (2005)
for cello solo and computer

Dobromila Jaskot (b. 1981)
Liija (2003)
for tape

Barbara Kaszuba (b. 1983)
Suoni per sei violinisti (2003)

Andrzej Kwieciński (b. 1984)
Umbrae (2004)
for string quintet

ODDZIAŁY REGIONALNE ZWIĄZKU KOMPOZYTORÓW POLSKICH

Oddział Gdański

Historia Gdańskiego Oddziału Związku Kompozytorów Polskich miała swój początek 26 lutego 1963 roku, kiedy to kompozytorzy Henryk Hubertus Jabłoński, Konrad Pałubicki, Władysław Walentynowicz, oraz muzykolodzy Wacław Kmicie-Mieleszyński i Paweł Podejko postanowili powołać go do życia. Rozpoczęła się w momencie, gdy ogólna stabilizacja życia muzycznego na Wybrzeżu oraz związanie się z nim na stałe twórców i naukowców, którzy mieli ugruntowaną pozycję artystyczną, predestynowało w sposób szczególny do podjęcia takich działań. Wobec życzliwości ówczesnego Prezesa Zarządu Głównego ZKP Stefana Śledzińskiego, dobrze znającego gdańskie środowisko muzyczne (był m.in. założycielem PWSM w Sopocie), nowe Koło Terenowe ZKP zalegalizowane zostało już 5 kwietnia 1963 roku a obszarem jego działalności stała się cała Polska Północna, w szczególności dawne województwa: gdańskie, bydgoskie i koszalińskie. Wszyscy członkowie-założyciele związani byli z PWSM w Sopocie (od października 1966 – wobec zmiany siedziby – w Gdańsku); ta tendencja widoczna jest do dzisiaj: większość członków Gdańskiego Oddziału ZKP to byli studenci i pracownicy gdańskiej uczelni muzycznej. Kolejni prezesi, kierujący gdańską organizacją: Konrad Pałubicki (1963-1973), Henryk H. Jabłoński (1973-1975), Wacław

XXVIII Konferencja Muzykologiczna ZKP, Gdańsk 1999

Kmicic-Mieleszyński (1975-1981), Andrzej Lewandowski (1981-1983), Marek Podhajski (1983-1987), Eugeniusz Głowski (1987-1991), Krzysztof Olczak (1991-2006) i obecnie Anna Pęcherzewska, właśnie we współpracy z gdańską Alma Mater realizowali najważniejsze inicjatywy i przedsięwzięcia: koncerty i konkursy kompozytorskie, sesje naukowe, publikacje i wydawnictwa, przechowywanie zbiorów. Wśród najcenniejszych inicjatyw gdańskich kompozytorów i muzykologów przywołać trzeba organizację w Gdańsku ogólnopolskich konkursów kompozytorskich np. z okazji 25-lecia oswobodzenia Gdańska (1970), czy – adresowany do studentów klas kompozycji – konkurs z okazji 35-lecia Akademii Muzycznej w Gdańsku (1983), Ogólnopolskich Konferencji Muzykologicznych (VI – „Kultura Muzyczna Pomorza” w 1972, XXVIII – „Źródła muzyczne – krytyka, analiza, interpretacja” w 1999, XXXIV – „Style muzyczne. Konteksty historyczno-kulturowe” w 2005), współorganizowanie sześciu edycji Międzynarodowych Warsztatów Muzyki Współczesnej dla Kompozytorów i Wykonawców (lata 1996-2002), w czasie których wykładowcami byli m.in. Anders Brodsgaard, Paul Méfano, Stephen Montague, Marta Ptaszyńska, Elżbieta Sikora, Krzysztof Knittel, Marek Chołoniewski i Adam Kaczyński, a także czterech Gdańskich Spotkań Młodych Kompozytorów „Droga” (1987, 1989, 1991, 1994). Ta ostatnia inicjatywa, która gromadziła w Gdańsku wielu ciekawych twórców młodego pokolenia, miała szansę zaistnieć dzięki prężnej – w tamtym okresie – działalności w Gdańsku członków Koła Młodych przy ZKP (Krzysztof Olczak od 1986 r. pełnił funkcję przewodniczącego Zarządu Centralnego Koła Młodych w Warszawie). Owocna okazała się również współpraca z Gdańskim Towarzystwem Przyjaciół Sztuki (stypendia kompozytorskie, wydanie trzech monografii kompozytorów gdańskich: Władysława Walentynowicza – 1971, Konrada Pałubickiego – 1972, Henryka Hubertusa Jabłońskiego – 1973 oraz publikacji popularnonaukowej

Kompozytorzy gdańscy (1980), a także z gdańskim ośrodkiem PRiTV (prezentacje sylwetek kompozytorów, transmisje koncertów, rejestracje nagrań). Obiecująco zapowiada się powstanie Gdańskiej Fundacji Twórców i Wykonawców Muzyki Współczesnej (2004), zakładającej również wspieranie działań promujących współczesną kulturę muzyczną i ścisłą współpracę z Zarządem Oddziału.

Jednakże działalność Gdańskiego Oddziału ZKP w omawianym okresie to także indywidualna praca – twórcza i badawcza – poszczególnych członków Związku i ich indywidualne osiągnięcia. Należy je mierzyć raczej skalą sukcesów regionalnych i ogólnopolskich, a nie międzynarodowych. I chociaż ranga kulturotwórcza tego środowiska wciąż wydaje się niewspółmierna do roli gdańskiego ośrodka w życiu społeczno-gospodarczym kraju, to znaczenia działalności członków Oddziału Gdańskiego ZKP nie sposób przecenić. Współtworzą oni bowiem dorobek nawiązujący do najlepszych tradycji kulturalnych swego miasta i regionu, dokumentują związki wytwarzanych aktualnie wartości z kulturą narodową i w znacznej mierze wyznaczają kierunek rozwoju kultury muzycznej tej ziemi. Dzisiaj, z perspektywy lat, działalność Gdańskiego Oddziału ZKP jawi się jako trwały wkład do współczesnego życia muzycznego Pomorza, a także Kraju i stanowi znaczącą kartę w historii współczesnej kultury polskiej.

Elżbieta Frołowicz

* * *

Cóż na temat Oddziału może powiedzieć jego prezes pełniący swoją funkcję zaledwie od kilku tygodni?

Może z pokorą wsłuchać się w to, co mówią starsi członkowie Oddziału, bo wiedzą więcej, widzą dalej, a bogactwo ich doświadczeń jest skarbem bezcennym i nie zastąpionym.

Może z wdzięcznością złożyć hołd ich ciężkiej pracy, pamiętając, że w czasach trudnych z ogromnym poświęceniem działali na rzecz obecności nowej muzyki w życiu muzycznym naszego regionu, pokonując przeszkody, wydawałoby się, nie do pokonania, przekonując nieprzekonanych jak zawsze decydentów i dokonując nieraz cudów, by zrealizować kolejne projekty.

Może skłonić głowę przed wspomnieniami o kompozytorach, którym Oddział zawdzięcza swe istnienie, a których nazwiska znalazły się już w podręcznikach historii muzyki, napełniając nas dumą, radością i nadzieją – dla młodych postaci ze spłazu ożywają w opowieściach tych, którzy ich znali, budząc podziw, zdumienie i szacunek.

Może zanurzyć się w przeszłość jeszcze dalej i w poszukiwaniu naszych kompozytorskich przodków dotrzeć do Gdańska sprzed kilku wieków – miasta dumnego, niezależnego i otwartego na świat, w którym rozbrzmiewała muzyka pełna blasku, świeżości i mocy – iluż wspaniałych twórców, jakie budujące dziedzictwo!

Może zadumać się nad oceanem partytur tutaj właśnie powstałych – i tych pisanych jeszcze gęsim piórem (które po stuleciach ujrzały światło dzienne dzięki tytanicznej pracy naszych muzykologów), i tych nowszych – których ogromna część nie została nawet wykonana. Ileż wśród nich prawdziwych perełek czeka jeszcze na odkrycie?

Może puścić wodze wyobraźni i poszybować myślą w przyszłość, gdzie z miasta dumnego, niezależnego i otwartego na świat popłynie muzyka pełna blasku, świeżości i mocy – czyż prezes Oddziału może w to wątpić?

Morze... Nie sposób oderwać od niego wzroku. Codziennie ma inny kolor. Jak zamienić go na dźwięki? Może... się uda?

Anna Pęcherzewska

Oddział Katowicki

Organizatorzy i Goście 100 Śląskiej Trybuny Kompozytorów: Andrzej Dziadek, Magdalena Dziadek, Bożena Dymek, Ryszard Gabryś, Wojciech Saków, Bożena Gieburowska-Gabryś, Magdalena Lisak

Kalendarium 1995-2006**1995**

21-23 października
koncerty w ramach
obchodów 50-lecia
Związku
Kompozytorów
Polskich

19 grudnia
71 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

1996

16 kwietnia
72 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

30 maja
73 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

29 września
4 października
VII „Śląskie Dni Muzyki
Współczesnej”

16 grudnia
74 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”
(100-lecie urodzin
Bolesława
Szabelskiego)

1997

2 czerwca
75 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

16 grudnia
76 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

1998

11 marca
77 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

18-23 października
VIII „Śląskie
Dni Muzyki
Współczesnej”

1999

10 czerwca
78 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

23 listopada
79 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

26 listopada
80 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”
(85 urodziny
Adolla Dygacza)

13 grudnia
81 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”
(100-lecie urodzin
Bolesława
Woytowicza)

2000

24 lutego
82 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

29 września
6 października
IX „Śląskie Dni Muzyki
Współczesnej”

2001

3 października
83 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

9 października
wyjazdowa „Śląska
Trybuna Kompozytorów”
w Berlinie (w ramach
serii „Unerhoerte
Musik”)

15 listopada
84 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

22 listopada
85 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

11 grudnia
86 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”
(koncert pamięci
Witolda Szalonka)

19 grudnia
87 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”
(100-lecie urodzin
Jana Gawłasa)

2002

5-11 października
X „Śląskie Dni
Muzyki Współczesnej”

2003

3 czerwca
88 „Śląska Trybuna
Kompozytorów”

21 września koncert promocyjny Oddziału w ramach festiwalu „Warszawska Jesień”	2004	27 listopada 95 „Śląska Trybuna Kompozytorów”
2 października 89 „Śląska Trybuna Kompozytorów”	16-22 października XI „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”	28 listopada 96 „Śląska Trybuna Kompozytorów”
9 października 90 „Śląska Trybuna Kompozytorów”	2005	29 listopada 97 „Śląska Trybuna Kompozytorów”
29 października 91 „Śląska Trybuna Kompozytorów”	20 maja 92 „Śląska Trybuna Kompozytorów” (koncert pamięci Edwarda Bogusławskiego)	30 listopada 98 „Śląska Trybuna Kompozytorów”
5-20 listopada wystawa „Oto pełnowartościowi artyści. którzy są kobietami.... Polskie kompozytorki 1816-1939”	17 września koncert promocyjny Oddziału w ramach festiwalu „Warszawska Jesień”	1 grudnia 99 „Śląska Trybuna Kompozytorów” - koncert laureatów Konkursu Kompozytorskiego „Śląskiej Trybuny Kompozytorów”
27 listopada koncert pamięci Władysławy Markiewiczówny	11 października 93 „Śląska Trybuna Kompozytorów”	6 grudnia 100 „Śląska Trybuna Kompozytorów” - wieczór pieśni
11 grudnia ostatnie zebranie sprawozdawczo-wyborcze	25 października 94 „Śląska Trybuna Kompozytorów” (utwory śląskich kompozytorów w wykonaniu uczniów PSM im. M. Karłowicza w Katowicach)	2006
		16 marca 101 „Śląska Trybuna Kompozytorów”

„Rok 1995 był rokiem jubileuszu 50-lecia Związku Kompozytorów Polskich. Oddział [katowicki] potraktował ten jubileusz jako własny” – czytamy w książce *Musica polonica nova na Śląsku. Katowicki Oddział ZKP 1945-2003*, opisującej historię górnośląskiego stowarzyszenia kompozytorskiego (Katowice 2003, autorki: Magdalena Dziadek, Bogumiła Mika, Anna Kochańska). To z pozoru paradoksalne zdanie odzwierciedla ówczesną niewiedzę, co do początków działalności Oddziału – wówczas przyjmowaliśmy za źródłami „ogólnozwiązkowymi”, iż regionalne odnogi ZKP powstały dopiero w 1953 roku. Własny czy „ogólnopolski”, odznaczył się w każdym razie jubileuszowy rok 1995 trzema uroczystymi koncertami wypełnionymi muzyką śląską, które odbyły się jako kolejne (68-70) pozycje

Henryk Mikołaj Górecki, Beata Jankowska-Burzyńska, Magdalena i Andrzeja Dziadkowie

cyklu koncertowego „Śląskie Trybuny Kompozytorów”, zapoczątkowanego w 1973 roku. Obchody były jednym z pierwszych (poza szóstą edycją wskrzeszonego w 1994 roku oddziałowego festiwalu „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”) przedsięwzięcie powołanego w 1993 roku zarządu Oddziału w składzie: Andrzej Dziadek – prezes, Wiesław Cienciała – wiceprezes, Ryszard Gabryś – sekretarz, Zenon Kowalowski – skarbnik, który to zarząd sprawował swoją funkcję przez całe minione dziesięciolecie, zmieniając się częściowo dopiero w 2004 roku (wówczas na miejsce Wiesława Cienciały wszedł jako wiceprezes Ryszard Gabryś, a nowymi członkami zarządu zostali: Magdalena Dziadek jako sekretarz i Henryk Jan Botor jako skarbnik. Prezesem pozostał Andrzej Dziadek, Zenon Kowalowski otrzymał funkcję członka zarządu).

Naszą naczelną ambicją, zapewne nieco „przerośniętą”, w sytuacji, gdy właśnie podupadały tradycyjne festiwale polskiej muzyki współczesnej organizowane „w terenie”, było podtrzymanie przy życiu powstałego w 1984 roku festiwalu „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”, któremu podciął był poprzednio skrzydła kryzys ekonomiczny (V „Dni” odbyły się w 1988, VI – dopiero w 1994). Dzięki

pomocy zaprzyjaźnionych instytucji: Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia, Filharmonii Śląskiej, katowickiej rozgłośni Polskiego Radia, Górnosłańskiego Centrum Kultury, Szkoły Muzycznej im. M. Karłowicza, Instytucji Promowania i Upowszechniania Muzyki „Silesia” i parafii ewangelicko-augsburskiej w Katowicach możliwe stało się zarówno to zadanie, jak i kontynuowanie lubianych przez katowicką publiczność „Trybun”. Częstotliwość organizacji „Trybun” zależała od możliwości finansowych i tempa napływu propozycji od kompozytorów, zarówno „miejscowych”, jak i „zamiejscowych”. Występowali na nich znakomici muzycy, m.in. Marek Andrysek, Krzysztof Bąkowski, Antoni Brożek, Julian Gembalski, Andrzej Jungiewicz, Dariusz Jursza, Grażyna Jursza, Aleksander Gabryś, Eugeniusz Knapik, Magdalena Lisak, Benon Maliszewski, Grzegorz Olkiewicz, Monika Sikorska-Wojtacha, Wojciech Stysz, Gabriela Szendzielorz, a z zespołów kameralnych – Kwartet Śląski, Orkiestra Kameralna „Camerata Impuls” pod dyrekcją Małgorzaty Kaniowskiej, Zespół Śpiewaków Miasta Katowic „Camerata Silesia” pod dyrekcją Anny Szostak-Myrcecz.

Nie sposób wymienić tutaj kompozytorów i wykonawców, którzy przewinęli się przez „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”. Dotychczas nie zsumowaliśmy festiwalowych wykonań i prawykonań, sądzę jednak, że samych prawykonań nabywałoby się w ciągu festiwalu tego dziesięciolecia około setki. Niezwykle sobie cenimy współpracę czołowej Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia ze „Śląskimi Dniami” – od kilku już edycji NOSPRowskie koncerty wieńczą nasze festiwale.

Obecnie nasz Oddział liczy 29 członków – zwyczajnych i kandydatów, ma też jednego (własnego, oddziałowego) członka honorowego – Romana Bergera (od roku 1998). Jesteśmy minispółceństwem w średnim wieku. Dwa lata temu mieliśmy statystycznie po 55 lat. Po roku 2000 zmarło trzech naszych zasłużonych członków: Witold Szalonek, Adolf Dygacz i Edward Bogusławski.

Nie wiem, czy to ogólna, czy tylko lokalna specyfika – mamy jednakże w składzie osobowym tylko trzy kompozytorki (na 19 kompozytorów). Bardziej sfeminizowana jest nasza muzykologia – tu proporcje wynoszą 5:2.

Katowicki Oddział ZKP rozporządza sporym, choć nie do końca własnym majątkiem: są to bezpłatnie użyczane na koncerty miejskie sale koncertowe („wraz z obsługą”) i kościoły, ponadto zaś dzielona z innymi stowarzyszeniami twórczymi, tudzież popularną, choć drogą restauracją, nieruchomości (!) – elegancka, „poniemiecka” willa przy ulicy Warszawskiej 37, w której mamy siedzibę (najchętniej jednak pracujemy w domu – szczególnie wiele pomysłów zrodziło się w gościnnym „gołębniku” Bożeny i Ryszarda Gabrysiów przy ulicy Dworskiej w Katowicach). Mamy ponadto trzy torby starych afiszów, zielony segregator

z materiałami archiwalnymi z ostatnich lat i pokaźny zapas własnych wydawnictw. Lubimy wydawać płyty i książki, i w tej dziedzinie mamy się chyba czym pochwalić. Jako jedyny Oddział w kraju, spisaliśmy w formie bogato ilustrowanej monografii własną historię. Każde „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej” dokumentuje książka programowa (a w niej rosnący z roku na rok indeks wykonanych na festiwalu utworów) oraz płyta z kroniką dźwiękową wybranych wykonań festiwalowych (najczęściej wybieramy po prostu to, co zdołaliśmy nagrać – odbywa się to na zasadzie „czynu społecznego” przyjaciół z rozgłośni radiowej). Co jakiś czas wydajemy też maszynopiśmienny informator o bieżącej i planowanej działalności, który wysyłamy wszystkim naszym członkom.

Ostatnio zapaliliśmy się do przedsięwzięć niekonwencjonalnych. Należy do nich współudział w organizacji wystawy twórczości polskich kompozytorek okresu 1816-1939, wraz z naszym najbliższym partnerem – Górnośląskim Centrum Kultury oraz Biblioteką Główną katowickiej Akademii Muzycznej.

Na koniec wymienię sfery naszych działań, nad którymi się nie rozwodziłem: jest to organizacja konkursów kompozytorskich (w 2000 roku zrealizowaliśmy konkurs „Śląskich Dni Muzyki Współczesnej” a w 2005 konkurs „Śląskiej Trybuny Kompozytorów”) oraz współudział w konkursach organizowanych przez inne instytucje, jak Śląski Oddział PZChO, czy Kwartet Śląski, współuczestniczenie w rozmaitych radach artystycznych i regionalnych dyskusjach o kulturze (m.in. w Kongresie Kultury na Górnym Śląsku, który odbył się w Katowicach we wrześniu 1998 roku). Odnoszę wrażenie, że jesteśmy „dobrze obecni” w regionie. Najlepszym dowodem jest to, że jeszcze nas sponsorują...

Andrzej Dziadek

• Do Oddziału należą: kompozytorzy Roman Berger, Henryk Jan Botor, Grzegorz Bury, Wiesław Cienciała, Jan Daszek, Andrzej Dziadek, Henryk Mikołaj Górecki, Mikołaj Górecki, Czesław Grabowski, Jan Wincenty Hławek, Małgorzata Hussar, Wojciech Kilar, Eugeniusz Knapik, Zenon Kowalowski, Grażyna Krzanowska, Aleksander Lason, Ernest Malek, Sławomir Olszaniowski, Piotr Radko, Józef Świder, Piotr Warzecha, Jolanta Zdechlikiewicz-Rechlik; muzykolodzy Jadwiga Bobrowska, Magdalena Dziadek, Ryszard Gabryś, Leon Markiewicz, Bogumiła Mika, Jolanta Bauman-Szulakowska, Krystyna Turlek.

• Dotychczas staraniem Oddziału ZKP w Katowicach ukazały się następujące publikacje płytowe: VI „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej” ZKPKE 001; VII „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej” ZKPKE 002; VIII „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej” ZKPKE 003; IX „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej” ZKPKE 004; Edward Begusławski – utwory wybrane PRKCD 005; XI „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej” ZKPKE 006.

Oddział Krakowski

Nasze dziesięciolecie w Krakowie, Europie i za wschodnią granicą

Od stycznia 1994 roku nastąpiło ożywienie i wzmożenie działalności Oddziału Krakowskiego, kiedy prezesem zarządu wybrany został Jerzy Stankiewicz wraz z obecnymi w kolejnych zarządach: sekretarzami Magdą Długosz i Wojciechem Widłakiem, zasłużonym skarbnikiem – Juliuszem Łuciukiem i członkami zarządów: Marcelem Chyżyńskim, Jerzym Kaszyckim, Zbigniewem Lampartem (czasowo), Katarzyną Stępniewską, Pawłem Sydorem.

Główną domeną działalności Oddziału staje się organizacja dorocznych „Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich”, zainicjowanych w 1989 roku przez poprzedni zarząd z Maciejem Negreym i Juliuszem Łuciukiem na czele. Dyрекcję artystyczną i organizację „Dni” objął Jerzy Stankiewicz, aktualny prezes Zarządu Oddziału. Stworzona przez niego nowa koncepcja programowa festiwalu kompozytorów krakowskich, jak

Jerzy Stankiewicz

powszechnie to doroczne święto nowej muzyki przyjęło się w Krakowie nazywać, poszerzyła zakres repertuarowy czyniąc go bardziej atrakcyjnym dla odbiorcy. Podstawą programu jest prezentacja i promocja dokonań własnego środowiska, kompozytorów szkoły krakowskiej oraz starania o realizację ich prawykonania i wykonania utworów uznanych. Istotą festiwalu jest prezentacja prawykonania. Przykładowo, 11 prawykonaniami uhonorowana została Krystyna Moszumańska-Nazar, 10 – Marek Stachowski, 8 – Zbigniew Bujarski, inni kompozytorzy – różnie, zwykle po kilka prawykonania; w sumie w programie festiwalu w latach 1994-2006 odbyło się blisko dwieście dziesięć prawykonania światowych kompozytorów polskich i obcych (John Wolf Brennan, Endo Masao, Walter Feldmann, Roland Freisitzer, Hiba Al-Kawas, Thomas Kessler, Yinaam Leef, Martin Marek, Eugeniusz Popławski, Igor Szerbakow, Ilja Zeljenka).

Festiwal kompozytorów krakowskich, inaugurowany tradycyjnie w Bazylice Mariackiej w Niedzielę Zielonych Świąt, obejmuje każdego roku od 16 do 24 koncertów, średnio 50-70 kompozytorów w każdej edycji (w roku 1996 – 46, w 2004 – 67), średnio 15-20 prawykonani (w roku 2000 – 12, 2004 – 15), połączonych z wykładami i spotkaniami z kompozytorami (głównie ze świata oraz naszymi jubilatami), z pokazami filmów dokumentalnych o kompozytorach lub z ich muzyką, prezentacją rzadkich instrumentów (theremin, cymbalum, yangqin), wystawami partytur aż po wielką wystawę dorobku kompozytorskiego i muzykologicznego (przygotowaną w 2004 roku według koncepcji Małgorzaty Woźnej-Stankiewicz).

Warunkiem zapewniającym powodzenie takiej promocji jest połączenie jej z szeroką prezentacją nowej muzyki z Europy i ze świata. W sukurs przyszła rodząca się od 1994 roku nowa współpraca z krajami zachodnimi (Szwajcaria, Francja, Finlandia, Wielka Brytania, Kanada, USA), a także intensywny rozwój kontaktów i obustronnej współpracy i wymiany z krajami regionu (Ukraina, Białoruś, Słowacja, Czechy, Litwa, Mołdowa), w wyniku której „Dni Kompozytorów Krakowskich” szybko uzyskują rangę „międzynarodowych”. Już w kwietniu 1996 roku zorganizowaliśmy pod patronatem honorowym prof. Krzysztofa Pendereckiego i pani Anne Leahy, Ambasador Kanady, Festiwal Muzyki Kanadyjskiej (Perron, Harley, Mather, Hetu, Prevost, Cherney, Schmidt, Murphy, Rea, Buczynski, Bouchard, Morel, Buhr, Boudreau). Dominantą programu 15 MDMKK 2003 była muzyka białoruska, 16 MDMKK 2004 – muzyka ukraińska, 18 MDMKK 2006 – muzyka szwajcarska (jubileusz 15 lat współpracy ze Szwajcarską Fundacją Kulturalną „Pro Helvetia” i szwajcarskimi kompozytorami i muzykami z Lozanny, Berna, Zurychu i Bazylei).

Drugim istotnym aspektem programowym krakowskiego festiwalu jest wprowadzanie do programu dzieł wielkich klasyków XX w. (Lutosławski, Martin, Messiaen, Szostakowicz), których wykonania zapewniają zainteresowanie szerokich kręgów melomanów.

Ważnym nurtem programowym staje się przywoływanie polskiej „muzyki zle obecnej”. Są to prawykonania całkowicie nieznanych w Polsce ostatnich utworów Palestra: *Listy do Matki*, *Trio*, nowa „premiera po latach” jego *II Symfonii*, Paderewskiego: *Suita*, Kofflera: *Szkice ukraińskie*, Regameya: *Pieśni młodzieńcze* i drobne utwory fortepianowe oraz *Symfonia inkantacji* – pierwsze polskie wykonanie, mniej znane w literaturze muzykologicznej: *Trzy fragmenty na flet i harfę* Lutosławskiego, *Sonata wiolonczelowa* Różyckiego oraz powracające do kraju liczne utwory Bergera, Panufnika, Ryterbanda, Gablenza, a także odkrycia twórczości zapomnianych kompozytorów, m.in. ojca Konstantego Regameya, Konstantego Kazi-

mierza, oraz muzyki „historycznej” np. „Apoteoza” poloneza kompozytorów działających na Białorusi (Jan Dawid Holland, Michał Kleofas Ogiński, Maciej Radziwiłł, Karol Jelski) i współczesne konotacje poloneza w twórczości dzisiejszych kompozytorów białoruskich (Kuzniecowa, Łybin) i polskich (Konarski).

W tym dziesięcioleciu, dosłownie na naszych oczach, specjalnego znaczenia nabrały początki twórczości najmłodszych kompozytorów, wcześniej nie tak bardzo doceniane. Stało się to wraz z nadaniem wielkiej wagi znaczeniu grupy społecznej jaką jest młodzież, do czego szczególną wagę przywiązywał Ojciec Święty Jan Paweł II. W tej dziedzinie festiwal krakowski ma duże dokonania już od 8 MDMKK 1995, organizując każdego roku oddzielny koncert młodych, umożliwiając debiuty większości kompozytorów tego pokolenia. Marcel Chyrzyński, Maciej Jabłoński, Szczepan Tesarowicz, Wojciech Widłak, Wojciech Ziemowit Zych i inni rozpoczęli karierę od licznych wykonań w programie krakowskiego festiwalu. Po raz pierwszy koncert młodych w niespotykanym dotąd zakresie odbył się w 1995 roku: dziesięć nowych utworów, m.in. Barbary Zawadzkiej, Szczepana Tesarowicza, Katarzyny Stępniewskiej, Joanny Stępańskiej, Ewy Zuchowicz, Henryka Derusa, Mateusza Bienia oraz Bartłomieja Gliniaka, a także pierwszy koncert kompozytorski (aż 5 utworów) młodego kompozytora Marcela Chyrzyńskiego, laureata stypendium twórczego Prezydenta m. Krakowa.

Szczególnie znaczącą prezentację młodych dały 13 MDMKK, które odbyły się w 2001 roku pod hasłem „Młodzi kompozytorzy u progu nowego wieku”, dzięki połączeniu z festiwalem „European Composers’ Informal Meeting”, zorganizowanym przez Wojciecha Widłaka. Obecnych było ponad 20 młodych kompozytorów z kilkunastu krajów świata od Azerbejdżanu, Gruzji i Macedonii po Austrię, Francję, Szwecję i Stany Zjednoczone, ich utwory prezentowane były na kilku koncertach. Odbyły się także (17 marca 1997 roku) koncerty młodych kompozytorów w Willi Decjusza (Stępańska, Widłak, Chyrzyński, Mengijci) – przed prezentacją koncertu na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej w Bańskiej Bystrzycy 1997). Natomiast 6 kwietnia 1998 roku – zaczęły współpracy obu środowisk: koncert młodych kompozytorów Wrocławia i Krakowa (Osada, Chyrzyński, Korzeniowski, Bortnowski, Kielb, Stępańska, Widłak, Duchnowski).

Rozwinięciem międzynarodowym projektu prezentacji młodych były pojedyncze festiwalowe wykonania stażystów zagranicznych pracujących pod kierunkiem prof. Zbigniewa Bujarskiego: Michaela Gatonska, Mehdi Mengijiego, Norberta Paleya, Mirim Kim, i in. Konskwencją był m.in. koncert klasy kompozycji Zbigniewa Bujarskiego znacząco inaugurujący 16 MDMKK w 2004 roku: Zaid Jabri (Damaszek), Hey One Lee (Korea), Bohdana Frojak (Lwów). Powodzenie tego wydarzenia owocuje w programie 17 MDMKK 2005 koncertem Klasy Kameralnej

12 MDMKK „Confiteor” 2000: Jean Balissat i Zbigniew Bujarski z członkami kwartetu Akademos

Muzyki Współczesnej AM prof. Adama Kaczyńskiego: Wojciech Widłak, Jerzy Rogiewicz, Piotr Sarnecki, Lubawa Sydorenko (Lwów), Maciej Jabłoński.

Dużą siłę oddziaływania miały koncerty muzyki elektroakustycznej, będące par excellence domeną młodego pokolenia. Organizowane były od 1995 roku we współpracy ze Studiem Muzyki Elektroakustycznej AM. W pierwszym okresie z prof. Józefem Patkowskim, który poprzedzał je zawsze słowem wprowadzającym, a następnie z Markiem Chołoniewskim, Magdą Długosz i licznym gronem młodych (Bartłomiej Gliniak, Michał Talma-Sutt, Wojciech Kałamarz, Marcin Pączkowski) ale i Mirim Kim, Sang-Ah Ro oraz Eugeniuszem Popławskim, Mateuszem Bieniem, Józefem Rychlikiem, Bogusławem Schaefferem i kompozytorami zagranicznymi. Dołączyć tu należy wykonania instrumentalne w połączeniu z elektroniką (klawesynistka – Małgorzata Isphording, wiolonczelistka – Barbara Marcinkowska).

W 2006 roku nurt prezentacji muzyki młodych przybrał postać oddzielnej prezentacji – festiwalu młodych kompozytorów i wykonawców „New Music – New Faces”, zorganizowanego w Krakowie przez Jacka Wiktora Ajdinovića, sekretarza zarządu Koła Młodych. W programie sześciu koncertów (w tym dwóch elektroakustycznych) zabrzmiała muzyka młodego i najmłodszego pokolenia

kompozytorów polskich. Rewanżem za prezentację w Kijowie (w ramach festiwalu „Muzyczne Premiery Sezonu”, marzec 2006) utworów Ajdinovića, Ratusińskiej, Kowalewskiego, Kaszuby, Gumiełi, Głowieckiej i Kłodnickiego był koncert młodych kompozytorów ukraińskich (Dmytro Arefjewa, Olega Bezborodko, Maksyma Szorenkowa, Andrija Matwiejewa, Ołeksandra Szymko). A kontrapunktem w programie 18 MDMKK 2006 była prezentacja trzech młodych kompozytorów szwajcarskich: Martina Jaggi, Larsa Heussera i Dietera Ammanna.

Wykonanie w sumie 40 utworów młodych kompozytorów, obecność 13-osobowej delegacji ukraińskiej (z prof. Oleną Taranczenko i Igorem Szczerbakowem z Akademii Muzycznej w Kijowie) oraz ważne wypowiedzi i dyskusje w ramach dwóch paneli polsko-ukraińskich, nadały temu pionierskiemu projektowi duże znaczenie.

Z festiwalem łączył się żywotny nurt jubileuszy kompozytorskich, które często znajdowały się w programie festiwalu lub stanowiły uroczystość odrębną. Jubileusze miały formę szczególnie starannie przygotowanych koncertów kompozytorskich. Odbyły się m.in. koncerty i festiwale jubileuszowe: Romana Bergera (2005), Zbigniewa Bujarskiego (2003), Jerzego Kaszyckiego (1996, 2001), Juliusza Łuciuka (1997, Dni Muzyki Religijnej J. Łuciuka 1999, Dni Muzyki J. Łuciuka 2004), Krystyny Moszumańskiej-Nazar (1994, 1999, 2004), Marka Stachowskiego (1996, 2001), Mieczysława Tomaszewskiego (Wieczór Chopinowski, 1996), Adama Walacińskiego (1999). Odbywały się także ważne, choć pojedyncze koncerty: koncert w Kaplicy Ks. Salezjanów, trzy koncerty pamięci Barbary Buczek, koncerty Kwartetu Śląskiego (na pożegnanie dyrektora S. Busza Ośrodka „Pro Helvetii”, gdzie przez trzy lata objęci byliśmy programem pomocowym, a nasze biuro mieściło się w Ośrodku „Pro Helvetii”), koncerty lwowskiego Kwartetu W. Dudy, wieczór poezji G. Dobreńko z muzyką, i in.

Naszą szczególną misją była opieka nad twórczością i promocja Romana Bergera, kompozytora pochodzącego z polskiego Zaolzia, słuchacza Wyższej Szkoły Muzycznej w Katowicach, którego totalitarny mechanizm polityczny zmusił do emigracji z całą rodziną na Słowację, gdzie twórca ten par force związał się ze słowackim kręgiem muzycznym i naukowym. Odkąd prof. Berger wyraził pragnienie przynależności do Oddziału Krakowskiego, powołując się na powinowactwa rodzinne z zamieszkalymi tu krewnymi, a Walny Zjazd nadał mu członkostwo honorowe ZKP, stał się on kolegą i członkiem Oddziału, wobec którego mieliśmy szczególne zobowiązania i zaległości do nadrobienia. Toteż kładliśmy akcent na wydobywanie tej powracającej do kraju twórczości. Od pamiętnego koncertu kompozytorskiego Romana Bergera w Sali Hołdu Pruskiego w roku 1995, którego znaczenia nie sposób nawet dzisiaj przecenić, oraz spotkania z kompozytorem,

które prowadziła nieodżałowana Krystyna Tarnawska-Kaczorowska, każdego roku festiwal krakowski prezentował jego muzykę. W latach 1995–2006 wykonaliśmy blisko dwadzieścia utworów (wraz z dwoma *Adagiami*, kompletem *Konwergencji*, organowym *Exodusem* i odtworzeniem wzorcowego nagrania *De Profundis* do sł. T. Różewicza), a zwieńczeniem były uroczystości jubileuszu 75-lecia kompozytora i prawykonanie *Monologu dla Kasandry* do sł. W. Szyborskiej w ramach 17 MDMKK 2005.

Specjalnie dumni jesteśmy z obecności w naszym gronie członków honorowych Związku Kompozytorów Polskich, w poczet których w Oddziale Krakowskim wpisali się: Roman Berger, Krystyna Moszumańska-Nazar, Krzysztof Penderecki, Bogusław Schaeffer oraz Mieczysław Tomaszewski.

Przez lata festiwal kompozytorów krakowskich odbywał się pod różnymi patronatami honorowymi: w 2000 roku – Ks. Kardynała Franciszka Macharskiego, w 2003 – Prezydenta Krakowa prof. Jacka Majchrowskiego, w 1999 – pod szczególnie znaczącym dla naszego środowiska patronatem Krystyny Moszumańskiej-Nazar, a w 1998 – pod patronatem dr h.c. Krzysztofa Pendereckiego. Dodać trzeba, że festiwal wspierał wieloma staraniami przez lata śp. Rektor Marek Stachowski, dlatego też pierwszy festiwal po Jego śmierci poświęciliśmy Jego pamięci (17 MDMKK 2005).

Oddzielnym zadaniem jest coroczne publikowanie książki programowej i innych druków festiwalowych. Pod redakcją Jerzego Stankiewicza program koncertów rozwinął się od luźnych druków wydawanych w latach 1989–1993 i skromnej broszury w 1994 i 1995 roku do książki programowej (sięgającej objętości 300 stron), zawierającej pełną dokumentację utworów i aktualne biogramy kompozytorów i wykonawców. Autorami artykułów i not byli m.in.: R. Aładawa (Mińsk), R. Berger, A. Chłopecki, R. Chłopicka, T. Chylińska, U. Despet, M. Dubaj, A. Frałow (Mińsk), Th. Gartmann (Zurych), A. Głowaczewski, A. Kaczyński, Z. Helman, R. Gabryś, M. Janicka-Słysz, W. Malinowski, M. Martin (Naarden), L. Matousek (Praga), M. Negrey, J. Stankiewicz, N. Sukiennik, W. Sywochip (Lwów), M. Wąszek-Perkowska. Przekładów z co najmniej siedmiu języków dokonywał liczny zespół tłumaczy, m.in. z jęz. ukraińskiego – J. Pacan, z białoruskiego E. Popławski, ze słowackiego i czeskiego – B. Szczepańska i in. Autorami wstępów programowych byli: K. Moszumańska-Nazar, ks. R. Tyrała, dwukrotnie M. Stachowski, T. Malecka oraz J. Stankiewicz, dyrektor artystyczny.

Krystyna Moszumańska-Nazar w słowie wstępnym do 14 MDMKK w 2002 roku pisała: "Nie sposób wyobrazić sobie panoramy kulturalnego Krakowa bez istniejącego od 1989 r. Festiwalu Kompozytorów Krakowskich, który w 1995 stał się imprezą międzynarodową. Jego rosnące z roku na rok znaczenie, wyrażające

17 MDMKK 2005: Jerzy Stankiewicz, Roman Berger

się z jednej strony stałym poszerzaniem obszaru oddziaływania, a z drugiej zaś – zdobywaniem coraz szerszego kręgu odbiorców. Decydujące znaczenie ma tu zapewne bardzo wysoki poziom festiwalu: atrakcyjny program prezentowanych dzieł i najwyższy poziom wykonawczy. Niekonwencjonalna koncepcja samego festiwalu sprawia, iż po ośmiu latach jego recepcja jest imponująca.”

Marek Stachowski w 2004 roku, w artykule wstępnym stwierdzał, że: „16 Międzynarodowe Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich nie są zwyczajnym przeglądem bieżącej twórczości żyjących w Krakowie kompozytorów. Autor festiwalu, prezes Krakowskiego Oddziału ZKP, Jerzy Stankiewicz od lat realizuje niezwykle ambitne i ważne założenia, czyniące z festiwalu swoiste forum kulturalnej integracji, zwłaszcza w wymiarze międzynarodowym.

Nie sposób przecenić faktu, że od samego początku istnienia był krakowski festiwal platformą wymiany myśli i poglądów oraz spotkań z muzyką narodów Europy, z akcentem kładzionym wyraźnie na kraje naszych najbliższych sąsiadów. Warto o tym przypomnieć, zwłaszcza dzisiaj, w kontekście niedawnego przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, ponieważ festiwal zawsze z ogromnym sukcesem wypełniał treścią tak obecnie popularne hasła integracyjne. [...] Za ten bogaty i mądrze pomyślany program należą się organizatorowi festiwalu Jerzemu Stan-

kiewiczowi najgorętsze słowa podziękii. [...] Życzę przede wszystkim wytrwałości i utrzymania dotychczasowego wysokiego kursu w pracach nad kolejnymi edycjami festiwalu.”

Z kolei w 2005 roku, we wstępie do programu 17 MDMKK Teresa Malecka podkreślała: „Festiwal w całości dedykowany jest pamięci Marka Stachowskiego, wybitnego przedstawiciela tzw. Krakowskiej Szkoły Kompozytorskiej, współtwórcy obrazu muzyki polskiej drugiej połowy XX wieku, erudyty, profesora i wieloletniego Rektora Akademii Muzycznej w Krakowie, wysokiej klasy humanisty dla wielu z nas – Drogiego Marka. Nie możemy przyzwyczaić się do jego nieobecności. Czekają nas więc spotkania z jego piękną muzyką, w której zwraca uwagę szczególnie, niemal klasyczna równowaga swoistej dyscypliny formalnej i czynnika emocjonalno-ekspresyjnego. Będą także prawykonania utworów jemu poświęconych, napisanych w impulsive, chwilę po jego przedwczesnym odejściu. Program koncertu inauguracyjnego Festiwal ujęty jest w ramy dwóch dzieł Stachowskiego: *Jubilate Deo* na chór mieszany i organy oraz *Z Księgi Nocy III* na orkiestrę symfoniczną. Ważny i znamieny jest fakt, iż muzyka Rektora Akademii Muzycznej w Krakowie rozbrzmiewać będzie na festiwalu w wykonaniu studentów tej uczelni (chór, orkiestra symfoniczna, zespoły kameralne)”.

Do pamiętnych, wybranych koncertów festiwalowych zaliczyłbym: debiut estradowy Orkiestry Kameralnej AUKSO pod dyr. M. Mosia (10 MDMKK 1998). Wystawienie Ulricha Gassera *O nieubłaganej przypadkowości śmierci* – szwajcarskiego oratorium z solistami i Ensemble Les Joueurs de Flûte, oktetem fletów z Zurychu i zespołu litofonów Arthura Schneitera brzmiących w wielkiej przestrzeni – wielka produkcja na 12 MDMKK 2000 w kościele św. Katarzyny. Występ NOSPR pod dyr. A. Wita (*Ascension* Messiaena, *V Symfonia* Pendereckiego). *Credo* młodego kompozytora Pawła Sydora (soliści, Chór PR, ROS pod dyr. P. Przytockiego). *Kwartet na koniec czasu* Messiaena u OO. Dominikanów w Krakowie i w Görlitz (2002). Koncert liryki wokalne kompozytorów szwajcarskich (Edu Haubensak, Christoph Neidhöfer, Daniel Glaus, Jürg Frey, Annette Schmucki oraz Aleksander Gabryś, 2003) do wierszy Roberta Walsera z młodą śpiewaczką japońską Chiharu Sato, wydany w Szwajcarii na CD w serii „Music Swiss”. Jednakże „Koncertem koncertów” pozostanie pierwsze polskie wykonanie oratorium Franka Martina *Napój miłosny*, w interpretacji Vokalensemble Zürich i Ensemble Zimansky Zürich pod dyrekcją Petera Siegwarta w programie 18 MDMKK 2006 w klasztorze OO. Franciszkanów. Wyraz języka muzycznego Franka Martina i nieskazitelna czystość jego muzyki, pełna powściągliwej ekspresji wybitna interpretacja solistów szwajcarskich, pozostanie w pamięci uczestników tego koncertu.

Najbardziej znaczącym rezonansem festiwalu kompozytorów krakowskich i świadectwem roli, jaką stale odgrywa w regionie, jest fakt, że z jego działalności i programu czerpali inspiracje działacze związków Ukrainy i Słowacji, stale zapraszani i obecni na festiwalu w Krakowie, i w ten sposób podejmowali decyzje dotyczące organizacji festiwalu własnych środowisk we Lwowie, Kijowie i Bańskiej Bystrzycy. We Lwowie pierwsze „Kontrasty” odbyły się w 1995 roku, w Bańskiej Bystrzycy – najpierw Festiwal Muzyki Współczesnej i później, od 1997 – „Salony muzyczne”. A na organizowane wcześniej, bo od 1990 roku, w Kijowie „Muzyczne premiery sezonu” Igor Szerbakow przywoził z Krakowa pomysły, inspirację i energię do działania. Te festiwale, którym zawsze bardzo sprzyjaliśmy i w rozwoju których uczestniczyliśmy, przywołując do ich programu rokrocznie koncerty z Krakowa, przez lata bardzo się rozwinęły i dzisiaj mają na swoim koncie znaczący dorobek.

Przez kilka lat (1997-2000) reprezentacyjnym miejscem spotkań członków Oddziału Krakowskiego ZKP, nobilitującym naszą działalność i chętnie uczęszczanym, był Instytut Jana Pawła II na Kanoniczej u stóp Katedry Wawelskiej, udostępniony nam przez Ks. Kardynała Macharskiego. Odbywały się tu głównie spotkania, wykłady, koncerty kameralne, międzynarodowa konferencja poświęcona *Kwartetowi na koniec czasu* Oliviera Messiaena z wystawami, jubileusz ks. prof. Tadeusza Przybylskiego połączony z sesją, promocją jego monografii i koncertami, spotkania jubileuszowe Juliusza Łuciuka (z przeglądem autorskim twórczości z nagrań i występem Chóru Marińskiego), Marka Stachowskiego (z występem Doroty Imiełowskiej) oraz spotkania noworoczne (2003, z wystawą dorobku członków oddziału). W cyklu wykładów muzykologicznych i spotkań udział wzięli, m.in.: dr Elżbieta Dziębowska, prof. dr hab. Alicja Jarzębska, dr Dorota Maciejewicz, Eugeniusz Popławski (Mińsk), Marek Wilczyński („Wieczór z thereminem”). Na koncertach w Instytucie Jana Pawła II wystąpili: w 1999 roku – Dorota Imiełowska (Walaciński, Bujarski, Moszumańska-Nazar, Penderecki), Kwartet Cracovia (Korzeniowski, Messiaen, Szymanowski), a w 2000 – Roula Safar, mezzosopran solo (Francja).

W kolejną uroczystość Zesłania Ducha Świętego, w święto inspiracji dla artystów i kompozytorów, jak każdego roku, w Bazylice Mariackiej podczas Mszy św. inauguracyjnej wspomnimy i uczymy pamięć odeszłych kompozytorów, muzyków i ich dzieła. Zwrócimy się do dzieł nowopowstałych naszych kompozytorów, które dalej zasilać będą naszą wyobraźnię i pragnienie przeżycia artystycznego. „Prawdziwą wartością przeżycia estetycznego jest jego siła oddziaływania na nasze odczucia i na to, jak postrzegamy świat wokół nas. Jeśli postrzegamy w inny sposób, wtedy też myślimy i reagujemy odmiennie. Dlatego przeżycie estetyczne

Institut Francuski w Krakowie

przy współpracy Związku Kompozytorów
Polskich - Zarządu Oddziału Krakowskiego
Parafii Bazyliki Najświętszej Maryi Panny
AFAA - Ministère des Affaires Etrangères
Elektrociepłowni Kraków SA
Hotelu Sofitel Kraków

Hommage à Olivier Messiaen

Une oeuvre porteuse d'un extraordinaire message de foi, d'espérance et d'amour

Muzyka niosąca głębokie przesłanie wiary, nadziei i miłości

Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej
w 10. rocznicę śmierci kompozytora
Dyrektor Artystyczny - Jerzy Stankiewicz

Kraków, 15 - 20 września 2002
Bazylika Mariacka - Organy Truszczyńskiego
Wstęp wolny - zapraszamy!

ma potencjał, aby nas zmienić. Jest aktem komunikacji i zrozumienia pomiędzy umysłami. [...]” – napisała Katarzyna Głowicka, kompozytorka muzyki elektroakustycznej, jedna z najmłodszych uczestniczek międzynarodowego festiwalu kompozytorów krakowskich (2005).

* * *

Działalność zagraniczna narodziła się pod znakiem Konstantego Regameya, którego osobowość, a zarazem historia jego życia, łącząca Szwajcarię, Ukrainę i Polskę, z czasem nabrała dla nas i współpracujących z nami krajów znaczenia symbolu. Wiosną (18 marca) 1994 roku, na zaproszenie dyr. Elżbiety Rajterowej, w sali kameralnej Filharmonii Słowackiej w Bratysławie odbył się koncert twórczości Lutosławskiego i Regameya w wykonaniu Olgi Pasiecznik z Barbarą Halską i solistów Cameraty Vistuli, poprzedzony prelekcją J. Stankiewicza o więzach łączących obu kompozytorów. Jednakże, pomimo tego, że niewiele wcześniej (6 i 8 marca 1995 roku) przedstawiliśmy w VŠMU w Bratysławie i powtórzyliśmy w Bańskiej Bystrzycy słynny program młodych kompozytorów i wykonawców „Wokół harfy” (zaczepnięty z programu 6 DMKK 1994), a w lipcu pojechał na Słowację Kwartet Śląski z Krystyna Moszumańską-Nazar i Jerzym Kaszyckim (Pałac Mirbachow, 2 lipca 1995) – to nie Słowacja wiedzie prym w naszych kontaktach.

Koncert z twórczością Regameya, który zawieźliśmy do Kijowa, miasta w którym działał jego ojciec i w którym się urodził, był szczególnie znaczący i trafił na żyzny grunt. Ten koncert przedstawiony (24 marca 1995 roku) w Związku Kompozytorów Ukrainy w Kijowie, w budynku, gdzie urodził się Regamey, jego ciepły i życzliwy odbiór, recenzje w prasie, echa w środowisku kijowskim, stał się prawdziwym początkiem współpracy, której 10-lecie świętowaliśmy w 2005 roku w Krakowie. *Kwintet, Pięć etiid, Sonatina* połączone z wykładem J. Stankiewicza powtórzone zostały w drodze powrotnej w Filharmonii Lwowskiej i auli Gimnazjum Króla Władysława Jagiełły (dzisiaj Uniwersytetu Pedagogicznego) w Drohobyczu. Potrzeba kontaktów i wymiany była tak silna, że już miesiąc później (26 kwietnia 1995 roku) w Collegium Novum UJ wystąpiła młoda wówczas Orkiestra Lwowskich Wirtuozów pod dyr. S. Burki, prezentując pierwszy koncert monograficzny współczesnej muzyki ukraińskiej w Polsce (utwory Myrosława Skoryka, Aleksandra Szczetyńskiego, Walentina Silwestrowa, Igora Szerbakowa i Jurija Łaniuka). Otworzył wtedy także swoim pierwszym występem w Krakowie polską karierę pianista Józef Örmény.

Intensywna współpraca ze środowiskiem ukraińskim polegała na prezentacji koncertów muzyki kameralnej i solowej w ośrodkach życia muzycznego, a naj-

częściej na festiwalu „Kontrasty” we Lwowie, zasadniczo poprzedzanych słowem wprowadzającym J. Stankiewicza. Żelazną zasadą była obecność na tych koncertach naszych kompozytorów. Stałym niezawodnym partnerem był festiwal „Kontrasty” we Lwowie, którego dyrektor Wołodimir Siwochip, sprzyjał obecności naszych solistów i zespołów i rokrocznie przygotowywał udział muzyki polskiej na festiwalu. We Lwowie wystąpiły m.in.: w 1996 – Krakowska Grupa Perkusyjna (Wallin, Zuchowicz, Moszumańska-Nazar, Nishimura, Mengjiqi) i Kwartet Cracovia (Panufnik, Perron, Penderecki, Stachowski, R. Frank, Ravel), którego drugi koncert odbył się w Kołomyi; w 1997 – Studio Muzyki Elektroakustycznej AM w Krakowie z prelekcją J. Patkowskiego (Gliński, Klapper, Długosz, Bień, Nordheim, Chołoniewski); w 1998 – wiolonczelistka D. Imiełowska, z M. Cieniawą (Lutosławski, Meyer, Właciński, Moszumańska-Nazar, Negrey, Penderecki, Stachowski, Bujarski, Łuciuk), drugi koncert w filharmonii w Tarnopolu; w 1999 – saksofonista A. Rzymkowski z pianistą M. Popilem (Moszumańska-Nazar, Rudin, Schaeffer, Sauguet, Bloch, Hummel), drugi koncert w Drohobyczu; w 2001 – pamiętny koncert E. Towarnickiej w salonie Salomei Kruszelnickiej (Iansman, Gablenz, Perkowski, Latoszyński, Szymanowski), drugi koncert w Kołomyi; w 2002 – udział Pawła Sydora i Szczepana Tesarowicza w koncercie młodych Akademii Muzycznej we Lwowie. Znaczący też był nasz udział w Odessie (13 grudnia 1997 roku) w Festiwalu Nowej Muzyki Polskiej i Ukraińskiej oraz konferencji muzykologicznej (prezentacja kompozytorów krakowskich przez J. Stankiewicza z nagraniami), wystąpił Kwartet Cracovia (Stachowski, Korzeniowski, B. Zawadzka, Panufnik). Podobny program prezentowaliśmy (1998) także w szczególnie odosobnionym miejscu Europy, na festiwalu nowej muzyki w Kiszyniowie (Republika Mołdowa).

Promocja polskiej muzyki w zbliżonej postaci, dzięki współpracy z Instytutem Polskim w Mińsku i E. Popławskim, zaczęła rozwijać się także na Białorusi. Partnerem naszym był Międzynarodowy Festiwal Muzyczny im. I. I. Sollertynskiego w Witebsku (jedyne znane festiwalu muzyki współczesnej pod patronatem muzykologa). W latach 2000-2002 odbyły się recitale: A. Pikula (Machl, Stępniewska, Kluzowicz, Frączkiewicz, Zawadzka-Gółoś, Widłak, Moszumańska-Nazar), A. Godka z J. Werner (Szałowski, Lutosławski, Paciorkiewicz, Penderecki, Moszumańska-Nazar, Sydor, Stachowski), koncert szkoły krakowskiej Zespołu „Klasyka-Awangarda” z wykonaniem integralnym *Lęku ptaków* Zbigniewa Bujarskiego (w obecności kompozytora). Polskim koncertom w Witebsku każdego roku towarzyszyły spotkania i wykłady J. Stankiewicza o szkole krakowskiej, czy o Borysie de Schlöcherze rodem z Witebska, który wzbudził znaczne zainteresowanie i opublikowany został w miejscowej gazecie.

W nurcie koncertów promocyjnych, których rocznie odbywało się od pięciu do ośmiu, wyodrębnił się nurt współczesnej polskiej muzyki organowej. Recital organowy Joachima Grubicha odbył się w Mińsku jesienią 2000 roku; Marek Stefański wystąpił w ramach festiwalu Florida International University w Miami w listopadzie 2000 (Machl, Moszumańska-Nazar, Lutosławski, Stefański); Krzysztof Latała – w Użgorodzie w Filharmonii Transkarpackiej w maju 2003 (Surzyński, Machl, Górecki, Vienne, Messiaen), Leszek Werner – w Witebsku, Połocku, i w Mińsku w grudniu 2003 (Rohaczewski, Żelechowski, Podbielski, Freyer, Żeleński, Machl, Górecki); Marek Stefański – w Wilnie w grudniu 2004 roku.

Bogato reprezentowana jest także promocja polskiej muzyki chóralnej, pobudzona głównie współpracą z zasłużonym Festiwalem Sztuki Chóralnej w Jihławie (Czechy). Na koncertach w Jihławie, Kalište (dom urodzenia Gustava Mahlera) i w Pradze w latach 2001–2002 wystąpiły: Krakowski Chór Kameralny, dyr. M. Bachowska (Wacław z Szamotuł, Zieleński, Gomółka, Monteverdi, Palester, Lukás, Popławski, Penderecki) i Mieszany Chór Mariański, dyr. J. Rybarski (Świder, Kilar, Twardowski, Łuciuk, Jasiński). Szczególne zasługi dla promocji polskiej muzyki ma Mieszany Chór Mariański, który przy naszej współpracy odbył dwa duże tournée: w 2003 roku po Białorusi (Mohylew, Ubiel, Nowogródek – łącząc z pielgrzymką do Katynia w Rosji; Moniuszko, Świder, Kilar, Górecki, Twardowski, Jasiński, Łuciuk), w 2004 po Podolu na Ukrainie (Lwów, Dolina, Bolechów, Kałusz, Chocim, Kamieniec Podolski i Zbaraż). J. Stankiewicz reprezentował również Kraków na II Festiwalu Prawosławnej Muzyki Chóralnej w Świątogorsku i Doniecku (wrzesień 2003), gdzie dla reprezentacyjnego grona chórmistrzów ukraińskich wygłosił wykład o polskiej współczesnej muzyce chóralnej (ilustrowany nagraniami: Penderecki, Górecki, Twardowski, Łuciuk, Koszewski, Sydor, Łukaszewski), powtórzony w Akademii Muzycznej w Kijowie.

Do ważnych wydarzeń należała wyprawa za ocean i prezentacja czterech koncertów i wykładu J. Stankiewicza o szkole krakowskiej w kampusie na Florida International University Music Festival w Miami w listopadzie 2000 roku. Przedstawiony tam koncert kameralny „Od Szymanowskiego do Pendereckiego” (Szymanowski, Lutosławski, Sydor – prawykonanie światowe w obecności kompozytora 5 *Miniatur klarnetowych*, Penderecki, Chyrzyński, Moszumańska-Nazar, Stachowski – prawykonanie światowe *Tria klarnetowego*) przerósł oczekiwania odbiorców i zaskoczył wykładowców School of Music FIU nie tylko poziomem wykonawczym, ale jakością nieznaną w Miami i w takim zakresie nigdy dotąd nie prezentowanej muzyki polskiej.

Odnosić należy także istotny fakt, że w programie recitali fortepianowych Andrzeja Pikula w Japonii (Kioto, Tokio 2–6 listopada 2002) zaprezentowane zo-

stały *Fantazje fortepianowe* kompozytorów krakowskich (Tadeusz Machl, Wojciech Wiślak, Katarzyna Stępniewska, Teresa Frączkiewicz, Michał Kluzowicz, Anna Zawadzka-Gółoś, Krystyna Moszumańska) zaczerpnięte z programu jego koncertu przedstawionego w ramach 13 MDMKK 2001. Ponadto, J. Stankiewicz w październiku 2005 uczestniczył w Chinach w światowym kongresie yangqin w Beijging, z referatem o problemie brzmienia w polskiej muzyce współczesnej, a w kwietniu 2006 wygłosił wykład o krakowskiej szkole kompozytorskiej w Libańskim Wyższym Konserwatorium Muzycznym w Bejrucie i wyróżniony został za współpracę i promocję muzyki współczesnej Złotą Odznaką Konserwatorium Libańskiego.

W ostatnich latach nastąpiła ponowna intensyfikacja kontaktów z Kijowem i współpracy z prowadzonym przez prezesa Igora Szerbakowa festiwałem ZKU „Muzyczne premiery sezonu”: w maju 2001 – *Koncert wiolonczelowy* Marka Stachowskiego i *Musica domestica* Zbigniewa Bujarskiego (w obecności kompozytorów), recital D. Imiełowskiej i J. Kota (Kijów) w Filharmonii Kijowskiej, ze słowem J. Stankiewicza (Lutosławski, Właciński, Moszumańska-Nazar, Penderecki, Stachowski, Bujarski, Łuciuk, Penderecki); w kwietniu 2003 – wykład J. Stankiewicza o *Wizjach* Konstantego Regameya; w marcu 2004 – *Koncert altówkowy* Marka Stachowskiego (ostatnia podróż koncertowa M. Stachowskiego), jego lekcja mistrzowska w Akademii Muzycznej i wykład M. Woźnej-Stankiewicz o metodach badań recepcji muzyki. Szczególnie udany był nasz udział w festiwalu „Nowe wykonawstwo” w Równem, gdzie 11 listopada Orkiestra Kameralna Filharmonii w Równem pod dyr. Petra Towsuhi dała pełny program kompozytorów polskich (Górecki, Moszumańska-Nazar, Sydor, Korzeniowska, Łuciuk), nazajutrz powtórzony w programie „Dnia Polskiego” w Akademii Ostrogskiej w Ostrogu.

W październiku 2004 roku powróciliśmy do Kijowa, ale na inny, znaczniejszy festiwal „Musik Kiev Fest 2004”, gdzie 1 października, dzięki naszej obecności, miał miejsce „Dzień Polski”. W Muzeum Mykoły Łysenki odbyła się prezentacja odkrytych przez polskich wykonawców w archiwach kijowskich utworów Konstantego Kazimierza Regameya, w filharmonii – *Koncert Jubileuszowy* Krystyny Moszumańskiej-Nazar (A. Pikul, J. Pilch z programu 16 MDMKK). W drodze powrotnej miał miejsce wykład i spotkanie K. Moszumańskiej-Nazar w rodzimym lwowskim konserwatorium, a dzisiaj Akademii Muzycznej im. M. Łysenki. W październiku na sesji w ramach festiwalu „Bratislavské Hudobné Slávnosti” J. Stankiewicz wygłosił referat „10 lat muzyki ukraińskiej na festiwalu kompozytorów krakowskich (1995-2004)”.

W ostatnim okresie nawiązana została ponownie współpraca z czeskim środowiskiem kompozytorów oraz stowarzyszeniem artystycznym Umelecka Beseda.

Przy współpracy z tym znanym i historycznym stowarzyszeniem w dniu 19 października, w Ambasadzie RP w Pradze odbył się koncert kompozytorski Marka Stachowskiego (przygotowany pod opieką kompozytora). 8 listopada w Instytucie Polskim w Paryżu odbył się uroczysty „Hommage à Krystyna Moszumańska-Nazar”, jubileuszowy koncert kompozytorski z wręczeniem Medalu Republiki Francuskiej, gdzie laudację wygłosił J. Stankiewicz. Ten znaczący dla nas rok 2004 zamknęliśmy koncertem organowym współczesnej muzyki polskiej w Kościele św. Kazimierza w Wilnie.

Zaznaczyć należy, że część koncertów odbyła się w miejscach historycznych: w domach artystów i kompozytorów, tworząc ważny cykl koncertów i spotkań zatytułowanych „Genius loci” (Zakopane – „Atma” Szymanowskiego, Kijów – dom rodzinny Regameyów, Drohobycz – gimnazjum w którym uczył Bruno Schulz, Grodkowice - Dwór Żeleńskich, Kraków – Dom Mehofferów, Kalište w Czechach – dom urodzenia Gustava Mahlera, Lwów – Dom-Muzeum Salomei Kruszelnickej, i in. (pełny spis opublikowany jest w książce programowej 16 MDMKK 2004, s. 120-121).

W roku 2005 J. Stankiewicz jako pierwszy przedstawiciel polskiego świata muzycznego odwiedził historyczny Dom-Muzeum Igora Strawińskiego w Uściługu na Wołyniu, dokładnie na granicy z Polską (po drugiej stronie Bugu). W wybudowanym w majątku rodziny żony według własnej koncepcji domu Strawiński spędzał lato na twórczej pracy. Tu właśnie, nad Bugiem, na terenie II Rzeczypospolitej, a nie na Zachodzie, powstało *Święto wiosny* i znaczące utwory z lat 1906-1914: *I Symfonia*, *Pieśni japońskie*, opera *Słowik* i kilkanaście innych. Nawiązując do tych tradycji, udało się, we współpracy z Filharmonią Wołyńską i Konsulatem Generalnym RP w Łucku, powołać „Międzynarodowy Festiwal Pogranicza Muzyki Współczesnej im. I. Strawińskiego”. W programie pierwszego festiwalu w 2005 roku odbyło się dziewięć koncertów w Uściługu, Łucku, Równem i Ostrogu. Wystąpili muzycy z Budapesztu, Bratysławy, Lwowa, Kijowa, Krakowa, Równego i Zurychu. Żywo przyjęte było sceniczne wystawienie *Historii żołnierza*

w reżyserii J. Kurmana przez Teatr Młodego Widza z Kijowa i zespołu pod dyktando I. Andrijewskiego. Kolejny festiwal, w 2006 roku, odbył się pod hasłem „Strawiński i Ukraina”, wystąpili muzycy ukraińscy (Kwarter smyczkowy z Łucka, Duet fortepianowy Nimiłowicz-Mończko z Drohobycza, Orkiestra Symfoniczna z Chmielnickiego) i polscy (krakowskie Trio BLUette i organista Krzysztof Latała), a specjalną uwagę skupił koncert wrocławskiego kompozytora Ryszarda Klisowskiego, pochodzącego z Łucka.

W trakcie wyjazdów koncertowych za wschodnią granicę braliśmy często udział, uważając to za szczególną powinność, w uroczystościach patriotycznych. Przez pięć kolejnych lat odwiedzaliśmy rokrocznie, z całym gronem kompozytorów i muzyków przybyłych do Lwowa, Cmentarz Orląt Lwowskich. 11 Listopada 2001 roku, w obecności Konsula Generalnego RP, składaliśmy tam kwiaty. W Święto Niepodległości 2003 roku zapaliliśmy znicze na zapomnianym cmentarzu polskim w Równem. Odwiedzaliśmy grób Marszałka i jego Matki na Rossie w Wilnie. Uczestniczyliśmy także w 2000 roku w uroczystości odsłonięcia tablicy pamiątkowej na Domu Adama i Mieczysława Sołtyśów we Lwowie (organizator Akademicki Chór Organum). W 2001 roku, w ramach obchodów 250 rocznicy urodzin Dymitra Bortniańskiego, zaprosiliśmy grupę uczestników konferencji muzykologicznej poświęconej D. Bortniańskiemu ze Lwowa na Podkarpacie, do Bartnego (k/Gorlic), skąd wywodzi się ród Bortniańskich (z dawnej łemkowskiej wsi Bortno). W grekokatolickiej cerkwi z XVIII w., w której ikonostas pamięta czasy Bortniańskich, z wielką aprobatą gości z Ukrainy złożyliśmy wieniec z szarfą i napisem: „Wielkiemu kompozytorowi Łemków i Ukrainy od ZKP Kraków”.

Koncertom i naszej niecodziennej, pełnej pasji i entuzjazmu obecności za wschodnią granicą, towarzyszyły stale: spotkania, wykłady, prelekcje, np. na miejscowych uniwersytetach (Drohobycz, Równie, Ostróg), lekcje mistrzowskie (Moszumańska, Bujarski, Stachowski) w akademiach muzycznych (Mińsk, Kijów, Lwów, Bratysława), wykłady (M. Woźna - Kijów, J. Stankiewicz - Kiszyniów, Mińsk, Witebsk, Kijów, Lwów, Światogorsk, Odessa), uczestnictwo w programach radiowych (polska rozgłośnia we Lwowie, Radio Kijów) i telewizyjnych (Lwów, Kijów, Kiszyniów, Mińsk), wywiady dla miejscowej prasy (Lwowski „Postup”, miński i witebski dziennik), spotkania w Związku Kompozytorów (Lwów, Tarnopol, Kijów), wizyty w Centrach Informacji Muzycznej (Kijów, Bratysława, Praga), współpraca z Instytutami Polskimi (Mińsk, Kijów, Bratysława, Praga, Paryż), spotkania oficjalne w Konsulatach i Ambasadach RP (Mińsk, Lwów, Łuck, Kijów, Praga) oraz liczne zawsze poruszające spotkania z rodakami.

Jerzy Stankiewicz

Oddział Lubelski W kręgu „AKORDÓW”

Włodzimierz Dębski, Krzesimir Dębski, Mariusz Dubaj, Zdzisław Dubaj

Założony na jesieni 1989 roku Lubelski Oddział Związku Kompozytorów Polskich w latach 1995-2005 zorganizował szereg koncertów kompozytorskich swoich członków oraz zaproszonych gości. Istotnym impulsem dla wznowienia zapoczątkowanego w maju 1988 roku cyklu koncertów nowej muzyki lubelskiej pt. „AKORD” było osobiste zaangażowanie nowo powołanej wówczas dyrektor artystycznej Filharmonii Lubelskiej im. Henryka Wieniawskiego, Pani Agnieszki Kreiner. Duże znaczenie dla podtrzymania ciągłości cyklu miało życzliwe zrozumienie oraz finansowe wsparcie inicjatywy ze strony władz Wydziału Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie w osobie dyrektora Pana Józefa Krzyżanowskiego. Od roku 1997 współpraca nad organizacją kolejnych edycji „AKORDÓW” została podjęta przez nowo powołaną dyrektor naczelną i artystyczną Filharmonii Lubelskiej, Panią Teresę Księską-Falger.

W latach 1995-2005 odbyły się następujące koncerty zorganizowane w Filharmonii Lubelskiej z inicjatywy Lubelskiego Oddziału ZKP:

„AKORD III” (kameralny).

wtorek, 25 kwietnia 1995 roku

Program:

Henryk Czyżewski: *Kwintet Dęty* (1971);
3 *miniatury* na fortepian (1995)* ;
Mariusz Dubaj: *Ballada* na fortepian
(1990-1991)*; *A tre* na obój, fagot
i fortepian (1983-1984);
Mieczysław Mazurek: *Corale* na kwintet
dęty (1990)*;
Andrzej Nikodemowicz: 3 *hołysanki* na
skrzypce i fortepian (1991); *Concertino* na
tematy *Sonaty C-dur M. Clementiego* na
fortepian i 8 instrumentów dętych
(1967)

Wykonawcy:

Nurlan Alimbajew – vn, Jan Arnał – ob,
Jerzy Boń – pf, Mariusz Dubaj – pf,
Wiesław Kaproń – fg, Hipolit Dziaduszek
– cor, Krzysztof Korzyński – tb, Marcin
Mazurek – pf, Andrzej Nikodemowicz –
pf, Eugeniusz Saweczko – tr, Andrzej
Schab – cl, Tomasz Szczepański – pf,
Lech Szost – fl, Zdzisław Szymajda – tbn,
Stefan Münch – pprowadzenie

„AKORD IV” (symfoniczny).

piątek, 24 maja 1996 roku

Program:

Mieczysław Mazurek: *Kwartet basowy*
(1974-1996)*;
Mariusz Dubaj: *Canti movimenti* na
fortepian i orkiestrę smyczkową (1986);
Andrzej Nikodemowicz: *Szklana Góra* –
baśń pantomima dla narratora i zespołu
instrumentalnego do słów B. Ostrowskiej
(1969)*

Wykonawcy:

Orkiestra Filharmonii Lubelskiej,

Agnieszka Kreiner – dyrygent, Ignacy
Gogolewski – aktor, Natalia Tyszkiewicz
(Ukraina) – pf, Grzegorz Cholewiński
– vn, Marek Smorawiński – vc, Dariusz
Wackowski – ob, Renaldo Wójciwicz
– vla

„AKORD V” (symfoniczny).

piątek, 25 kwietnia 1997 roku

Program:

Henryk Czyżewski: *Musica Concertante*
per violoncello ed orchestra (1969)*;
Andrzej Nikodemowicz: 2 *Rubaty*
Omara Chajjama na głos i orkiestrę
(1976)*;
Włodzimierz Dębski: 8 *Tęskliwych Pieśn*
za Wołynem na głos i orkiestrę (1992);
Mieczysław Mazurek: *Concertino* na
perkusję, fortepian i zespół kameralny
(1991-1993)*;
Mariusz Dubaj: *I nadzieje światłość* –
koncert na fortepian i orkiestrę
(1989-1990)*

Wykonawcy:

Orkiestra Filharmonii Lubelskiej,
Piotr Wijatkowski – dyrygent, Elżbiera
Bagińska-Rydzak – msopr, Maria
Błaszczak-Szost – vc, Magdalena Strońska
– pf, Marcin Mazurek – pf,
Włodzimierz Sypniewski – batt

„AKORD VI” (chóralno-kameralny).

wtorek, 19 grudnia 2000 roku

Program:

Henryk Czyżewski: *Musica Nordica per*
coro misto (1975); *Azione per cinque*
strumenti (1971);
Włodzimierz Dębski: *Rondo kołędowe* na
chór;
Mariusz Dubaj: *Pogdrowienie Anielskie* na

chór (1998); 2 *Poematy* na sopran i fortepian do słów M. Marchwie-Widawskiej (2000)*; *Sonata* na fortepian (II wersja) (1983-1994)*; *Bogurodzica* Dziewica na chór (1998)*, oprac. pastorałki na chór *Oj, Maluśki, Maluśki*; Mieczysław Mazurek: *Kolęda* (1973)*, *Kolęda '96**, *Uchyl nam drzwi* na chór (1996)*; *Impresje* na organy (1973); Andrzej Nikodemowicz: *Capriccio* na skrzypce solo (1976), *Godzinki o niepokalanym poczęciu Najświętszej Marii Panny* na sopran, flet, obój i organy (II wersja) (2000)*; oprac. kolęd na chór: *Pójdźmy wszyscy do stajenki*, *Anioł pasterzom mówił*, *Zjawiło się nam coś nowego*, *Paśli pasterze woły*, *Ogłaszamy dziś nowinę*

Wykonawcy:
Akademicki Chór Politechniki Lubelskiej, Elżbieta Krzemińska – dyrygent; Chór *Musica Mundana*, Jacek Piech – dyrygent; Elżbieta Banas-Fota – ob., Teresa Księska-Falger – pf., Iwona Sawulska – sopr., Piotr Chilimoniuk – pf., Piotr Dąbrowski – fg., Maciej Lulek – vn., Roman Lulek – org., Andrzej Mazur – cl., Lech Szost – fl., Zbigniew Trochimiuk – cor

„AKORD VII” (kameralny),
niedziela, 15 grudnia 2002 roku

Program:
Mariusz Dubaj: 3 *Capriccio* na wiolonczelę solo (2000)*; 4 *Poematy* na fortepian (1989-1994)*; *Concertino* na trio stroikowe i fortepian (1997-2002)*; Mieczysław Mazurek: *SEMPLICE per cello* (2002)*; Andrzej Nikodemowicz: *Poemat* na skrzypce i fortepian (1955)*; *Improwizacja* na dwoje skrzypiec i fortepian (1965);

Kazimierz Górski: *Suita* na wiolonczelę i fortepian: *Intrada*, *Pastorale*, *Fughetta*, *Arietta*, *Scherzino* (1999-2000)

Wykonawcy:
Małgorzata Krzemińska-Sribniak – pf., Aleksandra Mazurek – vn., Iwonna Pyra (Niemcy) – vc., Irina Stukaszina-Gąsior – vn., Agnieszka Schulz-Brzyska – pf., Jan Arnal – ob., Ryszard Bednareczuk – vc., Mariusz Dubaj – pf., Lech Gąsior – vn., Marek Kamola – pf., Wiesław Kaproń – fg., Andrzej Mazur – cl., Teresa Księska-Falger – prowadzenie

„AKORD VIII” (kameralno-elektro-niczny), piątek, 28 listopada 2003 roku

Program:
Zbigniew Bargielski: *À la recherche du son perdu* per flute (1996); Mariusz Dubaj: *Hommage à Lutosławski per flauto* (1994); *Kompozycja jubileuszowa III* według obrazu L. Tarasewicza na organy elektroniczne (2000); Weronika Aleksandra Markiewicz (1962-2003): *Pieśń* do słów poetów polskich (J. Tuwim, B. Leśmian, K. Przerwa-Łętowski) na głos i fortepian (ok. 2000); Mieczysław Mazurek: *Minatura* na flet solo (1973-2003)*; *Improwizacje* na tasimę (1973-1974)*; Andrzej Nikodemowicz: *Ekspresje* (wybór) wersja na dwa fortepiany (1960); Jerzy Komowicz: *Kształty żywiołów* na fortepian i dźwięki naturalne (2000)

Wykonawcy:
Zuzanna i Jerzy Boń – pf., Marta Żak – pf., Włodzimierz Ignatenko (Ukraina) – ten., Lech Szost – fl.

„AKORD IX” (kameralny),
niedziela, 26 września 2004 roku

Program:

Krzysztof Dębski: *Organismi* na fortepian (2003);

Mariusz Dubaj: *Etudy* nr 5 i 10 na fortepian (2002/2003);

Mieczysław Mazurek: *A DUE* per pianoforti (2004)*;

Andrzej Nikodemowicz: *5 dialogów* na flet i fagot (1964);

Piotr Radko: *Bagatele* na skrzypce i fortepian (2000)

Wykonawcy:

Zuzanna i Jerzy Boń – pf. Aleksandra Mazurek – vn, Agnieszka Schulz-Brzyska – pf. Wiesław Kaproń – fg, Rafał A. Łuszczewski – pf. Lech Szost – fl

„AKORD X” (kameralno-elektroniczny), niedziela, 27 listopada 2005 roku

Program:

Zbigniew Bargielski: *Pląnący kryształ* na klawesyn i komputer (2002);

Tön Bruynel (Holandia): *Sonata Chatarra* na klawesyn i taśmę (1991);

Mariusz Dubaj: *Ostatnia bajeczka misia* na flet i trzy perkusje (1990-1991);

*Introdukcja** i *Wzrastanie* na klawesyn (2003/2005);

Mieczysław Mazurek: *Evokacje III* na flet i trzy perkusje (1986-2005)*;

Andrzej Nikodemowicz: *4 Pieśni* na sopran, trąbkę i organy do słów George'a Herberta (1992);

Wariacje na temat „Ave maris Stella” na organy (1991);

Ewa Trębacz: *Chordochromie* na klawesyn i taśmę (2003)

Wykonawcy:

Małgorzata Isphording (Holandia) – cmb,

Iwona Sawulska – sopr, Dariusz Lewandowski – tr, Lech Szost – fl,

Jarosław Wróblewski – org, Trio

Perkusyjne Filharmonii Lubelskiej w składzie: Dominik Augustowski,

Włodzimierz Sypniewski, Andrzej Zawisza

Ponadto z inicjatywy Lubelskiego Oddziału ZKP, we współpracy z lubelską fundacją „Galeria na Prowincji”, 14 kwietnia 1996 roku, w sali lubelskiego Trybunału Koronnego, zorganizowano recital fortepianowy Jerzego Bonia z cyklu „Arcydzieła muzyki kameralnej”. W programie znalazły się utwory Henryka Czyżewskiego: *3 Miniatury* (1995); Mariusza Dubaja: *Mini-Preludia*, (1988-1993), *Struktury* (1983-1993), *Ballada* (1990-1991); Andrzeja Nikodemowicza: *Sonorità* (1966), *Etiuda* (1963-1964), *4 Medytacje* (1986) oraz standardy jazzowe Georga Gershwinia i Duka Ellingtona. Lubelską prezentację poprzedził występ Pianisty w sali Polskiej Orkiestry Włoszczańskiej im. K. Namysłowskiego w Zamościu (11 kwietnia 1996 roku), zorganizowany dzięki pomocy Pani Alicji Saturskiej. Dnia 1 października 1996 roku Jerzy Boń wystąpił z utworami lubelskich kompozytorów (*4 Medytacje* A. Nikodemowicza, *Ballada* M. Dubaja i *3 Miniatury* H. Czyżewskiego) podczas międzynarodowego festiwalu VII „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej” w Katowicach.

Kompozytorzy lubelscy brali udział w koncercie muzyki kameralnej podczas II „Lubelskiego Forum Sztuki Współczesnej im. Witolda Lutosławskiego” (Filharmonia Lubelska, poniedziałek, 27 kwietnia 1998 roku). Wykonano utwory Henryka Czyżewskiego: *3 Pieśni* na mezzosopran i fortepian do słów M. Hillar

(1967), *Rozmyślania na fortepian* (1998)*; Mariusza Dubaja: *Homage à Lutosławski na flet solo* (1994), 2 *Poematy na fortepian* (1989-1994)*; Mieczysława Mazurka: *Sekstet na smyczki*; Andrzej Nikodemowicz: *Ekspresje na fortepian (wybór)* (1959-1960)*, *Trzy Pieśni Ludowe* (1988). Wykonawcami byli: Jerzy Boń – pf, Marcin Mazurek – pf, Marek Kamola – pf, Elżbieta Bagińska-Rydzak – msopr, Lech Szost – fl, Zespół Kameralny Filharmonii Lubelskiej w składzie: Irina Stukaszina-Gąsior – vn, Lech Gąsior – vn, Renaldo Wójtowicz – vla, Maria Błaszczak-Szost – vc, Marek Smorawiński – vc, Dariusz Waćkowski – cb.

Związek Kompozytorów Polskich był współorganizatorem kompozytorskich koncertów autorskich Andrzeja Nikodemowicza w Filharmonii Lubelskiej (Jubileusz 75-lecia, 2000) i Mariusza Dubaja w Kaplicy św. Mikołaja w Chełmie (1995) oraz Trybunale Koronnym w Lublinie (promocja wydanej przez PWM rekonstrukcji *Mazurka Dąbrowskiego* z refrenem opracowanym przez F. Chopina, 1999).

Koncerty były wspierane finansowo i organizacyjnie przez Ministerstwo Kultury RP, Zarząd Główny ZKP w Warszawie, Lubelski Oddział ZKP, Filharmonię Lubelską, Wydział Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie, Wydział Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego w Lublinie, UMCS w Lublinie (Ich Magnificencie Rektorzy, władze Instytutu Wychowania Artystycznego, a następnie Wydziału Artystycznego). Wśród sponsorów wymienić należy m.in.: Bank Depozytowo-Kredytowy w Lublinie, Wschodni Bank Cukrownictwa w Lublinie, Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji Warta.

Recenzje i anonse dotyczące koncertów publikowane były m.in. w „Ruchu Muzycznym” (Anna Ignatowicz, Magdalena Mańkowska, Joanna Biegalska, Ewa Zarzycka), „Naszym Dzienniku” (Elżbieta Skrzypek), kwartalniku „AKCENT” (Ewa Zarzycka), „Dzienniku Lubelskim” i „Dzienniku Wschodnim” (Janusz Świąder), „Kurierze Lubelskim” (Magdalena Mańkowska, Joanna Biegalska), „Gazecie Wyborczej” w Lublinie (Dorota Gonet, Iwona Karyszowska), „Wiadomościach Uniwersyteckich” wydawanych przez UMCS (Ewa Zarzycka, Agata Kusto), „Ziemi Krasnostawskiej” i „Tygodniku Chełmskim” (Artur Nowosad), „Echu Krasnegostawu” (Katarzyna Machejus, Roman Żelazny). Patronat medialny i obsługę koncertów zapewniło Radio Lublin. (cykl audycji monograficznych autorstwa Doroty Gonet, audycja monograficzna Bogumiły Nowickiej), sporadycznie zaś – Telewizja Polska. Oddział w Lublinie. Słowo o muzyce wygłosili: Stefan Münch („AKORD III”), Teresa Ksińska-Falger („AKORDY VII i X”), Mariusz Dubaj („AKORD IX”). Kierownictwo artystyczne i organizacyjne koncertów

Mieczysław Mazurek, Andrzej Nikodemowicz,
Henryk Czyżewski, Mariusz Dubaj

„AKORDÓW VI – X” sprawował Mariusz Dubaj. Indywidualne opracowanie plastyczne programów i afiszy każdego z koncertów zapewniła Dorothea Kurzątkowska-Hałas. Oprawa plastyczna towarzyszyła koncertom „AKORDU III” (wystawa prac wykładowców IWA UMCS) oraz „AKORDU X” (zdarzenia wizualne zrealizowane w foyer Filharmonii przez Jana Grykę).

Cykl koncertów „AKORD” doczekał się pierwszej monografii autorstwa Ewy Zarzyckiej pt. *AKORD: mu-*

zyczna inicjatywa kompozytorów lubelskich – historia i zarys problematyki, Studia Poddyplomowe „Wiedza o Kulturze”, Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji w Lublinie, Lublin 2004. W pracy tej autorka wnikliwie analizuje genezę, cele i założenia programowe oraz recepcję cyklu, szczególną uwagę skupiając na utworach charakterystycznych, wypromowanych podczas koncertów. Przyznam, że największą wartością, jaką udało się, mam nadzieję, uzyskać organizując kolejne edycje „AKORDÓW”, było stworzenie swego rodzaju forum nowej muzyki lubelskiej oraz „dążenie do harmonijnego współbrzmienia różnych osobowości, stylów i sposobów wypowiedzi artystycznej”². Podczas dotychczasowych dziesięciu edycji „AKORDU” wykonano blisko 80 utworów solowych, kameralnych, chóralskich, elektronicznych i symfonicznych (w tym wiele cyklicznych) trzynastu kompozytorów. Miało miejsce blisko 30 światowych prawykonania oraz szereg pierwszych wykonania w Lublinie. Co istotne, na koncertach wykonywane były utwory nie tylko kompozytorów działających w Lublinie, ale także związanych z Lubelszczyzną, lecz mieszkających często daleko poza jej granicami. Wystarczy wymienić choćby tak znaczące postacie, jak np. Zbigniew Bargielski (Austria), Krzesimir Dębski (Warszawa, Poznań), Jerzy Kornowicz (Warszawa), czy Piotr Radko (Niemcy). Do udziału w koncertach byli zapraszani także lubelscy twórcy nie będący Członkami Związku Kompozytorów Polskich. Dziesiąta edycja „AKORDU” stała się pretekstem do rozszerzenia formuły o utwory kompozytorów spoza Lublina (Ewa Trębacz), czy wręcz spoza Polski (Ton Bruyner, Holandia). Jestem przekonany, że taki właśnie kierunek rozwoju jest najwłaściwszy zarówno dla koniecznej do wypracowania nowej formuły koncertów, jak i dla interesujących się nowościami w muzyce melomanów.

Niezwyczajnie ważna była dla nas współpraca ze znakomitymi wykonawcami, mającymi istotny wpływ na kształt dźwiękowy prezentowanych kompozycji. Byli to najczęściej renomowani lubelscy soliści i kameraliści związani z filharmonią oraz szkołami i uczelniami artystycznymi. Dwukrotnie do współpracy zapraszani byli soliści laureaci międzynarodowych konkursów wykonawczych. Byli to: pianista Rafał A. Łuszczewski („AKORD IX”) oraz mieszkająca w Holandii klawesynistka Małgorzata Isphording („AKORD X”).

Jak stwierdził w rozmowie prywatnej ze mną dyrektor Filharmonii Lubelskiej, Profesor Adam Natanek, muzyka współczesna to „dama o nie najlepszej reputacji, której trzeba bronić”. Jest rzeczą oczywistą, że wszelkie nowości, choćby najlepsze, z zasady przyjmowane są przez publiczność z wielkimi oporami. Nie znaczy to, że należy zaniechać trudów organizacyjnych i staranności przygotowania kolejnych koncertów promujących lubelską muzykę współczesną. Jedynie w obszarze muzyki współczesnej możliwa jest szansa na zaistnienie nowych i cennych kompozycji poszerzających krąg dorobku twórczego polskiej kultury.

Mariusz Dubaj

* Gwiazdka przy tytule utworu oznacza prawykonanie.

* M. Dubaj, słowo wstępne w programie koncertu „AKORD X”, Filharmonia Lubelska, 27 listopada 2003, s. 2.

Oddział Łódzki

Ostatnie Walne Zebranie Łódzkiego Oddziału ZKP odbyło się 12 czerwca 2003 roku. W okresie sprawozdawczym należy odnotować najważniejsze przedsięwzięcia zrealizowane przez Zarząd oraz poszczególnych Członków Oddziału:

W minionym okresie zorganizowano sześć edycji Sesji „Musica Moderna” (od 43 do 48).

Podczas 43 Sesji (1-15 grudnia 2003 roku) odbyło się 9 koncertów, w tym koncert muzyki przeznaczonej dla najmłodszych wykonawców, który zorganizowano w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II st. w Łodzi. Pozostałe wykonania utworów solowych i kameralnych miały miejsce w Akademii Muzycznej. W koncertach sesji zaprezentowali się kol.,kol.: Jerzy Bauer, Andrzej Hundziak, Bronisław Kazimierz Przybylski, Sławomir Kaczorowski, Krzysztof Grzeszczak, Olga Hans, Sławomir Zamuszek. Kol. Ewa Kowalska-Zając przedstawiła wykład: „Ponowoczesny polski kwartet smyczkowy – jego kondycja i perspektywy”.

Szczególnym wydarzeniem sesji był koncert finałowy I Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego im. Grażyny Bacewicz, który zorganizowano we współpracy z Katedrą Kompozycji Akademii Muzycznej.

Podczas 44 Sesji (19 kwietnia – 9 maja 2004 roku) na 10 koncertach, które odbyły się w Akademii Muzycznej, zaprezentowano utwory solowe i kameralne. Ostatni koncert, z muzyką organową i chóralną, miał miejsce w Kościele OO. Jezuitów. Gośćmi zagranicznymi sesji byli: Cristo Barrios (klarnecista z Hiszpanii) oraz akordeoniści z Conservatorium Enschede (Holandia), przygotowani przez Egherta Spelde. Wykład poświęcony Andrzejowi Panufnikowi przedstawiła Beata Bolesławska-Lewandowska. Gościem Studia Komputerowego Muzyki Elektronicznej był kol. Michał Talma-Sutt. Na koncertach zaprezentowano ponad 60 kompozycji, w tym utwory kol., kol.: Jerzego Bauera, Krzysztofa Grzeszczaka, Sławomira Kaczorowskiego, Bronisława Kazimierza Przybylskiego, Michała Talma-Sutta.

Podczas 45 Sesji (6-11 grudnia 2004 roku) odbyło się 7 koncertów. Sesję rozpoczął koncert w OSM I i II st. w Łodzi, na którym zaprezentowano utwory solowe i kameralne łódzkich twórców, dedykowane uczniom szkół muzycznych I i II stopnia, którzy wystąpili w roli wykonawców. Rok Witolda Lutosławskiego uczczono wykonaniami utworów Kompozytora, które zaprezentowano na dwóch koncertach. Podczas 45 Sesji przedstawiono ponad 50 utworów, w tym kompozycje łódzkich twórców, kol., kol.: Jerzego Bauera, Krzysztofa Grzeszczaka, Olgi Hans, Andrzeja Hundziaka, Sławomira Kaczorowskiego, Bronisława Kazimierza Przybylskiego, Ewy Kowalskiej-Zając, Sławomira Zamuszkó. Kol. Marta Szoka przedstawiła wykład: „George Crumb – A Haunted Landscape”.

Podczas 46 Sesji (17-28 kwietnia 2005 roku) odbyło się 11 koncertów, w tym 9 – w Akademii Muzycznej. Koncert muzyki chóralnej został zorganizowany w Kościele OO. Jezuitów w Łodzi oraz powtórzony w Miejskim Ośrodku Kultury w Pabianicach. Dzięki współpracy z Międzyuczelnianą Katedrą Gitary Klasycznej zaprezentowano w Akademii m.in. utwory z literatury gitarowej, w tym kompozycje kol., kol.: Olgi Hans, Jerzego Bauera, Bronisława Kazimierza Przybylskiego. Małgorzata Janicka-Słysz (gość Sesji) przedstawiła wykład ilustrowany „Vytautas Bacevičiusa myśli i muzyka”. Anna Zielińska – młoda kompozytorka i skrzypaczka z Poznania – zaprezentowała swoją sztukę w ramach koncertu Studia Komputerowego Muzyki Elektronicznej. Kolejny gość – Alicja Gronau przedstawiła nagranie swojej opery. We wszystkich koncertach zaprezentowano ponad 80 kompozycji, w tym utwory kol., kol.: Jerzego Bauera, Krzysztofa Grzeszczaka, Bronisława Kazimierza Przybylskiego, Andrzeja Hundziaka, Olgi Hans, Sławomira Zamuszkó.

Jubileusz 90-lecia prof. Franciszka Wesolowskiego, styczeń 2004: Jubilat i Jerzy Bauer

Podczas 47 Sesji (3-9 grudnia 2005 roku) odbyło się 9 koncertów, w tym koncert muzyki napisanej dla najmłodszych wykonawców, który zorganizowano w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II st. w Łodzi. Pozostałe wykonania utworów solowych i kameralnych miały miejsce w łódzkiej Akademii Muzycznej. W koncertach Sesji swoją sztukę zaprezentowali m.in. kol., kol.: Andrzej Hundiak, Bronisław Kazimierz Przybylski, Sławomir Kaczorowski, Olga Hans, Krzysztof Grzeszczak, Sławomir Zamuszko. Wykłady, ilustrowane własną muzyką, przedstawili zagraniczni goście Sesji: Wiesław Rentowski (Dallas, USA) oraz Hans-Peter Dott (Mannheim, Niemcy). Nico Schuler (San Marcos, USA) przybliżył sylwetkę kompozytora niemiecko-amerykańskiego – Otto E. Laske.

Podczas 48 Sesji „Musica Moderna” (29 marca 2006 – 28 kwietnia 2006 roku) odbyło się 13 koncertów, większość z nich miała miejsce w Akademii Muzycznej. Sesję zainaugurował koncert kompozycji wokalnych i fortepianowych Zygmunta Krauze. Charles Stolte (saksofon) oraz Joachim Segger (fortepian) zaprezentowali współczesną muzykę kanadyjską. Uzupełnieniem tego ostatniego

koncertu był wykład ilustrowany kompozytora Piotra Grella-Możejko. Dzięki współpracy z Saską Akademią Sztuki w Dreźnie odbył się „Muzyczny dialog trzech kultur” – prezentacja utworów fortepianowych Osvaldasa Balakauskasa (Litwa), Zygmunta Krauze (Polska) oraz Paula-Heinza Dittricha (Niemcy), połączony z dyskusją trzech kompozytorów. Istotnym punktem programu były przed-

Jubileusz 90-lecia prof. Franciszka Wesółskiego:
Sławomir Kaczorowski, Marta Szoka, Jerzy Bauer

Jubileusz 70-lecia prof. Jerzego Bauera, kwiecień 2006:
Jubilat i Daniel Golianek

sięwzięcia artystyczno-naukowe, związane z jubileuszem 70-lecia urodzin kol. Jerzego Bauera, m.in.: symposium „Sztuki nie sposób tworzyć ex nihilo – wokół Prof. Jerzego Bauera” (z udziałem m.in.: Ryszarda Daniela Golianka, Ewy Kowalskiej-Zając, Małgorzaty Gąsiorowskiej, Jolanty Bauman-Szulakowskiej); koncert monograficzny „Jerzy Bauer 70.”, w którym wystąpili: Andrzej Tatarski (fortepian) oraz Andrzej Bauer (wiolonczela). Bogaty program Sesji uzupełniły prezentacje współczesnej muzyki choralnej i organowej, w tym kompozycji kol. Jerzego Bauera, oraz koncert Studia Komputerowego Muzyki Elektronicznej AM. Szczególnym wydarzeniem Sesji był koncert finałowy II Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego im. Grażyny Bacewicz, który zorganizowano we współpracy z Katedrą Kompozycji Akademii Muzycznej.

Wiosną 2004 roku udało się pozyskać stypendia z puli ZG ZKP, które otrzymali kol.,kol.: Olga Hans, Sławomir Zamuszek i Krzysztof Grzeszczak. Zostały one przyznane na napisanie kompozycji choralnych.

22 września 2004 roku w Warszawie odbył się koncert Łódzkiego Oddziału ZKP, jako impreza towarzyszą-

Jubileusz prof. Jerzego Bauera: na pierwszym planie Małgorzata Gąsiorowska, Bronisław K. Przybylski, na drugim planie Zygmunt Krauze, Daniel Goliańek

ca 47 Festiwalowi Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”. W programie znalazły się utwory kol., kol.: Olgi Hans, Krzysztofa Grzeszczaka, Sławomira Zamusko, Sławomira Kaczorowskiego, Jerzego Bauera, Andrzeja Hundziaka, Bronisława Kazimierza Przybylskiego.

Festiwal Do-Re-Mi

W czerwcu 2005 roku Łódzki Dom Kultury przekazał wszystkie materiały, jakie pozostały po organizowanych wcześniej kolejnych edycjach Festiwalu. Wydane podczas minionych lat materiały nutowe zostały przekazane zainteresowanym kompozytorom oraz szkołom muzycznym (w Łodzi i w regionie łódzkim). Pozostałe materiały są sukcesywnie porządkowane. Dystrybucją kierował kol. Sławomir Kaczorowski. Należy podkreślić, że czasochłonnego i żmudnego porządkowania materiałów podjęli się kol.,kol.: Olga Hans i Krzysztof Grzeszczak.

Koledzy Bronisław Kazimierz Przybylski oraz Jacek Szerszenowicz reprezentowali nasz Oddział podczas zebrań plenarnych w Zarządzie Głównym ZKP w Warszawie. Warto również odnotować starania kol. Jacka Szerszenowicza, związane z rozliczaniem honorariów wykonawców oraz ryczałów autorskich za prezenta-

goście z Edmonton (Kanada) po koncercie, kwiecień 2006:
(od lewej) pianista Joachim Segger, kompozytor
Piotr Grella-Możejko, saksofonista Charles Stolte

cję utworów chronionych. Kol. Sławomir Zamuszek sprawował opiekę nad realizacją i drukiem programów Sesji „Musica Moderna”. Kol. Olga Hans zorganizowała opisane wyżej koncerty dla najmłodszych wykonawców, które należą już do tradycyjnych działań Oddziału Łódzkiego. Kol. Sławomir Kaczorowski, jako przedstawiciel Oddziału brał udział w pracach jury VII i VIII Festiwalu Chóralnego „Cantio Lodziensis”. Opisana wyżej prezentacja utworów chóralnych i organowych w łódzkich kościołach odbyła się dzięki staraniom kol. Krzysztofa Grzeszczaka.

Sprawozdanie nie uwzględnia tych dokonań artystycznych i naukowych Członków Związku, które są związane z ich indywidualną działalnością.

W okresie sprawozdawczym Zarząd Oddziału Łódzkiego pracował w następującym składzie:

Kol. Bronisław Kazimierz Przybylski – Prezes

Kol. Sławomir Kaczorowski – Sekretarz

Kol. Jacek Szerszenowicz – Skarbnik

Łódzki Oddział Związku Kompozytorów Polskich aktualnie liczy 13 Członków, w tym 9 kompozytorów i 4 muzykologów.

Sporządził:
Sławomir Kaczorowski

Miałem sen...

Widzę w tym śnie jakiegoś zatroskanego businessmana (prawdziwego, nie jakiegoś groszoroza czy dorobkiewicza). Po zmarszczkach na jego czole wnioskuję (twarzy nie mogę sobie w pełni odtworzyć, choć chyba kogoś mi przypomina), że jest to poważny problem i sam musi podjąć jakąś decyzję. I dzieje się coś takiego, co tylko we śnie może się zdarzyć: słyszę jego myśli: „Zbliżają się urodziny mojej kochanej żoneczki. Czym mógłbym ją tym razem obdarować? Nowy zegarek (ile można nosić zegarków)? Czy to ją ucieszy? Trochę banalne, a poza tym zdarzyło się już parę razy. Nowy pierścionek? Radość sprawdzona (choć wydaje mi się, że krótka). Ilu karatowy brylant tym razem?... A gdyby tak tym razem coś zupełnie innego. Niezwykłego. Tak, żeby moi goście też byli zaskoczeni moim pomysłem. Chyba mam! Wpiszę ją do historii. Nie kostką brukową z nazwiskiem (nie zniósłbym, żeby ktoś po niej deptał!). Wiem, że lubi muzykę. Chodźmy do opery i na koncerty bez szczególnej okazji. Słuchamy różnych utworów. Obcych. Czasami komuś dedykowanych. Dlaczego nie mogłaby mieć czegoś specjalnego dla siebie. Tak. Zamówię dla niej kompozycję z dedykacją! Dla niej, napisaną na tę okazję. I dla niej pierwszy raz wykonaną. Na pierwszej stronie dedykacja. I tak już zostanie we wszystkich wydaniach! Utwór zamówię u kompozytora, którego utworów ostatnio słuchała z zainteresowaniem. Salonik mam przestronny, ale nie mam fortepianu. Niech będzie tym razem kwartet smyczkowy. Przyjdzie i tak około trzydziestu gości. Pomieścimy się łatwo. Gdybym kupił jej kiedyś fortepian, o który prosiła już parę razy, to mógłby to być na przykład cykl pieśni na głos z fortepianem. A może jeszcze zupełnie inny utwór. Następnym razem...”

I tu sen mi się urywa. Czy to jest tylko zwykłe senne marzenie? Jak się ma do tego rzeczywistość?

Zdarzało się już podobnie w przeszłości. Ile arcydzieł powstało na zwykłe „prywatne” zamówienie?

Bronisław Kazimierz Przybylski

Oddział Poznański

Wydarzenia

1995

20-26 kwietnia
XXXIII „Poznańska Wiosna Muzyczna”

1996

11-15 kwietnia
II „Dni Kompozytorów Poznańskich”

1997

3-7 kwietnia
XXXIV „Poznańska Wiosna Muzyczna”

1998

16-19 kwietnia
III „Dni Kompozytorów Poznańskich”

1999

8-11 kwietnia
XXXV „Poznańska Wiosna Muzyczna”

2000

3-7 kwietnia
XXXVI „Poznańska Wiosna Muzyczna”

Pierwsza płyta CD z archiwalnymi nagraniami utworów kompozytorów inicjatorów „Poznańskiej Wiosny Muzycznej”:
Tadeusz Szeligowski *Koncert na kłarnet i orkiestrę*
Jerzy Młodziejowski *Koncert na dwa oboje i orkiestrę*
Stefan Bolesław Poradowski *Koncert na harfę, flet i orkiestrę smyczkową*
Florian Dąbrowski *Kantata liryczna* oraz *Rytmy i barwy*

2001

12 grudnia
I „Kompozytorzy Poznańscy i Ich Goście”

2002

21-26 kwietnia
XXXVII „Poznańska Wiosna Muzyczna”

2003

Pierwsza monografia „Poznańskich Wiosen Muzycznych”:
Magdalena Dziadek *Moda na Wiosnę. Festiwal „Poznańska Wiosna Muzyczna” 1961-2002*
(Wydawnictwo „Rhythmos”)

2004

16-25 kwietnia
XXXVIII „Poznańska Wiosna Muzyczna”

2005

9-10 maja
II „Kompozytorzy Poznańscy i Ich Goście”

28 listopada, g. 19.00
Aula Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu
Koncert „Florian Dąbrowski in memoriam” (w ramach cyklu „Poniedziałki w Akademii”)

„Poznańska Wiosna Muzyczna” 2002:
Laura Sobolewska – pianistka, Florian Dąbrowski

Członkowie Oddziału Poznańskiego ZKP

Mirosław Bukowski, Andrzej Cwojdzinski, Janina Fyk, Ryszard D. Golianek, Danuta Gwizdalanka, Maciej Jabłoński, Danuta Jasińska, Marek Jasiński, Andrzej Koszewski, Zbigniew Kozub, Mieczysław Makowski, Władysław Malinowski, Krzysztof Meyer, Arleta Nawrocka-Wysocka, Rajmund Pietrzak, Zenon Schubert, Janusz Stalmierski, Andrzej Tuchowski, Magdalena Walter-Mazur, Ryszard Wieczorek, Franciszek Woźniak, Barbara Zakrzewska-Nikiporczyk, Lidia Zielińska

Skład Zarządu Oddziału Poznańskiego w latach 1995-2006

1995-1997

Zbigniew Kozub – Prezes

Barbara Zakrzewska-Nikiporczyk – Sekretarz

Mirosław Bukowski – Skarbnik

1997-1999

Zbigniew Kozub – Prezes

Jan Astriab – Sekretarz

Mirosław Bukowski – Skarbnik

1999-2001

Maciej Jabłoński – Prezes

Lidia Zielińska – Sekretarz

Jan Astriab – Skarbnik

Danuta Gwizdalanka, Krzysztof Meyer – Członkowie Zarządu

2001-2003

Maciej Jabłoński – Prezes

Władysław Malinowski – Sekretarz

Jan Astriab – Skarbnik

Danuta Gwizdalanka, Krzysztof Meyer – Członkowie Zarządu

2003-2005 i od 2005

Maciej Jabłoński – Prezes

Krzysztof Meyer – Sekretarz

Jan Astriab – Skarbnik (funkcję sprawował do śmierci w roku 2005)

Nie ulega wątpliwości, że rola Związku Kompozytorów Polskich po 1989 roku podlegała przeobrażeniom. Szacowna i niezwykle ważna dla modelowania polskiego życia muzycznego instytucja weszła, jak wiele innych, w nowy okres znaczonego społeczno-gospodarczymi przemianami w Polsce. Nie ominęły one kultury, dając nam wszystkim zresztą wiele do myślenia, zwłaszcza, jeśli chodzi o drogi finansowania projektów i instytucji kultury, jak i o kształt państwowego mecenatu. Wątpliwości i pytania dotyczyły i – nie ukrywam – dotyczą sposobów i kryteriów promocji rodzimej kultury muzycznej, wspomagania młodych artystów i podtrzymywania aktywności poszczególnych środowisk. Stawiamy sobie również pytania o przyszłość Związku, który winien, jak sądzę, mówić coraz donioślejszym głosem w tych i innych ważnych dla polskiej kultury sprawach.

Rola i znaczenie Związku Kompozytorów Polskich zmienia się tak, jak się zmienia otaczająca nas rzeczywistość. Z instytucji, której zadaniem była ochrona środowiska kompozytorów i muzykologów przed nieprawościami minionego sys-

temu, jednoczenie tego środowiska przy jednoczesnym wspomaganiu autonomicznych działań artystycznych członków i oddziałów, Związek stał się aktorem wolnorynkowych gier w sferze kultury. Konsekwencje tego stanu rzeczy są wielorakie, złożone i wymagające od Związku wizjonerskiego myślenia. Sytuacja, w jakiej przychodzi nam działać, nie mogła nie wpłynąć także na poczucie więzi pomiędzy ogniwami Związku – centrum a regionalnymi oddziałami. Przedefiniowanie statusu oddziałów, ich stopniowe usamodzielnianie się, staje się nieuchronne.

Minione dziesięciolecie (1995-2005) w Poznańskim Oddziale Związku wyznaczał tradycyjnie rytm kolejnych „Poznańskich Wiosen Muzycznych”, mozołu finansowego, coraz liczniejszych rozmów na temat kształtu i przyszłości naszego oddziału. Tym i wielu innym działaniom patronowały w tym czasie dwie prezesury: Zbigniewa Kozuba (do 1999) i niżej podpisanego (od 1999 roku).

Magdalena Dziadek w książce *Moda na Wiosnę*, poświęconej historii poznańskiego festiwalu od 1961 do 2002 roku, uporządkowała tę historię podług kryterium imiennego, były tedy „Wiosny” Szeligowskiego, Dąbrowskiego, Łuczaka, Czajkowskiego i Szantruczka, Rajskiego i Dworzeckiego, Zielińskiej, Kozuba,

„Poznańska Wiosna Muzyczna” 2002: Katarzyna Relewicz – sopran,
Dariusz Tabisz – dyrygent, Augustyn Bloch

„Poznańska Wiosna Muzyczna” 2000: Olga Pasiecznik – sopran,
Jose Maria Folencio – dyrygent, Orkiestra Filharmonii Poznańskiej

wreszcie – Jabłońskiego i Meyera. Taki porządek okazał się trafny, albowiem dobitnie wskazywał na autorów wizji programowej festiwalu, ojców i matki sukcesów i porażek.

Na część kadencji Zbigniewa Kozuba przypadały trzy edycje „Wiosen” (1995, 1997, 1999) oraz dwie edycje zapoczątkowanego przezeń cyklu „Dni Kompozytorów Poznańskich” (1996, 1998). Mimo rosnących wyzwań i trudności, przed jakimi stawał poznański Oddział i pułapek, jakie zastawiała nań rynkowa rzeczywistość, „Wiosny” broniły się konsekwentnie, szukając nowych form promocji współczesnej muzyki. Andrzej Niziołek tak pisał w „Gazecie Wyborczej”: „współczesnym kompozytorom mało już dźwięków, szukają kształtów. (...) Pierwszy dzień „Poznańskiej Wiosny Muzycznej” był dzięki paru instalacjom muzycznym świeży, żywy” (GW 1999 nr 95). Rzeczywiste i głębokie zainteresowanie Zbigniewa Kozuba dla form i działań interdyscyplinarnych, angażujących różnorodne media, było niewątpliwie ważnym i przykuwającym uwagę krokiem w stronę

atrakcyjności „Wiosen”; korowody, happeningi, instalacje... Kozub silnie akcentował jednocześnie potrzebę restytuowania „tradycji piękna”, podkreślając przy tym, jak bardzo muzyka awangardowa „zohydziła ludziom muzykę”. W wywiadzie udzielonym Andrzejowi Noziółkowi (GW 1996 nr 83) kompozytor tak mówił: „mamy jednak nawyki słuchowe z minionych epok i język współczesnej muzyki jest dla nas bardzo męczący. A po drugie, rzeczywiście są utwory – szczególnie kompozycje postserialne lat 50-tych i 60-tych (...), które u słuchaczy (...) wywołują, niestety, agresję. Myślę, że nie wolno organizować festiwali i umieszczać w ich programie wyłącznie utworów, które męczą. Najlepiej, gdy klasykę XX wieku przeplata się z utworami najnowszymi”.

Takie myślenie o festiwalu „Poznańska Wiosna Muzyczna” bliskie było, jak się zdaje, oczekiwaniom pewnego grona odbiorców, co może się wydawać tym ważniejsze, że Poznań jest ośrodkiem tradycyjnym, wręcz zachowawczym. Żadna z prób łączenia repertuaru obejmującego klasykę muzyki XX wieku i tego, co w polskiej i europejskiej muzyce nowe, nie przyniosła jednak rezultatów zadowalających wszystkich. Utyskują na ten stan rzeczy media, które jednak z rzadka przyczyniają się do rzetelnej i konsekwentnej promocji zarówno festiwalu, jak i szeroko rozumianego środowiska kompozytorskiego Poznania.

Przejmując prezesurę poznańskiego Oddziału Związku po moim znakomitym poprzedniku, Zbigniewie Kozubie, postanowiłem pewne elementy, o których mówił Kozub utrzymać (prezentacje dzieł rodzimych twórców), inne wyostrzyć, niektóre zmienić. Piętno na tych zmianach wywiera bardzo ścisła i twórcza współpraca z Krzysztofem Meyerem. Od 1999 roku, w którym zapoczątkowaliśmy naszą współpracę, wydarzyły się trzy edycje „Wiosen” (2000, 2002, 2004) oraz zainicjowany został nowy cykl „Kompozytorzy Poznańscy i Ich Goście” (2001, 2005). W 1999 roku nowa propozycja dla „Poznańskich Wiosen Muzycznych” została przedstawiona władzom Poznania i Wielkopolski, instytucjom artystycznym, krytykom i przyjęta została jako godna uwagi. Zasadniczy cel, jaki sobie postawiliśmy to – z jednej strony – konsekwentna prezentacja nowej lub dotąd nie wykonywanej twórczości poznańskich kompozytorów, jak również zaproszenia kierowane do kompozytorów z Polski i – w miarę coraz to skromniejszych możliwości finansowych – z zagranicy (USA, Niemcy, Holandia, Szwajcaria). Takie działania wyrastają z przekonania, że to, co dzieje się w poznańskim środowisku muzycznym musi być konfrontowane z osiągnięciami innych. Sporo tu miejsca dla młodej muzyki, co tym bardziej raduje, że koncerty kompozytorów amerykańskich czy związanych z niemieckimi ośrodkami (Kolonia, Weimar), przyniosły spory rezonans i zainteresowanie rówieśniczej z reguły publiczności. Z drugiej strony, usilnie prezentujemy dzieła żelaznej klasyki XX wieku, często wpadając

w zakłopotanie, że nie znalazły one dotychczas miejsca w repertuarze poznańskiej Filharmonii czy w programach minionych festiwali (*Koncert skrzypcowy* Albana Berga, *Requiem* Igora Strawińskiego, czy *Marientleben* Paula Hindemitha). Każdy festiwal opatrzony jest przy tym mottem tematycznym (2000 – „Muzyka i sacrum”; 2002 – „Muzyka i erotyka”; 2004 – „Pokolenie X”), towarzyszy im każdorazowo spotkanie muzykologów, krytyków muzyki a także przedstawicieli wielu innych dyscyplin. Pragniemy, aby muzyce towarzyszyła wielobarwna refleksja, rozszerzamy problematykę i wachlarz punktów widzenia. Jest to dla nas o tyle ważne, że stanowi dopełnienie cennej tradycji „Wiosen” (zwłaszcza myślę tu o „Wielkich triadach”, które zainicjowała dyskusja na temat *Śmierci w Wenecji* Manna – Viscontiego – Brittena, z udziałem Michała Bristigera, Marka Hendrykowskiego i Pawła Kłoczowskiego).

Lidia Zielińska skrytykowała nowy kształt „Wiosen”: „nie jest ani lokalna, ani międzynarodowa, ani nawet poznańska” (Dziadek, s. 204). Ten pogląd jest dla mnie bardzo symptomatyczny. Nie wszyscy gotowi są bowiem zrozumieć i zaakceptować zmiany, i odmienny, choć klarowny sposób myślenia. „Wiosny” mają przed sobą zadania, które nie są ani lokalne, ani międzynarodowe, ani poznańskie. Z jednej strony, wiążą się one ściśle prężnością, pomysłowością, aktywnością, słowem – obecnością rodzimego środowiska kompozytorskiego, jego oryginalnym wkładem w tradycję, z której wyrasta „Poznańska Wiosna”. Bez odpowiedzi na pytanie, jaka ma być rola tego środowiska, zarówno w łonie całego Związku, jak i w „lokalnym” wymiarze, trudno będzie budować festiwal jako dobro wspólne. Z drugiej strony, sprawą pierwszorzędnej wagi jest – jak pisał Władysław Malinowski – „nadrobienie zaległości w dziedzinie orientacji w owej «całości» [jaką stanowi współczesna muzyka europejska]”. („Opcje” 2000 nr 4)

Nie ulega dla mnie wątpliwości, że przyszłość „Poznańskich Wiosen Muzycznych” powinna być troską zarówno całego Związku, jak i władz Miasta Poznania i Wielkopolski. Wszyscy dostrzegamy, że od początku lat 90-tych trwa proces odchudzania festiwalu, pomniejszania jego budżetu, który jest raz lepszy a raz gorszy, nie pozwalając jednak festiwalowi rozwinąć skrzydeł w stopniu, na jaki stać poznańskie środowisko muzyczne. Ten stan rzeczy utrzymuje się do dziś i to niezależnie od propozycji programowych, otwarcia na rozmaite środowiska artystyczne, licznych prób podejmowania dyskusji na temat festiwalu. Może Związek, w swoim roku jubileuszowym, zechce dalszemu ciągowi tej dyskusji patronować?

Maciej Jabłoński

Oddział Warszawski

„Warszawskie Spotkania Muzyczne” 2005: Lwowska Orkiestra Smyczkowa „Leopolis” pod dyr. Romana Rewakowicza

Skład Zarządu Oddziału Warszawskiego w latach 1995-2006

1995-1997

Władysław Słowiński – Prezes
Zbigniew Penhersi – Wiceprezes
Jerzy Tyszkowski – Sekretarz
Edward Sielicki – Skarbnik
Sławomir Czarnecki – Członek Zarządu

1997-1999

Władysław Słowiński – Prezes
Edward Sielicki – Wiceprezes
Jerzy Tyszkowski – Sekretarz
Sławomir Czarnecki – Skarbnik
Andrzej Dutkiewicz – Członek Zarządu

1999-2001

Władysław Słowiński – Prezes
Zbigniew Bagiński – Wiceprezes
Marcin Błazewicz – Sekretarz
Edward Sielicki – Skarbnik
Andrzej Dutkiewicz – Członek Zarządu

2001-2003

Zbigniew Bagiński – Prezes
Władysław Słowiński – Wiceprezes
Maciej Żółtowski – Sekretarz
Benedykt Konowski – Skarbnik
Marcin Błazewicz – Członek Zarządu

2003-2005

Zbigniew Bagiński – Prezes
Władysław Słowiński – Wiceprezes
Paweł Gancarczyk – Sekretarz
Zbigniew Penhersi – Skarbnik
Maciej Zieliński – Członek Zarządu

od 2005

Zbigniew Bagiński – Prezes
Władysław Słowiński – Wiceprezes
Paweł Gancarczyk – Sekretarz
Sławomir Czarnecki – Skarbnik
Maciej Zieliński – Członek Zarządu

„Warszawskie Spotkania Muzyczne”**VIII**

5-15 maja 1994 roku

XIII

8- 16 maja 1999 roku

XVIII

9-19 maja 2004 roku

IX

6-14 maja 1995 roku

XIV

7-14 maja 2000 roku

XIX

7-14 maja 2005 roku

X

5-12 maja 1996 roku

XV

6- 13 maja 2001 roku

XX

6-14 maja 2006 roku

XI

10-18 maja 1997 roku

XVI

8-14 maja 2002 roku

XII

9-16 maja 1998 roku

XVII

5-11 maja 2003 roku

Koncerty z cyklu „Muzyczne Pory Roku”**Jesień 2004**

21 września 2004 roku

Zima 2005

19 grudnia 2005 roku

Zima 2005

7 marca 2005 roku

Wiosna 2006

29 maja 2006 roku

„Warszawskie Spotkania Muzyczne” 2005: próba koncertu
w Bibliotece Narodowej, Orkiestra Muzyki Nowej
pod dyr. Aleksandra Lasonia

„Warszawskie Spotkania Muzyczne” 2005: Polski Chór Kameralny „Schola Cantorum Gedanensis” pod dyr. Jana Łukaszewskiego

W ciągu dziesięciu ostatnich lat wszelkie drogi w stołecznym Oddziale prowadziły do „Warszawskich Spotkań Muzycznych”. Gromadziliśmy się wokół festiwalu, sprzecaliśmy się i kłóciliśmy o festiwal, spotykaliśmy się na festiwalu, chwaliliśmy festiwal, złożyliśmy na festiwal. Przez te lata bowiem, „Warszawskie Spotkania Muzyczne” były jedynym forum prezentacji dorobku środowiska warszawskiego. A jeśli nie jedynym, to na pewno najważniejszym.

W tym czasie festiwal prowadzony pewną i doświadczoną ręką Władysława Słowińskiego rozrastał się, okrzepł, nabrał międzynarodowego (w wymiarze wykonawczym) charakteru. Rozszerzyło się znacznie pojęcie „muzyka dawna”, a mariaż muzyki nowej i dawnej trwa, choć, być może, miodowe lata mamy za sobą. Tegoroczny jubileusz (XX edycja) na pewno jest doskonałą okazją do podsumowań, omówień a zapewne i fanfar – zadanie to zostawiam obserwatorom bardziej postronnym, badaczom, obiektywnym i chłodnym analizatorom.

Chciałbym jednak przypomnieć tych wszystkich współpracowników, doradców artystycznych dyrektora Słowińskiego, którym zawdzięczamy kształt ostat-

„Warszawskie Spotkania Muzyczne” 2005:

Krzysztof Słowiński – dyrygent, Józef Fraksztajn – baryton,
Anna Radziejewska – sopran, Polska Orkiestra Radiowa

nich dziesięciu edycji. W Radzie Programowej WSM w latach 1995-2002 pracowali, zgodnie z obowiązującą wtedy zasadą, członkowie kolejnych Zarządów Oddziału: Sławomir Czarnecki, Zbigniew Penhersi, Edward Sielicki, Jerzy Tyszkowski, Andrzej Dutkiewicz, Zbigniew Bagiński i Marcin Błazewicz. Od 2002 roku Rada Programowa nie jest tożsama ze składem Zarządu. Kandydatów do niej przedstawia do zatwierdzenia (lub odrzucenia) Dyrektor festiwalu. Takie rozwiązanie wzmacnia pozycję Dyrektora, uwalnia Zarządy od nie zawsze pożądanego (bezpośredniego) uczestnictwa w kształtowaniu artystycznego profilu. Od tego czasu Rada Programowa działa w składzie: Michał Bristiger, Edward Sielicki, Adam Sławiński i oczywiście Władysław Słowiński jako jej przewodniczący. Od 2006 roku członkiem Rady jest też Małgorzata Gąsiorowska. Jestem przekonany, że to rozwiązanie dobrze służy festiwalowi, który na stałe wrósł w muzyczny pejzaż miasta, zyskał wdzięczną publiczność, zainteresowanie wybitnych artystów, w miarę (choć do ideału daleko!) szczodrych sponsorów i akceptację władz miejskich.

Działanie w Zarządzie Oddziału Warszawskiego ma swoją szczególną specyfikę. Warszawskie są nie tylko „Spotkania”, warszawska jest także „Jesień”, w Warszawie ma swą siedzibę i działa nasz Zarząd Główny. Natomiast filharmonia jest Narodowa, opera także, publiczne radio – ogólnopolskie (choć jest też i lokalne, o czym słówko później), nie wspomnę już o Ministerstwie Kultury czy innych organach naczelnej i miejskiej władzy. W naturalny sposób partnerem dla tych władz jest Zarząd Główny, a wrykanie w aksamitne tryby tej współpracy partykularnego, oddziałowego palca nie jest rzeczą łatwą. W takiej sytuacji wydaje się, że jedynym możliwym rozwiązaniem jest ścisła, wbrew niegdysiejszej tradycji warszawskiej, współpraca z ZG. W ramach (jak to się obrazowo mówi) owej współpracy zdarzało nam się podrzucać Kolegom z Prezydium różne pomysły do (wspólnej) realizacji. Tak było z projektem funduszu wykonań polskiej muzyki współczesnej (podobno dojrzewa w Ministerstwie), który wspierałby filharmonie podejmujące trud wykonań współczesnych utworów. Projekt ten wychodził na przeciw argumentom szefów orkiestr, których nęka konieczność płacenia 10% od biletów z koncertów z utworami „chronionymi”. Zwłaszcza, że można było czasem odnieść wrażenie, że dolegliwość tę odczuwają szczególnie dotkliwie, gdy przychodzi grać coś nowego i polskiego. Sugerowaliśmy też konieczność stałych nacisków na publiczne radio w sprawach obecności polskiej muzyki na antenie, szczególnie w okresie letniego (to był rok bodaj 2000) niżu – nagłego wycofania audycji poświęconych muzyce współczesnej (dziś sytuacja jest o wiele lepsza, co nie znaczy, że całkowicie zadawalająca).

Próbowaliśmy też działań samodzielnych. Rozmowy z szefami Filharmonii Narodowej i warszawskiego Radia dla Ciebie (to jest właśnie publiczne, przynajmniej z nazwy, radio lokalne) zakończyły się bez sukcesów. Próby pełniejszego ukazania dorobku naszego środowiska poprzez te instytucje spełzły na niczym. Obiecująco kształtuje się natomiast współpraca z Akademią Muzyczną. Jej owocem jest stawiający pierwsze kroki cykl koncertowy „Muzyczne Pory Roku”, poświęcony utworom warszawskich twórców. Pierwszy koncert z tego cyklu, Jesień 2004, miał charakter imprezy towarzyszącej „Warszawskiej Jesieni”. Choć natura eksperymentuje ostatnio z mniejszą ilością wyrazistych pór roku, mam nadzieję, że uda nam się zrealizować plan czterech koncertów w sezonie.

A to już jest zadanie, prócz zapewne wielu innych, dla przyszłych Zarządów, w których, nie wątpię, potrzeba nowych twarzy i nowych idei, również po to, by móc realizować cele, których urzeczywistnieniu poświęciliśmy ostatnie dziesięć lat.

Zbigniew Bagiński

Oddział Wrocławski

Grządki na lotnych piaskach

Kiedy w maju roku 1987 na wrocławskim cmentarzu św. Wawrzyńca chowaliśmy Ryszarda Bukowskiego, trudno było oprzeć się dziwnemu uczuciu. Upłynęło bowiem już ponad czterdzieści lat od największej w dziejach Europy wymiany ludności jednego miasta, na Dolnym Śląsku rodziło się trzecie powojenne pokolenie, a tymczasem my, wrocławscy kompozytorzy, w takiej uroczystości uczestniczyliśmy po raz pierwszy. Dotąd wszyscy czynni nad środkową Odrą twórcy muzyczni, przynajmniej tzw. poważni, byli żywi. Jak bohaterowie *Stu lat samotności*, nie mieliśmy swego miejsca nie tyle *na ziemi*, co *w ziemi*.

Wbrew pozorom, w bogatej historii miasta była to sytuacja raczej typowa. Wrocław przed- i powojenny znamionuje bowiem podobne muzyczne rozdwojenie jaźni. Z jednej strony było to miasto o bujnym życiu koncertowym. Lista muzyków, którzy tu występowali w XIX stuleciu, także polskich, jest imponująca, co dokumentuje świetna książka Marii Zduniak; cenione były miejscowe zespoły orkiestrowe i teatralne: był piękny teatr operowy (zachowany) i sala koncertowa (tylko częściowo zniszczona i bezmyślnie rozebrana po wojnie, podobnie jak muzeum). Trudno jednak wskazać znaczniejszych kompozytorów, którzy stąd wyrosli i tu pozostali. Nie było wyższej uczelni muzycznej z miejscowym chowem twórców. Był tylko – zresztą ceniony – instytut muzyki kościelnej. Była muzykologia, której prominentny przedstawiciel Otto Kinkeldey stał się pionierem muzykologii... amerykańskiej, ale na miejscu po wojnie zostały po niej tylko zbiory biblioteczne, rychło zabrane przez Zofię Lissę do Warszawy, i wyposażenie,

wkrótce rozproszone. Od końca lat 60-tych po czasy całkiem niedawne popularną wizytówką miasta były raczej festiwale ze sławnymi gośćmi (w tym powołany w 1962 roku Festiwal Polskiej Muzyki Współczesnej), aniżeli twórczość rodzima.

Wraz z powołaniem wyższej szkoły muzycznej pojawili się jednak kompozytorzy. Przyjeżdżali – zwykle na drugi etat – z Warszawy, Łodzi, Poznania, ale ani ze Lwowa (skąd przybyło wielu instrumentalistów i pedagogów), ani nawet z Krakowa,

„Musica Polonica Nova” 2004: Rafał Augustyn, Augustyn Bloch, Paweł Szymański

„Musica Polonica Nova” 2004: Mieczysław Gawroński

„Musica Polonica Nova” 2004: Dobromiła Jaskot

zasilającego nadodrzańskie miasto ludźmi teatru. Ryszard Bukowski, prawie rówieśny Lutosławskiemu, zdążył jeszcze zrobić przed wojną dyplom u Kazimierza Sikorskiego. Pozostali, poczynając od Radomira Reszke i Leszka Wiślockiego studiowali już tu – u Piotra Perkowskiego i Stefana B. Poradowskiego przede wszystkim. Potem ton nadawały konkurujące klasy Tadeusza Natansona i Ryszarda Bukowskiego. Pałeczkę przejęli ich uczniowie: Grażyna Pstrokońska-Nawratil, Ryszard Klisowski i Zbigniew Karnecki od Natansona, Janusz Wichrowski i Andrzej Tuchowski od Bukowskiego. Teraz zaczynają uczyć ich uczniowie: Marcin Bortnowski, Cezary Duchnowski, Krystian Kiełb, Robert Kurdybacha, a nawet ich uczniowie. Pokolenie dzisiejszych studentów jest więc – w zależności od generacji pedagoga – trzecim, czwartym lub nawet piątym. Korzenie wrastają coraz głębiej.

Bywaliśmy za granicą, przywożąc ważne doświadczenia. Grażyna Pstrokońska studiowała u Messiaena, a w skromniejszym wymiarze także u Bouleza i Xenakisa. Ryszard Klisowski spędził lata we Wiedniu, pracując przede wszystkim u Dietera Kaufmanna. Rafał Augustyn zetknął się z Ligetiem, Tonem de Leeuw i etnomuzykologami. Onże, tudzież Piotr Drożdżewski, w ramach swych drugich zawodów prowadzili badawczą i dydaktyczną działalność w USA. Andrzej Tuchowski uzupełniał studia w Anglii. Pokolenie lat 70-tych chętnie jeździło do Holandii, po

części dzięki akademickim kontaktom z konserwatorium w Enschede, ale i w ramach ogólniejszej skłonności młodych Polaków do poszukiwania szlifów nad polderami.

Oczywiście, Oddział (i kompozytorskie rzemiosło jako takie) nie ogranicza się do Akademii. Niektórzy z nas miejsca tam nie zagrzali: Piotr Drożdżewski jest profesorem chemii na Politechnice, niżej podpisany (który zresztą jako jedyny z rodzimych wrocławiaków w Oddziale zrobił dyplom gdzie indziej, w Katowicach, u Henryka Mikołaja Góreckiego) wykłada na uniwersyteckiej polonistyce, a Ewa Podgórska prowadzi trudny i frapujący żywot wolnego twórcy. Ryszard Osada po uzupełniających studiach w Warszawie powrócił do rodzinnej Legnicy, gdzie uczy w szkole muzycznej. Andrzej Tuchowski dzieli (czas między Akademię wrocławską i Uniwersytet Zielonogórski) i rządzi (jako dziekan wydziału artystycznego lubuskiej wszechnicy), natomiast Zbigniew Karnecki należy do ciał dydaktycznych Akademii oraz wrocławskiej filii krakowskiej PWST.

Najważniejszym dzieckiem Oddziału był i pozostaje Festiwal Polskiej Muzyki Współczesnej, pomysł przede wszystkim Tadeusza Natansona, Leszka Wiślockiego i Radomira Reszkego. Ale muzyka wrocławian brzmiała także na festiwalu „Wratiscavia Cantans” – szczególnie pełnospektaklowe pasje oraz cykle wokalne Ryszarda Bukowskiego, kolejne *Freski* Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil oraz seria utworów niżej podpisanego (w tym najdłuższy utwór Oddziału, 24-godzinna *SPHAE.RA*). Osobnym rozdziałem jest obecność wrocławian na „Warszawskiej Jesieni”, rozpoczęta *Ikarem* Grażyny Pstrokońskiej.

* * *

Wznowienie regularnej działalności koncertowej w 1996 roku rozpoczęliśmy od – nieco rozpaczliwie pomyślanego – koncertu „Zrób to sam”; z braku jakichkolwiek finansów postanowiliśmy sami wykonać własne kompozycje. Jak nie trudno się domyślić, dominował fortepian, ale były też skrzypce (w rękach Piotra Drożdżewskiego), akordeon (w objęciach luźno zaprzyjaźnionego z Oddziałem

„Musica Polonica Nova” 2006: Rafał Augustyn, Leszek Możdżer, Orkiestra AUKSO podczas koncertu finałowego

„Musica Polonica Nova” 2004: Grażyna Pstrokońska,
Jarosław Obremski – Wiceprezydent Wrocławia, NOSPR

samorodnego talentu Waldemara Wróblewskiego), a nawet tam-tam – energicznie i z wyczuciem obsługiwany przez specjalnie na tę okoliczność wytrenowaną Grażynę Pstrokońską-Nawratil. Koncert stał się pamiętnym wydarzeniem, a finanse (najpierw miejskie, potem także ministerialne i komercyjne) w końcu się pojawiły, pozwalając na urządzenie serii koncertów, nieco na wyrost zwanych „Sezonami”.

Idea samoobsługi nie zrodziła się wówczas, ani nie obumarła po finansowych zastrzykach: czynnymi wykonawcami są pianista Mirosław Gąsieniec, śpiewaczka Agata Zubel i komputerowiec, a przy tym pianista Cezary Duchnowski. Leszek Wiślocki obecnie koncertuje rzadziej, ale ma bogate doświadczenie pianisty – soli-

sty i kameralisty. Po skrzypce sięga od czasu do czasu Sławomir Kupczak, a Robert Kurdybacha jest jedynym w tym towarzystwie regularnie koncertującym dyrygentem. (Pełnoetatowym dyrygentem, a nawet dyrektorem Filharmonii Wrocławskiej, był przed laty Radomir Reszke.)

Nie znaczy to, że wszystko musimy robić sami: dyrygowali naszymi utworami Antoni Wit, Karol Stryja i Kazimierz Kord; Tadeusz Strugała, Wojciech Michniewski i po wielokroć Marek Pijarowski i Mieczysław Gawroński; Agnieszka Duczmal i Marek Moś; Renato Rivolta i Martyn Brabbins; grali Szabolcs Esztenyi i Leszek Możdżer; Borys Pergamenschczikow i Andrzej Bauer; trzej Piotrowie-jazzmeni: Baron, Dziubek i Wojtasik; śpiewały Stefania Woytowicz, Henryka Januszewska i Olga Pasiecznik, a także Schola Cantorum Gedanensis i Camerata Silesia, Chór Filharmonii Narodowej, krakowski Chór PR, RIAS Kammerchor i Hilliard Ensemble. No i oczywiście chóry wrocławskie: radiowy i Cantores Minores Wratysłavienses. Grały nas NOSPR i Sinfonia Varsovia, orkiestry kameralne Aukso, Amadeus i Wratysłavia i liczne filharmonie z Wrocławską i Śląską na czele; kwartety Wilanowski i Śląski, a także Berlin-Symphonie-Orchester, kopenhaski Nordlys Ensemble, holenderski de Ereprijs i wileńskie Ex tempore; dzieła sceniczne wy-

stawiał Teatr Wielki w Warszawie i Opera Wrocławska, a także – głównie za sprawą Zbigniewa Karneckiego – liczne sceny dramatyczne w całej Polsce i Teatr TV.

Tadeusz Natanson zdobył kilka nagród na ważnych konkursach – między innymi u księcia Rainiera w Monaco. Później po zagraniczne laury sięgną coraz młodszy: Ryszard Klisowski, Grażyna Pstrokońska, Andrzej Tuchowski, Ryszard Osada, Marcin Bortnowski, Cezary Duchnowski i Agata Zubel, także zdobywcy Paszportu „Polityki”. (Dwoje ostatnich „zaliczało” nagrody zarówno osobno, jak i razem – pod szyldem *Duo Elettrovoce* na prestiżowym konkursie Gaudeamus w Holandii). W roku 2006 Grażyna Pstrokońska została laureatką dorocznej nagrody

Ministra Kultury. Te nagrody, a także liczna obecność wrocławian na „Warszawskiej Jesieni” (na której pojawiały się regularnie dotąd tylko dwa nazwiska znad Odry) – wszystko to świadczy, że mozolnie uprawiana grządka doczekała się wysokiej i okazałej rośliny. Po raz pierwszy wsparcie medialne otrzymują nie tylko jednostki, lecz zwarta pokoleniowa formacja o wyrazistej estetyce. Po raz pierwszy twórcy wrocławscy, zwłaszcza młodszego i młodo-średniego pokolenia, są – już niemal automatycznie – wymieniani wśród najciekawszych postaci najnowszej muzyki polskiej.

* * *

Pogrzeb Ryszarda Bukowskiego rozpoczął niestety funeralną serię. Wkrótce zmarł nagle Tadeusz Natanson, a potem, po ciężkiej chorobie, Jadwiga Szajna-Lewandowska i Janina Skowrońska. W 2002 r. pożegnaliśmy Zygmunta Herembesztę – kompozytora niebagatelnej klasy, oryginała, surowego pedagoga, za życia niemal zapomnianego (po części na własne życzenie), ale dla licznych jego uczniów – postać, mówiąc modnie, kultową.

„Musica Polonica Nova”, 2004: Agnieszka Pstrokońska

„Musica Polonica Nova, 2004: Hanna Kulenty

Czas płynie, zatem na scenę wchodzi nie tylko młode pokolenie twórców, ale także... dzieci członków Oddziału, wśród których, co znamienne, przeważają wykonawcy: jazzowy pianista Stefan Gąsieniec, śpiewaczka Agnieszka Drożdżewska, a przede wszystkim trio rodziny Nawratilów (cokolwiek wirtualne, bo mocno rozproszone po Europie) w składzie: perkusja-altówka-wiolonczela.

Ostatnie dziesięć lat było dla Oddziału okresem szczególnym; wznowiliśmy regularne koncerty, zdobywając nowe i liczne audytorium; ponownie podjęliśmy się organizacji Festiwalu „Musica Polonica Nova”, który w roku 2005 (nieparzystym, międzyfestiwalowym) otrzymał zmiennika pod bliźniaczym mianem „Musica Electronica Nova”.

Programowaniem kolejnych „Sezonów” koncertowych zajmowali się kolejni prezesi: najpierw Leszek Wiśłocki, potem niżej podpisany, następnie Grażyna Pstrokońska-Nawratil, która w dalszym ciągu kieruje festiwalem, a w latach 2004-2005 Cezary Duchnowski. Maria Zduniak animowała cenne konferencje „Tradycje śląskiej kultury muzycznej”, a także stymuluje katalogowanie wrocławskiej twórczości w serii prac magisterskich. Sporej kolekcji wrocławskich partytur dopracowała się biblioteka Akademii pod okiem swej dyrektorki Marii Bąk. Anna Granat-Janki opublikowała syntetyczne opracowanie twórczości wrocławian do

2000 roku. Andrzej Tuchowski, formalnie kompozytor, bierze przede wszystkim bardzo czynny udział w ogólnopolskim życiu muzykologicznym; zaznaczył swą obecność pionierskimi na krajowym gruncie książkami o Brittenie, a następnie cennymi studiami chopinowskimi. Mirosław Gąsieniec wymyślił i prowadzi do dzisiaj festiwal „Porozumienie”, teraz zwany „Euro Silesia”, którego honorowym szefem i sztandarażą postacią jest dyrygent Kurt Masur.

Odszedł ze Związku – co nas smuci – Robert Kurdybacha, pozostając wszakże czynnym dyrygentem i kompozytorem, bardzo zasłużonym dla propagacji nowej twórczości, i nie zrywając osobistych i muzycznych więzi z „zetkapowskimi” kolegami. Przystają do nas natomiast

mieszkańcy terenów bynajmniej nie pobliskich. Rozpoczął, przechodząc z oddziału stołecznego, twórca o skomplikowanym rodowodzie – urodzony w Grodnie, wyuczony w Warszawie, doktoryzowany w Ameryce, wżeniony w „zielony” Górny Śląsk – Stanisław Krupowicz, który z bardzo dobrym skutkiem prowadzi od lat w Akademii studio elektroniczne i klasę kompozycji. Po nim z Berlina (więc ma trochę bliżej) złożył akces Michał Talma-Sutt, który właśnie obejmuje kierownictwo festiwalu elektronicznego w 2007 r., a następnie – świeżo wypromowana w Poznaniu Dobromiła Jaskot.

Tuż po wojnie Wrocław importował profesurę z Poznania; dziś prawem rekursu Grażyna Pstrokońska-Nawratil zasila grono tamtejszej Akademii. Wreszcie – co z Oddziałem nie wiąże się bezpośrednio, ale czego wagi nie sposób przecenić – wraca do Wrocławia muzykologia, którą na Uniwersytecie odtwarza (znów prawem rewanżu?) przybyły z Warszawy Maciej Gołąb, dawny uczeń Józefa M. Chomińskiego. Może więc roślina wyrwana i przesadzona także ma skłonność do powrotu na rodzimą glebę?...

Musica Electronica Nova 2005:
Marek Konstantynowicz – Cikada Quartet

SEKCJA MUZYKOLOGÓW ZWIĄZKU KOMPOZYTORÓW POLSKICH 1995-2006

Skład Zarządu Sekcji w latach 1995-2006

1995-1997

Tadeusz Kaczyński - Przewodniczący

Krzysztof Bilica - Wiceprzewodniczący

Barbara Przybyszewska-Jarmińska - Sekretarz

Teresa Chylińska, Joachim Gudel, Alicja Matracka-Kościelny,

Bohdan Pociąg - Członkowie Zarządu

1997-1999

Katarzyna Dadak-Kozicka - Przewodnicząca

ks. Karol Mrowiec, Danuta Szlagowska - Wiceprzewodniczący

Jacek Szerszenowicz - Sekretarz

Elżbieta Jasińska-Jędrasz - Członek Zarządu

1999-2001

Katarzyna Dadak-Kozicka – Przewodnicząca
 Maciej Jabłoński, Danuta Szlagowska – Wiceprzewodniczący
 Małgorzata Gąsiorowska – Sekretarz
 Zbigniew Chaniecki, Agnieszka Leszczyńska, Anna Nowak,
 Jacek Szerszenowicz – Członkowie Zarządu

2001-2003

Alicja Matracka-Kościelny – Przewodnicząca
 Danuta Szlagowska – Wiceprzewodnicząca
 Elżbieta Jasińska-Jędrasz – Sekretarz
 Bożena Elżbieta Wojnowska – Z-ca Sekretarza
 Krzysztof Bilica – Skarbnik
 Małgorzata Janicka-Słysz, Danuta Popinigis – Członkowie Zarządu

2003-2005

Katarzyna Dadak-Kozicka – Przewodnicząca
 Bożena Elżbieta Wojnowska – Wiceprzewodnicząca
 Magdalena Dziadek – Sekretarz
 Danuta Popinigis – Z-ca Sekretarza
 Małgorzata Janicka-Słysz – Skarbnik
 Ludwik Bielawski, Danuta Szlagowska – Członkowie Zarządu

od 2005

Katarzyna Dadak-Kozicka – Przewodnicząca
 Alina Zórawska-Witkowska – Wiceprzewodnicząca
 Bożena Elżbieta Wojnowska – Sekretarz
 Agnieszka Leszczyńska – Z-ca Sekretarza
 Magdalena Dziadek – Skarbnik
 Beata Bolesławska-Lewandowska,
 Małgorzata Janicka-Słysz – Członkowie Zarządu

Książki i czasopisma Sekcji Muzykologów ZKP dekady 1995-2005:

1997

Muzyka polska w okresie zaborów

(red. K. Bilica).

Warszawa / ZKP - IS PAN

1998

Interpretacja muzyki

(red. L. Bielawski, JK. Dadak-Kozicka)

Warszawa / ZKP - AMFC - IS PAN

1999

*Źródła muzyczne.**Krytyka, analiza, interpretacja*

(red. L. Bielawski, JK. Dadak-Kozicka).

Warszawa / ZKP - IS PAN

2000

*Muzykologia u progu III tysiąclecia.**Teoria i praktyka*

(red. L. Bielawski, JK. Dadak-Kozicka,

A. Leszczyńska).

Warszawa / ZKP - AMFC - IS PAN

2001

Muzykologia wobec przemian kultury i cywilizacji

(red. L. Bielawski, JK. Dadak-Kozicka,

A. Leszczyńska).

Warszawa / ZKP - AMFC - IS PAN

2002

Wokół kategorii narodowości, wielokulturowości i uniwersalizmu w muzyce polskiej

(red. A. Matracka-Kościelny).

Warszawa - Podkowa Leśna / ZKP

Stowarzyszenie Ogród Sztuk i Nauk

2003

*Europejski repertuar muzyczny**na ziemiach Polski*

(red. E. Wojnowska).

Warszawa / ZKP - BN

2004

*Polish Musical Culture within**the European Context*

(„Musicology Today”, red. nacz.

Z. Helman).

Warszawa / ZKP - IM UW

*Profesorom Zdzisławowi Jachimeckiemu**i Adolfowi Chybińskiemu - twórcom polskiej**muzykologii in memoriam*

(„Polski Rocznik Muzykologiczny” tom 3,

red. nacz. JK. Dadak-Kozicka).

Warszawa / ZKP

Polskość i europejskość w muzyce

(„Forum Muzykologiczne” nr 1).

Warszawa / ZKP

2005

*Poland in Europe. Imitation or Interaction**of Musical Models?*

(„Musicology Today”

red. nacz. Z. Helman).

Warszawa / ZKP - IM UW

*Polskość, europejskość, uniwersalizm**muzyki*

(„Polski Rocznik Muzykologiczny” tom 4,

red. nacz. JK. Dadak-Kozicka).

Warszawa / ZKP

*Witold Lutosławski - osoba i dzieło.**Gatunek muzyczny*

(„Forum Muzykologiczne” nr 2).

Warszawa / ZKP

Na progu III tysiąclecia

Uczestnicy XXXIV Ogólnopolskiej Konferencji Muzykologicznej ZKP,
AM w Gdańsku, 2005

Ostatnia dekada XX wieku była spełnieniem marzeń wielu pokoleń naszych przodków. Żyjemy w suwerennym kraju, w czasach wielkich przemian i szans, a także zagrożeń i wyzwań dotyczących – między innymi – tzw. wysokiej kultury i sztuki. Na naszą małą muzykologiczną skalę staramy się im sprostać, ciesząc się, że wynik zmagania zależy głównie od nas. Obchodziliśmy ostatnio w Związku Kompozytorów Polskich kilka rocznic; uroczysty charakter spotkań sprzyjał odświeżaniu pamięci, wydłużaniu perspektywy oraz rozumieniu wydarzeń, dzieł i ludzi. Tworzył też atmosferę obcowania z tym, co najważniejsze, a co zapodziewa się w codzienności. Sekcja Muzykologów ZKP włączyła do konferencji „Polskość i europejskość w muzyce” w 2003 roku panel poświęcony twórcom polskiej muzykologii: Zdzisławowi Jachimeckiemu i Adolfowi Chybińskiemu (reaktywując zarazem „Polski Rocznik Muzykologiczny” pół wieku po ich śmierci); a rok temu w Gdańsku wspominaliśmy postać i dorobek Józefa Chomińskiego - nestora muzykologii powojennej. Pożegnanie z arcyburzliwym wiekiem XX i wkraczanie w trzecie tysiąclecie okazało się dla Sekcji Muzykologów prawdziwie przełomowe. Choćby dlatego, że wymagała tego nowa sytuacja, w jakiej znalazła

się Polska odrodzona do nowego – nie tylko rynkowego – życia w jednoczącej się Europie; Jan Paweł II w liście do artystów nakreślił wspianą perspektywę dla naszych działań.

Dekadę 1995-2005 działań Sekcji Muzykologów ZKP rozpoczęła kadencja Zarządu kierowanego przez Tadeusza Kaczyńskiego, zmarłego tragicznie w Tatrach 10 września 1999 roku, twórcę Filharmonii im. Romualda Traugutta. Nasz Kolega był inicjatorem udanej XXV Ogólnopolskiej Konferencji Muzykologicznej „Muzyka polska w okresie zaborów”. Konferencji zorganizowanej – przy wydatnej pomocy Barbary Przybyszewskiej-Jarmińskiej i Krzysztofa Bilicy – na Zamku Królewskim, w dniach 29-30 listopada 1995 roku (w rocznicę wybuchu powstania listopadowego i trzeciego rozbioru Polski), uświetnionej oczywiście występem Filharmonii Traugutta. Możliwość wydania materiałów z tej konferencji w roku 1997, na początku mego urzędowania¹, ujawniała znaczenie kontynuacji w pracach Sekcji. Gdy zgodziłam się pod presją (nikt nie chciał kandydować do Zarządu, co wydatnie utrudniało zakończenie Walnego Zebrania Muzykologów w 1997 roku), bez stażu kandydować do pracy w Zarządzie Sekcji, Tadeusz powiedział mi, iż główną sprawą jest organizowanie dorocznych konferencji oraz pozyskiwanie funduszy i rozliczanie ich (to pierwsze okazało się oczywiście najprostsze). Ale fakt, iż czułam się wysoce niekompetentna sprawił, iż rozpoczęłam od studiowania Statutu ZKP, by przemyśleć zadania Sekcji Muzykologów („działania na rzecz kultury muzycznej” oraz „środowiska członkowskiego, jego integracji i potrzeb”) oraz jej miejsce w ZKP. Jeśli chodzi o pierwszą kwestię, to za najważniejszą uznałam batalię o muzykę w szkole; z kolei konferencje muzykologiczne wydały się najlepszym sposobem zaspokajania zarazem potrzeb muzykologów oraz integracji środowiska. To ostatnie nie jest łatwe w warunkach nasilania się mechanizmów rynkowych wzmacniających konkurencyjność (wprowadzony przez KBN system punktowej oceny działań ludzi i instytucji, przekładający się na wysokość dotacji, jest jawnym

wspieraniem konkurencyjności). Ale ZKP stwarza wyjątkową sytuację współpracy ponad instytucjami oraz działań na rzecz całego środowiska.

Studiowanie dokumentów uświadomiło nam też, że kadencję (1997-1999) należy rozpocząć od przygotowania poprawek do Statutu ZKP. Chodziło o wyeliminowanie wieloznaczności pojęcia „sekcja”: raz chodziło o różne potencjalne sekcje te-

Po XXXIII Walnym Zebraniu Członków ZKP 2005: Danuta Popinigis, J. Katarzyna Dadak-Kozicka, Agnieszka Leszczyńska

matyczne, takie jak np. istniejąca niegdyś sekcja muzyki rozrywkowej, a innym razem o konkretną Sekcję Muzykologów, działającą stale od 1947 roku, której członkowie mają własne zadania, władze i Walne Zebrania. Projekt zmian przygotowała Agnieszka Leszczyńska: jej logika, akuratność i poczucie humoru gwarantowały, że dostosowanie niejednolitej, barwnej i niesymetrycznej rzeczywistości ZKP (Związku Kompozytorów Polskich, którego niemal połowę stanowiła Sekcja Muzykologów) do statutu – dokumentu ważnego, urzędowego, zakończy się sukcesem. Czynione przy tej okazji poszukiwanie regulaminu Sekcji Muzykologów ZKP (dla sprawdzenia, na jakich właściwie podstawach działa Zarząd) zakończyło się odkryciem, iż ten leciwy dokument od dawna jest nieaktualny (gdy powstawał, w latach 60-tych, dostosowany był do Statutu ZKP wielokrotnie potem zmienianego). Tak więc Zarząd Sekcji – działający dotąd, jak wiele innych nieźle funkcjonujących instytucji, na zasadzie „ustnej tradycji” – zmuszony był przygotować też nowy Regulamin Sekcji, co znakomicie wykonała znowu Agnieszka Leszczyńska.

Czytanie dokumentów związkowych (kopalnią wiadomości jest wydana w 1995 roku praca *50 lat Związku Kompozytorów Polskich*) uzmysłowiło nam, iż w roku 1997 mija 50 rocznica powstania Sekcji Muzykologów. Zapewne jej powołanie do życia w ZKP w czasach szalejącego stalinizmu miało wyraźny podtekst polityczny, ale muzykolodzy „stanęli na wysokości zadania” pełniąc od początku szereg użytecznych funkcji w Związku. Protokoły z Walnych Zebrań ZKP z przełomu lat 40-tych i 50-tych (arcyciekawa lektura!) ujawniają, iż nawet Zofia Lissa – założycielka Sekcji – prowadziła swoistą grę z władzami, wciągając do Zarządu m. in. ks. prof. Hieronima Feichta i Józefa M. Chomińskiego. Tak więc, z życzliwą pomocą ówczesnego Prezesa Macieja Małeckiego, rozpoczęliśmy urzędowanie od świętowania półwiecza Sekcji; piękny koncert ² dał wówczas Chór Uniwersytetu Warszawskiego.

Najważniejsze zadanie – czyli organizacja dorocznych Ogólnopolskich Konferencji Muzykologicznych ZKP – wymagało gruntownych przemyśleń, jako że konferencje, zdaniem wielu kolegów, w dotychczasowym kształcie przeżyły się (czego dowodem była m.in. znikoma liczba zgłoszeń w roku 1996). Uznaliśmy, że ważnym powodem tego mogą być zarówno zbyt wąsko zakreślone tematy konfe-

Podczas XXXIII Ogólnopolskiej Konferencji Muzykologicznej ZKP, UKSW w Warszawie, 2004: Zofia Helman, Sławomira Żerańska-Kominek

POLSKI ROCZNIK MUZYKOLOGICZNY

SEKCJA MUZYKOLOGÓW
ZWIĄZKU KOMPOZYTORÓW POLSKICH

2005

Polskość
europiejskość
uniwersalizm muzyki

WARSZAWA

rencji, jak i kłopoty z drukiem materiałów konferencyjnych. Wobec niepewnych i nieterminowych dotacji Ministerstwa Kultury (które dawało odpowiedź o ewentualnych, zwykle nader skromnych dopłatach na imprezy danego roku nierzadko jesienią), postanowiliśmy wystąpić do KBN z wnioskiem o finansowanie naszych wydawnictw: KBN odpowiedzi dawał regularnie pod koniec marca danego „roku finansowego”. Oczywiście należało z zimną krwią przygotowywać konferencje bez **ŻADNYCH** gwarancji dotyczących dotacji zarówno na konferencję (MK), jak i na druk (KBN); ale związanie losów Sekcji z KBN okazało się dobrą decyzją.

Do życia w ryzyku można się przyzwyczaić, wiedzą to wszyscy pracownicy nauki. Rutynowym zajęciem

Zarządu stało się rozwiązywanie szarad typu: jak organizować konferencję, gdy KBN przydziela ewentualne dotacje na druk na początku drugiego kwartału, Ministerstwo Kultury – na organizację konferencji – zwykle jesienią, a jedynie organizowanie konferencji wiosną daje szansę zebrania tekstów od kolegów, zredagowania ich i wydania w „danym roku finansowym”; szczegółów operacji nie będę zdradzać z wiadomych względów; zawsze miałam nadzieję, że niska szkodliwość społeczna moich czynów jest szansą na łagodny wyrok.

I tak zorganizowaliśmy konferencje: XXVII, w roku 1998, „Naukowe podstawy interpretacji muzyki” (we współpracy z Akademią Muzyczną im. Fryderyka Chopina, korzystając z życzliwości Profesora Stanisława Moryto – Prorektora ds. Nauki AMFC) oraz XXVIII, w 1999 roku, „Źródła muzyczne. Krytyka – analiza – interpretacja” (tę majową konferencję w całości arcysprawnie zorganizowały nasze koleżanki z Akademii Muzycznej w Gdańsku: Danuta Szlagowska, Danuta Popinigis i Jolanta Woźniak). Szczególny charakter XXIX konferencji „Muzykologia u progu III tysiąclecia. Teoria i praktyka”, organizowanej znów we współpracy z Akademią Muzyczną im. Fryderyka Chopina, wynikał nie tylko z faktu, iż miała ona miejsce w jubileuszowym roku 2000, ale także dlatego, że po raz pierwszy

rozpoczęto ją od ogłoszenia werdyktu Jury Konkursu ZKP o Nagrodę im. Ks. Prof. Hieronima Feichta dla młodych muzykologów. Uruchomienie Konkursu było bardzo ważnym wydarzeniem, nie tylko dla Sekcji Muzykologów, ale i całego środowiska młodych ludzi parających się badaniami muzykologicznymi. Było też zwieńczeniem starań wielu ludzi, głównie z Instytutu Muzykologii UW. Szczególne zasługi położył tu Profesor Mirosław Perz, główny pomysłodawca i pierwszy przewodniczący Jury Konkursu. Przygotowania do tej uroczystości – mającej promować zdolnych młodych muzykologów i zachęcać ich do podejmowania prac naukowych, dostarczając zarazem dobrych wzorów – obejmowały: napisanie Regulaminu, ożywione dyskusje nad nim podczas Walnego Zebrania Muzykologów 1999, pozyskiwanie sponsorów (m.in. Zofii Seroockiej), wybór Jury i organizację jego prac (oczywiście społecznych). Zrozumiałe, że konferencję w 2000 roku rozpoczął minirecital organowy Jarosława Malanowicza wykonującego utwory ks. Hieronima Feichta. Dobrze się stało, że nowe tysiąclecie rozpoczęliśmy od przypomnienia postaci Księdza Profesora Feichta – wybitnego znawcy staropolszczyzny muzycznej i niezłego kompozytora, świetnego organisty i pedagoga (wykładał m.in. w warszawskiej Wyższej Szkole Muzycznej oraz w Instytucie Muzykologii UW), a także działacza ZKP (trzy kadencje w Zarządzie Głównym!).

Kolejne konferencje również organizowane były jako wyraz współpracy z różnymi instytucjami. I tak XXX Ogólnopolska Konferencja Muzykologiczna „Muzykologia wobec przemian kultury i cywilizacji” odbyła się w kwietniu 2001 w Akademii Muzycznej w Łodzi (wiele pracy i pomysłowości włożyli w jej organizację Jacek Szerszenowicz i Zbigniew Chaniecki); XXXI Konferencja „Wokół kategorii narodowości, wielokulturowości i uniwersalizmu w muzyce polskiej” miała miejsce w Bibliotece Narodowej oraz w wielce urokliwym miejscu – w Muzeum Iwaszkiewiczów w Stawisku, gdzie pracuje Alicja Matracka-Kościelny. Przewodnicząca Sekcji Muzykologów 2001-2003, wreszcie Konferencja XXXII „Ponad granicami narodów i religii. Obecność europejskiego repertuaru muzycznego na terenie Polski i jej pogranicza”, znów w Bibliotece Narodowej. Tu szczególnie wkład organizacyjny był dziełem Elżbiety Wojnowskiej, która – we współpracy z Mariolą Nałęcz i Jolantą Byczkowską-Sztaba – zrobiła wystawę prezentującą pochodzące ze zbiorów BN i BUW rękopisy i starodruki muzyczne, o których była mowa w referatach konferencyjnych, co było znakomitym pomysłem.

Dążenie do doskonalenia form – cechujące wg ewolucjonistów cały świat ożywiony – nie ominęło nas. Także staraliśmy się ulepszać nasze działania, tak organizacyjne jak i wydawnicze, będące najlepszą chyba promocją prac muzykologów. Jeśli dla organizacji konferencji niezastąpiona jest współpraca z instytucjami (akademie, uniwersytety), tak dla naszych wydawnictw najcenniejsze było ujawnienie

rodzimych talentów plastycznych, redakcyjnych, wydawniczych. I tak Ala Trojanowicz (z Działu Wydawniczego IS PAN) wdrażała nas w prace edytorsko-wydawnicze (od tego czasu nasze publikacje są fachowo redagowane i recenzowane oraz mają numery ISBN) oraz uczyła sztuki negocjacji z drukarzami. Z kolei okładki i szata graficzna naszych książek (roczniki 1998, 1999, 2000 i 2001) była dziełem talentu oraz spontanicznej i bezinteresownej współpracy Profesora Ludwika Bielawskiego i Andrzeja Kozickiego, docenionej przez Dyrektora Instytutu Sztuki PAN, który przyznał tej serii nagrodę za wysoki poziom edytorski i merytoryczny. Szczupłość środków przyznawanych przez KBN i Ministerstwo Kultury działała bodźcowo na doskonalenie naszych umiejętności i bezinteresowności, a regularność naszych prac wydawniczych doceniona została przez kolegów, którzy coraz liczniej zgłaszali swój udział w konferencjach.

Oczywiście nie samymi konferencjami i konkursami żyje Sekcja Muzykologów ZKP. Będąc dyrektywą dla działań Zarządu postanowienia kolejnych Walnych Zebrań miały pewne stałe motywy: integrację środowiska i doskonalenie działalności promocyjnej prac muzykologów. Postanowiliśmy połączyć to organizując prezentacje: we wrześniu 1999 książki Zofii Helman *Roman Palester. Twórca i dzieło* (promowali społecznie Andrzej Chodkowski i Władysław Słowiński, a wydawnictwo Musica Iagellonica dało na sprzedaż książki po promocyjnej cenie) oraz w roku 2000 Alicji Jarzębskiej *Strawiński. Myśli i muzyka* (podczas „Warszawskiej Jesieni” promowali ją Ludwik Bielawski i Zofia Helman). Praktyka pokazuje, że tę inicjatywę warto kontynuować; może powinna w Zarządzie Sekcji być funkcja d/s promocji i kontaktu z mediami? Coś dla Magdy Dziadek.

Otrzymując od Kolegi Jerzego Stankiewicza z Krakowa (którego dziełem jest m.in. wydane powiększenie liczby kompozytorów krakowskich) zaproszenia na pięknie pomyślane lokalne uroczystości stwierdziłam, że na szczeblu ogólnomuzykologicznym też warto pielęgnować spotkania z ciekawymi ludźmi, od których roi się w naszej Sekcji. Dobrym powodem są obchodzone jubileusze – zwykle organizują je instytucje świętując 70-lecia swych pracowników, co zaznaczam bez żadnych myśli ubocznych. Mając częsty kontakt związkowy z Księdzem Profesorem Karolem Mrowcem zawsze byłam pod urokiem jego uprzejmości i gotowości do pomocy, toteż rocznicę jego 80-tych urodzin uznaliśmy za dobry powód do spotkania w ZKP z Nim, Jego przyjaciółmi i uczniami. Ponieważ Jubilat jest także kompozytorem, ożywiłmy spotkanie jego muzyką: ks. Mrowiec przyniósł nagranie swej młodzieńczej kantaty *Wóz* nagrodzonej w 1961 roku (jak skromnie nadmienił, pewnie wzięto ją za utwór Wiechowicza, którego był uczniem). Urok takich spotkań, dających nieocenioną wiedzę o społeczno-towarzyskich aspektach życia muzykologów, niezbędną dla rozumienia wielu oficjalnych zdarzeń,

jest źródłem nie dającej się przecenić integracji. Trzeba je kontynuować! Podobnie jak i spotkania z ludźmi spoza ZKP, prowadzącymi badania ważne dla muzykologów ⁵.

W pewnym sensie jednak najbardziej zintegrowała Sekcję, a nawet cały ZKP i w ogóle środowisko muzyczno-muzykologiczno-pedagogiczne, batalia o muzykę w szkole. Rozgorzała w latach 90-tych, dotyczyła: ilości godzin przeznaczanych na muzykę, fachowego kształcenia nauczycieli, upominania się o dobrą muzykę w szkole oraz kontroli nad mnożącymi się bez umiaru „autorskimi programami” i podręcznikami promującymi muzyczne buble oraz niewiedzę; poziom wielu podręczników do dziś budzi przerażenie fachowców ⁶. Potem walczyliśmy o uznanie odrębności muzyki i plastyki, gdy – ze względów ekonomicznych – Ministerstwo Edukacji zastąpiło te przedmioty jednym, pt. SZTUKA. Mógł on być prowadzony przez każdego nauczyciela, który otrzymał dokument ukończenia kursu „Sztuka” ⁷, nawet jeśli – będąc np. historykiem bądź informatykiem – nie miał pojęcia o nutach, śpiewie, instrumentach, kompozycjach i tym podobnych szczegółach. Kolejnym punktem batalii była (i jest nadal!, nawet po rozdzieleniu muzyki i plastyki – przedmiotów o specyfice wymagającej nie tylko fachowej wiedzy, ale i odpowiednich predyspozycji) kwestia wprowadzenia do sprawdzianów szkolnych pytań dotyczących muzyki. Wiadomo bowiem, że człowiek uczy się (i uczy innych) głównie tego, co jest sprawdzane. A dla orientacji w poziomie nauczania muzyki nie wystarczy wgląd w stawiane oceny.

Rozpoczętą pod egidą ZKP walkę o muzykę w szkole żarliwie wspierali kolejni Prezesi ZKP: Maciej Małecki, Krzysztof Knittel (jego zaangażowanie w najgorętszym okresie walk było bardzo istotne) i Jerzy Kornowicz. Nasze apele oraz listy otwarte kierowane do Ministerstwa Edukacji Narodowej i – za pośrednictwem prasy – do opinii publicznej, chętnie podpisywali nawet ci znani kompozytorzy (na wielkich nazwiskach bardzo

*Muzyka jest aromatem kwiatu
danej kultury*

Karol Szymanowski

**Wokół kategorii narodowości,
wielokulturowości i uniwersalizmu
w muzyce polskiej**

Związek Kompozytorów Polskich

nam zależało!), których stosunek do ZKP nie zawsze można określić jako przyjazny, co dobrze świadczyło o zrozumieniu rangi tej sprawy dla przyszłości tzw. muzyki poważnej i w ogóle kultury muzycznej w Polsce. Najważniejszy list poparły wszystkie Senaty Akademii Muzycznych, Polska Rada Muzyczna, Rada Naukowa Instytutu Sztuki PAN oraz liczni czołowi reprezentanci muzykologii polskiej. Kolejne etapy batalii opisane są w numerach „Ruchu Muzycznego”: 13 z roku 2001 i 8 z roku 2002. W tym ostatnim Kacper Mikłaszewski ujawnia część naszej korespondencji z kolejnymi Ministrami, zakończonej (?) decyzją o rozdzielaniu muzyki i plastyki. Nadal jednak możemy się integrować walcząc: o przywrócenie wymiaru godzin muzyki sprzed reformy (co najmniej!),

o wspomniane obiektywne (testowe) sprawdziany nauczania muzyki na wszystkich etapach kształcenia (jest tylko maturalny), o fachowe kształcenie nauczycieli i o jasne mechanizmy zatrudniania takowych, a nawet o środowiskową kontrolę nad poczynaniami MEN.

Najnowszym wyzwaniem stała się dla nas kwestia nowoczesnej promocji prac muzykologów, na miarę nowych możliwości, jakie rodzi obecność Polski w UE od 2004 roku. Ponieważ publikowanie książek konferencyjnych nie daje – decyzją KBN – autorom punktów, a krąg czytelników jest ograniczony, przeto uznaliśmy, że pora na nowe inicjatywy wydawnicze. Postanowiliśmy uruchomić serię angielskojęzyczną, publikującą wybrane prace muzykologiczne mogące zainteresować czytelnika w całej Europie, a może nawet i w świecie, oraz reaktywować „Polski Rocznik Muzykologiczny” – fachowe pismo założone przez Adolfa Chybińskiego w 1935 roku (do wojny wyszły dwa tomy). I tak redaktorem naczelnym serii „Musicology Today”⁸, wydawanej pod patronatem Sekcji Muzykologów ZKP, została Profesor Zofia Helman⁹ szybko kompletując komitet redakcyjny, konsultantów oraz teksty do I tomu. Polish Musical Culture within the European

Context szczęśliwie ukazał się w końcu 2004 roku jako nasza reakcja na wejście Polski do UE. Kolejnym krokiem była reaktywacja „Rocznika”, co połączyliśmy z przypomnieniem 50 rocznicy śmierci twórców polskiej muzykologii: Zdzisława Jachimeckiego (1953) i Adolfa Chybińskiego (1952). Im dedykowaliśmy też XXXIII Konferencję Muzykologiczną „Polskość i europejskość w muzyce”, ciesząc się rekordową frekwencją, zorganizowaną w kwietniu 2004 roku na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego (miejscu wielce urokliwym: pokamedulskie budowle w warszawskim Bielańskim Lasku).

Także „Rocznik” udało się nam wydać w roku 2004 i 2005 10, co jest zasługą m.in. Elżbiety Wojnowskiej, bezinteresownego i oddanego sekretarza redakcji. Oryginalnością XXXIII Konferencji była nie tylko wielka liczba zgłoszeń (konieczność równoległych sesji!), ale i panel poświęcony twórcom muzykologii polskiej: Profesorom Jachimeckiemu i Chybińskiemu 11. Ukazał on obie postacie nader wyraziście i ujawnił specyfikę czasów narodzin uniwersyteckiej muzykologii, jej narodowo-polityczne tło i środowiskowe zakorzenienie. Swoistym zwieńczeniem konferencji był – poprzedzony pięknym wprowadzeniem Mieczysława Tomaszewskiego – recital pieśni Mieczysława Karłowicza, Karola Szymanowskiego, Stanisława Lipskiego, Henryka Opieńskiego oraz Zdzisława Jachimeckiego 12, który był nie tylko wybitnym muzykologiem, ale i kompozytorem. Czy tylko wielki talent Urszuli Kryger oraz Katarzyny Jankowskiej sprawił, iż pieśni Jachimeckiego wydały się nam prawdziwym odkryciem?

Co do materiałów z XXXIII Konferencji, to doszliśmy do wniosku, że – obok powielania – warto je upowszechniać szerzej; w rezultacie zostały one zamieszczone, jako numer 1 (2004) „Forum Muzykologicznego”, także na stronie internetowej Sekcji Muzykologów 13. Zamieszczamy tam wszak nie tylko aktualności, ale i inne ważne informacje, licząc, że będą szeroko czytane i komentowane. Cóż, uruchomienie w 2003 roku strony internetowej Sekcji (w ramach strony internetowej Związku Kompozytorów Polskich: www.zkp.org.pl) jest dowodem na to, że wkroczyliśmy już w XXI wiek. Ale i tak w Sekcji zawsze najważniejsza jest – obok fachowości – przyjaźń oraz dobra atmosfera. Taka, jakiej doświadczył każdy Uczestnik XXXIV

Podczas XXXIV Ogólnopolskiej Konferencji Muzykologicznej ZKP,
AM w Gdańsku, 2005: Mirosław Perz, Regina Chłopicka
i Irena Poniatowska

Ogólnopolskiej Konferencji Muzykologicznej (zorganizowanej w Gdańsku, wiosną 2005 roku, przez nasze znakomite Koleżanki: Danutę Szlagowską i Danutę Popinigis oraz Jolanę Woźniak) „Styl muzyczny w kontekście historyczno-kulturowym”, o czym była już mowa na wstępie. Równie dobra atmosfera życzliwej uwagi (i dociekliwej dyskusji) panowała podczas ostatniej, XXXV Konferencji „Gatunek muzyczny: teorie, zastosowania, przemiany”, zorganizowanej w Warszawie, we współpracy z Instytutem Muzykologii UW, za co kieruję słowa wdzięczności do jego Dyrektora – prof. Sławomiry Żerańskiej-Kominek, oraz koleżanek z Zarządu – Elżbiety Wojnowskiej, Agnieszki Leszczyńskiej i Aliny Żórawskiej-Witkowskiej. Konferencji towarzyszył niezwykle koncert zespołu studentów i młodych pracowników Instytutu Muzykologii „Gamelan Jawajski”, pracującego pod kierunkiem dra Tomasza Nowaka. Cieszymy się też, że podczas tej konferencji, podczas osobnej sesji Koła Młodych Muzykologów przy ZKP, dobrze zaprezentowali się nasi młodzi koledzy – przyszłość Sekcji Muzykologów.

J. Katarzyna Dadak-Kozicka

¹ Jesienią 1997 roku Ministerstwo Kultury zaproponowało wydanie przed końcem roku – za bardzo niewielkie pieniądze – materiałów z tej konferencji, co udało się głównie dzięki pozyskaniu pomocy Koleżanki Alicji Trojanowicz – kierownika Działu Wydawniczego IS PAN, oraz wyteżonej pracy redaktorskiej Krzysztofa Bilicy.

² W jego organizacji wielce pomocna była Iwona Januszkiewicz.

³ Ważne było też zaangażowanie dr Elżbiety Zwolińskiej i prof. Zofii Helman – obecnie przewodzącej Jury.

⁴ Jego pomysłem było rozpoczęcie jej w Muzeum Sztuki Współczesnej, gdzie miał miejsce też koncert muzyki współczesnej.

⁵ Dwa spotkania z doc. dr hab. Andrzejem Mężyńskim – z Zarządu Polskiego Towarzystwa Bibliologicznego – zorganizowała Elżbieta Wojnowska. Dotyczyły one: 1 – dziejów i okoliczności zakupu chopinianów z kolekcji E. Gauche’a przez Bibliotekę Jagiellońską oraz 2 – dramatycznych wojennych losów Juliana Polikowskiego i muzykologów z bibliotecznych zbiorów warszawskich.

⁶ Było to konsekwencją odejścia w latach 90-tych od jednego obowiązującego programu muzyki firmowanego w latach 80-tych, m.in. przez prof. Marię Przychoździńską; jej programy jednak – choć przeładowane i osobliwie „pluralistyczne” (określenie prof. Przychoździńskiej) były fachowe i ciekawe.

⁷ Niski poziom, a nawet fikcyjność takich kursów stwierdziłam osobiście kilkakrotnie.

⁸ Sporo pracy przygotowawczej włożyła zawsze chętna do pomocy Beata Bolesławska.

⁹ Sekretarzem jest Iwona Lindstedt („komputer bez tajemnic”) z Instytutu Muzykologii UW, który wpadł 1 tom finansowo, a nadzór nad tłumaczeniami zawdzięczamy p. Zofii Weaver.

¹⁰ Wdzięczność należy się Elżbiecie Wojnowskiej (wydatna pomoc redakcyjna), prof. Ludwikowi Bielawskiemu i Andrzejowi Kozickiemu (strona graficzna „Rocznika”), a także Profesorom Irenei Peniatowskiej i Andrzejowi Rakowskiemu (recenzje naszych publikacji dla KBN), wreszcie Krystynie Lesień-Płacheckiej z Instytutu Sztuki PAN, służącej bezinteresowną pomocą we wszelkich wątpliwościach językowych.

¹¹ Barbararze Chmarze-Żaczkiewicz zawdzięczamy wiele dobrych rad odnośnie tego panelu.

¹² Bardzo pomocna w organizacji recitalu była Małgorzata Janicka-Słysz.

¹³ Tu służyły nam pomocą: wpraw Anna Iwanicka (PCMD), a obecnie Beata Bolesławska-Lewandowska.

KOŁO MŁODYCH

1995-2006

Przewodniczący Koła Młodych przy ZKP w latach 1994-2006:

1994 - 1996	Maciej Żółtowski
1996 - 1998	Ewa Gajkowska
1998 - 2001	Piotr Majchrzak
2001 - 2002	Jakub Sarwas
od 2002	Tomasz Praszezałek

(Od października 2005 znaczną część obowiązków Przewodniczącego przejął Jacek Wiktor Ajdinowicz w związku z moim wyjazdem na stypendium zagraniczne.)

Koło Młodych niewątpliwie zmieniło się przez ostatnie dziesięć lat. Czym różnimy się dzisiejsi dwudziestokilkulatkowie od młodych kompozytorów i muzykologów sprzed dekady? Ogromne przyspieszenie tempa życia, coraz silniejsza potrzeba indywidualizmu, niechęć do instytucji, a także warunki, jakie stawia artystom otwarty rynek sprawiły, że ciężko nam wierzyć w idealistyczne przesłanki starszego pokolenia i łatwiej przychodzi działanie na własne konto, niż w grupie. Mamy też możliwości, o których wcześniej nawet się nie śniło – granice otwierają się coraz szerzej, uczelnie i studia elektroniczne całego świata stoją przed nami otworem. Artykuły i książki, partytury i nagrania muzyki współczesnej tylko czekają na odrobinę zainteresowania z naszej strony. Ta pozornie łatwa dostępność ma jednak niebezpieczne strony – wymaga sztuki wyboru i rezygnacji. Są wśród nas tacy, którzy już ją opanowali i nie boją się rezygnować z promocji własnego wizerunku potrafiąc poświęcić wiele prywatnego czasu działaniom na rzecz młodego środowiska twórczego. Wielu z nich wstąpiło do Koła Młodych przy Związku Kompozytorów Polskich.

Koło Młodych nie przestaje promować twórczości swoich członków poprzez coroczne koncerty podczas „Warszawskiej Jesieni” (z wyjątkiem lat 1997 i 2000). Odbywają się one dzięki życzliwości wielu osób, które nieustannie w nas wierzą. Prezentowane kompozycje wybierane są drogą konkursu. Przez ostatnie dziesięć lat na koncertach Koła Młodych zaprezentowano utwory ponad 30 młodych

twórców: niektórzy z nich zaczęli samodzielne kariery artystyczne, inni są już na najlepszej drodze, aby je wkrótce rozpocząć. Od roku 1996 koncerty Koła Młodych wydawane są na *Kronice Dźwiękowej Warszawskiej Jesieni*. Nasza działalność skupia się wokół tych koncertów, jednak włączamy się także w imprezy organizowane poza stolicą. Wśród nich były m.in.: międzynarodowa interdyscyplinarna konferencja studencka „Głos ludzki jako nośnik ekspresji” w Poznaniu w 2002 roku, festiwal „Interakcje 2004” również w Poznaniu, koncert z utworami członków Koła Młodych podczas XI Śląskich Dni Muzyki Współczesnej w Katowicach w 2004 roku (na zaproszenie Prezesa Oddziału Katowickiego – Andrzeja Dziadka), koncert Koła Młodych podczas festiwalu „Probalitica” w maju 2006 w Toruniu (na zaproszenie dyrektora festiwalu – Henryka Gizy). W marcu 2006 roku, na zaproszenie Prezesa Oddziału Kijowskiego Związku Kompozytorów Ukrainy – Igora Szczerbakowa, odbył się koncert Koła Młodych w ramach XVI Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Muzyczne Premiery Sezonu” 2006 w Kijowie. Była to pierwsza na Ukrainie monograficzna prezentacja twórczości polskich kompozytorów młodego pokolenia i pierwszy zagraniczny koncert Koła Młodych ZKP w historii jego dotychczasowej działalności. Jest on owocem wieloletniej współpracy Prezesa Oddziału Krakowskiego Związku Kompozytorów Polskich – Jerzego Stankiewicza z Oddziałem Kijowskim Związku Kompozytorów Ukrainy.

W dniach 1-3 czerwca 2006, w Krakowie, odbył się po raz pierwszy festiwal młodych kompozytorów pod nazwą „New Music – New Faces”. Jego inicjatorem był Jacek Wiktor Ajdinović, a organizatorem Zarząd Koła Młodych ZKP i Zarząd Główny Związku Kompozytorów Polskich. Działalność zmierzająca w kierunku jak najszerzej prezentacji twórczości członków Koła Młodych z pewnością będzie rozszerzała się w przyszłości.

W 2001 roku zmodyfikowany i uaktualniony został Regulamin Koła Młodych. Zmiany wiązały się przede wszystkim z usunięciem anachronizmów oraz wykreśleniem punktów, które nie miały już racji bytu w nowej rzeczywistości.

W świecie, którym rządzi podaż i popyt, młode pokolenie kompozytorów i muzykologów polskich boryka się z podobnymi problemami, jak twórcy innych dziedzin sztuki. Wielu z nas chciałoby żyć i pracować w zgodzie ze swoimi ideami, realizując marzenia artystyczne i naukowe. Walczymy o możliwość swobodnej wypowiedzi, niezależnie od aktualnej sytuacji politycznej – bądź mocno na nią reagując. Jest to trudna droga, w której Koło Młodych, jak i Związek Kompozytorów Polskich, będzie, mam nadzieję, w dalszym ciągu wspierał twórców.

Tomasz Praszczalek

SKŁAD ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU KOMPOZYTORÓW POLSKICH

Zarząd Główny ZKP

wybrany podczas XXXIII Walnego Zebrania Członków ZKP w dniu 4 czerwca 2005 roku

Prezes ZKP: Jerzy Kornowicz

Wiceprezesi: Krzysztof Droba, Krzysztof Knittel

Sekretarz Generalny: Mieczysław Kominek

Skarbnik: Alicja Matracka-Kościelny

Członkowie Prezydium: Zbigniew Bargielski, Lidia Zielińska

Członkowie Zarządu: Rafał Augustyn, Zbigniew Bagiński, Marcel Chyrzyński,
Andrzej Dziadek, Maciej Negrey, Elżbieta Sikora

Rafał Augustyn

Rafał Augustyn, kompozytor, krytyk muzyczny i polonista; ur. 28 sierpnia 1951 r. we Wrocławiu. W latach 1971-1974 studiował kompozycję u Ryszarda Bukowskiego w PWSM we Wrocławiu, a następnie – w latach 1975-1978 – u Henryka Mikołaja Góreckiego w PWSM w Katowicach. Równocześnie studiował polonistykę na Uniwersytecie Wrocławskim (1969-1974). Od roku 1973 jest pracownikiem Instytutu Filologii Polskiej tegoż Uniwersytetu. W latach 1979-1980 wykładał język polski na State University of New York at Stony Brook, Department of Germanic and Slavic Languages. W roku 1982 uzyskał dyplom doktora nauk filologicznych.

Stypendysta Stichting Eduard von Beinum, Foundation Acanthes, MacDowell Foundation, dwukrotnie Salzburg Seminar, Stiftung Kulturfonds; laureat konkursów kompozy-

torskich: festiwalu „Jazz nad Odrą” (I nagroda, 1972), Międzynarodowego Konkursu Organowego w Szczecinie (wyróżnienie, 1973), Konkursu Młodych ZKP (II nagroda, 1979). W 2005 uhonorowany został Nagrodą ZKP.

Jego kompozycje wykonywano wielokrotnie na „Warszawskiej Jesieni” i innych polskich festiwalach, a także w wielu krajach Europy, Stanach Zjednoczonych i na Dalekim Wschodzie. W roku 2001 z inicjatywy Christine Pryn odbyła się w Danii seria koncertów „Rafał Augustyn and Danmark” z udziałem muzyków zespołu Nordlys.

Rafał Augustyn uprawia również krytykę muzyczną na łamach prasy muzycznej i literackiej oraz w Polskim Radiu i Telewizji. W latach 1984-1994, wraz z Markiem Pijarowskim, kierował Festiwalem Polskiej Muzyki Współczesnej „Musica Polonica Nova” we Wrocławiu. W latach 1980-1998 był członkiem Komisji Programowej Festiwalu „Warszawska Jesień”. Był współzałożycielem Wydawnictwa Muzycznego „Brevis”.

Zbigniew Bagiński, kompozytor i pedagog; ur. 19 stycznia 1949 r. w Szczecinie. W latach 1967-1972 studiował kompozycję pod kierunkiem Tadeusza Pa-ciorkiewicza w PWSM w Warszawie, uzyskując dyplom z wyróżnieniem.

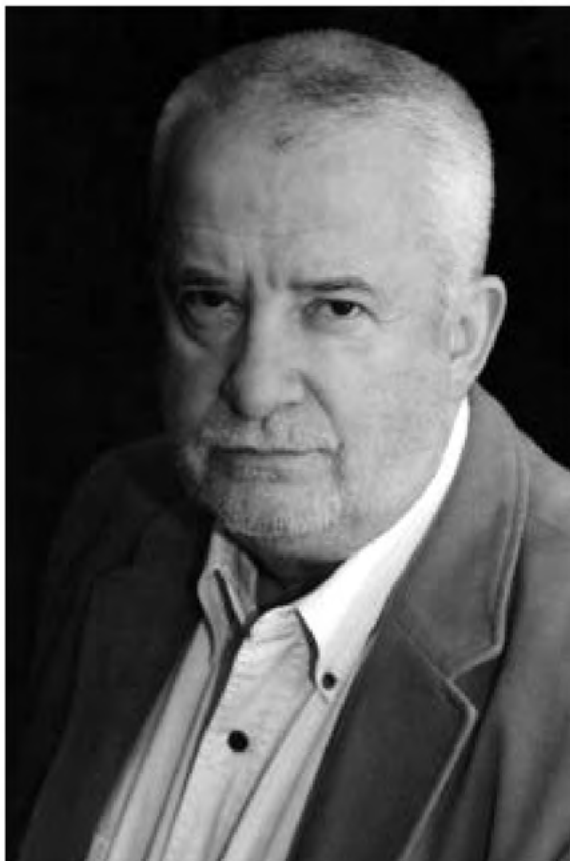
Debiutował w roku 1968 *Tryptykiem* (1968), a na arenie międzynarodowej w roku 1974 utworem fortepianowym *Miscellanea* (1972) na „Nordiske Musik-dage” w Kopenhadze. Jego utwory wykonywane były na wielu koncertach i festi-walach, m.in. na „World Music Days” w Zurychu, Schleswig-Holstein Festival, „Inventionen” w Berlinie, Musik-Biennale w Berlinie, „Polish Realities” w Glas-gow, „New Music Days” w Bukareszcie, „Leningradzkiej Wiośnie Muzycznej”, International Ukrainian Music Festival w Kijowie, wielokrotnie na „Warszawskiej Jesieni”, „Warszawskich Spotkaniach Muzycznych” i na wrocławskim festiwalu „Musica Polonica Nova”.

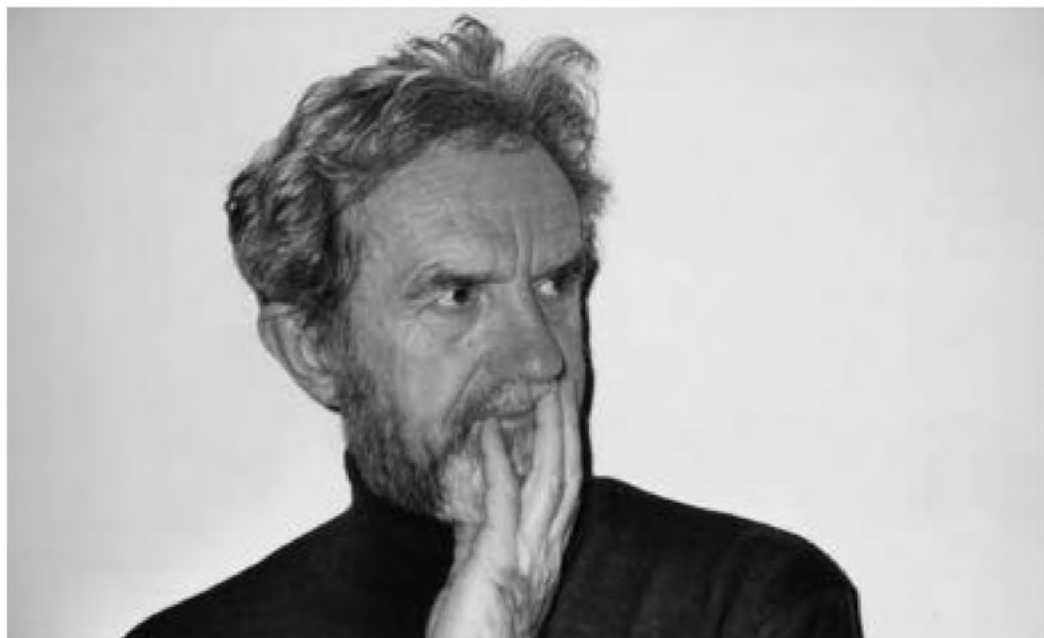
Uzyskał wiele nagród na konkursach kompozytorskich, m.in. na Konkursie Młodych ZKP (wyróżnienie, 1973), Międzynarodowym Konkursie Kompozytor-skim w Kijowie (II nagroda, 1992), konkursie zorganizowanym z okazji 50-lecia ZKP (I nagroda, 1995). Jest autorem hejnału Zamku Królewskie-go w Warszawie.

W latach 1973-1974 współpraco-wał z Instytutem Muzykologii Kato-lickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od roku 1974 związany jest z Akade-mią Muzyczną w Warszawie, od 1989 roku prowadzi klasę kompozy-cji, a od 2004 kieruje Katedrą Kom-pozycji; w roku 1996 otrzymał tytuł profesora sztuki muzycznej. Od roku 1981 wykłada również historię i teo-rię muzyki na Wydziale Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie.

W latach 1989-1999 pełnił funk-cję sekretarza generalnego ZKP. Od roku 2001 jest prezesem Oddziału Warszawskiego ZKP. W 1986 roku został odznaczony Srebrnym Krzy-żem Zasługi, w 2006 uhonorowany doroczną Nagrodą ZKP.

Zbigniew Bagiński

Zbigniew Bargielski

Zbigniew Bargielski, kompozytor; ur. 21 stycznia 1937 r. w Łomży. Studiował prawo na Uniwersytecie im. Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie (1954-1957). W roku 1958 rozpoczął studia kompozytorskie w PWSM w Warszawie pod kierunkiem Tadeusza Szeligowskiego. Po jego śmierci kontynuował naukę u Bolesława Szabelskiego w PWSM w Katowicach, uzyskując dyplom w 1964 roku. W latach 1966-1967 odbywał studia uzupełniające u Nadii Boulanger w Paryżu, a w 1972 – w Hochschule für Musik w Grazu. W 1986 roku był stypendystą Deutscher Akademischer Austauschdienst.

Jego utwory były wykonywane w wielu krajach Europy, w Stanach Zjednoczonych, Australii i Ameryce Południowej. Jest laureatem wielu konkursów kompozytorskich: Konkursu Młodych ZKP (I nagroda, 1965), Konkursu Kompozytorskiego im. Artura Malawskiego w Krakowie (II nagroda, 1976), Konkursu im. Karola Szymanowskiego (III nagroda, 1982), Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów UNESCO w Paryżu (1981 i 1995).

Został odznaczony medalem „Zasłużony dla kultury polskiej” (1990) oraz Krzyżem Oficerskim Polonia Restituta (1995). W roku 2000 otrzymał w Wiedniu nagrodę Anton-Benya-Preis, a w 2001 Nagrodę ZKP.

Obok kompozycji zajmuje się publicystyką i pedagogiką muzyczną. Od 2002 roku wykłada kompozycję w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, a od 2003 w Akademii Muzycznej w Krakowie. Mieszka w Wiedniu.

Marcel Chyrzyński, kompozytor; ur. 26 listopada 1971 r. w Częstochowie. Studiował w Akademii Muzycznej w Krakowie: kompozycję w klasie Marka Stachowskiego (dyplom z wyróżnieniem, 1995), instrumentację pod kierunkiem Krzysztofa Pendereckiego oraz muzykę komputerową u Marka Chołoniewskiego, ponadto u Richarda Boulanger, Cindy McTee i Rodneya Oaksa. W roku 1998 obronił doktorat na krakowskiej uczelni, gdzie od 1999 roku jest adiunktem w Katedrze Kompozycji. W 1994 roku otrzymał stypendium twórcze Miasta Krakowa, w 2006 stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Swój warsztat kompozytorski doskonalił na wielu kursach kompozytorskich: Internationale Akademie für Neue Komposition w Schwaz w Austrii, XV Letnich Kursach Kompozytorskich w Białymstoku, 3. Internationale Werkstatt für Neue Musik und Computer w Stuttgarcie, 4 Międzynarodowych Warsztatach Muzyki Współczesnej Kraków/Stuttgart oraz Letnich Kursach Kompozytorskich w Radziejowicach. W kolejnych edycjach Ogólnopolskiego Konkursu dla Młodych Kompozytorów im. Andrzeja Krzanowskiego w Bielsku-Białej (1988 i 1990) otrzymał dwukrotnie I nagrodę. Ponadto w 1994 roku uzyskał I nagrodę na III Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Adama Didura w Sanoku, w 1996 wyróżnienie na Konkursie Kompozytorskim Programu 2 Polskiego Radia w Warszawie, dwukrotnie III nagrodę na II i III Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim „Musica Sacra” w Warszawie (1996 i 1997), w 1997 I nagrodę na Konkursie Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda w Warszawie.

Jest członkiem zwyczajnym ZKP, Stowarzyszenia Autorów ZAiKS i Polskiego Stowarzyszenia Muzyki Elektroakustycznej. Jego utwory wykonywane były w wielu krajach Europy, w Korei Południowej, Australii, Stanach Zjednoczonych i Japonii. Kompozycje Marcela Chyrzyńskiego wydawane są przez PWM, nagrane na CD (DUX, PWM-DUX, ZPR Records, Acte Préalable, Instytut Sztuki), były prezentowane przez Telewizję Polską a także radiofonie w Polsce, Finlandii, Niemczech i Australii.

Koncertuje grając na klawecie, saksofonie, syntezatorze oraz EWI (elektroniczny instrument dęty) w zespole (MCH)2, który założył wraz z Markiem Chołoniewskim (głos, instrumenty komputerowe). W ich programie znajdują się własne kompozycje elektroakustyczne oraz interaktywne.

Marcel Chyrzyński

Krzysztof Droba, teoretyk muzyki i krytyk muzyczny; ur. 25 lipca 1946 r. w Mielcu. Od roku 1972 związany jako wykładowca z macierzystą uczelnią, Akademią Muzyczną w Krakowie. Autor licznych prac z zakresu muzyki współczesnej

Krzysztof Droba (po prawej) w rozmowie z Adamem Sławińskim

(referaty, artykuły, eseje), zwłaszcza polskiej i litewskiej, opublikowanych również w językach: angielskim, duńskim, flamandzkim, francuskim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niemieckim i słowackim.

W latach 1975-1989 twórca i organizator festiwali „Młodzi Muzycy Młodego Miastu” w Stalowej Woli, „Września Muzycznego na Zamku” w Baranowie Sandomierskim, „Collectanea” w Sandomierzu; od 1989 kieruje ze strony polskiej Polsko-Litewskimi Konferencjami Muzykologicznymi. Odznaczony m.in. Orderem Wielkiego Księcia Giedymina i polsko-litewskim medalem „Humanizm Integralny”.

Za swoje szczególne bogactwo uważa utwory dedykowane mu przez: Krystynę Moszumańską-Nazar, Zbigniewa Bujarskiego, Eugeniusza Knapika, Andrzeja Krzanowskiego, Aleksandra Lasonia, Feliksa Bajorasa, Osvaldasa Balakauskasa, Broniusa Kutaviciusa, Onute Narbutaite, Mindaugasa Urbaitisa, Nikosa Filaktosa, Marcela Chyrzyńskiego, Wojciecha Ziemowita Zycha.

Andrzej Dziadek, kompozytor; ur. 20 października 1957 r. w Jasienicy koło Bielska-Białej. Studiował kompozycję pod kierunkiem Józefa Świdra w Akademii Muzycznej w Katowicach, którą ukończył dyplomem z wyróżnieniem w 1986. W latach 1990-1992 kontynuował studia kompozytorskie u Francisa Burta w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu jako stypendysta Rządu Austriackiego oraz Fundacji im. Albana Berga. Był wielokrotnym stypendystą Ministerstwa Kultury i Sztuki, w roku 1990 otrzymał stypendium Wojewody Katowickiego. Uczestniczył w kursach kompozytorskich w Kazimierzu nad Wisłą, Wiedniu, Borowcu i Darmstadt.

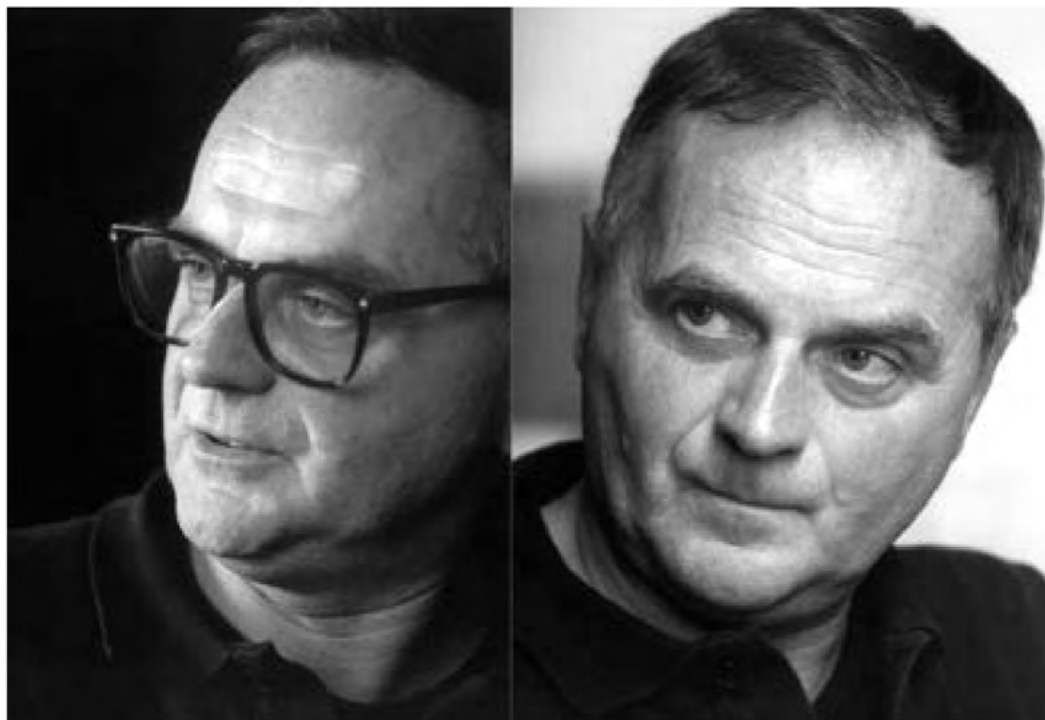
W roku 1983 otrzymał II nagrodę na konkursie kompozytorskim w Gdańsku, w 1986 II i III nagrodę na Konkursie Kompozytorskim im. Grzegorza Fitelberga, w 1987 I nagrodę na Konkursie Młodych ZKP. W 1999 roku jego *Symfonia nr 1* (1996-1997) była utworem obowiązkowym na VI Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach.

Jego utwory były wykonywane na wielu festiwalach muzyki współczesnej (m.in. na „Warszawskiej Jesieni”, Festiwalu Polskiej Muzyki Współczesnej we Wrocławiu, „Poznańskiej Wiośnie Muzycznej”, Gdańskich Spotkaniach Młodych Kompozytorów „Droga”, „Capital Music Festival” XI w New Jersey, Edmonton New Music Festival, „YOUNGnam International Contemporary Music Festival” w Taegu, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej w Bukareszcie, „Jornadas de Musica Contemporanea” w Cordobie), na koncertach w wielu krajach Europy i Stanach Zjednoczonych, nagrywane dla radia, telewizji oraz na płyty CD.

Od roku 1983 do 2006 pracował na Wydziale Artystycznym Filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie na stanowisku profesora. Od 1993 pełni funkcję prezesa Oddziału Katowickiego ZKP, a od 2001 jest członkiem Zarządu Głównego ZKP. W ramach działalności w Związku od 1994 roku organizuje festiwal „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”, cykl koncertowy „Śląskie Trybuny Kompozytorów”, wydaje publikacje naukowe i płytowe. Był jurorem wielu konkursów kompozytorskich. Obecnie jest także członkiem Rady Programowej Filharmonii Śląskiej.

Andrzej Dziadek

Krzysztof Knittel

Krzysztof Knittel, kompozytor i wykonawca; ur. 1 maja 1947 r. w Warszawie. Studiował reżyserię dźwięku, kompozycję (u Tadeusza Bairda, Andrzeja Dobrowolskiego i Włodzimierza Kotońskiego) oraz muzykę komputerową (u Lejarena Hillera) w PWSM w Warszawie. Od roku 1973 współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia. W latach 1974-1975 studiował programowanie w Instytucie Matematycznym PAN. W 1978 pracował w The Center of the Creative and Performing Arts w Buffalo.

Jest współzałożycielem grup twórczych: Grupy Kompozytorskiej KEW (1973-1976), Cytula Tyfun da Bamba Orkiester (1981), Niezależnego Studia Muzyki Elektroakustycznej (1982-1984), Light from Poland (1985-87), Pociąg Towarowy (od 1986), Studia CH&K przekształconego w trio CH&K&K (od 1989), European Improvisation Orchestra (1996-98), Kawalerowie błotni (od 2004). Jako kompozytor i wykonawca swoich utworów brał udział w prestiżowych festiwalach muzyki współczesnej. Koncertował w większości krajów europejskich, Azji, Ameryce Północnej i Południowej.

Jako dziennikarz muzyczny współpracował z „Tygodnikiem Literackim”, telewizyjnym „Pegazem”, Redakcją Muzyki Poważnej TVP, pismami „Ruch Muzyczny” i „Studio”.

W roku 1985 otrzymał Nagrodę „Solidarności” za kwartet smyczkowy poświęcony Księdzu Jerzemu Popiełuszcze, w 1998 został nagrodzony przez Foundation for Contemporary Performance Arts w Nowym Jorku, w 2003 otrzymał Nagrodę im. Cypriana Norwida oraz Nagrodę ZKP, w 2005 Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz złoty medal Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej.

Od roku 1986 prowadził wykłady na temat nowej muzyki (m.in. w Warszawie, Monachium, Bostonie, Filadelfii, Barcelonie, Alicante, Budapeszcie, Viitasari). Od 2001 wykłada także w Akademii Muzycznej w Łodzi.

W 1981 roku współpracował z Komisją Kultury „Solidarności” regionu Mazowsze, współtworzył też Koło Twórców Niezależnych. W stanie wojennym działał w środowiskach kultury niezależnej. W latach 1989-1992 był wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej, współtworzył Festiwal „Audio-Art” w Centrum Sztuki Współczesnej w Zamku Ujazdowskim, w latach 1995-1998 był dyrektorem festiwalu „Warszawska Jesień”, w latach 1999-2003 prezesem ZKP, od roku 2003 do 2006 członkiem Rady Nadzorczej Telewizji Polskiej, w latach 2000-2005 wiceprezesem Polskiej Rady Muzycznej, której od grudnia roku 2005 przewodniczy. Od 2004 roku jest członkiem Rady Programowej Narodowej Galerii Sztuki „Zachęta”, od 2006 członkiem Rady Stowarzyszenia ZAiKS.

Mieczysław Kominek, muzykolog, reżyser dźwięku i publicysta; ur. 1 stycznia 1951 r. w Bielsku-Białej. Studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim i Uniwersytecie Warszawskim (muzykologia), w PWSM w Warszawie (reżyseria dźwięku) oraz na Uniwersytecie w Utrechcie (sonologia). W roku 1987 uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych. Pracował w Polskim Radiu jako reżyser muzyczny i dziennikarz. Zweryfikowany negatywnie i zwolniony w stanie wojennym pracował kolejno w Wytwórni Filmów Dokumentalnych jako realizator dźwięku, w PWM jako redaktor i w Akademii Muzycznej w Warszawie jako adiunkt. Po powrocie do Polskiego Radia w roku 1991 zorganizował tam nową redakcję publicystyki kulturalnej, której został kierownikiem; z pracy w Polskim Radiu zrezygnował w roku 1994.

Jako dziennikarz radiowy prowadził w Polskim Radiu autorskie audycje poświęcone muzyce, najnowszym nagraniom płytowym i wydarzeniom kulturalnym, m.in. audycję cykliczną „Nowe nagrania radiowe przedstawia Mieczysław Kominek” (1977), cykl audycji „Muzyka słuchana zza konsolę” (1977-1981), audycje cykliczne: „Radiowe nagrania miesiąca” (1979-1981), „Tydzień muzyczny w kraju” (1980-1981), dziennik kulturalny „Wiadomości kulturalne” (1991-1993) oraz magazyn cykliczny „Vivo” (1991-1993).

Mieczysław Kominek

W roku 1992 założył Magazyn płytowy i radiowy „Studio”, którego był redaktorem naczelnym do 1999. Następnie pracował w Warszawskiej Operze Kameralnej jako specjalista do spraw wydawniczych. Obecnie jest dyrektorem Polskiego Centrum Informacji Muzycznej (od 2001) i wykłada na Uniwersytecie Warszawskim. Członek ZKP od 1973, w latach 1997-1999 wchodził w skład Zarządu Głównego, od 1999 do 2003 pełnił funkcję wiceprezesa, od 2003 jest sekretarzem generalnym.

Autor książki *Zaczął się od fonografu...* (Kraków 1986). Współpracował z „Tygodnikiem Powszechnym” (1976-84), jest stałym współpracownikiem „Ruchu Muzycznego” (od 1975). Kilkadziesiąt jego artykułów i wywiadów ukazało się w magazynie

płytowym i radiowym „Studio” (1992-1999). Wśród opublikowanych tekstów są: kilkadziesiąt omówień programów koncertowych, recenzje z koncertów, omówienia do płyt oraz kilkaset recenzji płytowych.

Jerzy Kornowicz, kompozytor; ur. 12 sierpnia 1959 r. w Lublinie. Studia kompozytorskie odbył pod kierunkiem Tadeusza Bairda i Mariana Borkowskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie oraz u Louisa Andriessena w Konserwatorium Królewskim w Hadze. Był stypendystą Rządu Holenderskiego, Polskiej Fundacji Kultury oraz British Council. Jego utwory wykonywane były w Polsce - m.in. w Warszawie (festiwale „Warszawska Jesień” oraz „Warszawskie Spotkania Muzyczne”) i Wrocławiu („Musica Polonica Nova”), a także w Darmstadt (Międzynarodowe Kursy Nowej Muzyki), Paryżu, Arnheim, Berlinie, Zurychu („Światowe Dni Muzyki”), Amsterdamie, Rotterdamie, Nowym Jorku, Filadelfii i Tokio.

Pisze utwory na zamówienie festiwali, instytucji oraz znakomitych wykonawców z Polski i z zagranicy. W ten sposób powstały m.in. takie utwory, jak *Figury w oplocie* (1998-1999) dla festiwalu „Warszawska Jesień” (utwór rekomendowany

Marta i Jerzy Kornowiczowie

na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Amsterdamie w 2000), *Kształty żywiołów* (2000) dla Polskiego Radia (za wykonanie tego utworu podczas „Warszawskiej Jesieni” w roku 2000 Elżbieta Chojnacka została uhonorowana nagrodą krytyków „Orfeusz” za najlepsze wykonanie utworu polskiego), *Oczekiwanie* (2000) dla Radia BBC.

W latach 1988-1990 był przewodniczącym Koła Młodych ZKP, zaś w latach 1989-1992 członkiem zarządu Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej. Współorganizował II i III Gdańskie Spotkania Młodych Kompozytorów „Droga” (1989 i 1991). Od 2003 pełni funkcję prezesa ZKP. Jest laureatem Nagrody Jubileuszowej Ministerstwa Kultury i Sztuki (1984).

Alicja Matracka-Kościelny, muzykolog; ur. 13 lipca 1950 r. w Częstochowie. Studiowała na Uniwersytecie Warszawskim, w roku 1983 uzyskała tytuł doktora na Wydziale Historycznym. W latach 1975-1980 pracowała w Towarzystwie im. Fryderyka Chopina w Warszawie (m.in. współpracowała z Komitetem Redakcyjnym „Rocznika Chopinowskiego”, redagowała książki programowe Międzynaro-

Alicja Matracka-Kościelny

dowych Konkursów Chopinowskich 1975 i 1980). Od roku 1984 była kustoszem, a od 1998 jest starszym kustoszem-kuratorem Muzeum Iwaszkiewiczów w Stawisku.

Jej zainteresowania naukowe dotyczą głównie problematyki związków słowa i muzyki (m.in. uczestniczyła w konferencjach Zespołu Historii i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Krakowie prof. Mieczysława Tomaszewskiego). Od roku 1994 kieruje Stowarzyszeniem „Ogród Sztuk i Nauk”, które powstało z jej inicjatywy przy Muzeum Iwaszkiewiczów w Stawisku.

Zajmuje się szeroko rozumianym upowszechnianiem kultury, a zwłaszcza muzyki; stworzyła w Stawisku żywy ośrodek kultywujący tradycje salonu muzyczno-literackiego. Szczególne uznanie zdobyły zainicjowane przez nią cykle imprez: „Dźwięk-Słowo-Obraz-Mysł” (seminaria interdyscyplinarne, poświęcone istotnym problemom sztuki współczesnej, organizowane w większości we współpracy z ZKP), „Spotkania z Nauką i Muzyką”, festiwale „Muzyczne Konfrontacje”. Ogólnopolskie Konferencje Muzykologiczne ZKP, które inicjowała i organizowała jako członek zarządu i przewodnicząca Sekcji Muzykologów ZKP, podejmowały szeroki dialog środowiska muzykologicznego z przedstawicielami innych dziedzin twórczości artystycznej („Inspiracje w muzyce XX wieku: filozoficzno-literackie, religijne, folklorem”, Stawisko 1993; „Wokół kategorii narodowości, wielokulturowości i uniwersalizmu w muzyce polskiej”, Warszawa – Podkowa Leśna 2002).

Od roku 1983 jest członkiem ZKP, w latach 1993-1997 była członkiem zarządu Sekcji Muzykologów (w latach 1993-1995 pełniła funkcję sekretarza), w latach 2001-2003 była przewodniczącą Sekcji Muzykologów, a od 2003 jest skarbnikiem w Zarządzie Głównym ZKP. W 2005 otrzymała Nagrodę ZKP.

Maciej Negrey, kompozytor i muzykolog; ur. 11 stycznia 1953 r. w Krakowie. Studiował muzykologię na Uniwersytecie Jagiellońskim (dyplom w 1976). W roku 1990 odbył studia w zakresie muzyki komputerowej w Amsterdamie. W latach 1976-1983 był redaktorem, a od 1994 do 1995 redaktorem naczelnym w PWM. Od 1979 roku jest wykładowcą literatury muzycznej i historii muzyki w Akademii Muzycznej w Krakowie. W latach 1996-1999 pełnił jednocześnie funkcję prodziekana Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki oraz był członkiem Senatu krakowskiej uczelni.

Prowadzi badania nad symfonią XIX i XX wieku z uwzględnieniem muzyki polskiej. Napisał wiele prac i artykułów z tego zakresu, brał udział w sesjach na-

ukowych w kraju i za granicą. Od roku 1979 jest współpracownikiem Encyklopedii Muzycznej PWM, od 1995 redaktorem naukowym działu „Kompozytorzy XIX wieku” tej edycji. W latach 1996-2000 był również redaktorem naukowym działu muzycznego Encyklopedii Krakowa PWN.

Jako kompozytor debiutował w roku 1979 na festiwalu w Stalowej Woli *Kwartetem smyczkowym nr 1* (1978), za który otrzymał III nagrodę, w 1981 otrzymał III nagrodę na Konkursie Legnickiego Towarzystwa Muzycznego za *Trzy fragmenty Requiem* (1981). Jego utwory wykonywane były na wielu koncertach, m.in. w Holandii, Szwajcarii, na Ukrainie, Słowacji i Czechach oraz festiwalach,

Maciej Negrey

m.in.: w Stalowej Woli, podczas „Dni Kompozytorów Krakowskich”, Festiwalu „Write and Play”, Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Kontrasty” we Lwowie, II Festiwalu Polskiej Muzyki Kameralnej w Warszawie.

Od 1985 jest członkiem ZKP, w latach 1987-94 sprawował funkcję prezesa Oddziału Krakowskiego ZKP i był jednym z inicjatorów festiwalu „Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich”.

Elżbieta Sikora, kompozytorka; ur. 20 października 1943 r. we Lwowie. Ukończyła studia na Wydziale Reżyserii Muzycznej u Antoniego Karużasa w PWSM w Warszawie. W latach 1968-1970 studiowała muzykę elektroakustyczną w paryskiej Groupe de Recherches Musicales pod kierunkiem Pierre’a Schaeffera i François Bayle’a. Po powrocie do Warszawy odbyła studia kompozytorskie w klasie Tadeusza Bairda i Zbigniewa Rudzińskiego w PWSM. W tym czasie, wraz z Krzysztofem Knittlem i Wojciechem Michniewskim, utworzyła grupę kompozytorską KEW, z którą występowała na koncertach w Polsce, Szwecji, Austrii i Niemczech. Od roku 1981 mieszka we Francji. Uczestniczyła w kursie muzyki komputerowej w IRCAM, uzupełniała naukę kompozycji u Betsy Jolas. Jako stypen-

Elżbieta Sikora

dystka Rządu Francuskiego, miasta Mannheim i Fundacji Kościuszkowskiej pracowała pod kierunkiem Johna Chowninga w Centrum Badań Komputerowych Muzyki i Akustyki (CCRMA) przy Stanford University w Kalifornii. Obecnie jest profesorem Konserwatorium w Angouleme, gdzie prowadzi zajęcia z kompozycji muzyki elektroakustycznej oraz warsztaty dźwiękowe w Ecole Supérieure de l'Image w Angouleme.

Jest laureatką wielu nagród, m.in. II nagrody na Konkursie im. Carla Marii von Webera w Dreźnie (1978), wyróżnień na Konkursie Muzyki Elektroakustycznej w Bourges (1980), I nagrody na Konkursie dla Kompozytorek w Mannheim (1982), otrzymała też dwie nagrody SACEM w 1994: Prix pedagogique za *Chant' Europe* (1993) oraz Prix du printemps za całokształt twórczości. W 1996 roku francuskie Stowarzyszenie Autorów i Kompozytorów Dramatycznych przyznało jej nagrodę za operę *Wyrwacz serc* (1984-1986). W roku 1997 została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasług Rzeczypospolitej, w 2003 uhonorowana przez Ministra Kultury Francji wyróżnieniem Chevalier de l'Ordre des Arts et des

Lettres. W 2002 roku otrzymała Wyróżnienie Specjalne Jury de l'Academie du Disque Lyrique w Paryżu za *Le Chant de Salomon* (1992) i *Eine Rose als Stütze* (2000) wydane na płycie Chant du Monde/Harmonia Mundi.

Utwory Elżbiety Sikory wykonywane były w większości krajów Europy i Stanach Zjednoczonych, m.in. na festiwalach w Avignon, „Festival Estival de Paris”, „Dresdner Festspiele”, „Fylkingen” w Sztokholmie, GMEB w Bourges oraz na „Warszawskiej Jesieni”.

Lidia Zielińska, kompozytorka; ur. 9 października 1953 r. w Poznaniu. W roku 1978 ukończyła studia kompozytorskie w klasie Andrzeja Koszewskiego w PWSM w Poznaniu. Pracowała jako skrzypaczka w Orkiestrze Filharmonii Poznańskiej i Orkiestrze Kameralnej Agnieszki Duczmal. Uczestniczyła w warsztatach kompozytorskich i seminariach w Polsce, Holandii, Francji i Szwajcarii, wykladała na kursach kompozytorskich, m.in. w Polsce, na Białorusi, w Chile, we Francji, w Holandii, Japonii, Kanadzie, Mołdawii, Niemczech, Szwajcarii i Szwecji. Współpracowała z twórcami plastyki, teatru i filmu eksperymentalnego.

Jest laureatką konkursów kompozytorskich w kraju i za granicą, m.in. w roku 1978 otrzymała II nagrodę na Konkursie im. Artura Malawskiego, w 1979 III nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim w Białymstoku, wyróżnienie na Konkursie Młodych ZKP oraz I nagrodę i nagrodę krytyki na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim Jeunesses Musicales w Belgradzie, w 1980 – II nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim w Łańcucie, w 1981 – I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim dla Kompozytorek w Mannheim, w 1982 – wyróżnienie na Konkursie im. Karola Szymanowskiego, w 1983 – I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. Maxa Deutscha w Paryżu. W sezonie 1993/94 uczestniczyła w projekcie EuroMusikTheater zakończonym premierą *Zeitschlingen* (1994) w Stuttgarcie, a w następnym sezonie – w DonauBallett uwieńczonym premierą *Venture Unknown* (1995) na „Holland Dance Festival”. W sezonie 1995/96 gościła jako composer-in-residence w Electronic Music Studio w Sztokholmie, a zrealizowany tam utwór *Jako te białe myszki* (1996) został nagrodzony w roku 1997 na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Elektroakustycznej w Bourges. Za utwór *Just too many words* (2001) otrzymała w Sztokholmie, w 2001 roku, nagrodę emsPrize.

Prowadzi klasę kompozycji i kieruje studium muzyki elektroakustycznej w Akademii Muzycznej w Poznaniu. W latach 1989-1992 prowadziła zajęcia w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, w latach 1992-1993 wykładała w Akademii Mu-

Lidia Zielińska

zycznej we Wrocławiu, od 2001 pracuje ponownie w poznańskiej Akademii Sztuk Pięknych.

Była przez wiele lat członkiem Komisji Programowej Festiwalu „Warszawska Jesień” (1989-1992 oraz 1996-2005), była też dyrektorem artystycznym „Poznańskiej Wiosny Muzycznej” (1989-1992), Międzynarodowego Festiwalu „Dziecko i dźwięk” w Poznaniu (1993-1995). Była członkiem Zarządu PTMW (1981-1992), Zarządu Poznańskiego Oddziału ZKP (1983-1993, 1999-2001), Zarządu Głównego ZKP (1989-91 oraz od 2001). Jest współzałożycielem i redaktorem kwartalnika muzycznego „Monochord, de musica acta, studia et commentarii” oraz Wydawnictwa Muzycznego „Brevis”.

ADRESY, TELEFONY

Zarząd Główny ZKP
Prezes: Jerzy Kornowicz
Rynek Starego Miasta 27
00-272 Warszawa
www.zkp.org.pl

Biurowo Zarządu Głównego ZKP
Dyrektor: Marta Skotnicka-Karska
tel./fax: (22) 831 17 41
tel.: (22) 831 16 34 wewn. 34
e-mail: zkip@zkip.org.pl

Dział Finansowo-Księgowy
Dyrektor Ekonomiczny – Główna Księgowa: Małgorzata Pliwka
Agnieszka Sasin
Monika Weiss
tel.: (22) 831 16 34 wewn. 31
fax: (22) 831 17 41
e-mail: zkip@post.pl

Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej
„Warszawska Jesień”

Dyrektor: Tadeusz Wielecki

Rynek Starego Miasta 27

00-272 Warszawa

www.warsaw-autumn.art.pl

Biuro Festiwalu:

Dyrektor: Grażyna Dziura

Ewa Radziwon-Stelaniuk

tel.: (22) 831 16 34 wewn. 32

tel. (22) 635 91 38

tel./fax: (22) 831 06 07

festiwal@warsaw-autumn.art.pl

Polskie Centrum Informacji Muzycznej

Dyrektor: Mieczysław Kominek (kominek@polmic.pl)

Rynek Starego Miasta 27

00-272 Warszawa

www.polmic.pl

Izabela Zymer – zastępca Dyrektora (zymer@polmic.pl)

Małgorzata Kosińska (kosinska@polmic.pl)

Anna Iwanicka-Nijakowska (iwanicka@polmic.pl)

Beata Dźwigaj (dzwigaj@polmic.pl)

Aleksandra Jagiello-Skupińska (jagiello@polmic.pl)

tel.: (22) 831 16 34 wewn. 33

tel.: (22) 635 91 40

fax: (22) 831 17 41

polmic@polmic.pl

Sekcja Muzykologów ZKP
Przewodnicząca: Katarzyna Dadak-Kozieka
 Rynek Starego Miasta 27
 00-272 Warszawa
www.zkp.org.pl

tel./fax: (22) 831 17 41
 tel.: (22) 831 16 34 wewn. 34
 e-mail: zkip@zkip.org.pl

Koło Młodych przy ZKP
Przewodniczący: Tomasz Praszczałek
 Rynek Starego Miasta 27
 00-272 Warszawa
www.zkp.org.pl

tel./fax: (22) 831 17 41
 tel.: (22) 831 16 34 wewn. 34
 e-mail: zkip@zkip.org.pl

Oddział Gdański ZKP
Prezes: Anna Pęcherzewska
 c/o Akademia Muzyczna w Gdańsku
 ul. Łąkowa 1/2
 80-743 Gdańsk
www.amuz.gda.pl/zkp

tel.: (58) 300 92 55, (58) 300 92 01
 fax: (58) 300 92 10
 e-mail: zkip@amuz.gda.pl

Oddział Katowicki ZKP
Prezes: Andrzej Dziadek
 ul. Warszawska 37
 40-010 Katowice

www.zkp.org.pl
Oddział Krakowski ZKP –
Biuro Międzynarodowego Festiwalu
„Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich”
Prezes – Dyrektor Artystyczny Festiwalu: Jerzy Stankiewicz
ul. Marszałka Piłsudskiego 27 p. 25
31-111 Kraków
www.zkp.krakow.pl

tel.: (12) 422 18 77
fax: (12) 267 30 69
e-mail: zkp@zkp.krakow.pl

Oddział Lubelski ZKP
Prezes: **Andrzej Nikodemowicz**
kontakt: Mariusz Dubaj – Sekretarz Oddziału
ul. Krasnicka 2a
20-718 Lublin
www.zkp.org.pl

tel.: (82) 533 51 72
e-mail: lublin@zkp.org.pl

Oddział Łódzki ZKP
Prezes: **Bronisław Kazimierz Przybylski**
c/o Akademia Muzyczna w Łodzi
ul. Cichańska 32
90-716 Łódź
www.zkp.org.pl

tel.: (42) 633 42 31, (42) 633 69 52
fax: (42) 633 79 36

Oddział Poznański ZKP
Prezes: **Maciej Jabłoński**
c/o Akademia Muzyczna w Poznaniu
ul. Św. Marcin 87
61-808 Poznań
www.zkp.org.pl

Oddział Warszawski ZKP
Prezes: Zbigniew Bagiński
Rynek Starego Miasta 27
00-272 Warszawa
www.zkp.org.pl

tel./fax: (22) 831 17 41
tel.: (22) 831 16 34 wewn. 34
e-mail: zkp@zkp.org.pl

Oddział Wrocławski ZKP
Prezes Oddziału: Grażyna Pstrokońska-Nawratil
pl. Jana Pawła II nr 2
50-043 Wrocław
www.zkp.wj.pl

tel.: (71) 355 55 43 wewn. 142
e-mail: wroclaw@composer.pl

Wydawca: Polskie Centrum Informacji Muzycznej

Redakcja: Izabela Zymer

Zdjęcia: Dawid Domański, Włodzimierz Echeński,
Andrzej Glanda, Agnieszka Leszczyńska,
Jerzy Matuszewski, Halina Niewiadomska,
Jan Rolke, Witold Siemaszkiewicz,
Marek Suchecki, Mariusz Szacho,
Jacek Szerszenowicz, Piotr Tarasewicz,
Ewa Zarzycka, Andrzej Zborski,
zbiory Oddziałów ZKP: Gdańskiego,
Katowickiego, Krakowskiego, Lubelskiego,
Poznańskiego, Warszawskiego,
Wrocławskiego oraz Polskiego Centrum
Informacji Muzycznej

Opracowanie graficzne: Jerzy Matuszewski

